

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนด้วยวิธีวิทยาศาสตร์

นายเศรษฐวิชัย ชโนวรรณ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา

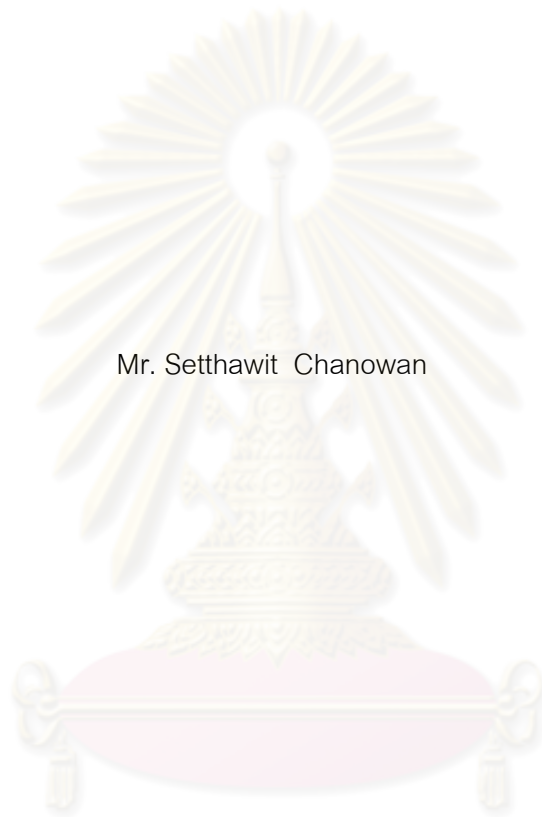
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2552

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

AN ANALYSIS OF TEACHERS' OPINIONS TOWARDS CLASSROOM ACTION RESEARCH
USING Q METHODOLOGY

Mr. Setthawit Chanowan

ศูนย์วิทยทรัพยากร

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education Program in Educational Research

Department of Educational Research and Psychology

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2009

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนด้วยวิธี
วิทยาคิว

โดย

นายเศรษฐวิชญ์ ชโนวรรณ

สาขาวิชา

วิจัยการศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

รองศาสตราจารย์ ดร.อวยพร เรืองตระกูล

คณะกรรมการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้แก่นักศึกษานี้เป็นส่วน
หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโท

..... คณบดีคณะกรรมการ

(ศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย กาญจนวาสี)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(ศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย กาญจนวาสี)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(รองศาสตราจารย์ ดร.อวยพร เรืองตระกูล)

..... กรรมการ

(ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.นงลักษณ์ วิรัชชัย)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เศรษฐวิญญู ขโนวรรณ : การวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนด้วยวิธีวิทยาศาสตร์. (AN ANALYSIS OF TEACHERS' OPINIONS TOWARDS CLASSROOM ACTION RESEARCH USING Q METHODOLOGY). อ. ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : รศ.ดร.ชวยพร เวียงตระกูล, 166 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน กลุ่มตัวอย่าง คือ ข้าราชการครูในสังกัดกรุงเทพมหานครและสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม บัตรรายการแบบคิวง แบบจัดเรียง และแบบบันทึกผลการจัดเรียงอันดับข้อความของครู วิเคราะห์ข้อมูลเพื่ออธิบายลักษณะของครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สถิติเชิงบรรยายในรูปของจำนวน ร้อยละ พิสัย ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยการลงรหัสข้อมูลและประมวลผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป จำแนกกลุ่มความคิดเห็นของครูด้วยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบ สกัดองค์ประกอบด้วยวิธี principal component analysis (PCA) และหมุนแกนแบบ varimax วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์เนื้อหาและสร้างข้อสรุปแบบอุปนัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

จากการวิเคราะห์องค์ประกอบครั้งที่ 1 ด้วยวิธี principal component analysis(PCA) และหมุนแกนแบบ varimax สามารถจำแนกครูตามรูปแบบการจัดเรียงอันดับข้อความได้เป็น 9 กลุ่ม รวมทั้ง 9 กลุ่มสามารถอธิบายความแปรปรวนของข้อมูลความคิดเห็นของครูได้ร้อยละ 77.31 และสรุปได้ว่า กลุ่มความคิดเห็นที่ 1 เป็นกลุ่มที่สำคัญที่สุด ส่วนกลุ่มความคิดเห็นที่ 2 - 9 มีความสำคัญรองลงมาตามลำดับ จากการวิเคราะห์องค์ประกอบครั้งแรก ได้กลุ่มความคิดเห็นหลัก 3 กลุ่ม จากการวิเคราะห์องค์ประกอบครั้งที่ 2 เพื่อแบ่งกลุ่มความคิดเห็นที่ 1 ออกเป็นกลุ่มย่อย ได้กลุ่มย่อย 3 กลุ่ม รวมทั้ง 3 กลุ่มย่อยสามารถอธิบายความแปรปรวนของข้อมูลความคิดเห็นของครูได้ร้อยละ 68.36 และสรุปได้ว่า กลุ่มย่อยที่ 1.1 เป็นกลุ่มที่สำคัญที่สุด ส่วนกลุ่มที่ 1.2 และ 1.3 มีความสำคัญรองลงมาตามลำดับ โดยสรุปจากการวิเคราะห์องค์ประกอบ 2 ครั้งสามารถจำแนกกลุ่มความคิดเห็นของครูได้ 5 กลุ่มหลัก

ความคิดเห็นของครูจำแนกได้ 6 ประเด็น คือ (1) ความตระหนักในความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน (2) ความมุ่งหมายหรือเหตุผลของการทำวิจัยในชั้นเรียน (3) กระบวนการปฏิบัติการทำวิจัยในชั้นเรียน (4) ประโยชน์ที่จะได้รับจากการทำวิจัยในชั้นเรียน (5) ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากการทำวิจัยในชั้นเรียน และ (6) ปัญหาและอุปสรรคของการทำวิจัยในชั้นเรียน

ครูที่มีตำแหน่งยศ.ต่ำ ภาระงานน้อย ทำวิจัยในชั้นเรียนน้อย และมีวุฒิปริญญาตรี จะมีความคิดเห็นว่า ครูทำวิจัยในชั้นเรียนเพราะต้องการแก้ปัญหาของผู้เรียน การทำวิจัยในชั้นเรียนมีประโยชน์ กระบวนการทำไม่ยุ่งยาก ไม่เป็นภาระ ทำให้ทราบปัญหาของผู้เรียนและให้ความช่วยเหลือได้ตรงประเด็น ช่วยให้การพัฒนาการศึกษามีคุณภาพ และช่วยให้ครูรู้จักพัฒนาตนเอง

ครูสังกัดสพฐ. ที่อายุมาก ประสบการณ์สอนมาก ระดับศส.สูง ภาระงานน้อย ทำวิจัยในชั้นเรียนมาก และมีวุฒิปริญญาตรี จะมีความคิดเห็นว่า ครูทำวิจัยในชั้นเรียนเพราะเห็นประโยชน์ แต่หากไม่ได้นำมาผลการวิจัยไปใช้ การทำวิจัยในชั้นเรียนจะไม่เกิดประโยชน์รูปแบบและขั้นตอนที่ยุ่งยากของการทำวิจัยในชั้นเรียน ทำให้ครูไม่ต้องการทำวิจัยในชั้นเรียน หากไม่ต้องยึดติดรูปแบบและขั้นตอนที่ยุ่งยาก จะทำให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนเพิ่มขึ้น

ครูที่มีภาระงานน้อยทำวิจัยในชั้นเรียนน้อย มีภาระงานมากทำวิจัยในชั้นเรียนมาก และมีวุฒิสูงกว่าปริญญาตรี จะมีความคิดเห็นว่า การทำวิจัยในชั้นเรียนส่งผลดีในวงกว้าง เป็นการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ ไม่ต้องเสียทุนทรัพย์และเวลาในการทำมาก ทำให้ได้นวัตกรรมและวิธีการใหม่ สำหรับใช้ในการจัดการเรียนการสอน และไม่คิดว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นงานที่น่าเบื่อหน่าย

ครูสังกัดสพฐ. ที่อายุมาก ประสบการณ์สอนมาก ระดับศส.สูง ภาระงานมาก ทำวิจัยในชั้นเรียนน้อย และมีวุฒิปริญญาตรี จะมีความคิดเห็นว่า การทำวิจัยในชั้นเรียนมีประโยชน์ ทำให้ทราบปัญหาของผู้เรียนและให้ความช่วยเหลือได้ตรงประเด็น ช่วยให้ได้นวัตกรรมใหม่ที่มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับผู้เรียน ช่วยให้เกิดการพัฒนาตนเอง ดังนั้นครูทุกคนควรทำวิจัยในชั้นเรียน และการทำวิจัยในชั้นเรียนไม่ขึ้นอยู่กับระดับการศึกษา

ครูสังกัดททท. ที่อายุน้อย ประสบการณ์สอนน้อย ระดับศส.ต่ำ ทำวิจัยในชั้นเรียนมากทั้งครูที่มีภาระงานน้อยและภาระงานมาก และมีวุฒิปริญญาตรี จะมีความคิดเห็นว่า การทำวิจัยในชั้นเรียนจับคู่ควบคู่ไปกับการเรียนการสอนตามปกติได้ ครูไม่จำเป็นต้องเรียนการทำวิจัยหรือจบปริญญาโทก็ทำวิจัยในชั้นเรียนได้ ครูไม่จำเป็นต้องทำวิจัยในชั้นเรียนก็แก้ปัญหาของผู้เรียนได้ และคิดว่าผลการวิจัยส่วนใหญ่ไม่น่าไปใช้จริง

ภาควิชา.....วิจัยและจิตวิทยาการศึกษา.....
สาขาวิชา.....วิจัยทางศึกษา.....
ปีการศึกษา.....2552.....

ลายมือชื่อนิติศ.....
ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก.....

KEYWORDS: TEACHERS' OPINIONS TOWARDS CLASSROOM ACTION RESEARCH, Q METHODOLOGY

SETTHAWIT CHANOWAN: AN ANALYSIS OF TEACHERS' OPINIONS TOWARDS CLASSROOM ACTION RESEARCH USING Q METHODOLOGY. THESIS ADVISOR: ASSOC. PROF. AUYPORN RUENGTRAGUL, Ph.D., 166 pp.

The purpose of this research was to analyze teachers' opinions on conducting classroom action research. The samples used in this research consisted of 40 teachers in schools under Bangkok metropolitan administration and in schools under the office of the basic education commission, Bangkok. The research instruments were questionnaires, Q cards, statement-ranking forms, and records of statement ranking. Data were collected by Q sorts. Data analysis differs as follows. The demographic data of the samples were analyzed by descriptive statistics including percentage, range, arithmetic means, and standard deviation. The data about teachers' opinions on conducting classroom action research were analyzed by a software program. The data about teachers' opinions were categorized by principal component analysis (PCA) and varimax rotation. In addition, qualitative data were analyzed by content analysis and analytic induction.

The research findings were summarized as follows.

The findings yielded from the first analysis using principal component analysis (PCA) and varimax rotation were that the teachers could be categorized into 9 groups. All of the 9 groups could be used to describe the deviation of teachers' opinions at the percentage of 77.31. Also the findings yielded that the first group of the teachers was the best representative to describe teachers' opinions on conducting classroom action research while the teachers in group 2 - 9 were good representatives respectively. In addition, the opinions of the teachers were categorized into 3 groups based on the first analysis. Moreover, by employing the second analysis in order to categorize the first group of opinions, those opinions were categorized into 3 subgroups that could be used to describe the deviation of teachers' opinions at the percentage of 68.36. Within the 3 subgroups, the group labeled 1.1 was the best representative and the group labeled 1.2 and 1.3 were also good representative to describe teachers' opinions. Based on the analysis two times, the teachers' opinions could be categorized into 5 main groups.

Furthermore, the teachers' opinions were categorized into 6 main points. (1) Teachers' awareness of the importance of conducting classroom action research. (2) Teachers' opinions on goals or rationales for conducting classroom action research. (3) Teachers' opinions on procedures of classroom action research. (4) Teachers' opinions on significance of conducting classroom action research. (5) Teachers' opinions on effects of conducting classroom action research. (6) Teachers' opinions on difficulties in conducting classroom action research.

The teachers who had low level of position with few extra-teaching responsibilities conducted less classroom action research. They all hold Bachelor's degree. These teachers reported their opinions that the reason that teachers conducted classroom action research was to solve learners' problems. They reported that the classroom action research was important. Its procedure was easy. It also enabled teachers to understand learners' problems and to help them directed to the problems which led to better quality of education and the teachers' self-improvement.

The old-aged teachers who worked under the basic education commission with lots of teaching experiences and with few extra-teaching responsibilities conducted lots of classroom action research. They all hold Bachelor's degree. These teachers reported their opinions that teachers conducted classroom action research because they saw its importance. However, if the findings from classroom action research were not used, it would not be worthwhile. They also reported that the teachers did not want to conduct classroom action research because its procedure was complicated. If there was no pattern and complicated procedure as it was, it would lead the teachers to conduct more classroom action research.

The teacher who had few extra-teaching responsibilities conducted less classroom action research while those who had lots of extra-teaching responsibilities conducted more. They hold degree higher than Bachelor's. These teachers reported their opinions that classroom action research brought about positive effects since it was a systematic learners' problem solving. They did not spend much time and expense while the results of it were worth getting innovations and new instructional methods. Also they reported that classroom action research was not a boring job.

The old-aged teachers who worked under the basic education commission with high position, lots of teaching experiences, and lots of extra-teaching responsibilities conducted less classroom action research. They all hold Bachelor's degree. These teachers reported their opinions that conducting classroom action research was important because it enabled the teachers to understand learners' problems and to help them directed to the problems, it also got effective innovations that could be used with the learners. Also classroom action research helped the teachers to improve themselves. Therefore, all teachers were supposed to conduct classroom action research and it did not depend on the level of education of the teachers to conduct.

The young-aged teachers who worked under Bangkok metropolitan administration with few teaching experiences and low level of position conducted lots of classroom action research. They all hold Bachelor's degree. These teachers reported their opinions that classroom action research could be conducted simultaneously with normal classroom instruction. In order to conduct classroom action research, it was not necessary to study how to conduct research or to hold Master's degree. The teachers did not need to conduct classroom action research to solve learners' problems. They reported that the majority of findings from the research could not be used in real life.

Department : Educational Research and Psychology.....
Field of study : Educational Research.....
Academic year : 2009.....

Student's signature
Advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงลงได้ ด้วยความเมตตาจาก รองศาสตราจารย์ ดร.อวยพร เรืองตระกูล อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่าของท่าน ให้คำปรึกษาชี้แนะแนวทางการทำวิจัยแก่ผู้วิจัยและปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องในวิทยานิพนธ์ให้ด้วยความเมตตาเสมอมา รวมทั้งผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ที่ได้กรุณาเสียสละเวลาตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ และให้คำแนะนำอันมีค่าแก่ผู้วิจัย ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.นงลักษณ์ วิรัชชัย และศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย กาญจนวาสี เป็นอย่างสูง ที่กรุณาให้เกียรติมาเป็นประธานและกรรมการสอบวิทยานิพนธ์แก่ผู้วิจัย และได้ให้คำชี้แนะที่มีคุณค่ายิ่ง จึงทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ลงได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณคุณครูทุกท่านที่เป็นส่วนสำคัญในความสำเร็จของผู้วิจัย ด้วยการเสียสละเวลาและให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีตลอดระยะเวลาการเก็บข้อมูลของผู้วิจัย ตลอดจนพนักงานและเจ้าหน้าที่ทุกท่านของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งพี่ต่าย ที่ช่วยติดต่อประสานงานและอำนวยความสะดวกในเรื่องที่เกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์ด้วยดีเสมอมา

ขอขอบพระคุณด้วยความซาบซึ้งเป็นอย่างสูงในความเมตตาจาก อ.ศิริพร สุจิรัชชาติ และ อ.พิมพ์นิต คงดี ที่ได้ให้ความช่วยเหลือผู้วิจัยในการติดต่อประสานงานเพื่ออำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูล ตลอดจนผู้บริหาร รุ่นพี่ และเพื่อนที่โรงเรียน ที่เข้าใจและมีน้ำใจเอื้อเฟื้อแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอดในระหว่างการศึกษาระดับปริญญาโท

นอกจากนี้ต้องขอขอบคุณพี่เด่นชัยเป็นอย่างสูงที่ให้ความช่วยเหลือด้านภาษาอังกฤษรวมทั้งพี่ริน(พัชรินทร์) พี่โอ้(กรรณิการ์) พี่เก่ง(จุฑารัตน์) นุ่น(กุสุมา) น้องเบียร์(สุดาพรรณ) ที่ให้ความช่วยเหลือในการเก็บข้อมูลและติดต่อธุระให้มาโดยตลอด ขอขอบคุณพี่เกตุ(ศุภมาส) ขวัญ(พรรณทิภา) ช้าง(ชุตินันท์) พง(สันต์) เอ็ม(พีรยุทธ) แอม(วิภาดา) ที่ให้ข้อมูลข่าวสารในเรื่องการทำวิทยานิพนธ์ ขอขอบคุณพี่ตั๋ย(มะลิวัลย์) พี่ป๊อป(สุราณีย์) อู๋(อุบลวรรณ) ที่ช่วยเหลือในการแจกแบบสอบถาม และอีกหลายคนที่ผู้วิจัยไม่สามารถกล่าวถึงได้หมด แต่ผู้วิจัยยังคงซาบซึ้งในน้ำใจอยู่เสมอ และขอขอบคุณให้กับมิตรภาพที่ดีเหล่านี้

สุดท้ายผู้วิจัยขอโน้มระลึกถึงพระคุณของคุณปู่ คุณย่า คุณพ่อ คุณแม่ และพี่สาว ผู้ซึ่งเป็นกำลังใจในการดำรงชีวิต คอยส่งเสริม ช่วยเหลือ และให้โอกาสทางการศึกษาแก่ผู้วิจัย ตลอดจนครูบาอาจารย์ทุกท่านของผู้วิจัย ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัย จนมีความก้าวหน้าในการศึกษากระทั่งทุกวันนี้ ผู้วิจัยไม่มีสิ่งใดจะตอบแทน นอกจากความดีที่จะพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ทั้งในปัจจุบันและอนาคตที่ผู้วิจัยจะขอมอบเป็นสิ่งบูชาพระคุณ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฌ
สารบัญแผนภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามวิจัย.....	4
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
ตอนที่ 1 มโนทัศน์เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน.....	6
ตอนที่ 2 มโนทัศน์เกี่ยวกับวิธีวิทยาควิ.....	9
ตอนที่ 3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของคุณ.....	20
ตอนที่ 4 งานวิจัยที่ใช้วิธีวิทยาควิ.....	31
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	34
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	36
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	43
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	46
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ลักษณะของคุณที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง.....	49

ตอนที่ 2	ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	54
ตอนที่ 3	ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบหลักด้วยวิธี principal component analysis เพื่อจำแนกความคิดเห็นของครูออกเป็นกลุ่ม.....	61
ตอนที่ 4	ผลการวิเคราะห์ลักษณะของครูในกลุ่มความคิดเห็นเกี่ยวกับการ การทำวิจัยในชั้นเรียนในแต่ละกลุ่ม.....	72
ตอนที่ 5	ผลการวิเคราะห์และเปรียบเทียบรูปแบบการตอบและจัดเรียง อันดับความคิดเห็นของครูแต่ละกลุ่ม.....	77
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ		
	สรุปผลการวิจัย	107
	อภิปรายผลการวิจัย	111
	ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้	118
	ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป	119
	รายการอ้างอิง	120
	ภาคผนวก	
	ภาคผนวก ก รายงานผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	126
	ภาคผนวก ข ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	128
	ภาคผนวก ค ตัวอย่างแบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม กับจุดประสงค์การวัดเรื่องความคิดเห็นที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	142
	ภาคผนวก ง ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของข้อความที่ใช้ในการจัดเรียง	149
	ภาคผนวก จ ตัวอย่างหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย	154
	ภาคผนวก ฉ รูปแบบการจัดเรียงอันดับข้อความของครู.....	158
	ภาคผนวก ช ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะของครู	161
	ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	166

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 แสดงข้อดีและข้อจำกัดของวิธีวิทยาคิว	20
3.1 จำนวนครูสังกัดกรุงเทพมหานครจําแนกตามสำนักงานเขต เพศ และตำแหน่ง.....	38
3.2 จำนวนครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานครเขต 2 จําแนกตามโรงเรียน เพศ และตำแหน่ง..	40
4.1 จำนวนและร้อยละของครูจําแนกตามเพศ ระดับศศ. และสังกัดของสถานศึกษา.....	50
4.2 อายุเฉลี่ยของครูจําแนกตามระดับศศ. และสังกัดของสถานศึกษา.....	50
4.3 ระดับวุฒิการศึกษาสูงสุดของครูจําแนกตามระดับศศ. และสังกัดของสถานศึกษา.....	51
4.4 ประสิทธิภาพในการสอนของครูจําแนกตามระดับศศ. และสังกัดของสถานศึกษา.....	51
4.5 ประสิทธิภาพการเข้ารับการอบรมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู จําแนกตามระดับศศ. และสังกัดของสถานศึกษา.....	52
4.6 ประสิทธิภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูจําแนกตามระดับศศ. และสังกัดของสถานศึกษา.....	52
4.7 ภาระงานสอนปกติของครูจําแนกตามระดับศศ. และสังกัดของสถานศึกษา	53
4.8 ภาระงานอื่นนอกเหนือจากการสอนปกติของครูจําแนกตามระดับศศ. และสังกัดของสถานศึกษา.....	54
4.9 ร้อยละของครูที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วยอย่างยิ่งที่สุด และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งที่สุดกับข้อความความคิดเห็นต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	54
4.10 เมตริกสหสัมพันธ์ และ KMO ของครูกลุ่มตัวอย่าง (40 คน)	62
4.11 ค่าการร่วมและผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของครูกลุ่มตัวอย่าง (40 คน).....	65
4.12 Rotated Component Matrix ของครูกลุ่มตัวอย่าง (40 คน).....	67
4.13 เมตริกสหสัมพันธ์ และ KMO ของครูกลุ่มที่ 1 (24 คน).....	69
4.14 ค่าการร่วมและผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของครูกลุ่มที่ 1 (24 คน).....	70
4.15 Rotated Component Matrix ของครูกลุ่มที่ 1 (24 คน).....	71
4.16 ลักษณะของครูจําแนกตามกลุ่มความคิดเห็น	72
4.17 สรุปความแตกต่างของลักษณะครูจําแนกตามกลุ่มความคิดเห็น.....	76
4.18 รูปแบบการจัดเรียงอันดับข้อความของครูในกลุ่มความคิดเห็นที่ 1.1 จําแนกตามรายการอันดับความคิดเห็นที่ตรงข้ามกันมากที่สุด (14 คน).....	78

ตารางที่	หน้า
4.19 รูปแบบการจัดเรียงอันดับข้อความของครูในกลุ่มความคิดเห็นที่ 1.2 จำแนกตามรายการอันดับความคิดเห็นที่ตรงข้ามกันมากที่สุด (6 คน).....	84
4.20 รูปแบบการจัดเรียงอันดับข้อความของครูในกลุ่มความคิดเห็นที่ 1.3 จำแนกตามรายการอันดับความคิดเห็นที่ตรงข้ามกันมากที่สุด (4 คน).....	88
4.21 รูปแบบการจัดเรียงอันดับข้อความของครูในกลุ่มความคิดเห็นที่ 2 จำแนกตามรายการอันดับความคิดเห็นที่ตรงข้ามกันมากที่สุด (3 คน).....	92
4.22 รูปแบบการจัดเรียงอันดับข้อความของครูในกลุ่มความคิดเห็นที่ 3 จำแนกตามรายการอันดับความคิดเห็นที่ตรงข้ามกันมากที่สุด (3 คน).....	95
4.23 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูแต่ละกลุ่มที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	99

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญแนภาพ

แนภาพที่	หน้า
2.1 สรูปการดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนของวิธีวิทยาคิว	12
2.2 กรอบแนวคิดในการวิจัย	35
3.1 สรูปจำนวนและการได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่าง	42

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การปฏิรูประบบการศึกษาในปีพ.ศ.2542 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับแรกของประเทศไทย ได้ส่งผลกระทบต่อที่ตามมามากมาย ตั้งแต่การปรับปรุงหลักสูตรและการจัดการศึกษา รวมทั้งผลกระทบที่เกิดกับตัวครูผู้สอน ซึ่งเปลี่ยนบทบาทจากการเป็นผู้สอน มาเป็นผู้ชี้แนะและร่วมเรียนรู้ไปกับผู้เรียน และเน้นการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งเป็นแนวทางใหม่สำหรับครูที่เคยชินกับรูปแบบการสอนแบบเดิม จึงไม่เพียงแต่ครูที่จะต้องเปลี่ยนวิธีสอน แม้กระทั่งตัวผู้เรียนเองก็ต้องเปลี่ยนแปลงวิถีเรียนเช่นกัน

ผลประการหนึ่งที่เกิดจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 คือ การกระตุ้นให้มีการส่งเสริม สนับสนุนในการจัดการศึกษา และตื่นตัวในการแก้ไขปัญหาวิกฤตทางการศึกษาของประเทศ โดยมีการระบุแนวทางปฏิบัติและหลักการสำคัญไว้หลายประการ ทั้งในตัวกฎหมายแม่บทและกฎหมายลูก ซึ่งครอบคลุมบริบทการจัดการศึกษาของประเทศทั้งหมด หลักการหรือแนวทางการจัดการศึกษาประการหนึ่งที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ที่จัดว่าเป็นเรื่องใหม่ของวงการการศึกษาไทย คือ การให้ความสำคัญกับการนำกระบวนการวิจัยสู่การปฏิบัติในระดับชั้นเรียน ซึ่งเป็นเรื่องที่ครูหลายท่านจะต้องศึกษาเรียนรู้เพิ่มเติมและปรับแนวคิดใหม่

หลักการและแนวทางดังกล่าวบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 24 (5) ว่า “ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้อันนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ” และในอีกมาตราหนึ่งให้ความสำคัญกับการวิจัยในชั้นเรียนอย่างยิ่ง คือ มาตรา 30 ที่ว่า “ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อันนี้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา”

ก่อนมีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 นั้น พบว่ามีครูจำนวนหนึ่งได้ทำวิจัยในชั้นเรียนกันมาแล้ว ดังเช่น การศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ของเยาวภา เจริญบุญ(2537) การทำนายเจตนาต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ของอารีย์ เมธาภาคย์(2538) และกระบวนการและผลของการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนที่มีผลต่อพฤติกรรมการสอน: พหุ

กรณีศึกษาของครุณักวิจัยในโรงเรียนประถมศึกษา ของลัดดา ดำพลงาม(2540) ซึ่งทั้งหมดเป็นงานวิจัยที่ดำเนินการเสร็จสิ้นก่อนมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แสดงให้เห็นว่าการวิจัยในชั้นเรียนมีมาก่อนการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แต่ว่ามีครูจำนวนมากที่ไม่ได้เขียนรายงานการวิจัยออกมาให้เห็นเป็นรูปธรรม ต่อมาเมื่อแนวการจัดการศึกษาแห่งชาติให้ความสำคัญกับการวิจัยในชั้นเรียนที่เป็นการช่วยแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียนมากขึ้น และมีการบัญญัติไว้เป็นกฎหมายอย่างเป็นทางการจึงทำให้ครูหลายท่านมีความตื่นตัว ครูจำนวนไม่น้อยเข้าใจว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนต้องมีรูปแบบที่เคร่งครัด ต้องเขียนออกมาเป็นรายงานการวิจัย ความเข้าใจเหล่านี้สร้างความลำบากให้กับครู ในการที่จะสร้างสรรค์งานวิจัยในชั้นเรียน และเกิดการวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับเรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียนทั้งในแง่บวกและแง่ลบ

ความเข้าใจและความไม่เข้าใจในกระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ก่อให้เกิดเจตคติหรือรูปแบบความคิดเห็น ตลอดจนมุมมองที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างกันไป ซึ่งเจตคติแนวความคิด และมุมมองเหล่านี้ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูอย่างมาก ดังข้อค้นพบในงานวิจัยของบุญยาพร ฉิมพลอย(2544) เรื่องผลของการทำวิจัยในชั้นเรียนที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของครูระดับประถมศึกษา ที่พบว่า ปัจจัยที่สนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประการหนึ่งคือการมีเจตคติที่ดีต่อการวิจัยในชั้นเรียนของครู และจากการศึกษาวิจัยของศิริพร สลิวงค์(2548) เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับความสามารถ เจตคติ และพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ให้ผลวิจัยเช่นเดียวกันว่า เจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนส่งผลต่อพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยในการวิจัยเรื่องปัจจัยเชิงสาเหตุที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในกรุงเทพมหานคร ของนริศว์ ปรารมภ์ (2544) ได้ผลวิจัยที่สอดคล้องว่า ครูที่มีความเชื่อว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้เกิดประโยชน์ จะมีความรู้สึกที่ดีหรือมีเจตคติที่ดีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งส่งผลต่อคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียน ดังที่นวรรตน์ พูนโย(2545) กล่าวไว้ในรายงานการวิจัยเรื่องรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของคุณภาพงานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ว่าคุณภาพงานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนได้รับอิทธิพลทางตรงส่วนหนึ่งจากตัวแปรแรงจูงใจภายใน ซึ่งแรงจูงใจภายในนี้ส่วนหนึ่งก็คือเจตคติหรือความคิดเห็นที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน

จากงานวิจัยดังกล่าวจะเห็นได้ว่าความคิดของคนส่งผลต่อการกระทำ ดังนั้นหากสามารถทำความเข้าใจกับความคิดหรือเจตคติของครูที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนได้ ก็จะสามารถช่วยให้เห็นแนวทางในการช่วยเหลือและพัฒนาครูในด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนได้

เจตคติ ความคิดเห็น หรือมุมมองของครูที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน เป็นประเด็นที่น่าศึกษา และมักมีการศึกษาวิจัยกันในเชิงสำรวจเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งปัจจุบันการวิจัยเชิงสำรวจรวมทั้งการวิจัยในรูปแบบอื่นๆที่ต้องใช้ข้อมูลจากการสำรวจ ต่างมีแบบแผนการวิจัยที่คล้ายคลึงกัน กล่าวคือ เป็นแบบแผนการวิจัยที่ใช้การสำรวจรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามมาตรฐานค่า (rating scale) เป็นส่วนใหญ่ จนอาจกล่าวได้ว่าเป็นรูปแบบการสำรวจที่เป็นที่นิยมกันมากที่สุด โดยเฉพาะในงานวิจัยที่ต้องการข้อมูลความคิดเห็น เจตคติต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็นจำนวนมากในเวลาอันสั้น ด้วยเหตุดังกล่าวทำให้วิธีการวิจัยบางอย่างถูกละเลยและมองข้ามไป เนื่องจากสามารถตอบสนองต่อความต้องการใช้งานของผู้วิจัยได้น้อย และบางวิธีก็มีขั้นตอนที่ค่อนข้างยุ่งยาก

วิธีวิทยาการวิจัยแบบหนึ่งที่เป็นที่รู้จักกันในวงการวิจัย คือ วิธีวิทยาคิว(Q Methodology) เป็นวิธีการที่ได้ถูกคิดค้นมากกว่าครึ่งศตวรรษแล้ว โดยนักพฤติกรรมศาสตร์และนักจิตวิทยาชาวอังกฤษ ชื่อ William Stephenson (1902 – 1989) (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และกรรณิการ์ สุขเกษม, 2550: 1; A Dictionary of Psychology, 2001) ปัจจุบันเทคนิควิธีวิทยาดังกล่าวนี้ได้เป็นที่แพร่หลายไปทั่วโลกจนถึงกับมีการก่อตั้งเป็นสมาคมนักวิชาการระดับโลกที่เรียกว่า International society for the scientific study of subjectivity(ISSS)(Brown และ Kil, 1998 อ้างถึงใน สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และกรรณิการ์ สุขเกษม, 2550: 1) และวิธีวิทยาคิวปรากฏอยู่ในงานวิจัยหลายเรื่องของประเทศ เช่น ในงานวิจัยของ Lecouteur และ Delfabbro(2001), Van และคณะ (2007), De Mol และ Buysse(2008) และ Trepal, Wester และ Shuler(2008)

วิธีวิทยาคิวเป็นวิธีการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลแบบหนึ่งที่เหมาะสมอย่างยิ่งกับการวิจัยเชิงสำรวจเจตคติ ความคิดเห็น หรือมุมมองของบุคคล เนื่องจากสามารถแสดงแบบแผนความคิดภายในตัวของบุคคลได้ (Mckeown และ Thomas, 1988) และเมื่อเปรียบเทียบกับการวิจัยโดยใช้แบบสอบถามทั่วไป จะเห็นข้อดีของวิธีวิทยาคิวว่าเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ผู้ตอบจะให้ข้อมูลสำคัญได้ โดยไม่เป็นที่เบื่อหน่ายสำหรับผู้ตอบ (Giles, 2002) การให้ข้อมูลของผู้ที่สนใจจะศึกษาจะเป็นการให้ข้อมูลที่มีความตั้งใจและมีเจตนาที่จะตอบมากกว่าการรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามโดยทั่วไป ที่ผู้วิจัยไม่อาจรู้ได้หรือรู้ได้ยากว่าผู้ตอบตั้งใจตอบคำถามเพียงใด ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะใช้วิธีวิทยาคิวในการวิจัยครั้งนี้ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อต้องการทราบแนวคิด มุมมองที่แท้จริงของครูเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

ปัจจุบันมีงานวิจัยจำนวนมากที่ศึกษาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ทำให้เห็นภาพว่าโดยรวมแล้วครูมีการทำวิจัยในชั้นเรียนกันอย่างไรบ้าง มีปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลกระทบต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ซึ่งเป็นประโยชน์ในระดับหนึ่งต่อการทำความเข้าใจมุมมองความคิดของครูเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน แต่มีประเด็นหนึ่งที่ยังไม่มีงานวิจัยใดศึกษาโดยตรงไว้อย่างชัดเจน

หรือถูกมองข้ามความสำคัญ คือ ประเด็นความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งเป็นประเด็นที่น่าสนใจ เนื่องจากการจะช่วยพัฒนาครูให้สามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้นั้น จะต้อง มีพื้นฐานความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดของครูก่อน ว่าครูคิดอย่างไรเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน แต่ขณะนี้ยังไม่สามารถมองภาพรวมได้อย่างชัดเจนว่า แท้ที่จริงแล้วครูต้องการทำวิจัยในชั้นเรียนหรือไม่ งานวิจัยในชั้นเรียนเกิดจากความตั้งใจจริงของครูหรือไม่ และครูมีแนวความคิดเห็นอย่างไร เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ดังนั้นเพื่อที่จะตอบคำถามเหล่านี้และเพื่อแสดงให้เห็นเจตคติ ความคิดเห็น และข้อวิพากษ์วิจารณ์ต่างๆของครู ที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนให้ชัดเจนมากขึ้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนด้วยวิธีวิทยาคิว เพื่อหวังว่าจะเป็นประโยชน์สำหรับการทำความเข้าใจความคิดเห็นที่แท้จริงของครู และสามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการช่วยเหลือและพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูให้ประสบความสำเร็จ มี ประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น

คำถามวิจัย

ครูมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ลักษณะความคิดเห็นโน้มเอียงไปในแง่บวกหรือลบ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ ข้าราชการครูในเขตกรุงเทพมหานคร

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ครู หมายถึง ข้าราชการครูตำแหน่งคศ.1 – คศ.4 ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ทำการสอนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551

การทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง กระบวนการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนโดยครูผู้สอน และนำผลมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนหรือส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น เป็นการวิจัยที่สามารถนำผลไปใช้ได้ทันที ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน

วิธีวิทยาคิว หมายถึง เทคนิคการจัดเรียงอันดับข้อมูลความคิดเห็นของบุคคล เพื่อนำมาวิเคราะห์หาคุณลักษณะร่วมหรือเปรียบเทียบลักษณะการจัดเรียงอันดับ ที่เชื่อมโยงกับหลักการ

ของการวิเคราะห์องค์ประกอบ ผลการวิเคราะห์สามารถแสดงให้เห็นกลุ่มแนวความคิดเห็นของบุคคลได้

ความคิดเห็นที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด ทศนะ หรือเจตคติของครูที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ทั้งในแง่บวกและแง่ลบ อันเป็นแนวทางกำหนดพฤติกรรมกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ซึ่งสามารถสะท้อนและวิเคราะห์ได้จากแบบสำรวจด้วยวิธีวิทยาศาสตร์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ความคิดเห็นเชิงบวกที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด ทศนะ หรือเจตคติของครูที่รู้สึกและเห็นว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นเรื่องที่ดี มีคุณค่า มีประโยชน์ต่อการจัดการศึกษา เป็นงานที่ครูควรทำ และมองเห็นข้อดีมากกว่าข้อเสีย

ความคิดเห็นเชิงลบที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด ทศนะ หรือเจตคติของครูที่รู้สึกและเห็นว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นเรื่องไร้ค่า ไม่มีประโยชน์ต่อการจัดการศึกษา สร้างปัญหาและเพิ่มภาระให้แก่ครู และมองเห็นข้อเสียมากกว่าข้อดี

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ผลจากการวิจัยทำให้ทราบว่าครูคิดอย่างไรเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน สามารถจำแนกแนวความคิดเห็นของครูที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนออกเป็นกลุ่มๆ และสืบย้อนถึงลักษณะภูมิหลังของครูในแต่ละกลุ่มความคิดเห็นได้ ทำให้การนำไปประยุกต์ใช้เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนมีความเหมาะสมกับบริบทของรูปแบบความคิดและภูมิหลังของครูแต่ละกลุ่ม และสารสนเทศที่ได้จะมีประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับการนำไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานแก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง หรือหน่วยงานระดับวางนโยบาย เพื่อการส่งเสริมให้ครูทำงานวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. แบบอย่างจากการใช้วิธีวิทยาการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นทางเลือกใหม่สำหรับการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการวิจัยได้อย่างหลากหลาย

3. จากการใช้วิธีวิทยาการวิจัยที่แตกต่างไปจากเดิม ทำให้พบข้อดีและข้อดี้อยจากการใช้เกิดการวิพากษ์วิจารณ์นำไปสู่แนวความคิดใหม่หรือแนวทางการปรับปรุงวิธีดำเนินการวิจัยให้ดียิ่งขึ้น

4. การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาแนวคิดและวิธีการใหม่ๆ สำหรับใช้ศึกษาเจตคติหรือภาวะจิตวิสัยของมนุษย์ต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษา ค้นคว้า ทบทวน และรวบรวมข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในชั้นเรียน วิธีวิทยาควิ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของคุณ รวมทั้งงานวิจัยที่ใช้วิธีวิทยาควิ มาวิเคราะห์และเรียบเรียง มีเนื้อหาตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 มโนทัศน์เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน

ตอนที่ 2 มโนทัศน์เกี่ยวกับวิธีวิทยาควิ

ตอนที่ 3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของคุณ

ตอนที่ 4 งานวิจัยที่ใช้วิธีวิทยาควิ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตอนที่ 1 มโนทัศน์เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน

ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน

ศัพท์ภาษาอังกฤษที่นิยมใช้ในความหมายของการวิจัยในชั้นเรียนมีอยู่ 2 คำ คือ Classroom Research(CR) และ Classroom Action Research(CAR) หากจะค้นหาความหมายเพื่อความเข้าใจที่ชัดเจนยิ่งขึ้นจะพบว่า ได้มีผู้นิยามความหมายของคำว่า การวิจัยในชั้นเรียนหรือ การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนไว้หลายท่าน ดังนี้

พิมพันธ์ เตชะคุปต์(ม.ป.ป.) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียน คือ การวิจัยปฏิบัติการที่มีเป้าหมายเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ปฏิบัติงานจริง โดยมีครูเป็นผู้ทำวิจัย

รัตนา ศรีเหรียญ(ม.ป.ป.) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียน เป็นรูปแบบหนึ่งของการวิจัยเชิงปฏิบัติการที่มุ่งแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้าเป็นครั้งคราว หรือแก้ปัญหาเฉพาะเรื่องในช่วงเวลาหนึ่ง ผลการวิจัยไม่สามารถนำไปใช้อ้างอิงกับกลุ่มอื่นๆได้ เพราะเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในวงจำกัด หรือเป็นปัญหาเฉพาะที่

สุวัฒนา สุวรรณเขตนิกม(2538) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียน คือ กระบวนการแสวงหาความรู้อันเป็นความจริงที่เชื่อถือได้ในเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน เพื่อการพัฒนาการเรียนรู้นักเรียนในบริบทของชั้นเรียน

อุทุมพร จามรมาน(ม.ป.ป.) กล่าวถึงการวิจัยในชั้นเรียนไว้โดยสรุป สั้น ง่าย และได้ใจความว่า การวิจัยในชั้นเรียน คือ การที่ครูแก้ปัญหาที่นักเรียนบางคนเรียนอ่อนให้เรียนทันเพื่อน และพัฒนานักเรียนที่เรียนเก่งให้เรียนได้เต็มตามศักยภาพ

Mettetal(2001) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียน คือ วิธีการในการค้นหาแนวทางที่ดีที่สุดในการจัดการชั้นเรียน เพื่อทำให้นักเรียนมีศักยภาพในการเรียนรู้เพิ่มขึ้น

จากนิยามดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสรุปนิยามของการวิจัยในชั้นเรียนได้ว่า การวิจัยในชั้นเรียน คือ กระบวนการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนโดยครูผู้สอน และนำผลมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนหรือส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น เป็นการวิจัยที่สามารถนำไปใช้ได้ทันที ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน

หลักการและแนวคิดของการวิจัยในชั้นเรียน

การวิจัยในชั้นเรียนโดยส่วนใหญ่แล้วจะเริ่มจากปัญหา จากนั้นจึงแสวงหาแนวทางการแก้ปัญหาหรือหาคำตอบในสิ่งที่อยากรู้ แล้วดำเนินการแก้ปัญหา เมื่อเสร็จสิ้นก็ตรวจสอบผลว่าเป็นอย่างไร จึงกล่าวได้ว่าการวิจัยในชั้นเรียนเป็นกระบวนการวิจัยที่มีระบบ สามารถใช้แก้ปัญหาได้อย่างน่าเชื่อถือ โดยหลักการและแนวคิดสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนที่สรุปได้จากเอกสารที่เกี่ยวข้อง มี 4 ประการ(พิชิต ฤทธิจรรยา, 2544; รัตนา ศรีเหรียญ, ม.ป.ป.) คือ

1. เป็นการศึกษาค้นคว้าที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนในห้องเรียน มีจุดมุ่งหมายเพื่อแก้ปัญหาพัฒนานักเรียนหรือกระบวนการเรียนการสอน รวมทั้งสื่อและนวัตกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน
2. ต้องเป็นการวิจัยของครูและทำโดยครู เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประสิทธิภาพการเรียนการสอน
3. เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบ PAOR คือ มีการวางแผน(planning) ปฏิบัติตามแผน(acting) สังเกต เก็บรวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูล(observing) และมีการสะท้อนผลกลับ(reflecting) เพื่อพัฒนาปรับปรุงตามวงจรการวิจัยแบบ PAOR ต่อไป
4. ต้องเป็นกระบวนการที่ควบคู่ไปกับการจัดการเรียนการสอน หรือเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนรู้

กล่าวโดยสรุป งานวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูไม่จำเป็นต้องเป็นงานชิ้นใหญ่ เพราะเป็นการวิจัยที่ทำควบคู่ไปกับการจัดการเรียนการสอนปกติได้ เพื่อแก้ปัญหาเฉพาะเรื่องภายในระยะเวลาอันจำกัด โดยมุ่งหวังให้สามารถนำไปใช้ได้ทันที อย่างไรก็ตามการวิจัยในชั้นเรียนก็จัดเป็นการวิจัยที่มีระบบระเบียบ แม้จะไม่ใช่ว่าการวิจัยที่เป็นทางการ กล่าวคือ ต้องมีการวางแผน กำหนดปัญหา ปฏิบัติตามแผน รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล จากนั้นจึงเข้าสู่กระบวนการขยายผลหรือสะท้อนผลการวิจัย

ความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน

สุวัฒน์ สุวรรณเขตนิคม(2538) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียนไว้พอสรุปได้ว่า การวิจัยในชั้นเรียนมีความสำคัญ เพราะสามารถช่วยให้ครูมีความคิดที่เป็นระบบมีวิสัยทัศน์ที่กว้างขวางยิ่งขึ้น สามารถตัดสินใจในทางเลือกต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม รู้จักใคร่ครวญถึงที่มาและทางแก้ปัญหา กระบวนการปฏิบัติงานของครูก็จะดีขึ้นส่งผลให้นักเรียนได้รับการพัฒนาตามไปด้วย ซึ่งหากครูมีความเป็นนักวิจัยกันมากขึ้นจะช่วยให้การพัฒนาวิชาชีพครูเป็นไปอย่างสร้างสรรค์และมั่นคง นอกจากนี้ผลของการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูยังช่วยให้เกิดการพัฒนาหลักสูตร วิธีการปฏิบัติงาน และคุณภาพการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาความก้าวหน้าทางวิชาชีพครู ตลอดจนเป็นการส่งเสริมความก้าวหน้าของการวิจัยทางการศึกษาอีกทางหนึ่งด้วย

ลักษณะสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียน

อุทุมพร จามรมาน(ม.ป.ป.) ได้กล่าวถึงรายละเอียดคุณลักษณะของงานวิจัยในชั้นเรียนไว้ที่น่าสนใจ สามารถใช้ศึกษาประกอบเพื่อทำความเข้าใจรูปแบบแนวคิดของการทำวิจัยในชั้นเรียนได้เป็นอย่างดี ดังนี้

1. ผู้วิจัยยังคงทำงานตามปกติของตน
2. ไม่ต้องสร้างเครื่องมือวิจัย
3. ไม่มีข้อมูลจำนวนมาก และไม่ต้องใช้สถิติ
4. ข้อมูลส่วนใหญ่มาจากการสังเกต พูดคุย และใช้การวิเคราะห์เนื้อหา
5. ไม่ต้องทบทวนรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง
6. ใช้เวลาทำวิจัยไม่นาน ขึ้นอยู่กับสาเหตุของปัญหาและจำนวนบุคคลที่ต้องการแก้ไข
7. ความยาว 2 – 3 หน้าต่อเรื่อง
8. ผู้เรียนได้รับการแก้ไขหรือพัฒนา
9. ไม่มีการระบุประชากร กลุ่มตัวอย่าง การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
10. ไม่ต้องใช้สถิติสรุปอ้างอิง และไม่มีระดับนัยสำคัญ
11. ไม่มีการทดสอบก่อนหลัง
12. ไม่มีตัวแปรอิสระ ตัวแปรตาม
13. ไม่มีกลุ่มทดลองกลุ่มควบคุม
14. เป็นการวิจัยเชิงคุณลักษณะมากกว่าการวิจัยเชิงปริมาณ
15. เน้นการแก้ไขที่สาเหตุของปัญหาของผู้เรียนบางคนบางเรื่อง

เมื่อพิจารณาจากลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนในข้างต้น จะเห็นว่างานวิจัยในชั้นเรียนเน้นความเรียบง่ายของขั้นตอนกระบวนการวิจัย ไม่จำเป็นต้องมีขั้นตอนการดำเนินการที่ยืดเยื้อ มีความยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบทหรือสถานการณ์สูง มุ่งหมายเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะเรื่อง

ให้ได้ภายในระยะเวลาที่ไม่นานนัก ทั้งนี้ผู้วิจัยเห็นว่าบางประเด็น เช่น การทบทวนรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง แม้ไม่จำเป็นต้องทำแต่ก็ไม่ควรละเลย โดยอาจไปแสวงหาความรู้ความเข้าใจจากแหล่งอื่นหรือด้วยวิธีอื่นได้

ตอนที่ 2 มโนทัศน์เกี่ยวกับวิธีวิทยาควิ

ประวัติความเป็นมาของวิธีวิทยาควิ

วิธีวิทยาควิ(Q Methodology) เป็นวิธีวิทยาการวิจัยที่ได้รับการคิดค้นและพัฒนาขึ้นโดย วิลเลียม สเตฟเฟินสัน(William Stephenson) นักพฤกษศาสตร์และนักจิตวิทยาชาวอังกฤษ ในขณะที่เขาทำงานตามแนวทางของ Spearman และ Burt ที่ประเทศอังกฤษในช่วงปีค.ศ.1930 (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และกรรณิการ์ สุขเกษม, 2550; A Dictionary of Psychology, 2001; Giles, 2002; Kerlinger, 1964; McKeown และ Thomas, 1988) ซึ่งแนวคิดเรื่องวิธีวิทยาควินี้ ปรากฏขึ้นครั้งแรกในบทความเรื่อง “Correlating Persons Instead of Tests” ที่ตีพิมพ์ลงวารสาร Character and Personality ในปีค.ศ.1935 และได้รับการอธิบายขยายความต่อมาในหนังสือของเขาชื่อ The Study of Behavior: Q – Technique and its Methodology ในปีค.ศ.1953(A Dictionary of Psychology, 2001) และได้มีการพัฒนาเทคนิคนี้เรื่อยมา โดยมีผลงานทั้งที่เป็น ตำราและงานวิจัยออกมาเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ช่วงค.ศ.1935, 1953, 1967, 1984, 1986 กระทั่งปี 1990 ซึ่งแม้จะดูเหมือนว่าได้มีการนำวิธีวิทยาควิเข้ามาใช้ในการศึกษาสภาวะจิตวิสัยของ มนุษย์เป็นระยะเวลานานกว่า 60 ปีแล้ว แต่เหตุที่ไม่เป็นที่นิยมแพร่หลายในช่วงทศวรรษเศษที่ผ่านมา เนื่องจากเป็นเทคนิคที่ต้องมีการคำนวณมากมาย และการผิดพลาดเพียงเล็กน้อยจะทำให้ผล ขาดความถูกต้องใช้ไม่ได้ ซึ่งเป็นปัญหาอย่างยิ่งต่อผู้นำไปใช้ อย่างไรก็ตามในปัจจุบันปัญหาดังกล่าวแทบจะหมดสิ้นไป เพราะวิวัฒนาการของระบบคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ช่วยลดปัญหาการคำนวณได้อย่างมาก ทำให้ปัจจุบันวิธีวิทยาควิเป็นหนึ่งในระเบียบวิธีวิจัยที่ นับวันจะแพร่หลายมากขึ้นในแทบทุกวงวิชาการที่ต้องศึกษาสภาวะจิตวิสัย(subjectivity) เช่น ความคิดเห็น(opinion) เจตคติ(attitudes) และค่านิยม(values) (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และกรรณิการ์ สุขเกษม, 2550)

มโนทัศน์พื้นฐานเกี่ยวกับวิธีวิทยาควิ

วิธีการเดิมที่ใช้ในการศึกษาสภาวะจิตวิสัยของมนุษย์เป็นวิธีการที่ง่ายไม่มีกติกาเคร่งครัด ในเชิงวิชาการ และผลของการวัดมักออกมาในรูปคะแนนรวมของแต่ละบุคคล ที่ไม่สามารถบ่งบอกได้ชัดเจนและเฉพาะเจาะจงว่า ขอบเขตของปรากฏการณ์เป็นอย่างไร และแบบแผนของ ประสาทข้อความที่คนเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย หรือเห็นพ้องต้องกัน เป็นอย่างไร ปัจจุบันในการศึกษา ของนักวิชาการหลายสาขาจึงได้นำวิธีวิทยาควิมาใช้ เพื่อทำความเข้าใจ แบ่งกลุ่ม หรือจัดกลุ่ม

บุคคลตามเจตคติและความคิดเห็น(สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และกรรณิการ์ สุขเกษม, 2550; McKeown และ Thomas, 1988) ซึ่งช่วยแก้ปัญหาการวิจัยที่ว่าจะทำอย่างไรให้ทราบได้ถึง โครงสร้าง(structure) และรูปร่าง(form) ของสภาวะจิตวิสัยที่อยู่ภายในตัวบุคคล ซึ่งปัจจุบันแทบ จะกล่าวได้ว่ามีเพียงวิธีวิทยาเท่านั้นที่สามารถใช้วิเคราะห์เพื่อให้เห็นโครงสร้างและรูปร่างของ สภาวะจิตวิสัยว่าเป็นอย่างไร ซึ่งผู้วิจัยสามารถนำเอาโครงสร้างหรือรูปร่างของสภาวะจิตวิสัยนั้น มาใช้ศึกษาและวิเคราะห์ต่อไปได้(Brown, 1986 อ้างถึงใน สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และกรรณิการ์ สุขเกษม, 2550)

โดยหลักการแล้ววิธีวิทยาเป็นวิธีที่ใช้ในการศึกษาความคิดของมนุษย์อย่างเป็น วิทยาศาสตร์ โดยนัยแล้วความหมายของคำว่า “ความคิด” ก็คือการสื่อสารการแสดงออกถึง มุมมองของคนนั่นเอง ซึ่งมักเข้าใจกันอยู่เสมอในรูปแบบของ “การอ้างอิงตนเอง”(self – reference) อยู่ภายใต้กรอบการอ้างอิงภายในตัวของบุคคล ที่ไม่สามารถแสดงออกมาให้เห็นอย่าง เป็นรูปธรรมได้โดยการทดสอบอย่างเคร่งครัด แต่ในการอ้างอิงตามความคิดของตนเองในการ จัดเรียงแบบคิวนี่ได้แสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมที่แท้จริง เพราะแต่ละบุคคลได้พูดหรือแสดงบางสิ่ง บางอย่างที่มีความหมายอย่างยิ่งเกี่ยวกับประสบการณ์ของตน จากมโนทัศน์พื้นฐานจนกระทั่ง เสร็จสิ้นกระบวนการดำเนินงานอาจกล่าวได้ว่า แม้วิธีวิทยาจะไม่สามารถนำความคิดของ มนุษย์ที่อยู่ภายในออกมาแสดงให้เห็นอย่างชัดเจน แต่ก็สามารถแสดงให้เห็นได้ถึงโครงสร้าง รูปแบบ หรือกลุ่มแนวความคิดเห็นเหล่านั้นได้(McKeown และ Thomas, 1988) เนื่องจากความ คิดเห็นเชิงจิตวิสัยเป็นสิ่งที่สามารถสื่อสารได้ และเป็นสิ่งที่ออกมาจากฐานของการอ้างอิงตนเอง หากมองในแง่มุมมองดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยจึงสามารถที่จะศึกษาภาวะจิตวิสัยได้โดยการนำเอาข้อความที่ สื่อสารได้เชิงจิตวิสัย(subjective communicable) มาทำการวิเคราะห์เชิงวัตถุวิสัย(objective analysis) ได้ โดยไม่ทำลายคุณสมบัติของการอ้างอิงตนเองของการสื่อสารดังกล่าว(สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และกรรณิการ์ สุขเกษม, 2550: 6)

วิธีวิทยาจึงเป็นการศึกษารูปแบบหรือแบบแผนการตอบสนองจาก “ภายใน” ของบุคคล ไม่ใช่การศึกษาความแตกต่าง “ระหว่าง” บุคคล ซึ่งการจะศึกษาดังกล่าวนั้นสามารถวิเคราะห์ได้ จากวิธีการที่บุคคลนั้นจัดการกับการเลือกข้อความที่ให้ ซึ่งอาจจะเป็นในรูปแบบของหัวข้อตามแบบของ Likert scale หรือสิ่งเร้าอื่น เช่น รูปภาพ หรือบัญชีรายชื่อ แล้วนำรูปแบบการจัดเรียงดังกล่าวไป วิเคราะห์องค์ประกอบ(factor analysis) ซึ่งในการวิเคราะห์องค์ประกอบของวิธีวิทยาจะไม่จัด กลุ่มตามความแตกต่างที่เกิดจากการวัดค่า แต่จะจัดกลุ่มตามความแตกต่างของรูปแบบการ จัดเรียง(Giles, 2002) โดยในการจัดอันดับข้อความของแต่ละบุคคลเป็นการแสดงออกถึงสภาวะ จิตวิสัยซึ่งไม่มีถูกไม่มีผิด เพราะเป็นความคิดเห็นส่วนบุคคล แต่เมื่อมาทำการวิเคราะห์ปัจจัย ปัจจัยที่ได้ที่เกิดจากสภาวะจิตวิสัยของบุคคลจะชี้ให้เห็นส่วนต่างๆของสภาวะจิตวิสัยได้ วิธีวิทยา

ควิจึงเป็นวิธีการเชิงปริมาณที่มีระบบและรัดกุมในการศึกษาสภาวะจิตวิสัยของมนุษย์ เนื่องจากมีการใช้ร่วมกับเทคนิคทางสถิติ คือ การวิเคราะห์ปัจจัยหรือการวิเคราะห์องค์ประกอบ(factor analysis) (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และกรรณิการ์ สุขเกษม, 2550)

Giles(2002) กล่าวว่า ในปัจจุบันแนวทางการวิจัยโดยใช้วิธีวิทยาควิได้แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ การใช้แบบกลุ่มอเมริกาเหนือ และแบบกลุ่มยุโรป โดยในกลุ่มอเมริกาเหนือนั้นได้มีการใช้วิธีการจัดเรียงแบบคิว(Q sort) ในการวิจัยโดยทั่วไป และใช้เทคนิคการหาความสัมพันธ์ระหว่างข้อความหรือข้อความที่ได้จากการจัดเรียงของบุคคล ส่วนกลุ่มยุโรปมีการใช้วิธีการจัดเรียงแบบคิอย่างเคร่งครัด ตามจุดมุ่งหมายเดิมของ Stephenson ผู้คิดค้นเทคนิคนี้ขึ้น ที่มุ่งวิเคราะห์องค์ประกอบหรือวิเคราะห์ปัจจัย(factor analysis) ในการจัดกลุ่มบุคคลมากกว่าจัดกลุ่มข้อความหรือข้อความที่เขาตอบ

กล่าวโดยสรุป วิธีวิทยาควิ คือ เทคนิคกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลอย่างหนึ่ง โดยเชื่อมโยงกับหลักการของการวิเคราะห์องค์ประกอบ(factor analysis) อันเป็นพื้นฐานของการศึกษาสภาวะจิตวิสัยที่เป็นระบบ(the systematic study of subjectivity) เกี่ยวกับมุมมอง(viewpoint) ความเห็น(opinion) ความเชื่อ(belief) เจตคติ(attitude) และสิ่งอื่น ๆ ทำนองเดียวกัน(สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และกรรณิการ์ สุขเกษม, 2550: 6; Giles, 2002)

คำศัพท์สำคัญที่ใช้ในวิธีวิทยาควิ

1. statement หมายถึง สิ่งเร้าที่ใช้สำหรับให้บุคคลจัดเรียงอันดับ อาจจะเป็นรูปภาพหรือรายชื่อของสิ่งต่างๆก็ได้ แต่สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ คือ ข้อความที่เป็นประเด็นเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้วิจัยสนใจศึกษา สำหรับใช้ในการจัดเรียงของบุคคล
2. Q sample, Q set และ Q deck เป็นคำที่ใช้ในความหมายเดียวกัน หมายถึง ชุดข้อความที่ได้จากการรวบรวม statement ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นใช้ในการจัดเรียงอันดับ
3. Q card หรือ Q sort card หมายถึง แผ่นบัตรระบุข้อความที่จะใช้ในการจัดเรียงอันดับ
4. Q sort หมายถึง กระบวนการและขั้นตอนในการจัดเรียงอันดับของบุคคลที่ผู้วิจัยสนใจศึกษา
5. Q sort diagram หมายถึง แผนภาพที่จะใช้เรียงบัตรข้อความให้กระจายตามรูปโค้งความถี่

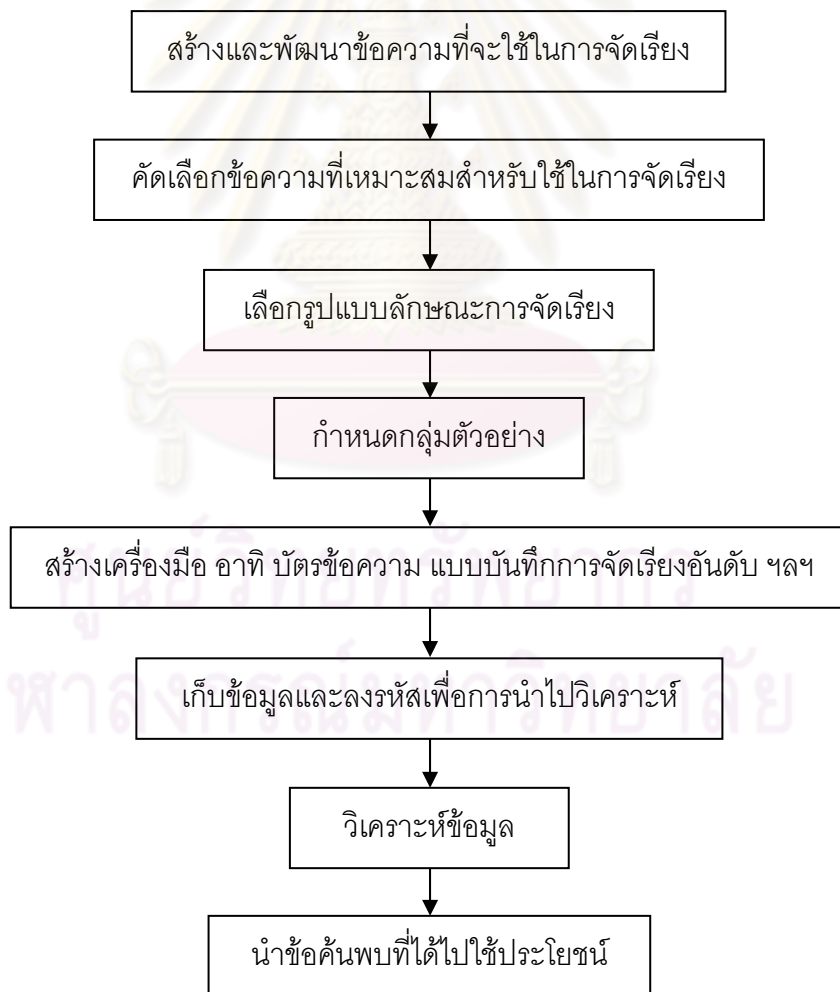
การดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนของวิธีวิทยาควิ

Best และ Kahn(2006) กล่าวว่า แนวทางการนำวิธีวิทยาควิไปประยุกต์ใช้มีอยู่ 2 ประการ คือ (1) ใช้ในการวัดการเปลี่ยนแปลงเจตคติของแต่ละบุคคลตามการรับรู้ของบุคคลนั้นๆ และ (2) ใช้ในการรวบรวมองค์ประกอบของการลงความเห็นในแต่ละบุคคลเป็นกลุ่มๆ ซึ่งสามารถใช้วิธีการ

วิเคราะห์ได้หลายวิธี ข้อพึงระวังของนักวิจัยที่จะใช้วิธีวิทยาควมนี้ในการวิจัยต่างๆ คือ ควรต้องตัดสินใจอย่างรอบคอบเกี่ยวกับข้อตกลงเบื้องต้นของทฤษฎี ภายใต้เกณฑ์และการเลือกข้อความถามหรือข้อความที่จะนำมาใช้

การดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนของวิธีวิทยาควมเริ่มจากการกำหนดข้อความที่จะใช้สำหรับการจัดเรียง ตามวิธีการได้มาซึ่งข้อความที่มีอยู่หลายวิธี รวมทั้งจำนวนข้อความที่เหมาะสมนำมาสร้างเป็นชุดข้อความ จากนั้นกำหนดและคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง หรือบางกรณีกลุ่มตัวอย่างจะได้อีกก่อนแล้ว เนื่องจากใช้การสัมภาษณ์ในการเก็บข้อมูลที่จะนำมาใช้สร้างชุดข้อความ ต่อมาจึงให้กลุ่มตัวอย่างทำการจัดเรียงอันดับข้อความตามรูปแบบการจัดเรียงและการกระจายที่กำหนด แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติต่อไป รายละเอียดดังกล่าวผู้วิจัยจะเสนอไว้เป็นลำดับต่อไป

กล่าวโดยสรุป การดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนของวิธีวิทยาควมมีลักษณะเช่นเดียวกับการวิจัยโดยทั่วไป ซึ่งสามารถสรุปและแสดงเป็นแผนภาพได้ดังนี้

แผนภาพที่ 2.1 สรุปการดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนของวิธีวิทยาควม

ที่มา: ดัดแปลงจาก Davis(1997: 489)

ชุดข้อความควิ(Q sample)

McKeown และ Thomas(1988) กล่าวว่า ชุดข้อความควิมี 4 แบบ คือ (1) แบบธรรมชาติ (naturalistic Q samples) (2) แบบกึ่งธรรมชาติ(quasi – naturalistic Q samples) (3) แบบที่มีอยู่แล้ว(ready – made Q samples) และ (4) แบบผสมผสาน(hybrid types)

1. ชุดข้อความควิแบบธรรมชาติ(naturalistic Q samples)

ชุดข้อความควิแบบธรรมชาติอาจได้มาจากข้อความการเขียนหรือการสนทนาในหัวข้อที่กำหนดโดยผู้เข้าร่วมในการกำหนดชุดข้อความควิตั้งแต่ต้น ซึ่งจะทำให้เมื่อมาเข้าร่วมในการจัดเรียงข้อความควิ(Q sort) ในเวลาต่อมานั้น จะมีความเข้าใจและสามารถจัดลำดับข้อความได้รวดเร็วกว่า(สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และกรรณิการ์ สุขเกษม, 2550: 86) โดยปกติแล้วข้อความควิแบบธรรมชาติจะได้มาจากการสัมภาษณ์ แต่การสัมภาษณ์มีข้อเสีย คือ ต้องใช้เวลานาน หากไม่สามารถทำการสัมภาษณ์ได้ก็สามารถใช้การเขียนบรรยายแทนได้ แล้วนำข้อความเหล่านั้นมาใช้หรือนำข้อมูลมาจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิอื่นๆ เช่น บทบรรณาธิการในหนังสือพิมพ์ จดหมายถึงบรรณาธิการ การสนทนาผ่านโทรศัพท์และวิทยุ หรือจากแหล่งอื่นทำนองเดียวกัน โดยการนำชุดข้อความควิแบบธรรมชาตินี้ จะช่วยลดความเสี่ยงต่อการขาดหายของการตอบสนองที่มีความหมายสำคัญของผู้ตอบ และการสับสนกับความหมายอื่นๆที่ได้มาจากกรอบแนวคิดภายนอกตามการอ้างอิงเอกสารที่เกี่ยวข้อง(McKeown และ Thomas, 1988)

2. ชุดข้อความควิแบบกึ่งธรรมชาติ(quasi – naturalistic Q samples)

การได้มาซึ่งชุดข้อความควิแบบนี้จะคล้ายกับการสัมภาษณ์ แต่เป็นการพัฒนามาจากข้อความที่มีอยู่แล้ว โดยการนำข้อความเหล่านั้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญในเรื่องนั้นๆแสดงความคิดเห็นแล้วนำมาปรับใช้ โดยที่ผู้เชี่ยวชาญนั้นไม่ได้รวมอยู่ในการศึกษา และในการศึกษาบางเรื่องอาจใช้วิธียืมข้อความที่มีผู้สร้างไว้แล้ว นำมาดัดแปลงให้เหมาะสมกับบริบทของตนเองก็สามารถทำได้ (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และกรรณิการ์ สุขเกษม, 2550; McKeown และ Thomas, 1988)

3. ชุดข้อความควิแบบที่มีอยู่แล้ว(ready – made Q samples)

ชุดข้อความแบบนี้เป็นการนำข้อความมาจากที่อื่นที่ได้มีการกำหนดหรือสร้างไว้แล้ว ไม่ได้นำมาจากการกำหนดของผู้เข้าร่วม เช่น อาจนำมาจากบททบทวนวรรณกรรมหรือข้อความมาตรฐาน เป็นต้น(สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และกรรณิการ์ สุขเกษม, 2550)

4. ชุดข้อความควิแบบผสมผสาน(hybrid types)

คือ การรวมเอาข้อความควิแบบธรรมชาติและแบบที่มีอยู่แล้วเข้าไว้ด้วยกัน เช่น การนำข้อความที่ได้จากการสัมภาษณ์มาผสมผสานกับข้อความที่ได้จากจดหมายข่าวหรือบทบรรณาธิการต่างๆ

กล่าวโดยสรุป การได้มาซึ่งชุดข้อความควิไม่ว่าจะได้มาด้วยวิธีการใด ชุดข้อความควินั้นจะต้องมีความหลากหลายให้สาระครอบคลุมประเด็นที่ต้องการศึกษา มีจำนวนมากพอที่จะเป็นตัวแทนของมุมมองความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ต้องการศึกษา และเป็นข้อความที่ต้องให้ความรู้ลึกถึงการอ้างอิงตนเองของผู้จัดเรียง

จำนวนข้อความที่เหมาะสม

การกำหนดจำนวนข้อความที่เหมาะสมเพื่อใช้ในการจัดอันดับตามแบบวิธีวิทยาคิว มีผู้กล่าวถึงไว้แตกต่างกัน ว่าจำนวนข้อความมากน้อยเท่าใดจึงเหมาะสำหรับการนำมาใช้ โดย Best และ Kahn(2006) กล่าวว่า วิธีวิทยาคิวเป็นเทคนิคที่ใช้ในการจัดเรียงลำดับเจตคติ(attitudes) หรือการลงความเห็น(judgments) ของบุคคล คล้ายกับขั้นตอนแรกของเทคนิคแบบเทอร์สโตน(Thurstone technique) ซึ่งจะมีประโยชน์เฉพาะด้านมากเมื่อจำนวนข้อความที่นำมาใช้จัดเรียงนั้นมีจำนวนมาก กล่าวคือ มากกว่า 50 ข้อความขึ้นไป หรือให้มีจำนวนตั้งแต่ 50 – 100 ข้อความ ในขณะที่ Davis(1997) กล่าวว่า การวิจัยโดยใช้วิธีวิทยาคิวส่วนใหญ่ใช้ข้อความอยู่ในระหว่าง 50 ถึง 100 ข้อความ ส่วน Kerlinger(1964) เสนอว่าจำนวนข้อความที่เหมาะสมควรใช้ 60 – 120 ข้อความ และเสนอแนะว่าเพื่อประโยชน์ในการคำนวณและเพื่อความเชื่อถือได้ทางสถิติ ข้อความที่จะนำมาใช้จึงควรมีไม่น้อยกว่า 60 ข้อความ(มี 40 หรือ 50 ข้อความได้ในบางกรณี) และไม่ควรมากกว่า 140 ข้อความ หรือในบางกรณีไม่ควรมากกว่า 100 ข้อความ ส่วนพิสัยที่ดีที่สุดอยู่ระหว่าง 60 – 90 ข้อความ ในขณะที่ Schlinger; Popovich, Masse & Pitts และ Lipgar(1969; 2003; 2003 อ้างถึงใน สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และกรรณิการ์ สุขเกษม, 2550 : 91) เสนอไว้ว่าข้อความที่ใช้ควรอยู่ในระหว่างช่วง 49 – 75 ข้อความ ซึ่งเป็นจำนวนที่น้อยกว่าจำนวนผู้ตอบ และเป็นจำนวนที่เหมาะสมกับเวลาที่ใช้ในการจัดเรียงอันดับ นอกจากนี้ยังมีผู้เสนอแนะจำนวนข้อความที่เหมาะสมไว้อีกเป็นจำนวนมาก ซึ่งทั้งหมดอยู่ในช่วงระหว่าง 20 – 100 ข้อความ และส่วนใหญ่ใช้ไม่เกิน 50 ข้อความ(สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และกรรณิการ์ สุขเกษม, 2550 : 91 – 92)

กล่าวโดยสรุป จำนวนข้อความที่จะใช้ในการจัดเรียงไม่ควรมากหรือน้อยจนเกินไป เพราะหากน้อยเกินไปจะทำให้ข้อมูลสำคัญจากการจัดอันดับของบุคคลขาดหายไป และประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิเคราะห์ทางสถิติก็จะลดน้อยลง แต่หากมากเกินไปก็จะทำให้ใช้เวลาในการจัดเรียงมากและเป็นอุปสรรคต่อการตัดสินใจจัดอันดับ โดยปกติข้อความที่ควรใช้จึงควรอยู่ระหว่าง 50 ถึง 100 ข้อความ

การสร้างและพัฒนาชุดข้อความ

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และกรรณิการ์ สุขเกษม(2550) ได้ให้แนวทางการพัฒนาชุดข้อความไว้ พอสรุปได้ดังนี้ เมื่อได้เนื้อหาสาระที่จะใช้กำหนดเป็นข้อความสำหรับการจัดเรียงอันดับแล้ว จะต้องทำการคัดเลือกข้อความที่จะใช้จากเนื้อหาสาระเหล่านั้นให้ได้ตามจำนวนที่ต้องการ โดยอาจใช้วิธีการศึกษาจากเนื้อหาสาระทั้งหมดแล้วจึงจำแนกเป็นข้อความ หรืออาจใช้วิธีการกำหนดโครงสร้างของเนื้อหาสาระขึ้นมาก่อนจากทฤษฎี แต่ไม่ว่าจะใช้วิธีใดผู้วิจัยจะต้องคัดเลือกและกำหนดชุดข้อความให้มีความหลากหลายและครอบคลุมประเด็นที่ต้องการศึกษา โดยเมื่อนำมาจัดเรียงอันดับแล้วสามารถเป็นตัวแทนมุมมองความคิดเห็นของบุคคลได้ทั่วถึงทั้งสองปลายสุดของโค้งความถี่ที่ใช้ในการจัดเรียง ดังนั้นผู้วิจัยแต่ละคนจะกำหนดข้อความได้ไม่เหมือนกัน แม้ว่าจะใช้เนื้อหาสาระเดียวกันในการกำหนด ขั้นตอนสุดท้ายเมื่อได้ข้อความที่ต้องการแล้วผู้วิจัยอาจสุ่มหมายเลขกำกับให้แต่ละข้อความ แล้วจัดพิมพ์แยกเป็นบัตรข้อความหรือบัตรรายการ บัตรละ 1 ข้อความ เพื่อความสะดวกในการจัดเรียงและบันทึกผลต่อไป

การเลือกข้อความ

Davis(1997) ได้กล่าวถึงลักษณะข้อความที่ดี สามารถใช้เป็นแนวทางในการคัดเลือกข้อความมาใช้ได้ มีใจความสำคัญดังต่อไปนี้

1. เป็นข้อความที่เหมาะสม(item appropriateness) คือ มีความสอดคล้องกับความคิดเห็นหรือมุมมองที่แท้จริงของบุคคล
2. เป็นข้อความที่เข้าใจได้ชัดเจน(item clarity) อ่านแล้วไม่เกิดความเข้าใจคลุมเครือหรือใช้ภาษาที่เข้าใจยาก
3. เป็นข้อความที่มีความเป็นอิสระ(item independence) กล่าวคือ ข้อความแต่ละข้อความควรเป็นอิสระจากกัน ข้อความที่มีการใช้คำให้ใจความใกล้เคียงกัน หรือให้ความรู้สึกสอดคล้องกัน หรือประเด็นความคิดที่ซ้ำกัน เป็นข้อความที่ไม่ควรนำมาใช้

การจัดเรียงอันดับข้อความ

การจัดเรียงอันดับข้อความ คือ การที่กลุ่มตัวอย่างนำชุดข้อความมาจัดตำแหน่งอย่างอิสระตามเงื่อนไขของการจัดเรียง โดยหลักการก่อนที่จะทำการจัดเรียงกลุ่มตัวอย่างควรจะต้องอ่านทำความเข้าใจในเนื้อหาสาระและขอบเขตของข้อความก่อน จากนั้นจึงแบ่งแยกข้อความออกเป็น 3 กอง คือ กองที่เห็นด้วยหรือสอดคล้องกับความคิดของตน กองที่ไม่เห็นด้วยหรือไม่สอดคล้องกับความคิดของตน และกองที่มีความเห็นเป็นกลางๆ จากนั้นจึงกระจายข้อความลงบนแบบจัดเรียงไปตามเงื่อนไขของการจัดเรียง เมื่อทำการจัดเรียงเสร็จแล้วผู้วิจัยควรให้ผู้ตอบหรือ

กลุ่มตัวอย่างแสดงความเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับข้อความที่ตนเห็นด้วยมากที่สุดและน้อยที่สุด เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์และตีความในขั้นตอนต่อไป ประกอบกับการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติอื่นๆ

การจัดเรียงอันดับข้อความแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ การจัดเรียงแบบบังคับ และการจัดเรียงแบบไม่บังคับ(Davis, 1997)

1. การจัดเรียงแบบบังคับ(a forced sort procedure) คือ การให้กลุ่มตัวอย่างจัดเรียงอันดับข้อความไปตามเงื่อนไขของผู้วิจัย ซึ่งได้กำหนดขนาดรูปร่างและจำนวนข้อความที่จะวางได้ในแต่ละตำแหน่งบนรูปโค้งการกระจายไว้แล้ว เช่น

ตัวอย่างการจัดเรียงข้อความจำนวน 90 ข้อความ กระจายแบบรูปโค้งโค้งปกติ 11 ตำแหน่ง

3	4	7	10	13	16	13	10	7	4	3
---	---	---	----	----	----	----	----	---	---	---

เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยน้อยที่สุด

หมายเหตุ: ตัวเลขในแต่ละคอลัมน์ คือ จำนวนข้อความที่วางได้

สำหรับรูปแบบการกระจายตามจำนวนข้อความและตำแหน่งหรือพิสัยของการกระจายรูปแบบอื่น เช่น

จำนวนและรูปแบบการกระจายแต่ละตำแหน่ง เมื่อกำหนดให้ใช้ 70 ข้อความ วางกระจายใน 9 ตำแหน่ง

4	6	9	10	12	10	9	6	4
---	---	---	----	----	----	---	---	---

จำนวนและรูปแบบการกระจายแต่ละตำแหน่ง เมื่อกำหนดให้ใช้ 100 ข้อความ วางกระจายใน 9 ตำแหน่ง

5	8	12	16	18	16	12	8	5
---	---	----	----	----	----	----	---	---

จำนวนและรูปแบบการกระจายแต่ละตำแหน่ง เมื่อกำหนดให้ใช้ 72 ข้อความ วางกระจายใน 10 ตำแหน่ง

2	5	7	10	12	12	10	7	5	2
---	---	---	----	----	----	----	---	---	---

จำนวนและรูปแบบการกระจายแต่ละตำแหน่ง เมื่อกำหนดให้ใช้ 90 ข้อความ วางกระจายใน 11 ตำแหน่ง

3	5	8	10	12	14	12	10	8	5	3
---	---	---	----	----	----	----	----	---	---	---

หากมี 80 ข้อความ สามารถจัดเรียงในรูปการกระจายได้ดังนี้

2	4	6	9	12	14	12	9	6	4	2
	4	6	9	13	16	13	9	6	4	
	4	6	10	12	16	12	10	6	4	

หากมี 70 ข้อความ สามารถจัดเรียงในรูปการกระจายได้ดังนี้

2	3	5	8	11	12	11	8	5	3	2
2	3	4	8	11	14	11	8	4	3	2

หากมี 60 ข้อความ สามารถจัดเรียงในรูปการกระจายได้ดังนี้

2	3	4	7	9	10	9	7	4	3	2
	2	3	6	11	16	11	6	3	2	

2. การจัดเรียงแบบไม่บังคับ(an unforced sort procedure) คือ การให้กลุ่มตัวอย่างจัดเรียงอันดับข้อความตามอิสระ โดยผู้วิจัยไม่ได้กำหนดขนาดรูปร่างและจำนวนข้อความที่จะวางได้ในแต่ละตำแหน่งบนรูปโค้งการกระจายไว้ก่อน วิธีนี้จะให้ผลการจัดเรียงของแต่ละบุคคลในแต่ละตำแหน่งมีจำนวนไม่คงที่

จากผลการทดลองของ Block(1961 อ้างถึงใน Davis, 1997) พบว่า เมื่อทดลองให้กลุ่มตัวอย่างจัดเรียงข้อความแบบบังคับและแบบไม่บังคับโดยใช้ชุดข้อความเดียวกันจำนวน 55 ข้อความ นำมาวิเคราะห์หาค่าสหสัมพันธ์ได้เท่ากับ .94 แสดงว่าการจัดเรียงข้อความทั้งสองแบบให้ผลที่ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับแนวคิดของ Hess และ Hink(1959 อ้างถึงใน Davis, 1997) ที่กล่าวว่า การจัดเรียงข้อความทั้งแบบบังคับและไม่บังคับ ให้ผลที่ไม่แตกต่างกันอย่างเด่นชัด กล่าวคือ การให้กลุ่มตัวอย่างจัดเรียงข้อความทั้งสองแบบให้ผลการวิเคราะห์ที่คล้ายคลึงกัน ผู้วิจัยอาจใช้แบบใดแบบหนึ่งก็ได้ แต่หากคำนึงถึงประโยชน์ที่จะได้จากการคำนวณทางสถิติ การให้กลุ่มตัวอย่างจัดเรียงข้อความแบบบังคับ จะให้ผลที่มีความหมายมากกว่า

พิสัยการกระจายของข้อความ(range of distribution) ในกรณีการจัดเรียงแบบบังคับจะขึ้นอยู่กับจำนวนข้อความและความสูงชันที่ผู้วิจัยกำหนด แต่หากเป็นการให้กลุ่มตัวอย่างจัดเรียงอันดับแบบไม่บังคับ ความสูงชันของข้อความจะขึ้นอยู่กับอัตราความคิดเห็นที่ขัดแย้งกันของบุคคลนั้น โดยจะสามารถคาดคะเนผลการจัดเรียงอันดับของผู้ตอบหรือกลุ่มตัวอย่างที่มีความเห็นเป็นกลางๆ มีความสนใจหรือมีความรู้ในประเด็นหัวข้อที่ใช้ในการจัดเรียงได้ว่า ความสูงชันของข้อความจะมาก เพราะข้อความกระจุกตัวอยู่ในช่วงตรงกลางของรูปโค้งการกระจาย ในทำนอง

เดียวกันก็จะสามารถคาดคะเนผลการจัดเรียงอันดับของผู้ตอบหรือกลุ่มตัวอย่างที่มีความเห็น
รุนแรงเกี่ยวกับหัวข้อที่ใช้ในการจัดเรียงได้ว่า ความสูงชันของข้อความจะน้อย เพราะมีการแสดง
ความเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยอย่างรุนแรงกระจายไปอยู่ตรงช่วงปลายทั้งสองข้างของรูปโค้งการ
กระจาย

จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง ไม่มีผู้กล่าวถึงเรื่องนี้ไว้อย่างชัดเจน ว่ากลุ่มตัวอย่างที่ใช้
ควรจะมีจำนวนเท่าไร แต่อย่างไรก็ตาม McKeown และ Thomas(1988) ได้เสนอไว้ว่า วิธีวิทยาคว
เหมาะสำหรับการใช้ในกลุ่มตัวอย่างขนาดเล็ก แต่ไม่นิยมใช้กับการศึกษารายกรณีเพียงกรณีใด
กรณีหนึ่ง เนื่องจากข้อมูลที่ได้จะมีขอบเขตที่แคบลง ซึ่งจะทำให้เทคนิควิเคราะห์ที่เคร่งครัดนี้ขาด
ความแกร่ง และโดยทั่วไปกลุ่มตัวอย่างจะมีจำนวนน้อยกว่าจำนวนชุดข้อความ เพราะวิธีวิทยาคว
ไม่ต้องการกลุ่มตัวอย่างจำนวนมาก แต่มีเป้าหมายเพื่อให้สามารถนำกลุ่มตัวอย่างมาใช้
เปรียบเทียบรูปแบบการจัดเรียง และให้ได้สาระสำคัญหรือข้อมูลความคิดเห็นที่สำคัญจากการ
จัดเรียงของกลุ่มตัวอย่างเท่านั้น คุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่างด้านความเป็นผู้มีมุมมองที่ชัดเจนใน
เรื่องที่ผู้วิจัยสนใจจะศึกษา จึงเป็นประเด็นที่ควรพิจารณาและให้ความสำคัญมากกว่าปริมาณของ
กลุ่มตัวอย่างที่จะใช้ ดังนั้น จึงพอสรุปได้ว่าการดำเนินการตามขั้นตอนของวิธีวิทยาควควรใช้กลุ่ม
ตัวอย่างจำนวนไม่มากและไม่น้อยจนเกินไป เพราะหากจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้บ่อยเกินไปก็จะ
ข้อมูลความคิดเห็นที่ไม่ครอบคลุมและนำไปใช้ประโยชน์ได้น้อย ข้อมูลความคิดเห็นที่สำคัญอาจ
ไม่ปรากฏในขอบเขตของกลุ่มตัวอย่างจำนวนน้อย แต่หากใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวนมากเกินไปก็จะ
เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งจะต้องใช้เวลามากขึ้นรวมถึงค่าใช้จ่ายที่จะ
เพิ่มขึ้นด้วย

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากวิธีวิทยาคว

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และกรรณิการ์ สุขเกษม(2550) กล่าวถึงขั้นตอนการวิเคราะห์
ข้อมูลที่ได้จากวิธีวิทยาควไว้ พอสรุปใจความได้ดังนี้

1. คำนวณหาเมตริกความสัมพันธ์(correlation matrix) ของการจัดเรียงอันดับข้อความ
ซึ่งจะแสดงถึงระดับของความคิดเห็น เช่น เห็นด้วย – ไม่เห็นด้วย ในการจัดอันดับของแต่ละคน

2. นำเมตริกความสัมพันธ์ที่ได้ไปวิเคราะห์ปัจจัยหรือวิเคราะห์องค์ประกอบ เพื่อจัดกลุ่ม
การจัดเรียงอันดับที่คล้ายคลึงกันไว้เป็นกลุ่มๆ การจัดกลุ่มรูปแบบการจัดเรียงอันดับข้อความของ
แต่ละคนดูได้จากค่าน้ำหนักปัจจัย(factor loading) ที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มกับปัจจัย
และแม้ว่าผู้วิจัยจะกำหนดจำนวนกลุ่มปัจจัยที่ต้องการได้ ก็ยังไม่ควรทำก่อนการหมุนแกนปัจจัย
(factor rotation)

3. คำนวณคะแนนความต่าง(difference scores) และคะแนนปัจจัยที่เป็นคะแนนปรับมาตรฐาน(standardized scores) ของผู้ตอบแต่ละคนที่นิยมปัจจัยนั้นที่เรียกว่าคะแนนประกอบของการจัดอันดับข้อความ โดยคะแนนความแตกต่าง คือ ปริมาณความแตกต่างของคะแนนที่ทำให้ข้อความบนสองปัจจัยเกิดความแตกต่างทางสถิติ เมื่อคะแนนข้อความบนสองปัจจัยมากกว่าคะแนนความแตกต่างข้อความดังกล่าวจึงเป็นข้อความจัดแยก(distinguishing or distinctive statements) ส่วนข้อความที่ไม่สามารถจัดแยกระหว่างปัจจัยใดๆได้เรียกว่าข้อความเอกฉันท์ (consensus statements) กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อความนี้คล้ายคลึงกัน

4. เมื่อกำหนดคะแนนปัจจัยแล้ว ผู้วิจัยอาจพิจารณาการจัดอันดับและน้ำหนักปัจจัยของการจัดอันดับว่าเป็นอย่างไรบนปัจจัยต่างๆประกอบการวิเคราะห์ได้อีกด้วย

5. คำอธิบายการจัดเรียงอันดับที่เห็นด้วยมากที่สุดหรือน้อยที่สุดของกลุ่มตัวอย่างมีประโยชน์ในการทำความเข้าใจการจัดกลุ่มปัจจัยของผู้วิจัยได้มาก โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา ในการวิเคราะห์เพื่อช่วยตรวจสอบและตีความปัจจัย

ความเชื่อถือได้ของวิธีวิทยาคิว

จากการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีวิทยาคิว ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ความเชื่อถือได้ของวิธีวิทยาคิวขึ้นอยู่กับว่า ผลที่ได้จากการนำชุดข้อความคิวไปใช้กับบุคคลที่แตกต่างกัน จะได้ผลการวิเคราะห์ที่อยู่ในบริบทของเรื่องเดิมเหมือนกันทุกครั้งหรือไม่ ถ้าเงื่อนไขของการจัดเรียงและลักษณะข้อความมีความหมายคงเดิม ซึ่งหากชุดข้อความคิวที่สร้างขึ้นสามารถครอบคลุมมุมมองต่างๆในเรื่องนั้นๆอย่างครบถ้วน ก็จะสามารถจัดแยกหมวดหมู่ของความคิดเห็นได้เช่นเดิม และหากเป็นกลุ่มบุคคลเดิมเมื่อนำผลที่ได้จากการจัดเรียงมาวิเคราะห์จะได้ปัจจัยแบบเดิมหรือไม่ และจะได้มุมมองความคิดเห็นของบุคคลแต่ละคนที่จัดเรียงอันดับข้อความเหมือนเดิมหรือไม่ หากผลดังกล่าวมีความคงที่ การใช้วิธีวิทยาคิวในการวิจัยนั้นก็จะเป็นที่น่าเชื่อถือ

สรุปข้อดีและข้อจำกัดของวิธีวิทยาคิว

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับผู้วิจัยสามารถนำมาสรุปเป็นข้อดีและข้อจำกัดของวิธีวิทยาคิวได้ ดังแสดงในตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 แสดงข้อดีและข้อจำกัดของวิธีวิทยาคิว

ข้อดี	ข้อจำกัด
1. เป็นวิธีที่ไม่น่าเบื่อสำหรับผู้ให้ข้อมูลหรือกลุ่มตัวอย่าง	1. ไม่เหมาะกับผู้ที่มิมีปัญหาด้านการอ่าน
2. ผู้ตอบเพียง 1 คนก็สามารถให้สารสนเทศที่มีประโยชน์และมีความหมาย	2. การใช้ข้อความจำนวนมากเป็นปัญหาต่อการตัดสินใจจัดเรียงของกลุ่มตัวอย่าง
3. เป็นวิธีที่บังคับให้ผู้ตอบใช้ความคิดในการตอบให้มากที่สุด	3. อาจต้องใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลค่อนข้างมาก เนื่องจากวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลไม่เป็นที่คุ้นเคยของคนทั่วไป
4. ให้อายัดละเอียดสารสนเทศครอบคลุมเนื้อหาสาระของประเด็นที่ต้องการศึกษาได้เป็นอย่างดี	4. การสร้างชุดข้อความเป็นภาระหนักของผู้วิจัยที่จะต้องสังเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องมาสร้างเป็นข้อความเพื่อให้ครอบคลุมประเด็นที่ต้องการศึกษาทั้งหมด
5. เหมาะสำหรับการวิเคราะห์แบบแผนความคิด รูปแบบความคิดเห็น เจตคติ มุมมอง และสภาวะจิตวิสัยของบุคคล	5. ไม่เหมาะสำหรับการวิจัยที่ต้องอาศัยการแปลผลจากค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
6. สามารถจำแนกกลุ่มความคิดของบุคคลได้อย่างเป็นรูปธรรม	6. ไม่สามารถใช้จำแนกความแตกต่างระหว่างข้อความหรือข้อความถามได้
7. เป็นการศึกษajeตคติและแบบแผนความคิดของบุคคลที่มีระบบระเบียบ	7. ผู้ตอบหรือกลุ่มตัวอย่างอาจรู้สึกว่าเป็นวิธีที่มีกฎเกณฑ์บังคับมากเกินไป
8. ผลการวิเคราะห์ที่ได้มีความน่าเชื่อถือ แม้ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวนน้อย	8. ไม่สามารถใช้ผลการวิจัยอ้างอิงไปยังประชากรได้

ตอนที่ 3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของคุณ

งานวิจัยในประเทศ

จากการทบทวนเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของคุณ พบว่า มีการศึกษาในหลายประเด็น เช่น องค์ประกอบที่สัมพันธ์หรือการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของคุณ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนของคุณ การทำนายเจตนาในการทำวิจัยในชั้นเรียน ผลของการทำวิจัยในชั้นเรียนที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาตัวคุณ การวิจัยเพื่อพัฒนาความสามารถในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของคุณ และการ

สังเคราะห์งานวิจัยในชั้นเรียน เป็นต้น ซึ่งต่างมีประโยชน์อย่างยิ่งในการกำหนดกรอบข้อความของผู้วิจัยในการสำรวจสอบถามความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนด้วยวิธีวิทยาศาสตร์ เนื่องจากงานวิจัยที่สืบค้นมาส่วนใหญ่ได้ข้อค้นพบมาจากการสอบถามความคิดเห็นตามการรับรู้ของครู แล้วจึงนำข้อมูลเหล่านั้นมาวิเคราะห์ ซึ่งข้อค้นพบที่ได้แม้ไม่ใช่ข้อค้นพบจากการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้วิธีการสอบถามความคิดเห็นของครูเป็นหลัก เพื่อแสดงเจตคติของครูต่อการวิจัยในชั้นเรียน แต่อย่างน้อยผลการวิจัยก็สามารถสะท้อนให้เห็นได้ว่า ครูมีความคิดเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนในประเด็นและรูปแบบต่างๆอย่างไรบ้าง ผู้วิจัยจึงขอนำเสนอรายละเอียดในแต่ละประเด็นการวิจัยเป็นลำดับไป ดังนี้

ประเด็นการวิจัยเรื่ององค์ประกอบที่สัมพันธ์หรือการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู

ในส่วนของงานวิจัยที่ศึกษาในประเด็นองค์ประกอบหรือปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ซึ่งเป็นประเด็นวิจัยที่พบมากที่สุดนั้น พบว่า มีนักวิจัยและนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลายท่านที่ได้ศึกษาและวิจัยในเรื่องดังกล่าวมาแล้ว ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนที่พบในงานวิจัยหรือวิทยานิพนธ์หลายเรื่องมีความคล้ายคลึงกัน บางเรื่องมีข้อค้นพบที่แตกต่างกันบ้างเล็กน้อย เนื่องจากจุดมุ่งหมายของการวิจัยและความสนใจของผู้ทำต่างกัน เท่าที่ผู้วิจัยสามารถสืบค้นได้ในขณะนี้ เป็นงานวิจัยส่วนหนึ่งที่สามารถใช้เป็นแนวทางในการทำความเข้าใจความคิดของครูเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน และเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อของผู้วิจัยได้ โดยงานวิจัยดังกล่าวมีรายละเอียดและข้อค้นพบที่น่าสนใจดังนี้

ในงานวิจัยเรื่องการศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครของเยาวภา เจริญบุญ(2537) พบว่า สภาพที่เอื้อต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งได้แก่ภาวะอื่น ๆ นอกเหนือจากการสอน เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนสาเหตุสำคัญที่ทำให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน ได้แก่

- (1) ความต้องการในการหาวิธีสอนที่จะทำให้นักเรียนสนใจและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น
- (2) เพื่อแก้ปัญหาและช่วยเหลือนักเรียนในเรื่องที่เกี่ยวกับการเรียน
- (3) เพื่อทำผลงานอาจารย์ 3
- (4) การให้การสนับสนุนของผู้บริหารในการทำวิจัยในชั้นเรียน
- (5) เพื่อนครูให้ความร่วมมือร่วมทำวิจัยในชั้นเรียน

และจากผลที่ได้จากการสัมภาษณ์วิเคราะห์ได้ว่า องค์ประกอบหรือปัจจัยหลักที่มีผลต่อความสำเร็จของการทำวิจัยในชั้นเรียน มีทั้งหมด 3 ประการ คือ (1) องค์ประกอบ/ปัจจัยด้าน

คุณลักษณะส่วนตัวของคุณ (2) องค์ประกอบ/ปัจจัยด้านสภาพที่เอื้อต่อการทำวิจัย และ (3) องค์ประกอบ/ปัจจัยด้านความรู้ความสามารถในการทำวิจัย

ซึ่งจากการศึกษานี้ก็พบว่า มีปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของคุณ คือ ความต้องการแก้ปัญหา ช่วยเหลือ และพัฒนานักเรียน และความต้องการก้าวหน้าในวิชาชีพ (องค์ประกอบ/ปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนตัวของคุณ) และมีปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของคุณ คือ การที่ผู้บริหารให้การสนับสนุน และการที่เพื่อนครูให้ความร่วมมือในการทำวิจัยในชั้นเรียน(องค์ประกอบ/ปัจจัยด้านสภาพที่เอื้อต่อการทำวิจัย) เป็นปัจจัยสนับสนุนให้คุณทำวิจัยในชั้นเรียน ส่วนตัวแปรด้านภาระงานอื่นๆนอกเหนือจากการสอน(ปัจจัยภายนอก) และความรู้ความสามารถในการทำวิจัยของคุณ(ปัจจัยภายใน) ก็เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนเช่นกัน

ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของบุญยาพร ฉิมพลอย(2544) เรื่อง ผลของการทำวิจัยในชั้นเรียนที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของครูระดับประถมศึกษา ที่พบว่า มีปัจจัยที่สนับสนุนและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของคุณ ที่สามารถจำแนกเป็น ปัจจัยที่เกิดจากภายในและปัจจัยที่เกิดจากภายนอกตัวคุณ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ก. ปัจจัยที่สนับสนุนให้คุณทำวิจัยในชั้นเรียน จำแนกได้ 2 ประเภท คือ

(1) ปัจจัยภายใน ได้แก่

- (1.1) ความต้องการพัฒนานักเรียนทั้งด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและด้านพฤติกรรม
- (1.2) ความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาชีพ
- (1.3) การมีเจตคติที่ดีต่อการวิจัยในชั้นเรียน
- (1.4) ความประทับใจในการปฏิบัติงานของคุณที่เคยสอนในอดีต
- (1.5) การสั่งสมประสบการณ์จากวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง
- (1.6) ความภาคภูมิใจเมื่อได้เห็นความสำเร็จในการพัฒนาศักยภาพของนักเรียน

(2) ปัจจัยภายนอก ได้แก่

- (2.1) นโยบายของผู้บริหารที่ส่งเสริมให้คุณทำวิจัยในชั้นเรียน
- (2.2) การได้รับการยกย่องจากผู้บริหาร
- (2.3) การมีโอกาสได้รับการอบรมจากหน่วยงานต่างๆ
- (2.4) การได้รับความช่วยเหลือและความร่วมมือในการทำวิจัยในชั้นเรียนจากศึกษานิเทศก์ เพื่อนครู และผู้เชี่ยวชาญ

ข. ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของคุณ จำแนกได้ 2 ประเภทเช่นกัน คือ

(1) ปัจจัยภายใน ได้แก่

(1.1) ขาดความรู้ความสามารถในการสร้างนวัตกรรม เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นภายในห้องเรียน

(1.2) ครูไม่มีความสามารถในการบันทึกหรือรายงานผลการวิจัย

(2) ปัจจัยภายนอก มีประการเดียว คือ ภาระงานที่ครูรับผิดชอบมีมาก ทำให้ครูไม่มีเวลาในการศึกษาหาความรู้และลงมือทำวิจัยในชั้นเรียน

จากการศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยเชิงสาเหตุที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนของคุณ ในกรุงเทพมหานครของนริศว์ พรารมภ์(2544) พบว่า เจตนาในการทำการวิจัยในชั้นเรียน พฤติกรรมการวิจัยในอดีต เจตคติต่อพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียน การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมการวางแผนการทำวิจัยในชั้นเรียนของคุณ สามารถทำนายพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนได้

ส่วนเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนมีความสัมพันธ์กับความเชื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมและการประเมินผลพฤติกรรม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงมีความสัมพันธ์กับความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงและแรงจูงใจที่คล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และการรับรู้ความสามารถในการวางแผนวิจัยในชั้นเรียนมีความสัมพันธ์กับความเชื่อเกี่ยวกับการควบคุมและการรับรู้อิทธิพลของปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 กล่าวคือ (1) ครูที่มีความเชื่อว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้เกิดประโยชน์ จะมีความรู้สึกที่ดีหรือมีเจตคติที่ดีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน (2) ครูที่เชื่อว่าบุคคลที่มีความสำคัญต่อเขาคิดว่าเขาควรทำวิจัยในชั้นเรียน และหากครูผู้นั้นมีแรงจูงใจที่จะคล้อยตามบุคคลเหล่านั้นมาก จะทำให้ครูมีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน และ (3) ครูที่เชื่อว่าจากประสบการณ์ที่ผ่านมาเขาสามารถทำวิจัยได้ แม้จะต้องเผชิญกับปัจจัยที่เป็นอุปสรรค และยังมีมีความเชื่อมั่นว่าเขาสามารถที่จะทำวิจัยได้ ถึงแม้ว่าจะเผชิญอุปสรรคเช่นเดิม แสดงว่าครูมีการรับรู้ตนเองว่ามีความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมในการทำวิจัยในชั้นเรียน

ในงานวิจัยของนวรรตน์ พูนไย(2545) เรื่องรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของคุณภาพงานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานศึกษากรุงเทพมหานคร พบว่าคุณภาพของงานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ครูที่มีสถานภาพต่างกัน ทั้งเพศ อายุ และประสบการณ์การสอน มีคะแนนเฉลี่ยคุณภาพของงานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนไม่แตกต่างกัน แต่ครูที่จบการศึกษาในระดับที่ต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยคุณภาพของงานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาอิทธิพลทางตรงและอิทธิพลทางอ้อมที่ส่งผลต่อตัวแปรคุณภาพงานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน พบว่า ตัว

แปรคุณภาพงานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรแรงจูงใจภายนอก แรงจูงใจภายใน สมรรถภาพการวิจัย และภูมิหลัง มีค่าเท่ากับ .92, -.62, .46 และ -.29 ตามลำดับ ได้รับอิทธิพลทางอ้อมจากตัวแปรแรงจูงใจภายใน ภูมิหลัง และแรงจูงใจภายนอก โดยส่งผ่านตัวแปรสมรรถภาพการวิจัย มีค่าเท่ากับ .40, .22 และ -.18 ตามลำดับ ส่วนตัวแปรที่ให้ค่าอิทธิพลรวมสูงสุดต่อคุณภาพงานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน คือ ตัวแปรแรงจูงใจภายนอก ให้ค่าอิทธิพลรวม .74 รองลงมา คือ ตัวแปรสมรรถภาพการวิจัย มีค่าอิทธิพลเท่ากับ .46

ผลการศึกษาวิจัยหลายเรื่องดังกล่าวข้างต้น บางส่วนมีความคล้ายคลึงและสอดคล้องกับ ผลการศึกษาของศิริพร สลึงค์(2548) ที่ศึกษาวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการ กับความสามารถ เจตคติ และพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร ซึ่งได้ข้อค้นพบว่า ปัจจัยด้านความรับผิดชอบ ระดับการศึกษา และแรงจูงใจด้าน ความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ส่งผลต่อความสามารถด้านการวิจัยในชั้นเรียนและเจตคติต่อการ ทำวิจัยในชั้นเรียน และปัจจัยด้านความรับผิดชอบ แรงจูงใจด้านความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน และความเชื่ออำนาจในตน ส่งผลต่อพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียน

จากการศึกษาวิจัยนี้ยังพบอีกว่าครูที่จบสูงกว่าปริญญาตรีมีความสามารถสูงกว่าและมี เจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนดีกว่าครูที่จบปริญญาตรี ส่วนครูที่มีประสบการณ์การทำงาน 1 – 10 ปี มีความสามารถสูงกว่าและมีเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนดีกว่าครูที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 20 ปี ในขณะที่ครูที่มีประสบการณ์การทำงาน 11 – 20 ปี ก็มีพฤติกรรมการทำ วิจัยในชั้นเรียนดีกว่าครูที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 20 ปี เช่นกัน หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ครูที่อายุน้อยกว่ามีความสามารถ เจตคติ และพฤติกรรมในการทำวิจัยในชั้นเรียนดีกว่าครูที่มีอายุ งานมาก ส่วนครูที่เข้ารับการอบรมเพียง 1 – 2 ครั้ง มีเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนดีกว่าครูที่เข้า รับการอบรมมากกว่า 2 ครั้ง ซึ่งอาจจะสะท้อนว่ายิ่งอบรมมากก็ยิ่งทำให้เจตคติที่ดีที่มีต่อการทำ วิจัยในชั้นเรียนของครูลดลง นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบอีกว่าครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่มี พฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนดีกว่าครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก ซึ่งก็อาจจะสะท้อนว่า ขนาดของโรงเรียนมีผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูด้วยเช่นกัน

จากงานวิจัยดังกล่าวจะเห็นว่าปัจจัยภายในและภายนอกตัวครูที่มีความสัมพันธ์กับ ความสามารถ เจตคติ และพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โดยพบว่าปัจจัยด้าน ความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน และการมีโอกาสได้รับการอบรม เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัย ในชั้นเรียนของครู สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของบุญยาพร ฉิมพลอย ดังกล่าวข้างต้นแล้ว แต่ ปัจจัยด้านการมีโอกาสได้รับการอบรมที่พบในงานของบุญยาพร ฉิมพลอย เป็นปัจจัยที่สนับสนุน ให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งแตกต่างจากข้อค้นพบในงานวิจัยของศิริพร สลึงค์ ที่กล่าวว่าครูที่เข้า รับการอบรมน้อยครั้งมีเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนดีกว่าครูที่เข้ารับการอบรมมากครั้ง

กล่าวโดยสรุปจากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู พบว่ามีปัจจัยหลัก 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกตัวครู ซึ่งแต่ละปัจจัยหลักแบ่งได้ 2 ประเภท คือ ปัจจัยสนับสนุนและปัจจัยที่เป็นอุปสรรค โดยมีการค้นพบปัจจัยภายในตัวครูเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนมากกว่าปัจจัยภายนอกตัวครู

ประเด็นการวิจัยเรื่องการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู

ประเด็นต่อมาที่มีการศึกษาเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน คือ การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ซึ่งจากการทบทวนเอกสารมีรายละเอียดดังนี้

ในงานวิจัยของวรรณดา เด่นขจรเกียรติ(2543) เรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร พบว่า ชุดของตัวแปรอิสระทั้งหมด 19 ตัว ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ความรู้ความสามารถด้านการวิจัย ประสบการณ์ในการทำงานวิจัย ความรู้ในเนื้อหาที่สอนกับปัญหาของนักเรียนในการเรียน ภาระงานที่รับผิดชอบ ความสนใจใฝ่หาความรู้ การเห็นคุณค่าของการทำวิจัย ความรับผิดชอบในงานครู ความคาดหวังต่อการทำวิจัย การสนับสนุนของผู้บริหาร การสนับสนุนของเพื่อนครู แหล่งทุน ความต้องการมีที่ปรึกษา แหล่งค้นคว้า การทำผลงานอาจารย์ 3 เวลาในการทำวิจัย และการพัฒนาการเรียนการสอนสามารถอธิบายความแปรปรวนของความพึงพอใจในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูได้ร้อยละ 58.00 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ .762 ตัวแปรที่มีสัมประสิทธิ์ถดถอยที่มีนัยสำคัญและมีค่าเป็นบวก มี 3 ตัว ได้แก่ ความต้องการพัฒนาการเรียนการสอน(.340) ความต้องการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนเพื่อใช้เป็นผลงานในการขอเลื่อนตำแหน่งเป็นอาจารย์ 3 (.220) และความต้องการมีที่ปรึกษาการทำวิจัย (.135) ตัวแปรที่มีสัมประสิทธิ์ถดถอยที่มีนัยสำคัญและมีค่าเป็นลบมี 1 ตัว คือ ภาระงานที่รับผิดชอบ(-.081)

ประเด็นการวิจัยเรื่องการทำนายเจตนาในการทำวิจัยในชั้นเรียน

ในส่วนของประเด็นวิจัยเรื่องการทำนายเจตนาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู มีรายละเอียดที่สืบค้นได้ดังนี้ จากการศึกษาวิจัยของอารีย์ เมธภาคย์(2538) เรื่องการทำนายเจตนาต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า เจตคติ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การมีประสบการณ์การอบรมวิจัย การมีพื้นฐานวิชาเกี่ยวกับการวิจัย และการมีประสบการณ์การทำวิจัย ร่วมกันทำนายเจตนาต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และมีประสิทธิภาพในการทำนายเท่ากับร้อยละ 15 กล่าวคือตัวแปรดังกล่าวร่วมกันส่งผลต่อการทำหรือไม่ทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ซึ่งข้อค้นพบบางประการสอดคล้องกับงานวิจัย

ของบุญยาพร ฉิมพลอย และเยาวภา เจริญบุญ ดังกล่าวแล้วข้างต้น โดยตัวแปรที่ใช้ทำนายได้ดีที่สุด คือ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง รองลงมาคือ การมีประสบการณ์การอบรมวิจัย การมีพื้นฐานวิชาเกี่ยวกับการวิจัย และการมีประสบการณ์การทำวิจัย ตามลำดับ ดังนั้นการที่จะให้ครูมีเจตนาที่จะทำวิจัย จึงควรส่งเสริมทางด้านการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง โดยการให้ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าสายงาน ซึ่งเป็นกลุ่มอ้างอิงที่ครูมีความเชื่อถือ ทำการสนับสนุนและโน้มน้าวให้ครูมุ่งทำวิจัยในชั้นเรียน

จากการศึกษาวิจัยของวงศ์ศรี แสงบรรจง(2545) เรื่องการทำนายเจตนาเชิงพฤติกรรมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูคณิตศาสตร์ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่า เจตคติต่อการกระทำพฤติกรรม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม สามารถทำนายเจตนาเชิงพฤติกรรมในการทำวิจัยในชั้นเรียนในวิชาคณิตศาสตร์ของครูคณิตศาสตร์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนครูคณิตศาสตร์ที่มีประสบการณ์การสอนตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป มีเจตนาเชิงพฤติกรรมในการทำวิจัยในชั้นเรียนในวิชาคณิตศาสตร์มากกว่าครูคณิตศาสตร์ที่มีประสบการณ์การสอนต่ำกว่า 10 ปี

เมื่อพิจารณาถึงสถานภาพทางการวิจัยที่แตกต่างกัน พบว่า ครูคณิตศาสตร์ที่มีประสบการณ์การเรียนวิชาวิจัยทางการศึกษา มีเจตนาเชิงพฤติกรรมในการทำวิจัยในชั้นเรียนในวิชาคณิตศาสตร์ ไม่แตกต่างจากครูที่ไม่มีประสบการณ์การเรียน ส่วนครูคณิตศาสตร์ที่มีประสบการณ์การทำวิจัยทางการศึกษา มีเจตนาเชิงพฤติกรรมในการทำวิจัยในชั้นเรียนในวิชาคณิตศาสตร์ มากกว่าครูคณิตศาสตร์ที่ไม่มีประสบการณ์การทำวิจัยทางการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และครูคณิตศาสตร์ที่มีประสบการณ์การทำวิจัยในชั้นเรียนในวิชาคณิตศาสตร์ มีเจตนาเชิงพฤติกรรมในการทำวิจัยในชั้นเรียนในวิชาคณิตศาสตร์ มากกว่าครูคณิตศาสตร์ที่ไม่มีประสบการณ์การทำวิจัยในชั้นเรียนในวิชาคณิตศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ประเด็นการวิจัยเรื่องผลของการทำวิจัยในชั้นเรียนที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาตัวครู

ประเด็นต่อมาที่มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน คือ ผลของการทำวิจัยในชั้นเรียนที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาตัวครู จากการทบทวนเอกสารการศึกษาค้นคว้าวิจัยของลัดดา คำพลงาม(2540) เรื่องกระบวนการและผลของการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนที่มีผลต่อพฤติกรรมการสอน: พหุกรณีศึกษาของครุณักวิจัยในโรงเรียนประถมศึกษา พบว่า กระบวนการและผลของการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน สนับสนุนให้ครุณักวิจัยเกิดความคิด ความมั่นใจในผลการทำงาน และเป็นแรงจูงใจให้ทำงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน อันสืบเนื่องไปยังลักษณะและพฤติกรรมของครู คือ ความใฝ่รู้ใฝ่เรียน ความสนใจในการค้นคว้า การเห็นโอกาสของการเรียนรู้

ความสนใจในการสังเกตและบันทึก ความเอาใจใส่นักเรียน และมีความรับผิดชอบในงานครู โดยกระบวนการและผลของการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ทำให้ครุฑนักวิจัยมีพฤติกรรม (1) เป็นผู้ร่วมเรียนรู้กับศิษย์และเป็นกัลยาณมิตรของศิษย์ (2) จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยมีนักเรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ (3) มีความยืดหยุ่นทั้งเนื้อหา กิจกรรม สื่อการเรียน (4) เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน (5) มีความเข้าใจนักเรียนมากยิ่งขึ้นทั้งในด้านปัญหาและพฤติกรรมของนักเรียน อันนำไปสู่สัมพันธภาพที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน (6) การให้คำแนะนำและส่งเสริมนักเรียนได้ตรงตามความต้องการและความสามารถ

ในงานวิจัยอีกชิ้นหนึ่ง คือ เรื่องผลของการทำวิจัยในชั้นเรียนที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของครูระดับประถมศึกษาของบุญยาพร ฉิมพลอย(2544) ที่ได้กล่าวอ้างไปแล้วในตอนต้น นอกจากนี้จะศึกษาปัจจัยที่สนับสนุนและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูแล้ว ยังมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบสภาพการจัดการเรียนการสอนของครุฑนักวิจัยและครูที่ไม่ใช่ครุฑนักวิจัย และศึกษาวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของครูหลังจากการทำวิจัยในชั้นเรียน รวมทั้งอธิบายสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงด้วย ผลจากการวิจัยพบว่า กระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียนเริ่มจากการกำหนดปัญหา การวิเคราะห์ปัญหา การออกแบบการวิจัย ดำเนินการแก้ไขปัญหาโดยการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และเขียนรายงานผลการวิจัย ซึ่งผลลัพธ์ของการวิจัยในชั้นเรียนจะช่วยให้ครูเกิดการพัฒนาระบบการคิดหาเหตุผลที่มาของปัญหาต่างๆ อันจะส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียนและการจัดการเรียนการสอน ช่วยให้ครุฑมีความเข้าใจและสนิทสนมกับนักเรียนมากขึ้น สามารถให้คำแนะนำส่งเสริมให้นักเรียนแสดงศักยภาพของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตรงตามความต้องการและความถนัดของนักเรียน โดยครุฑนักวิจัยจะมีการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ วางแผนวิเคราะห์หลักสูตร ผู้เรียน และบริบทท้องถิ่น ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมแล้วจึงเขียนแผนการสอน ใช้กระบวนการวิจัยในชั้นเรียนเป็นเครื่องมือในการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน

กล่าวโดยสรุปครุฑมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหลังจากการทำวิจัยในชั้นเรียน ในด้านการวางแผนการสอนอย่างเป็นระบบ เปลี่ยนบทบาทจากผู้สอนมาเป็นผู้เรียนรู้ร่วมกับศิษย์ พัฒนานวัตกรรมและสื่ออยู่ตลอดเวลา เปลี่ยนแปลงวิธีการวัดและประเมินผล พัฒนาตนเองด้านวิชาการ อยู่เสมอ และเป็นกัลยาณมิตรกับศิษย์ สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเนื่องจากครูเกิดการเปลี่ยนแปลงกระบวนการคิดอย่างมีเหตุผล ก่อให้เกิดมุมมองใหม่และมีความเข้าใจนักเรียนและตนเองมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของลัดดา คำพลงาม ดังกล่าวแล้วข้างต้น

ประเด็นการวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครู

ในส่วนประเด็นของการวิจัยเพื่อการพัฒนาความสามารถในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูนั้น พบว่า จากการศึกษาวิจัยของเทวี พรหมมินตะ(2544) เรื่องผลของการเสริมพลังอำนาจครูโดยการพัฒนาความสามารถด้านการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนตามแนวคิดความร่วมมือ: การออกแบบด้วยวิธีผสมผสาน จากผลการวิจัยกรณีศึกษา พบว่า หลังการเสริมพลังอำนาจครูในโรงเรียนที่เป็นกรณีศึกษาทำวิจัยมากกว่าร้อยละ 50 ในแต่ละโรงเรียนมีการทำวิจัยแบบไม่เป็นทางการมากกว่าร้อยละ 60 ลักษณะการทำวิจัยเป็นแบบรายบุคคลมากกว่าร้อยละ 70 รูปแบบความร่วมมือในการทำวิจัยที่พบเป็นความร่วมมือระหว่างบุคคลภายในโรงเรียน โดยไม่มีบุคคลภายนอกให้ความช่วยเหลือ ประเด็นปัญหาที่ศึกษาวิจัยส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของนักเรียนและปัญหาการจัดการเรียนการสอนของครู นอกจากนี้จากข้อมูลการสำรวจกลุ่มตัวอย่างจำนวน 778 คน ยังพบว่า ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยร้อยละ 66.84 โดยครูที่เคยทำวิจัยมีประสบการณ์การฝึกอบรมการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนร้อยละ 81.98 มีความต้องการฝึกอบรมร้อยละ 56.57 มีรูปแบบการทำวิจัยเป็นแบบทางการร้อยละ 70.1 และมีลักษณะการทำวิจัยเป็นแบบรายบุคคลร้อยละ 78.1

ในงานวิจัยเรื่องผลของการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนที่มีต่อการพัฒนาความรู้และกระบวนการทำงานของครูประถมศึกษ: การผสมวิธีการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพของสงสุข ไพละออด(2547) พบว่า การทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูทำให้เกิดกระบวนการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนที่มีระบบมากขึ้น ซึ่งส่งผลให้ครูเกิดการสร้างลักษณะนิสัยการทำงานอย่างมีระบบ โดยครูมีกระบวนการทำงานและกระบวนการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนในระดับการปฏิบัติที่สูงกว่าค่าเฉลี่ย ในขั้นการวางแผนการดำเนินงานของกระบวนการทำงาน และขั้นการวางแผนแก้ปัญหาในกระบวนการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนนั้น ครูมีระดับการปฏิบัติมากกว่าขั้นอื่นๆ

จากการศึกษาวิจัยของยุทธพงษ์ อายุสุข(2549) เรื่องการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครู มีผลจากการศึกษาวิจัยที่น่าสนใจพอสรุปได้ดังนี้

1. วิธีการที่ครูควรใช้ในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ประกอบด้วย การกำหนดประเด็นปัญหาที่ต้องการวิจัยและแผนการแก้ไข การปฏิบัติตามแผน การสังเกตผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน และการสะท้อนผลหลังจากการปฏิบัติงาน
2. ครูมีการกำหนดประเด็นปัญหาที่ต้องการวิจัยและแผนการแก้ไข การปฏิบัติตามแผนที่กำหนด และการสังเกตผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูง ส่วนการสะท้อนผลหลังจาก

การปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง โดยขั้นตอนที่ครูมีการปฏิบัติสูงสุด คือ ขั้นตอนการสังเกตผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน

3. เมื่อพิจารณาความต้องการจำเป็นในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูในแต่ละขั้นตอนของการวิจัย พบว่าขั้นตอนการสะท้อนผลหลังจากการปฏิบัติงาน เป็นขั้นตอนที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุด

4. สาเหตุของความต้องการจำเป็นในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูสูงสุด คือ ภาระงานที่มีเป็นจำนวนมาก ส่วนสาเหตุอื่น ได้แก่ บุคคลที่เกี่ยวข้องไม่ให้ความร่วมมือในการวิจัย การขาดความรู้และทักษะในการวิจัย และการขาดการสนับสนุนของผู้บริหาร

5. ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ทำให้เกิดความต้องการจำเป็นในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครู ที่มีอิทธิพลสูงสุด คือ ปัจจัยด้านตัวครู

6. แนวทางการพัฒนาการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูที่สำคัญที่สุด คือ การสนับสนุนของผู้บริหารสถานศึกษา นอกจากนั้นยังมีแนวทางการพัฒนาอื่น ได้แก่ การพัฒนาความรู้และทักษะการวิจัยแก่ครู การส่งเสริมความร่วมมือกันระหว่างผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง และการสนับสนุนของหน่วยงานต้นสังกัด

จากผลการวิจัยดังกล่าวจะเห็นได้ว่า มีบางประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูด้วย คือ การไม่ได้รับความร่วมมือหรือการสนับสนุนจากผู้บริหาร และการขาดความรู้และทักษะในการวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยในประเด็นของการศึกษาองค์ประกอบหรือปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนที่กล่าวมาแล้วในตอนต้น

ประเด็นการวิจัยเรื่องการสังเคราะห์งานวิจัยในชั้นเรียน

จากการศึกษาวิจัยของสุณา ณ สุโหลง(2545) เรื่องการสังเคราะห์งานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร พบว่า ระเบียบวิธีวิจัยที่พบมากที่สุดคือแบบทดลองไม่มีกลุ่มควบคุม กลุ่มที่ใช้ศึกษาส่วนใหญ่มาจากนักเรียนที่มีปัญหาทั้งหมด คุณภาพรายงานวิจัยของครูอยู่ในระดับปานกลาง วิธีที่มีการใช้เพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนานักเรียนมากที่สุด คือ แบบฝึก รongลงมา คือ วิธีสอน แร่งเสริม สื่อการสอน กระบวนการกลุ่ม และศึกษาด้วยตนเอง ตามลำดับ การใช้แรงเสริมมีความสำเร็จในการแก้ปัญหามากที่สุด รongลงมา คือ กระบวนการกลุ่ม การใช้สื่อการสอน แบบฝึก วิธีสอน และการศึกษาด้วยตนเอง ตามลำดับ โดยภาพรวมการแก้ไขปัญหาหรือพัฒนานักเรียนมีความสำเร็จในระดับร้อยละ 93.16

ส่วนในงานวิจัยของจินตนา ศรีรัตรี(2549) เรื่องการสังเคราะห์งานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่เป็นการทำวิจัยโดยครูนักวิจัย 1 คน เป้าหมายการทำวิจัยที่ทำมากที่สุด คือ การพัฒนาผลสัมฤทธิ์หรือความพร้อมทางการเรียน ครูนักวิจัยส่วนใหญ่ใช้วิธีการสอนหรือรูปแบบการสอนในการแก้ปัญหาและพัฒนา(การใช้กิจกรรม/

กระบวนการกลุ่ม/การศึกษาด้วยตนเอง) ส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยเชิงทดลองแบบไม่มีกลุ่มควบคุม และเป็นการศึกษากับนักเรียนทั้งชั้นหรือทั้งหมดที่ครูสอน การทำวิจัยส่วนใหญ่ไม่มีการสะท้อนผลกลับ และการนำเสนองานวิจัยส่วนใหญ่เป็นแบบทางการ

งานวิจัยต่างประเทศ

Caro-Bruce และ Zeichner(1998) ทำการศึกษาเรื่องธรรมชาติและผลกระทบของโครงการการพัฒนาการวิจัยเชิงปฏิบัติการอย่างมืออาชีพของโรงเรียนในเขตเมืองแห่งหนึ่ง โดยโครงการดังกล่าวเริ่มดำเนินการตั้งแต่ปีค.ศ.1990 มีผู้เข้าร่วมทำการวิจัยครั้งนี้เกือบ 300 คน ขั้นตอนการวิจัยเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง 84 คนที่เข้าร่วมการวิจัยเชิงปฏิบัติการในครั้งนี้ และข้อมูลจากการบันทึกเทปการปฏิบัติงาน ทั้งผู้ที่ทำการวิจัยรายบุคคลและเป็นคณะ โดยคำถามที่นำมาจากผู้ประสานงานโครงการซึ่งไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับโรงเรียนที่ทำการศึกษาคือ สิ่งที่คุณพบคือ (1) ธรรมชาติของโครงการ (2) ปัญหาและประสบการณ์ที่เป็นอุปสรรคของครูในขณะที่ทำวิจัย (3) สิ่งที่เกิดขึ้นและผลผลิตต่อความรู้ของโครงการ (4) โครงการนี้มีอิทธิพลอย่างไรต่อแนวคิดและความคิดอย่างไรกับการปฏิบัติของตน (5) ผลอันเด่นชัดจากการวิจัยเชิงปฏิบัติการในครั้งนี้ที่มีต่อการเรียนรู้ของนักเรียน และ (6) ผลกระทบที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากประสบการณ์ในชั้นเรียนของคุณแต่ละคน

Bixby และคณะ(2001) ทำการศึกษาวิจัยเรื่องจากการปฏิบัติสู่นโยบาย: การใช้การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูสู่การวางนโยบายของโรงเรียนกับการดำเนินถึงบริการทางการศึกษาพิเศษ รวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ครูกิจการ 15 คน ใน 3 ช่วงเวลา การสัมภาษณ์สองช่วงแรกทำในระหว่างการดำเนินการวิจัยเชิงปฏิบัติการของครู ครั้งสุดท้ายสัมภาษณ์หลังจากงานวิจัยนั้นดำเนินการเสร็จและตีพิมพ์เผยแพร่จนกระทั่งขยายผลสู่นโยบายของโรงเรียนแล้ว โดยถามในเรื่องลักษณะงานวิจัยที่ทำ รูปแบบการจัดการศึกษาพิเศษของคุณ ความแตกต่างของโปรแกรมการศึกษาที่จัดประสบการณ์ให้กับนักเรียนแตกต่างจากโปรแกรมอื่น และประสบการณ์ที่ได้รับระหว่างการดำเนินงานเดียวกับเมื่อมาเข้าร่วมเป็นกลุ่มวิจัย ตลอดจนผลกระทบของงานต่อนโยบายของโรงเรียน ผลจากการวิจัยครั้งนี้ทำให้ครูมีค่านิยมและปฏิสัมพันธ์กับผู้ร่วมงานดีขึ้น และแสดงให้เห็นว่าการวิจัยเชิงปฏิบัติการของครูจะกลายเป็นประเด็นที่ควรให้ความสำคัญในอนาคต เนื่องจากผลจากการปฏิบัติมีผลกระทบต่อข้อกำหนดนโยบายของโรงเรียนและสามารถนำผลการปฏิบัติไปขยายผลในวงกว้างได้

ตอนที่ 4 งานวิจัยที่ใช้วิธีวิทยาคว

งานวิจัยในประเทศ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า ในขณะนี้ม้งงานวิจัยในประเทศที่ใช้วิธีวิทยาคว คือ งานวิจัยของกรรณิการ์ สุขเกษม และสุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ ในปีพ.ศ.2542 เรื่องคุณภาพชีวิตของคนในเขตเมืองภาคกลาง และอีกเรื่องหนึ่งเป็นวิทยานิพนธ์ของอมรทิพย์ อมรภิบาล ที่ทำขึ้นในปีพ.ศ.2542 เช่นกัน เรื่องการใช้เทคนิคการสนทนากลุ่มและระเบียบวิธีควในการประเมินความต้องการของเด็กต่างชาติชาวพม่า: กรณีศึกษาชุมชนผู้ย้ายถิ่นชาวพม่าในจังหวัดระยอง ทั้ง 2 เรื่องมีรายละเอียด ดังนี้

กรรณิการ์ สุขเกษม และสุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์(2542 อ้างถึงใน สุขชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และกรรณิการ์ สุขเกษม, 2550: 82 – 139) ได้ทำการศึกษวิจัยเรื่องคุณภาพชีวิตของคนในเขตเมืองภาคกลาง โดยใช้วิธีวิทยาควเป็นแนวทางในการวิจัย ซึ่งถือได้ว่าเป็นครั้งแรกที่ได้มีการนำวิธีวิทยาควเข้ามาใช้ในประเทศไทย งานวิจัยนี้มีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

- (1) เริ่มต้นกำหนดสาระของเรื่องที่จะศึกษาและกลุ่มเป้าหมายที่สนใจ
- (2) กำหนดเนื้อหาสาระ(concourse) โดยใช้ข้อความทฤษฎีที่ดัดแปลงมาจากข้อคำถามในงานศึกษวิจัยของต่างประเทศมาประยุกต์ใช้
- (3) พัฒนาชุดคว จากข้อความทฤษฎีดังกล่าวได้นำมาดัดแปลงให้เหมาะสมกับสภาพสังคมไทย แล้วนำมาจัดให้เป็นบัตรข้อความ บัตรละ 1 ข้อความ(Q sort cards) จากนั้นกำหนดสเกลที่จะใช้ และกำหนดแผนภาพ(Q sort diagram) ที่จะใช้เรียงบัตรข้อความให้กระจายแบบความถี่กึ่งปกติ
- (4) คัดเลือกชุดบุคคล โดยการหาอาสาสมัครเข้าร่วมจัดอันดับรายการตามความเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความ
- (5) ทำการจัดแยกข้อความคว โดยก่อนที่จะให้ผู้ตอบจัดแยกข้อความคว ได้จัดให้มีการชี้แจงให้ผู้ตอบมีความเข้าใจในขั้นตอนการจัดอันดับข้อความก่อน แล้วจึงให้แต่ละคนจัดอันดับข้อความโดยอิสระ
- (6) นำผลการจัดอันดับไปจัดทำแฟ้มข้อมูล สำหรับวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์
- (7) วิเคราะห์ผลที่ได้

ผลที่ได้จากการวิจัยและรายละเอียดของงานวิจัยนี้สามารถสืบค้นได้จากบรรณานุกรมท้ายเล่ม ผู้วิจัยจะไม่ขอนำเสนอรายละเอียดปลีกย่อยอื่นๆ เพราะจุดมุ่งหมายของผู้วิจัย คือ เพื่อต้องการแสดงให้เห็นแนวทางวิธีดำเนินการวิจัยของงานวิจัยชิ้นนี้อย่างคร่าวๆพอเข้าใจเท่านั้น

อีกเรื่องหนึ่งคืองานวิจัยของ อมรทิพย์ อมรภิบาล(2542) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการใช้เทคนิคการสนทนากลุ่มและระเบียบวิธีคิดในการประเมินความต้องการของเด็กต่างชาติชาวพม่า: กรณีศึกษาชุมชนผู้ย้ายถิ่นชาวพม่าในจังหวัดระยอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความต้องการของเด็กต่างชาติชาวพม่าในจังหวัดระยอง และเพื่อศึกษาประสิทธิผลของการประยุกต์ใช้เทคนิควิธีเชิงคุณภาพพร้อมกับเชิงปริมาณ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้มีการใช้เทคนิควิธีวิทยาศาสตร์เข้ามาช่วยด้วย โดยใช้การจัดอันดับแบบคิวมาจัดอันดับความสำคัญของปัญหา เครื่องมือที่ใช้ คือ บัตรรายการ(Q card) ที่ได้ข้อความมาจากการสนทนากลุ่ม ตรวจสอบความตรงและความชัดเจนด้านภาษาโดยการแปลข้อความไปกลับ 2 รอบ ผู้แปลไม่ซ้ำกัน และนำไปให้ผู้ย้ายถิ่นอ่านเพื่อตรวจสอบความเข้าใจและความชัดเจนในภาษาที่ใช้ ตรวจสอบความเที่ยงโดยวิธีวัดซ้ำ(test – retest) เก็บรวบรวมข้อมูลโดยให้กลุ่มตัวอย่างวางบัตรรายการตามกองที่กำหนดไว้ ให้การเรียงกระจายแบบโค้งปกติ (normal distribution) ผลการวิจัยพบว่า ในด้านประสิทธิผลของการใช้ 2 เทคนิควิธี ต่างมีข้อดีและข้อจำกัดในการใช้งาน แต่ละวิธีสามารถเสริมจุดอ่อนของกันและกันได้ โดยสรุปแล้วในการวิจัยครั้งนี้ 2 เทคนิควิธีสามารถใช้ร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

งานวิจัยต่างประเทศ

จากการสืบค้นเอกสารและงานวิจัยที่ใช้วิธีวิทยาศาสตร์ในต่างประเทศ พบว่า มีงานศึกษาวิจัยหลายเรื่องที่ได้มีการนำวิธีวิทยาศาสตร์มาประยุกต์ใช้ ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

Gottschalk(2001 อ้างถึงใน Grembergen, 2002) ทำการศึกษาประเด็นหัวข้อสำคัญของระบบสารสนเทศที่ควรให้ความสนใจในประเทศนอร์เวย์ด้วยการใช้วิธีวิทยาศาสตร์ โดยสำรวจจากความคิดเห็นของผู้จัดการระบบสารสนเทศต่างๆจำนวน 58 คน ใช้ประเด็นในการจัดเรียงเพียง 24 ประเด็น การสำรวจครั้งนี้มีพื้นฐานแนวคิดที่แตกต่างจากการสำรวจที่ผ่านมา คือ ในอดีตมักใช้ทฤษฎีมากำหนดประเด็นหัวข้อสำคัญก่อนที่จะทำการสำรวจ และสำรวจโดยใช้หัวข้อเก่าเป็นพื้นฐาน ในระยะต่อมามีการใช้เทคนิคเดลฟายเข้ามาทำการศึกษาในงานวิจัยหลายเรื่อง แต่ในการศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจที่ใช้แนวทางการวิเคราะห์ของวิธีวิทยาศาสตร์ ซึ่งเคยใช้ในการสำรวจลักษณะนี้มาแล้วในประเทศบราซิล โดยนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของวิทยาศาสตร์ระบบสารสนเทศกับวิทยาศาสตร์ทางด้านเศรษฐกิจ

Lecouteur และ Delfabbro(2001) ศึกษาวิจัยเรื่องการสังสมความรู้ของการสอนและการเรียนรู้: การเปรียบเทียบระหว่างอาจารย์ในมหาวิทยาลัยและนักศึกษาโดยใช้วิธีวิทยาศาสตร์ ในการวิจัยใช้ข้อความสำหรับการจัดเรียงอันดับที่มีผู้สร้างไว้แล้วจำนวน 50 ข้อความ มีกรอบมโนทัศน์ในการศึกษาเรื่องการสอนและการเรียนรู้ 5 มิติ กลุ่มตัวอย่างเป็นอาจารย์ 52 คน และนักศึกษา 125 คน ใช้เทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบในการจัดจำแนกแบบแผนการตอบ มีจุดมุ่งหมายของการวิจัยเพื่อทดสอบโมเดลกรอบมโนทัศน์ของการสอนและการเรียนรู้ของ Samuelowicz และ Bain

และเพื่อเปรียบเทียบความชอบระหว่างการสั่งสมความรู้โดยการสอนกับการเรียนรู้ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นภาพของความแตกต่างระหว่างรูปแบบการสั่งสมความรู้ของอาจารย์และนักศึกษา และสามารถสรุปโมเดลกรอบมโนทัศน์ที่ต้องการทดสอบได้เป็นโมเดลอย่างง่ายที่มีองค์ประกอบแตกต่างกันอย่างชัดเจนเพียง 2 องค์ประกอบ

Van และคณะ(2007) ศึกษาวิจัยเรื่องการใช้วิธีวิทยาศาสตร์ในการสำรวจลักษณะการดูแลตัวเองของวัยรุ่นที่เป็นโรคทางจิต กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กวัยรุ่นอายุระหว่าง 12 – 19 ปี จำนวน 31 คน ใช้วิธีการจัดเรียงข้อความเกี่ยวกับลักษณะการดูแลและการดูแลตัวเองจำนวน 37 ข้อความ ในรูปแบบการจัดเรียงกระจายแบบกึ่งโค้งปกติ และวิเคราะห์การจัดกลุ่มด้วยเทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบ(factor analysis) จากผลการวิจัย พบว่า เทคนิควิธีวิทยาศาสตร์สามารถจำแนกให้เห็นความแตกต่างของลักษณะมุมมองความคิดเรื่องการดูแลตัวเองของวัยรุ่นที่เป็นโรคทางจิตได้เป็นอย่างดี

De Mol และ Buysse(2008) ศึกษาวิจัยในหัวข้อความเข้าใจเรื่องอิทธิพลของเด็กในความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองและบุตรหลาน: การศึกษาด้วยวิธีวิทยาศาสตร์ เพื่อค้นหาความหมายและความเชื่อเกี่ยวกับอิทธิพลของเด็กในบริบทวัฒนธรรมของชาวเบลเยียม กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการแนะนำต่อกันไป(snowballing technique) เป็นเด็ก 30 คน และผู้ปกครอง 31 คน เก็บรวบรวมข้อมูลใช้ข้อความในการจัดเรียงอันดับ 82 ข้อความ จัดเรียงในรูปแบบการกระจายแบบกึ่งโค้งปกติ ใช้เทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบในการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิจัยพบว่า เด็กมีรูปแบบการตอบ 5 รูปแบบ ส่วนผู้ปกครองมีรูปแบบการตอบ 6 รูปแบบ ซึ่งสะท้อนถึงแนวคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเด็กและผู้ปกครอง

Trepal, Wester และ Shuler(2008) ศึกษาวิจัยเรื่องการฝึกผู้ให้คำปรึกษาเรื่องการรับรู้บทบาททางเพศ กลุ่มตัวอย่างเป็นอาสาสมัครจากโปรแกรมการให้คำปรึกษาและการแนะแนว จำนวน 29 คน ใช้ข้อความในการจัดเรียง 37 ข้อความ ซึ่งเป็นข้อความสั้นๆเกี่ยวกับประเด็นบทบาททางเพศ ไม่ใช่ข้อความที่กล่าวถึงมุมมองความคิดเป็นความเรียงอย่างเช่นในงานวิจัยอื่นๆ จุดมุ่งหมายของการวิจัยเพื่อต้องการทราบการรับรู้บทบาททางเพศของผู้ให้คำปรึกษา และพฤติกรรมหรือคุณลักษณะใดที่ผู้ให้คำปรึกษาใช้ในการกำหนดความเป็นเพศหญิงและเพศชาย ผลการวิจัยพบว่า ผู้ให้คำปรึกษาเรื่องบทบาททางเพศมีมุมมองความคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศในแนวประเพณีอย่างเหนียวแน่น โดยกำหนดคุณลักษณะของความเป็นชายไว้ว่า “อดทน” “มีอำนาจ” “ก้าวร้าว” และ “อิสระ” และกำหนดคุณลักษณะของความเป็นหญิงไว้ในบริบทของ “ความอ่อนไหว” “ให้อารมณ์ความรู้สึก” และ “การใช้วาจา”

กล่าวโดยสรุป จากการสืบค้นเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้วิธีวิทยาศาสตร์ในขั้นตอนการวิจัย พบว่า มีการประยุกต์ใช้วิธีวิทยาศาสตร์ในการวิจัยหลายสาขาวิชา เช่น การจัดการระบบ

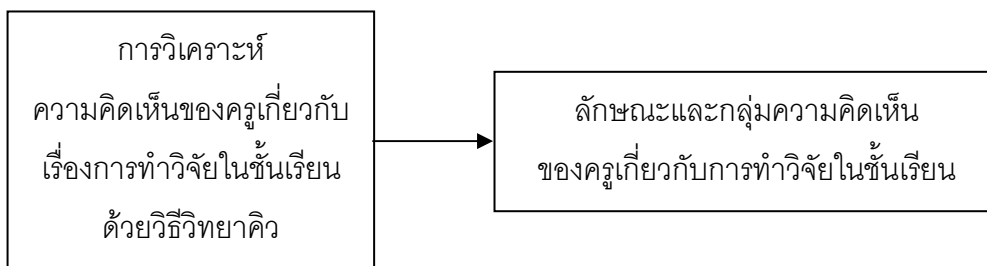
สารสนเทศ กุมารเวชศาสตร์ การศึกษา และจิตวิทยา โดยส่วนใหญ่เป็นการวิจัยเชิงสำรวจความคิดเห็นและมุมมองในเรื่องต่างๆ และการวิจัยแต่ละเรื่องมีรูปแบบกำลังอยู่ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ทั้งนี้เป็นที่น่าสังเกตว่าในงานวิจัยดังกล่าวส่วนใหญ่ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวนน้อย โดยประมาณอยู่ในระหว่าง 30 – 60 คน และส่วนใหญ่ใช้ข้อความในการจัดเรียงอันดับจำนวนน้อยเช่นกัน โดยประมาณอยู่ในระหว่าง 25 – 50 ข้อความ แต่สารสนเทศที่ได้จากงานวิจัยไม่เพียงแสดงรูปแบบความคิดเห็นหรือมุมมองความคิดของบุคคลเท่านั้น แต่ยังประกอบไปด้วยสารสนเทศที่ได้จากการบรรยาย อธิบาย วิเคราะห์เนื้อหา และเชื่อมโยงข้อมูล มีเนื้อหาสาระที่กว้างขวาง ทั้งนี้เนื่องจากผลสรุปจากงานวิจัยส่วนใหญ่เป็นการอภิปรายถึงแนวความคิดเห็นของบุคคลซึ่งไม่มีถูก – ผิด

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจะเห็นได้ว่า การศึกษาวิจัยส่วนใหญ่ที่ผ่านมาจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการหาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูหรือเรื่องอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โดยใช้วิธีการรวบรวมข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามหรือการสัมภาษณ์ ใช้ทั้งวิธีการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ แล้วนำผลที่ได้มาลงข้อสรุปโดยยึดการจัดกลุ่มข้อความหรือข้อความจากแบบสอบถามหรือแบบสัมภาษณ์เป็นหลัก และแปลผลในภาพรวมด้วยการอิงเกณฑ์ค่าเฉลี่ยที่ได้จากคะแนนการตอบแบบสอบถามของผู้ให้ข้อมูลเป็นสำคัญ หรือใช้วิธีการทางสถิติต่างๆซึ่งเป็นวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ผลที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย แต่ไม่มีงานวิจัยชิ้นใดกล่าวถึงรูปแบบการตอบที่สะท้อนถึงความคิดเห็นของครูว่าแท้จริงแล้วครูคิดอย่างไรเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน และมีรูปแบบแนวความคิดเป็นอย่างไร อันเป็นข้อแตกต่างของการวิจัยในครั้งนี้กับการวิจัยที่ผ่านมา

การวิจัยในครั้งนี้ของผู้วิจัยไม่ได้เน้นการวิเคราะห์เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนตามการรับรู้ของครูจากข้อมูลหรือข้อความ/คำตอบที่สำรวจรวบรวมมาได้ แล้วแปลผลในภาพรวมจากค่าเฉลี่ย อันเป็นวิธีดำเนินการวิจัยทั่วไปที่นิยมใช้กัน แต่ผู้วิจัยเน้นการวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งได้จากการเปรียบเทียบรูปแบบการจัดเรียงคำตอบเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูแต่ละคน เป็นการจัดกลุ่มลักษณะความคิดเห็นโดยยึดลักษณะการจัดเรียงอันดับข้อความ แบบแผน หรือรูปแบบการตอบของบุคคลเป็นสำคัญ ด้วยวิธีวิทยาการวิจัยที่เรียกว่า “วิธีวิทยาคิว” ซึ่งอาจสามารถศึกษาถึงปัจจัยที่ครูคิดว่าจะส่งผลกระทบต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนที่สะท้อนผ่านรูปแบบการตอบของครูได้ด้วย

ดังนั้นผู้วิจัยจึงขอเสนอกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้เป็นแผนภาพกว้างๆเพื่อให้ทราบถึงแนวทางการวิจัยของผู้วิจัย ดังนี้

แผนภาพที่ 2.2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ(survey research) เพื่อวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยใช้วิธีวิทยาคิวในการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งมีรายละเอียด ขั้นตอน และวิธีดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ ข้าราชการครูในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีทั้งสิ้น 4 สังกัด ดังนี้

1. สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
3. สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
4. สังกัดกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่าง

เนื่องจากการวิจัยโดยใช้วิธีวิทยาคิวต้องอาศัยการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ และรูปแบบการเก็บรวบรวมข้อมูลยังไม่เป็นที่คุ้นเคยสำหรับคนทั่วไปที่เคยชินกับการกรอกข้อมูลผ่านแบบสอบถาม จึงต้องใช้เวลาในการทำความเข้าใจกับผู้ให้ข้อมูลเป็นรายบุคคลมากพอสมควร ประกอบกับการวิจัยโดยใช้วิธีวิทยาคิวนี้ไม่จำเป็นต้องใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวนมากก็สามารถได้ข้อมูลที่จะนำมาวิเคราะห์ได้โดยให้ผลที่น่าเชื่อถือ ซึ่งในเรื่องจำนวนกลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลในวิธีวิทยาคิวนี้ สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และกรรณิการ์ สุขเกษม(2550: 15 – 16) ได้กล่าวไว้ว่า วิธีวิทยาคิวเป็นวิธีการที่ใช้ผู้ตอบจำนวนน้อย ทั้งนี้เพราะสิ่งที่ต้องการ คือ การมีคนเพียงพอที่จะ (1) กำหนดปัจจัยที่จะใช้ในการเปรียบเทียบปัจจัยหนึ่งของคนหนึ่งกับของคนอีกคนหนึ่ง และ (2) ให้ได้มาซึ่งปัจจัยสำคัญที่มีสาระสำคัญทั้งในภาพกว้างและความครอบคลุมจากการใช้ชุดข้อความนั้นและชุดบุคคลนั้น จำนวนคนที่จะมาเกี่ยวข้องกับปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งจึงไม่มีความสำคัญเท่ากับว่าคนเหล่านั้นเป็นใคร

ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้จึงใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน ซึ่งได้มาจากข้าราชการครูในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 20 คน และจากสังกัดกรุงเทพมหานคร 20 คน เหตุที่ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างครูจากสังกัดดังกล่าว เนื่องจากครูในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสังกัดกรุงเทพมหานครเป็นข้าราชการที่มีระดับตำแหน่งคศ. ซึ่งมีการทำ

ผลงานเป็นส่วนหนึ่งในการขอพิจารณาเลื่อนตำแหน่ง และผลงานบางส่วนของคุณเป็นงานวิจัยในชั้นเรียน ดังนั้นครูทุกคนจึงต้องทำวิจัยในชั้นเรียน หรือมีประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียนมาแล้ว ซึ่งจะสามารถให้ข้อมูลความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้เป็นอย่างดี

ประชากรอีกกลุ่มหนึ่ง คือ ครูในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ซึ่งส่วนใหญ่เป็นครูที่มีการทำวิจัยเต็มรูปแบบในการขอเลื่อนระดับตำแหน่งเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ ไม่ใช้การวิจัยในชั้นเรียนตามบริบทของการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงไม่ใช้ครูในสังกัดดังกล่าวเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้

ส่วนครูโรงเรียนเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ไม่ได้มีการทำผลงานเพื่อขอเลื่อนหรือกำหนดตำแหน่ง จึงอาจมีครูที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าไม่ควรสำรวจความคิดเห็นจากครูที่ไม่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน เพราะครูที่ไม่เคยมีประสบการณ์การทำวิจัยในชั้นเรียนมาก่อน จะมีความรู้สึกหรือการรับรู้แตกต่างจากครูที่เคยมีประสบการณ์การทำวิจัยในชั้นเรียน และข้อความที่ผู้วิจัยใช้ในการจัดเรียงเป็นข้อความที่ใช้สะท้อนความรู้สึกนึกคิดจากการเคยทำวิจัยในชั้นเรียน ครูที่ไม่เคยทำวิจัยในชั้นเรียนจึงอาจขาดการรับรู้ความรู้สึกดังกล่าว ดังนั้นผู้วิจัยจึงไม่ใช้ครูในสังกัดดังกล่าวเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยเห็นว่าข้าราชการครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาระดับพื้นฐานและสังกัดกรุงเทพมหานคร ระดับคศ.1 คศ.2(ชำนาญการ) คศ.3(ชำนาญการพิเศษ) คศ.4(เชี่ยวชาญ) และคศ.5(เชี่ยวชาญพิเศษ) เป็นผู้ที่สามารถให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ได้เป็นอย่างดี เพราะมีคุณสมบัติ คุณวุฒิ และประสบการณ์ที่เหมาะสม สามารถเป็นตัวแทนของประชากรได้ รวมทั้งครูทุกท่านเป็นข้าราชการที่เคยผ่านการทำวิจัยในชั้นเรียนมาแล้วจากการทำผลงานขอเลื่อนตำแหน่ง หรือจากการทำส่งผู้บริหารเป็นผลงานประจำปี ซึ่งการผ่านการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นคุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมกับการวิจัยในครั้งนี้ แต่เนื่องจากปัจจุบันไม่มีครูในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาระดับพื้นฐาน หรือในสังกัดกรุงเทพมหานครที่มีวิทยฐานะเชี่ยวชาญพิเศษ (คศ.5) ผู้วิจัยจึงไม่อาจเก็บข้อมูลจากครูที่มีคุณสมบัติดังกล่าวได้ ส่วนครูผู้ช่วยนั้นผู้วิจัยเห็นว่ายังไม่มีประสบการณ์การทำงานโดยเฉพาะประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียนมากพอที่จะใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ จึงมีเพียงครู คศ.1 – คศ.4 เท่านั้น ที่ผู้วิจัยจะใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้

1. กลุ่มตัวอย่างจากครูสังกัดกรุงเทพมหานคร

ครู คศ.1 – คศ.4 สังกัดกรุงเทพมหานครมีจำนวนดังแสดงในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนครูสังกัดกรุงเทพมหานครจำแนกตามสำนักงานเขต เพศ และ ตำแหน่ง

ที่	สำนักงานเขต	จำนวนโรงเรียน	จำนวนครู (รวมครูผู้ช่วย ผอ. และรองผอ.)	เพศ		ตำแหน่ง			
				ชาย	หญิง	คศ.1	คศ.2	คศ.3	คศ.4
1	พระนคร	11	154	26	128	72	51	2	0
2	ป้อมปราบศัตรูพ่าย	4	53	15	38	25	16	2	0
3	สัมพันธวงศ์	3	30	7	23	12	9	1	0
4	ดุสิต	9	217	40	177	93	84	8	0
5	บางรัก	5	59	14	45	31	18	1	0
6	ปทุมวัน	8	204	43	161	87	70	5	0
7	สาทร	2	55	13	42	23	24	1	0
8	วัฒนา	8	270	66	204	107	109	10	0
9	พญาไท	1	44	8	36	25	12	0	0
10	ห้วยขวาง	3	140	37	103	66	51	2	0
11	จตุจักร	7	392	74	318	143	192	10	0
12	บางซื่อ	7	232	42	190	77	119	9	0
13	ราชเทวี	4	123	24	99	60	38	1	0
14	ดินแดง	3	288	56	232	128	120	8	0
15	ยานนาวา	6	204	55	149	65	91	17	0
16	พระโขนง	4	141	37	104	39	73	8	1
17	บางคอแหลม	7	217	59	158	90	95	3	1
18	คลองเตย	4	143	42	101	37	80	5	0
19	บางนา	7	354	74	280	108	180	18	3
20	ธนบุรี	17	346	74	272	102	189	5	1
21	คลองสาน	7	245	65	180	101	98	6	0
22	บางกอกใหญ่	6	143	32	111	55	73	1	0
23	บางกอกน้อย	15	309	59	250	93	170	6	0
24	บางพลัด	11	266	47	219	86	140	2	1
25	ภาษีเจริญ	13	480	114	366	189	197	33	2
26	ราษฎร์บูรณะ	6	265	73	192	97	131	5	1
27	จอมทอง	11	498	133	365	186	216	18	0
28	บางเขน	5	301	51	250	88	178	8	0
29	ดอนเมือง	6	418	74	344	163	215	5	0
30	ลาดพร้าว	6	208	43	165	73	84	12	0
31	หลักสี่	6	307	68	239	100	146	16	1
32	สายไหม	9	529	102	427	132	340	10	0
33	บางกะปิ	11	558	115	443	207	266	19	3
34	บึงกุ่ม	8	409	83	326	143	195	20	0

ตารางที่ 3.1 ต่อ

ที่	สำนักงานเขต	จำนวนโรงเรียน	จำนวนครู (รวมครูผู้ช่วย ผอ. และรองผอ.)	เพศ		ตำแหน่ง			
				ชาย	หญิง	คศ.1	คศ.2	คศ.3	คศ.4
35	สวนหลวง	8	300	90	210	113	124	7	0
36	คันนายาว	2	107	20	87	41	52	1	0
37	สะพานสูง	6	193	57	136	52	99	3	0
38	วังทองหลาง	3	85	18	67	41	33	1	0
39	หนองจอก	37	733	263	470	259	322	8	0
40	คลองสามวา	18	639	175	464	215	317	18	0
41	มีนบุรี	13	511	116	395	187	213	24	1
42	ลาดกระบัง	20	656	184	472	250	269	20	0
43	ประเวศ	16	487	128	359	175	211	14	0
44	ตลิ่งชัน	16	339	72	267	91	195	15	1
45	หนองแขม	6	358	93	265	115	178	13	0
46	บางแค	12	546	137	409	161	306	14	0
47	ทวีวัฒนา	6	208	95	113	55	113	8	0
48	บางขุนเทียน	16	737	228	509	274	311	15	1
49	ทุ่งครุ	8	354	112	242	149	146	14	0
50	บางบอน	8	337	100	237	122	151	6	0
รวม		435	15,192	3,753	11,439	5,403	7,110	458	17

หมายเหตุ: จำนวนครูตามตารางที่ 3.1 นี้ ในช่องจำนวนครูผู้ช่วยรวมครูผู้ช่วยไว้ด้วย แต่ไม่ได้จำแนกให้เห็นจำนวนในช่องตำแหน่ง เนื่องจากไม่ได้ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ที่มา: สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร, 2551 สืบค้นได้จาก <http://www.bmaeducation.in.th/download/Teacher2551.xls>

จากตารางที่ 3.1 ซึ่งเป็นสถิติข้อมูลล่าสุดที่สามารถสืบค้นได้ในขณะนี้ของสำนักงานศึกษา กรุงเทพมหานคร ปี 2551 ได้ประมาณไว้ว่าครูในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครตำแหน่งคศ.1 มี 5,403 คน ตำแหน่งคศ.2 มี 7,110 คน ซึ่งเป็นจำนวนที่ค่อนข้างใกล้เคียงกัน ส่วนตำแหน่งคศ.3 มี 458 คน และตำแหน่งคศ.4 มี 17 คน

การสุ่มกลุ่มตัวอย่างจากครูในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน(multi – stage sampling) ดังนี้

1. สุ่มครู คศ.1 โดยการสุ่มอย่างง่ายจากสำนักงานเขตทั้งหมด 50 เขต สุ่มเขตมา 5 เขต แล้วสุ่มโรงเรียนมาเขตละ 1 โรงเรียน รวม 5 โรงเรียน จากนั้นสุ่มครู คศ.1 มาโรงเรียนละ 1 คนรวมเป็นกลุ่มตัวอย่างครู คศ.1 จำนวน 5 คน

2. สุ่มครู คศ.2 โดยการสุ่มอย่างง่ายจากสำนักงานเขตทั้งหมด 50 เขต สุ่มเขตมา 5 เขต แล้วสุ่มโรงเรียนมาเขตละ 1 โรงเรียน รวม 5 โรงเรียน จากนั้นสุ่มครู คศ.2 มาโรงเรียนละ 1 คนรวมเป็นกลุ่มตัวอย่างครู คศ.2 จำนวน 5 คน
3. สุ่มครู คศ.3 โดยการสุ่มอย่างง่ายจากสำนักงานเขตทั้งหมด 50 เขต สุ่มเขตมา 5 เขต แล้วสุ่มโรงเรียนที่มีครู คศ.3 อยู่ มาเขตละ 1 โรงเรียน รวม 5 โรงเรียน จากนั้นสุ่มครู คศ.3 มาโรงเรียนละ 1 คนรวมเป็นกลุ่มตัวอย่างครู คศ.3 จำนวน 5 คน
4. สุ่มครู คศ.4 โดยการสุ่มอย่างง่ายจากโรงเรียนที่มีครู คศ.4 มา 5 โรงเรียน แล้วสุ่มครู โรงเรียนละ 1 คนรวมเป็นกลุ่มตัวอย่างครู คศ.4 จำนวน 5 คน

จากขั้นตอนและวิธีการดังกล่าวจึงได้กลุ่มตัวอย่างตัวแทนของข้าราชการครูสังกัด กรุงเทพมหานครในแต่ละตำแหน่งที่มีจำนวนเท่ากัน กล่าวคือ กลุ่มคศ.ละ 5 คน

2. กลุ่มตัวอย่างจากครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

การสุ่มกลุ่มตัวอย่างจากครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยสุ่มครู คศ.1 – คศ.4 โดยเริ่มจากการสุ่มสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานครมา 1 เขต จากทั้งหมด 3 เขต ได้เขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ซึ่งครู คศ.1 – คศ.4 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานครเขต 2 มีจำนวนและรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 จำนวนครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานครเขต 2 จำแนกตามโรงเรียน เพศ และตำแหน่ง

ที่	โรงเรียน	จำนวนบุคลากร จำแนกตาม								
		เพศ			ตำแหน่ง					
		ชาย	หญิง	รวม	คศ.1	คศ.2	คศ.3	คศ.4	อื่นๆ	รวม
1	วัดคูทัยธาราม	5	12	17	0	15	0	0	2	17
2	วัดใหม่ช่องลม	4	3	7	1	5	1	0	0	7
3	พิบูลอุปถัมภ์	3	50	53	5	43	3	1	1	53
4	บางบัว (เฟังตั้งตรงจิตรวิทยาคาร)	6	60	66	1	53	11	0	1	66
5	บ้านหนองบอน (นัยนานนทอนุสรณ์)	4	40	44	1	39	1	0	3	44
6	วัดมหาบุศย์ (พิทักษ์ถาวรคุณ)	10	26	36	0	32	1	0	3	36
7	ไทยรัฐวิทยา ๗๕	3	16	19	0	16	1	1	1	19
8	พระยาประเสริฐสุนทราศัย (กระจ่าง สิงหเสนี)	5	52	57	2	47	8	0	0	57
9	รัตนโกสินทร์สมโภช บางเขน	31	52	83	8	67	2	0	6	83
10	บางกะปิ	39	108	147	1	107	36	3	0	147
11	สตรีศรีบูรพาเพ็ญ	18	74	92	1	79	11	1	0	92

ตารางที่ 3.2 ต่อ

ที่	โรงเรียน	จำนวนบุคลากร จำแนกตาม								
		เพศ			ตำแหน่ง					
		ชาย	หญิง	รวม	คศ.1	คศ.2	คศ.3	คศ.4	อื่นๆ	รวม
12	มัธยมวัดหนองจอก	40	59	99	6	87	5	0	1	99
13	เทพศิลา	23	63	86	5	68	11	2	0	86
14	เศรษฐบุตรวำเพ็ญ	38	82	120	2	98	15	4	1	120
15	บดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๔	15	22	37	3	30	0	0	4	37
16	มัธยมวัดบึงทองหลาง	18	68	86	3	71	9	1	2	86
17	พรตพิทยพยัต	46	60	106	1	100	4	0	1	106
18	เทพศิรินทร์ร่มเกล้า	40	66	106	4	92	6	1	3	106
19	รัตนโกสินทร์สมโภชลาดกระบัง	26	75	101	0	92	8	0	1	101
20	จันทร์หุ่นบำเพ็ญ	23	64	87	0	78	8	1	0	87
21	เตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา	17	67	84	0	64	20	0	0	84
22	นวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร	20	90	110	1	94	13	1	1	110
23	บดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๒	29	127	162	1	127	21	3	1	162
24	บางกะปิสุขุมวิทอนุบาลมัธยม	13	56	69	5	53	9	1	1	69
25	หอวัง	38	127	184	3	127	46	4	2	185
26	สารวิทยา	22	124	146	4	123	19	0	0	146
27	ราชดำริ	21	80	101	3	89	7	0	2	101
28	เตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ	45	127	199	1	127	27	4	1	199
29	ดอนเมืองทหารอากาศบำรุง	28	105	133	1	106	25	1	0	133
30	สีกัน (วัดนันทนทร์อนุบาลมัธยม)	19	85	104	4	83	15	2	0	104
31	ดอนเมืองจตุรจินดา	25	113	138	0	120	14	4	0	138
32	ลาดปลาเค้าพิทยาคม	20	95	115	0	103	12	0	0	115
33	สตรีวิทยา ๒	52	127	224	2	127	35	5	0	224
34	ราชวินิตบางเขน	20	102	122	3	101	16	0	2	122
35	ฤทธิยะวรรณาลัย	33	127	176	1	127	27	1	5	176
36	ฤทธิยะวรรณาลัย ๒	10	17	27	3	19	3	0	2	27
37	ศรีพฤตมา	32	74	106	4	82	19	1	0	106
38	เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า	27	112	139	3	120	14	1	1	139
39	นวมินทราชูทิศ เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า	31	81	112	5	82	21	3	1	112
40	บดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)	46	127	184	1	127	33	5	4	184
41	นวมินทราชูทิศ บดินทรเดชา	24	109	133	4	105	22	1	1	133
42	นวมินทราชูทิศ เบญจมราชาลัย	16	58	74	4	67	2	0	1	74
43	นวมินทราชูทิศ สตรีวิทยา ๒	30	54	84	8	72	2	0	2	84
	รวม	1,015	3,236	4,251	105	3,464	563	52	57	4,241

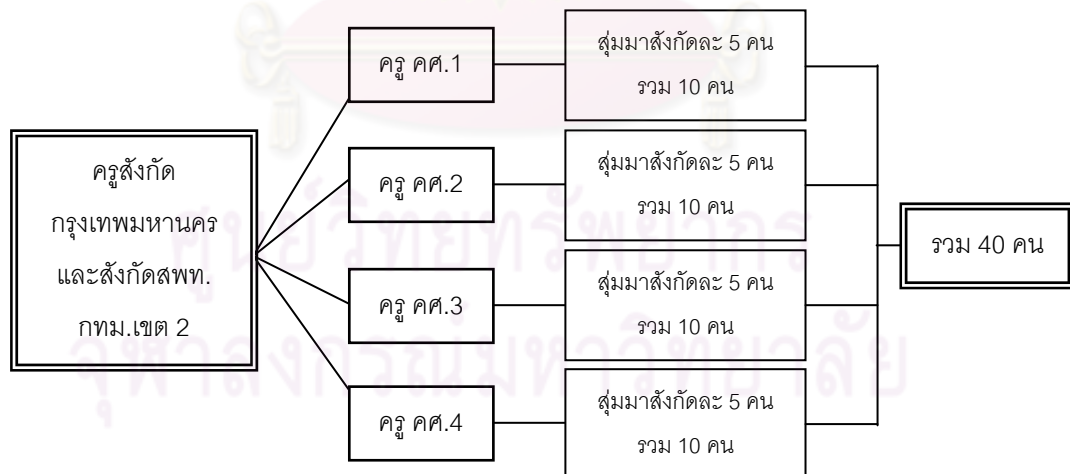
หมายเหตุ: จำนวนครูตามตารางที่ 3.2 นี้ ไม่รวมผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการโรงเรียน

ที่มา: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานครเขต 2, 2550 สืบค้นได้จาก http://www.bkk2.obec.go.th/aoc_bkk2/person_acc_qual.php?year=2550

2. สุ่มครู คศ.1 โดยการสุ่มอย่างง่ายจากโรงเรียนที่มีครู คศ.1 มา 5 โรงเรียน จากโรงเรียนทั้งหมด 35 โรงเรียน แล้วสุ่มครูโรงเรียนละ 1 คนรวมเป็นกลุ่มตัวอย่างครู คศ. 1 จำนวน 5 คน
3. สุ่มครู คศ.2 โดยการสุ่มอย่างง่ายจากโรงเรียนที่มีครู คศ.2 มา 5 โรงเรียน จากโรงเรียนทั้งหมด 43 โรงเรียน แล้วสุ่มครูโรงเรียนละ 1 คนรวมเป็นกลุ่มตัวอย่างครู คศ. 2 จำนวน 5 คน
4. สุ่มครู คศ.3 โดยการสุ่มอย่างง่ายจากโรงเรียนที่มีครู คศ.3 มา 5 โรงเรียน จากโรงเรียนทั้งหมด 41 โรงเรียน แล้วสุ่มครูโรงเรียนละ 1 คนรวมเป็นกลุ่มตัวอย่างครู คศ. 3 จำนวน 5 คน
5. สุ่มครู คศ.4 โดยการสุ่มอย่างง่ายจากโรงเรียนที่มีครู คศ.4 มา 5 โรงเรียน จากโรงเรียนทั้งหมด 24 โรงเรียน แล้วสุ่มครูโรงเรียนละ 1 คนรวมเป็นกลุ่มตัวอย่างครู คศ. 4 จำนวน 5 คน

จากขั้นตอนและวิธีการดังกล่าวจึงได้กลุ่มตัวอย่างตัวแทนของข้าราชการครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในแต่ละตำแหน่งที่มีจำนวนเท่ากัน กล่าวคือ กลุ่ม คศ.ละ 5 คน เมื่อรวมกับจำนวนกลุ่มตัวอย่างครูสังกัดกรุงเทพมหานคร การวิจัยครั้งนี้จึงได้กลุ่มตัวอย่างมาจำนวนทั้งสิ้น 40 คน ตามขั้นตอนและวิธีการดังกล่าว

สรุปจำนวนและการได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นแผนภาพได้ดังนี้

แผนภาพที่ 3.1 สรุปจำนวนและการได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 3 ประเภท คือ

1. แบบสอบถาม มี 2 ฉบับ ฉบับที่ 1 สำหรับใช้ในขั้นตอนการรวบรวมข้อมูลเพื่อสร้างข้อความในบัตรรายการแบบคิว เป็นแบบสอบถามสำรวจความคิดเห็นและประเด็นความคิดของครูที่เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ลักษณะคำถามเป็นแบบเติมคำ ประกอบด้วยคำถามความคิดเห็นของครูที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนในแง่บวก 2 ข้อ และแง่ลบ 2 ข้อ รวม 4 ข้อ(ภาคผนวก ข)

ตัวอย่างแบบสอบถามสำรวจความคิดเห็นและประเด็นความคิดของครูที่เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร ในแง่ใดเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน หรือมีความต้องการวิพากษ์วิจารณ์ในประเด็นใดที่เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน กรุณาระบุและแสดงความคิดเห็นในประเด็นที่ท่านมีความคิดเห็นแง่บวก 2 ประเด็น และแง่ลบ 2 ประเด็น ทั้งนี้ขอให้ท่านแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ ผู้วิจัยจะนำข้อมูลไปประมวลผลในภาพรวมเท่านั้น จึงขอให้มั่นใจได้ว่าข้อมูลที่ท่านกรอกจะไม่มีผลกระทบใดๆต่อตัวท่าน

(1) ความคิดเห็นในแง่บวก

(1.1) ตอบ.....

(1.2) ตอบ.....

(2) ความคิดเห็นในแง่ลบ

(2.1) ตอบ.....

(2.2) ตอบ.....

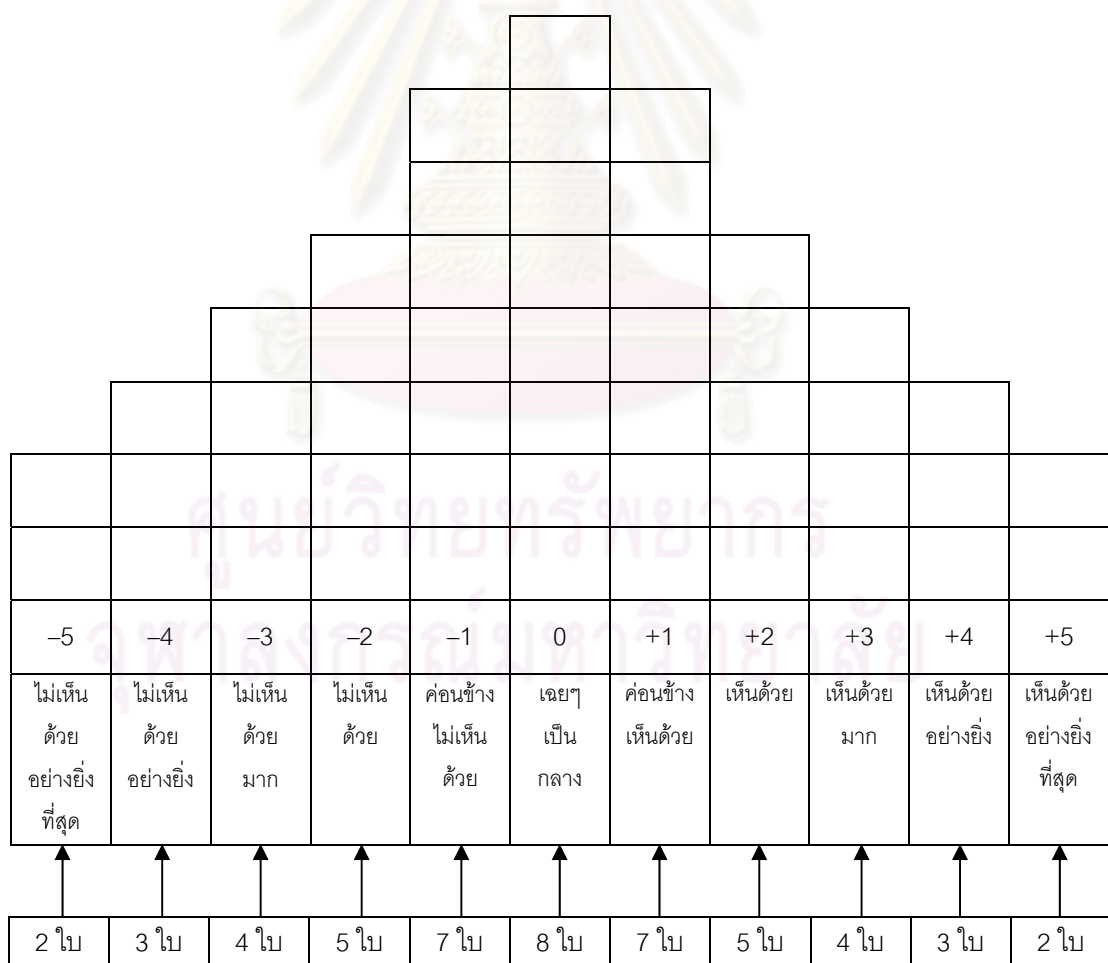
ฉบับที่ 2 ใช้ในขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลในการดำเนินการวิจัยจริง เป็นแบบสอบถามประกอบการจัดเรียงอันดับข้อความ มี 2 ส่วน ส่วนที่หนึ่ง คือ ข้อมูลเบื้องต้นของผู้จัดเรียง ลักษณะคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการและแบบเติมคำ จำนวน 10 ข้อ ประกอบด้วยข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับตัวครูเรื่อง เพศ อายุ วุฒิการศึกษาสูงสุด ระดับศศ. ประสบการณ์ในการสอน ประสบการณ์การเข้ารับการอบรมการทำวิจัยในชั้นเรียน ประสบการณ์การทำวิจัยในชั้นเรียน ภาระงานสอนปกติ ภาระงานอื่นนอกเหนือจากการสอนปกติ และสังกัดของสถานศึกษา ส่วนที่สอง คือ ข้อมูลเพิ่มเติมจากการจัดเรียงข้อความ ลักษณะคำถามเป็นแบบเติมคำ จำนวน 2 ข้อ ประกอบด้วยข้อคำถามที่ระบุให้ครูอธิบายและแสดงเหตุผลของการจัดเรียงอันดับข้อความที่เห็นด้วยอย่างยิ่งและไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งว่า เพราะเหตุใดจึงเลือกเห็นด้วยอย่างยิ่งหรือไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความเหล่านั้น(ภาคผนวก ข)

2. บัตรรายการแบบคิว(Q cards) ทำด้วยกระดาษรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ขนาดกว้าง 2 นิ้ว ยาว 3 นิ้ว ในบัตรพิมพ์ข้อความประเด็นความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนที่ได้จากการสำรวจและรวบรวมมาจากแบบสอบถามฉบับที่ 1 ที่กล่าวไว้ข้างต้น แต่ละบัตรมีข้อความประเด็นความคิดเห็นบัตรละ 1 ข้อความ จำนวน 50 บัตร ทุกบัตรมีหมายเลขกำกับไว้(ภาคผนวก ข)

3. แบบจัดเรียงความคิดเห็นที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน และแบบบันทึกผลการจัดเรียงอันดับข้อความของครู(ภาคผนวก ข) เป็นเครื่องมือที่ใช้ร่วมกัน เป็นชุดเดียวกัน และใช้ควบคู่กับบัตรรายการแบบคิว ลักษณะของแบบจัดเรียงและแบบบันทึกผล ในตอนต้นเป็นคำชี้แจงและคำอธิบายวิธีการตลอดจนขั้นตอนการจัดเรียงอันดับข้อความอย่างเป็นลำดับ ตั้งแต่วิธีเริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดขั้นตอนของการจัดเรียงอันดับ ซึ่งผู้วิจัยได้จัดทำเป็นคู่มือการจัดเรียงอันดับข้อความแบบคิวไว้แล้วโดยละเอียด(ภาคผนวก ข)

ในตอนท้าย คือ ส่วนของแบบบันทึกผลการจัดเรียงอันดับข้อความ ซึ่งมีลักษณะดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่าง

จำนวนข้อความที่สามารถจัดเรียงได้ในแต่ละช่อง

การสร้างบัตรรายการแบบคิวและรูปแบบการจัดเรียง

รูปแบบชุดข้อความคิวที่จะนำมาพิมพ์ลงในบัตรรายการแบบคิว เป็นชุดข้อความแบบกึ่งธรรมชาติ(quasi – naturalistic Q samples) ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจากข้อมูลคำตอบผลการแสดงความคิดเห็นและการให้ความสำคัญในประเด็นเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจากการสำรวจในขั้นต้น รวมกับข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้ง ก่อนนำมาเขียนเป็นรายการมีเนื้อหาสาระครอบคลุมประเด็นเกี่ยวกับแนวความคิดเห็นที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ให้ได้ชุดข้อความ(Q sample, Q set หรือ Q deck) จำนวน 70 ข้อความ(statements) แล้วจึงนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ จากนั้นนำข้อความตามจำนวนที่ผ่านการตรวจสอบและเห็นชอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว มาสุ่มตัวเลขกำกับแต่ละข้อความ และจัดพิมพ์ลงในบัตรกระดาษรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า บัตรละ 1 ข้อความ ซึ่งจะนำไปให้ครูจัดเรียงอันดับลงในแบบจัดเรียงเป็นรูปกึ่งโค้งปกติ(a quasi – normal distribution) ซึ่งเป็นการจัดเรียงแบบบังคับ(a forced sort procedure) โดยผู้วิจัยกำหนดพิสัยของการกระจายและจำนวนข้อในแต่ละตำแหน่งไว้ดังนี้

เห็นด้วย น้อยที่สุด	-5	-4	-3	-2	-1	0	1	2	3	4	5	เห็นด้วย มากที่สุด
จำนวนข้อ	2	3	4	5	7	8	7	5	4	3	2	จำนวนข้อ

การตรวจสอบคุณภาพของบัตรรายการแบบคิว

1. นำข้อความที่เตรียมไว้ใช้พิมพ์ลงในบัตรรายการฉบับจริง สร้างเป็นแบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การวัดเรื่องความคิดเห็นที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน (ภาคผนวก ค) ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน(ภาคผนวก ก) ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) การใช้ภาษา และสิ่งที่ควรปรับปรุงแก้ไข ลงความเห็นและให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดดังนี้

ให้กา ✓ ในช่อง +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อความนั้นสามารถใช้วัดระดับความคิดเห็น หรือใช้สะท้อนความรู้สึกนึกคิดของครูที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนได้จริง

ให้กา ✓ ในช่อง 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อความนั้นสามารถใช้วัดระดับความคิดเห็น หรือใช้สะท้อนความรู้สึกนึกคิดของครูที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนได้จริง

ให้กา ✓ ในช่อง -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อความนั้นไม่สามารถใช้วัดระดับความคิดเห็น หรือใช้สะท้อนความรู้สึกนึกคิดของครูที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนได้จริง

ให้กา ✓ ในช่อง “ข้อความเชิงบวก” เมื่อแน่ใจว่าข้อความนั้นสามารถใช้วัดระดับความคิดเห็น หรือใช้สะท้อนความรู้สึกนึกคิดในเชิงบวกของครูที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนได้

ให้กา ✓ ในช่อง “ไม่แน่ใจ” เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อความนั้นสามารถใช้วัดระดับความคิดเห็น หรือใช้สะท้อนความรู้สึกนึกคิดของครูที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนได้ในแง่ใด

ให้กา ✓ ในช่อง “ข้อความเชิงลบ” เมื่อแน่ใจว่าข้อความนั้นสามารถใช้วัดระดับความคิดเห็น หรือใช้สะท้อนความรู้สึกนึกคิดในเชิงลบของครูที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนได้

2. ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยใช้การคำนวณหาค่าดัชนี IOC (item objective congruence) มีเกณฑ์การคัดเลือกข้อความจากข้อที่มีค่าดัชนี IOC มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 เป็นข้อความที่จะใช้สร้างบรรณรายการแบบคิวเพื่อนำไปทดลองใช้ต่อไป ในส่วนของการลงความเห็นเกี่ยวกับความรู้สึกของข้อความที่เป็นเชิงบวกหรือลบ ผู้วิจัยจะคัดเลือกเฉพาะข้อที่มีค่าดัชนี IOC มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 เช่นกัน ในการพิจารณาว่าข้อความนั้นจัดเป็นข้อความเชิงบวกหรือลบ ซึ่งผลการหาค่าดัชนี IOC ได้ข้อความที่ใช้ได้ 50 ข้อความ จากทั้งหมด 70 ข้อความ(ภาคผนวก ง)

3. นำบรรณรายการแบบคิวไปทดลองใช้(try out) กับกลุ่มตัวอย่างอีกกลุ่มหนึ่งที่มีความคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่จะใช้จริง เพื่อตรวจสอบความเที่ยงของการใช้ชุดข้อความจากการให้ครูจัดอันดับว่าจะมีความใกล้เคียงกันหรือไม่ ระหว่างการจัดเรียงครั้งที่ 1 กับการจัดเรียงครั้งที่ 2 ซึ่งใช้ชุดข้อความเดียวกัน ผู้วิจัยใช้วิธีวัดซ้ำ(test – retest method) ด้วยการนำชุดข้อความชุดเดียวกันไปทดลองใช้กับครูที่มีลักษณะคล้ายกับครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 8 คน 2 ครั้ง ห่างกัน 2 สัปดาห์ แล้วหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของการจัดเรียงอันดับข้อความ 2 ครั้ง ของครูทั้ง 8 คน โดยการหาค่าเฉลี่ยของผลการจัดเรียงอันดับในแต่ละข้อความของครูทั้ง 8 คน จากการทดลองใช้ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 แล้วนำค่าที่ได้ไปหาความสัมพันธ์ของการจัดเรียงทั้ง 2 ครั้ง โดยใช้สูตร Spearman rank correlation ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของการจัดเรียงอันดับข้อความของครูทั้ง 8 คน เท่ากับ .982 ซึ่งหมายความว่า ผลการจัดเรียงอันดับข้อความของครูทั้ง 2 ครั้ง โดยใช้ชุดข้อความเดียวกันมีความใกล้เคียงกันสูง แสดงว่าชุดข้อความมีคุณภาพสามารถนำไปใช้ได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยติดต่อประสานงานขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจากครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นรายบุคคล มีรายละเอียดวิธีดำเนินการดังนี้

1. ติดต่อประสานงานกับทางโรงเรียนของครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขออนุญาตเข้าไปเก็บข้อมูลจากครู และติดต่อกับครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างโดยตรง เพื่อนัดหมายวัน เวลา และสถานที่ในการเก็บข้อมูล

2. เดินทางไปตามนัยหมาย เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลจากครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง แนะนำตัวผู้วิจัย ชี้แจงจุดมุ่งหมายของการวิจัย และทำความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยร่วมกันกับครู

3. อธิบายวิธีการจัดเรียงข้อความให้ครูเข้าใจตามรายละเอียดในคู่มือการจัดเรียงอันดับข้อความแบบคิว แล้วให้ครูจัดเรียงข้อความ(Q sort) อย่างอิสระ แล้วบันทึกผลลงในแบบบันทึกผลการจัดเรียงอันดับข้อความ ที่มีลักษณะกระจายเป็นรูปกึ่งโค้งปกติ(a quasi - normal distribution) และให้ครูแสดงเหตุผลของการจัดเรียงอันดับที่เห็นด้วยอย่างยิ่งที่สุดและไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งที่สุดประกอบ โดยเขียนลงในแบบสอบถามประกอบในส่วนของข้อมูลเพิ่มเติมจากการจัดเรียงข้อความ จากนั้นให้ครูกรอกข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับตัวครูตามแบบสอบถามประกอบในส่วนของข้อมูลเบื้องต้นของผู้จัดเรียง

สำหรับครูที่ไม่สะดวกจะทำการจัดเรียงในขณะนั้น ผู้วิจัยจะขอความกรุณาให้ครูดำเนินการตามคำอธิบายชี้แจงในแบบจัดเรียง และคู่มือการจัดเรียงอันดับข้อความแบบคิวที่แนบมา จากนั้นผู้วิจัยจะนัดหมายวัน เวลารับคืนแบบสอบถามและแบบบันทึกผลการจัดเรียงอันดับข้อความในโอกาสต่อไป

4. นำแบบสอบถามประกอบและแบบบันทึกผลการจัดเรียงอันดับข้อความของครู มาตรวจสอบความถูกต้อง ความครบถ้วนสมบูรณ์ของการตอบ เตรียมไว้สำหรับการวิเคราะห์ต่อไป สำหรับแบบสอบถามหรือแบบบันทึกผลการจัดเรียงอันดับข้อความที่มีข้อมูลขาดหาย หรือมีข้อมูลที่เกิดจากการเรียงอันดับผิดพลาด เช่น มีการจัดเรียงข้อความซ้ำกันกับข้อความอื่นๆที่จัดเรียงไปแล้ว ผู้วิจัยใช้วิธีการตรวจทานทันทีในขณะรับคืน หากเห็นข้อผิดพลาดบกพร่องจะขอให้ครูผู้ตอบแก้ไขทันที แต่หากพบข้อผิดพลาดบกพร่องนั้นในภายหลัง ผู้วิจัยจะติดต่อครูผู้ตอบและส่งคืนแบบสอบถามให้ครูผู้ตอบแก้ไขเพิ่มเติมข้อมูลใหม่ในโอกาสต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ลักษณะของครู เพื่ออธิบายลักษณะของครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สถิติเชิงบรรยายในรูปของจำนวน ร้อยละ พิสัย ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. วิเคราะห์ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยนำอันดับข้อความของครูที่ได้จากการทำ Q sort ไปลงรหัสและประมวลผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ใช้หลักการจำแนกกลุ่มความคิดเห็นของครูด้วยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบ(factor analysis) สกัดองค์ประกอบด้วยวิธี principal component analysis(PCA) และหมุนแกนแบบ varimax ในกรณีที่มีความไม่ชัดเจนว่าควรจัดรูปแบบการจัดเรียงนั้นไว้ในกลุ่มใด เป็นส่วนหนึ่งของการวิเคราะห์ตามแนวทางของวิธีวิทยาศาสตร์ จากนั้นนำรูปแบบการจัดเรียงอันดับข้อความของครูแต่ละกลุ่ม

โดยเฉพาะข้อความที่ครูจัดเรียงไว้ในด้านที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วยอย่างยิ่งที่สุด ไม่เห็นด้วย
อย่างยิ่ง และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งที่สุด มาวิเคราะห์และสรุปเป็นความคิดเห็นของกลุ่ม ด้วยการ
วิเคราะห์เนื้อหา(content analysis) และสร้างข้อสรุปแบบอุปนัย(analytic induction) ร่วมกับการ
วิเคราะห์ความคิดเห็นจากบันทึกการให้เหตุผลของการจัดเรียงอันดับข้อความ นำผลที่ได้มา
วิเคราะห์เปรียบเทียบ รวมทั้งสรุปประเด็นความคิดเห็นในเชิงบวกและเชิงลบของครูแต่ละกลุ่ม
ร่วมกับการวิเคราะห์ลักษณะของครู เพื่ออธิบายความคิดเห็นที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูที่
มีลักษณะต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยใช้วิธีวิทยาศาสตร์เป็นแนวทางในการวิเคราะห์ ผลที่ได้ผู้วิจัยขอนำเสนอเป็นลำดับดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ลักษณะของครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบหลักด้วยวิธี principal component analysis เพื่อจำแนกความคิดเห็นของครูออกเป็นกลุ่ม

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ลักษณะของครูในกลุ่มความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนในแต่ละกลุ่ม

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์และเปรียบเทียบรูปแบบการตอบและจัดเรียงอันดับความคิดเห็นของครูแต่ละกลุ่ม

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ลักษณะของครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

จากจำนวนครูที่ผู้วิจัยสุ่มมาเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน มีลักษณะในด้านต่อไปนี้ คือ เพศ อายุ วุฒิการศึกษาสูงสุด ระดับศศ. ประสบการณ์ในการสอน ประสบการณ์การเข้ารับการอบรมการทำวิจัยในชั้นเรียน ประสบการณ์การทำวิจัยในชั้นเรียน ภาระงานสอนปกติ ภาระงานอื่นนอกเหนือจากการสอนปกติ และสังกัดของสถานศึกษา

เนื่องจากในส่วนของข้อมูลระดับศศ. และสังกัดของสถานศึกษา ผู้วิจัยได้กล่าวมาแล้วว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตจำกัดเพียงใด โดยผู้วิจัยได้กำหนดสุ่มครูระดับศศ. 1 – 4 ระดับละ 10 คน รวม 40 คน มาเป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งในจำนวนนี้แบ่งเป็นครูสังกัดกรุงเทพมหานครและสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดละ 20 คน ตามรายละเอียดดังได้อธิบายไว้ในบทที่ 3 แล้ว ดังนั้นในบทนี้ผู้วิจัยจึงขอนำเสนอผลการวิเคราะห์ลักษณะของครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเฉพาะด้านเพศ อายุ วุฒิการศึกษาสูงสุด ประสบการณ์ในการสอน ประสบการณ์การเข้ารับการอบรมการทำวิจัยในชั้นเรียน ประสบการณ์การทำวิจัยในชั้นเรียน ภาระงานสอนปกติ และภาระงานอื่นนอกเหนือจากการสอนปกติเท่านั้น ซึ่งมีรายละเอียดดังปรากฏตามตารางที่ 4.1 – 4.8 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของครูจำแนกตามเพศ ระดับคศ. และสังกัดของสถานศึกษา

เพศ	สังกัดของสถานศึกษา								จำนวน	ร้อยละ
	กรุงเทพมหานคร				สพฐ.					
	คศ.1	คศ.2	คศ.3	คศ.4	คศ.1	คศ.2	คศ.3	คศ.4		
ชาย	3	2	1	1	-	1	1	1	10	25.00
หญิง	2	3	4	4	5	4	4	4	30	75.00
รวม	5	5	5	5	5	5	5	5	40	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00 และเป็นครูเพศชายจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00

ตารางที่ 4.2 อายุเฉลี่ยของครูจำแนกตามระดับคศ. และสังกัดของสถานศึกษา

ระดับคศ.	สังกัดของสถานศึกษา	N	Min	Max	Mean	S.D.
คศ.1	กรุงเทพมหานคร	5	25	34	28.80	3.564
	สพฐ.	5	23	32	29.20	3.701
คศ.2	กรุงเทพมหานคร	5	39	59	48.80	8.497
	สพฐ.	5	40	50	44.80	4.438
คศ.3	กรุงเทพมหานคร	5	52	58	54.00	2.345
	สพฐ.	5	49	55	52.00	2.550
คศ.4	กรุงเทพมหานคร	5	54	58	56.60	1.673
	สพฐ.	5	55	58	56.40	1.140

จากตารางที่ 4.2 ครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เมื่อเปรียบเทียบตามแต่ละระดับคศ. พบว่า มีอายุเฉลี่ยใกล้เคียงกัน โดยทั้งสองสังกัดในระดับคศ.1 ครูมีอายุโดยเฉลี่ย 28 – 29 ปี ในระดับคศ.2 ครูมีอายุโดยเฉลี่ย 45 – 49 ปี ในระดับคศ.3 ครูมีอายุโดยเฉลี่ย 52 – 54 ปี และในระดับคศ.4 ครูมีอายุโดยเฉลี่ย 56 ปี ส่วนครูที่มีอายุน้อยที่สุด คือ 23 ปี อยู่ในระดับคศ.1 สังกัด สพฐ. และครูที่มีอายุมากที่สุด คือ 59 ปี อยู่ในระดับคศ.2 สังกัดกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 4.3 ระดับวุฒิการศึกษาสูงสุดของครูจำแนกตามระดับศศ. และสังกัดของสถานศึกษา

ระดับ วุฒิการศึกษา	สังกัดของสถานศึกษา								จำนวน	ร้อยละ
	กรุงเทพมหานคร				สพฐ.					
	คศ.1	คศ.2	คศ.3	คศ.4	คศ.1	คศ.2	คศ.3	คศ.4		
ปริญญาตรี	3	5	5	3	4	4	3	3	30	75.00
ประกาศนียบัตร บัณฑิต	1	-	-	-	1	-	-	-	2	5.00
ปริญญาโท	1	-	-	2	-	1	2	2	8	20.00
ปริญญาเอก	-	-	-	-	-	-	-	-	0	0.00
รวม	5	5	5	5	5	5	5	5	40	100.00

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00 มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี รองลงมา คือ วุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทที่มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 ส่วนครูที่มีวุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต มีเป็นจำนวนน้อยที่สุด คือ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00 และในจำนวนครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างไม่มีผู้ที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก

ตารางที่ 4.4 ประสบการณ์ในการสอนของครูจำแนกตามระดับศศ. และสังกัดของสถานศึกษา

ประสบการณ์ ในการสอน	สังกัดของสถานศึกษา								จำนวน	ร้อยละ
	กรุงเทพมหานคร				สพฐ.					
	คศ.1	คศ.2	คศ.3	คศ.4	คศ.1	คศ.2	คศ.3	คศ.4		
1 – 5 ปี	3	-	-	-	3	-	-	-	6	15.00
6 – 10 ปี	2	-	-	-	2	-	-	-	4	10.00
11 – 15 ปี	-	1	-	-	-	2	-	-	3	7.50
16 – 20 ปี	-	1	-	-	-	2	1	-	4	10.00
มากกว่า 20 ปี	-	3	5	5	-	1	4	5	23	57.50
รวม	5	5	5	5	5	5	5	5	40	100.00

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 57.50 มีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 20 ปี ซึ่งส่วนใหญ่เป็นครูอยู่ในระดับคศ.2 – 4 รองลงมาเป็นครูที่มีประสบการณ์ในการสอนอยู่ระหว่าง 1 – 5 ปี มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 ส่วนครูที่มีประสบการณ์ในการสอนอยู่ระหว่าง 6 – 10 ปี และ 16 – 20 ปี มีจำนวนเท่ากัน

คือ กลุ่มละ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 ต่อกลุ่ม และครูที่มีประสบการณ์ในการสอนอยู่ในระหว่าง 11 – 15 ปี มีจำนวนน้อยที่สุด คือ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 7.50

ตารางที่ 4.5 ประสบการณ์การเข้ารับการอบรมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูจำแนกตามระดับศศ. และสังกัดของสถานศึกษา

ประสบการณ์การเข้ารับการอบรม	สังกัดของสถานศึกษา								จำนวน	ร้อยละ
	กรุงเทพมหานคร				สพฐ.					
	ศศ. 1	ศศ. 2	ศศ. 3	ศศ. 4	ศศ. 1	ศศ. 2	ศศ. 3	ศศ. 4		
เคย	5	5	5	5	3	5	5	5	38	95.00
ไม่เคย	-	-	-	-	2	-	-	-	2	5.00
รวม	5	5	5	5	5	5	5	5	40	100.00

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 95.00 เคยเข้ารับการอบรมการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยมีครูระดับศศ.1 ของสังกัดสพฐ. เพียง 2 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 5.00 ที่ไม่เคยเข้ารับการอบรมการทำวิจัยในชั้นเรียนมาก่อน

ตารางที่ 4.6 ประสบการณ์การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูจำแนกตามระดับศศ. และสังกัดของสถานศึกษา

ระดับศศ.	สังกัดของสถานศึกษา	N	Min	Max	Mean	S.D.
ศศ.1	กรุงเทพมหานคร	5	1	10	5.40	3.647
	สพฐ.	5	2	10	5.60	3.578
ศศ.2	กรุงเทพมหานคร	5	1	10	5.60	3.209
	สพฐ.	5	3	10	6.60	2.702
ศศ.3	กรุงเทพมหานคร	5	3	15	6.40	5.079
	สพฐ.	5	4	10	7.40	2.793
ศศ.4	กรุงเทพมหานคร	5	8	12	10.00	1.414
	สพฐ.	5	8	15	11.60	3.050

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีประสบการณ์การทำวิจัยในชั้นเรียนทุกคนอย่างน้อยคนละ 1 เรื่อง โดยครูในระดับศศ.3 และ ศศ.4 มีประสบการณ์การทำวิจัยในชั้นเรียนมากกว่าครูในระดับศศ.อื่น ส่วนจำนวนเรื่องที่เคยทำมากที่สุด คือ 15 เรื่อง จำนวนเรื่องที่เคยทำ

น้อยที่สุด คือ 1 เรื่อง และครูทั้งสองสังกัดมีจำนวนงานวิจัยที่เคยทำโดยเฉลี่ยจำนวน 5 – 11 เรื่อง เมื่อพิจารณาตามระดับคศ. จะเห็นได้ว่าจำนวนงานวิจัยในชั้นเรียนที่เคยทำขึ้นอยู่กับระดับคศ. โดยครูระดับคศ.4 คศ.3 คศ.2 และคศ.1 จะมีจำนวนงานวิจัยในชั้นเรียนที่เคยทำเรียงจากมากไปน้อยตามลำดับ และในภาพรวมครูสังกัดสพฐ.มีอัตราการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยเฉลี่ยมากกว่าครูสังกัดกรุงเทพมหานครเล็กน้อย

ตารางที่ 4.7 ภาระงานสอนปกติของครูจำแนกตามระดับคศ. และสังกัดของสถานศึกษา

ระดับคศ.	สังกัดของสถานศึกษา	N	Min	Max	Mean	S.D.
คศ.1	กรุงเทพมหานคร	5	18	20	18.80	1.095
	สพฐ.	5	20	25	21.60	2.074
คศ.2	กรุงเทพมหานคร	5	17	23	19.80	2.168
	สพฐ.	5	19	25	20.60	2.510
คศ.3	กรุงเทพมหานคร	5	18	22	19.80	1.483
	สพฐ.	5	14	21	17.80	2.864
คศ.4	กรุงเทพมหานคร	5	18	22	20.40	1.673
	สพฐ.	5	20	22	21.20	0.837

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนชั่วโมงภาระงานสอนปกติโดยเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 18 – 22 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ครูที่มีภาระงานสอนน้อยที่สุด มีจำนวนชั่วโมงภาระงานสอน 14 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ในขณะที่ครูที่มีภาระงานสอนมากที่สุด มีจำนวนชั่วโมงภาระงานสอน 25 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ โดยในภาพรวมครูสังกัดสพฐ.มีภาระงานสอนโดยเฉลี่ยมากกว่าครูสังกัดกรุงเทพมหานคร

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.8 ภาระงานอื่นนอกเหนือจากการสอนปกติของครูจำแนกตามระดับคศ. และสังกัดของสถานศึกษา

ระดับคศ.	สังกัดของสถานศึกษา	N	Min	Max	Mean	S.D.
คศ.1	กรุงเทพมหานคร	5	0	22	7.00	8.602
	สพฐ.	5	0	7	3.40	2.966
คศ.2	กรุงเทพมหานคร	5	2	15	6.80	4.919
	สพฐ.	5	0	5	3.40	2.074
คศ.3	กรุงเทพมหานคร	5	4	20	12.80	7.014
	สพฐ.	5	0	20	9.40	7.537
คศ.4	กรุงเทพมหานคร	5	4	25	12.20	7.759
	สพฐ.	5	6	15	9.20	3.564

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนชั่วโมงภาระงานอื่นนอกเหนือจากการสอนปกติโดยเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3 – 13 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ครูจำนวนหนึ่งไม่มีภาระงานอื่นนอกเหนือจากการสอนปกติ ในขณะที่ครูที่มีภาระงานอื่นนอกเหนือจากการสอนปกติมากที่สุด มีจำนวนชั่วโมงภาระงาน 25 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ โดยในภาพรวมครูสังกัดกรุงเทพมหานครมีภาระงานอื่นนอกเหนือจากการสอนปกติโดยเฉลี่ยมากกว่าครูสังกัดสพฐ.

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน

จากการให้ครูกลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน จัดอันดับข้อความความคิดเห็นต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนทั้ง 5 ข้อความ ได้ผลดังตารางที่ 4.9 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.9 ร้อยละของครูที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วยอย่างยิ่งที่สุด และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งที่สุดกับข้อความความคิดเห็นต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน

ข้อความ	ค่าร้อยละ	
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง/ เห็นด้วยอย่างยิ่งที่สุด	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง/ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งที่สุด
1. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ครูทราบปัญหาของผู้เรียน สามารถหาแนวทางแก้ไขและช่วยเหลือผู้เรียนได้ตรงประเด็น	65.00	0.00

ตารางที่ 4.9 ต่อ

ข้อความ	ค่าร้อยละ	
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง/ เห็นด้วยอย่างยิ่งที่สุด	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง/ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งที่สุด
6. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ฉันรู้จักพัฒนาตนเอง	45.00	0.00
7. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ได้นวัตกรรมใหม่ที่มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน	32.50	2.50
4. การศึกษาที่มีคุณภาพมากขึ้นในปัจจุบัน ส่วนหนึ่งเกิดจากการทำวิจัยในชั้นเรียน	30.00	5.00
19. การทำวิจัยในชั้นเรียนช่วยพัฒนาผู้เรียนได้ตรงกับความต้องการและศักยภาพของผู้เรียน	30.00	2.50
45. หากการทำวิจัยในชั้นเรียนไม่ต้องยึดติดรูปแบบและขั้นตอนที่ยุ่งยาก ฉันก็อยากทำ	27.50	2.50
5. การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ	25.00	0.00
3. การทำวิจัยในชั้นเรียนส่งผลกระทบต่อผู้เรียน ครู และสถานศึกษา	22.50	7.50
13. ครูทุกคนควรทำวิจัยในชั้นเรียน	22.50	0.00
14. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ฉันค้นพบวิธีการใหม่ๆ ที่หลากหลายสำหรับการจัดการเรียนการสอน	20.00	5.00
12. การทำวิจัยในชั้นเรียนคือผลงานทางวิชาการที่เป็นรูปธรรม	17.50	2.50
26. ฉันรู้สึกภาคภูมิใจเมื่อแก้ปัญหาของผู้เรียนได้ด้วยการวิจัยในชั้นเรียน	17.50	0.00
42. ฉันคิดว่ามีครูส่วนน้อยมากที่ต้องการทำวิจัยในชั้นเรียน	12.50	0.00
39. การทำวิจัยในชั้นเรียนคือการทำให้การแก้ปัญหาต่างๆ เป็นเรื่องยุ่งยาก	10.00	20.00

ตารางที่ 4.9 ต่อ

ข้อความ	ค่าร้อยละ	
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง/ เห็นด้วยอย่างยิ่งที่สุด	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง/ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งที่สุด
2. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้เกิดความสัมพันธ์อันดีต่อกันระหว่างครูกับผู้เรียน	10.00	7.50
31. คิดคิดว่าครูส่วนใหญ่ทำวิจัยในชั้นเรียนเสร็จแล้วไม่ได้นำมาผลไปใช้จริง จึงไม่เกิดประโยชน์กับผู้เรียน	10.00	5.00
11. การทำวิจัยในชั้นเรียนช่วยแก้ปัญหาด้านอารมณ์ – สังคมของผู้เรียนได้	10.00	2.50
18. การทำวิจัยในชั้นเรียนช่วยแก้ปัญหาของผู้เรียนได้อย่างต่อเนื่อง	10.00	2.50
10. การทำวิจัยในชั้นเรียนต้องใช้เวลาในการทำมาก	7.50	10.00
22. วิธีการแก้ปัญหาของผู้เรียนหลากหลายวิธีส่วนใหญ่ได้มาจากการทำวิจัยในชั้นเรียน	7.50	7.50
8. การทำวิจัยในชั้นเรียนมีกระบวนการที่ยุ่งยาก	5.00	20.00
50. เมื่อคิดจะทำงานวิจัยในชั้นเรียน ฉันมองเห็น “ปัญหา” มากกว่า “ประโยชน์”	5.00	12.50
20. การทำวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่ของฉัน เป็นการเร่งรีบทำเพื่อให้ทันกำหนดส่ง	5.00	10.00
38. ฉันไม่จำเป็นต้องทำวิจัยในชั้นเรียนก็สามารถแก้ปัญหาของผู้เรียนได้	5.00	7.50
29. การสร้างข้อมูลและหลักฐานเท็จมักพบได้ในงานวิจัยในชั้นเรียนโดยทั่วไป	5.00	5.00
35. การทำวิจัยในชั้นเรียนที่ถูกต้องตามกระบวนการเป็นเรื่องยุ่งยากสำหรับฉัน	5.00	5.00
36. กิจกรรมต่างๆนอกเหนือจากการเรียนของโรงเรียน ทำให้ฉันไม่มีเวลาทำวิจัยในชั้นเรียน	5.00	0.00
9. การทำวิจัยในชั้นเรียนต้องใช้ทุนทรัพย์มาก	2.50	37.50

ตารางที่ 4.9 ต่อ

ข้อความ	ค่าร้อยละ	
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง/ เห็นด้วยอย่างยิ่งที่สุด	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง/ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งที่สุด
49. การทำวิจัยในชั้นเรียนไม่ควรนำไปยุ่งเกี่ยวกับ การจัดการเรียนการสอนตามปกติ	2.50	30.00
23. การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นงานที่น่าเบื่อหน่าย	2.50	17.50
32. งานวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่ไม่มีความ น่าเชื่อถือ	2.50	12.50
30. ผลงานการทำวิจัยในชั้นเรียนมักไม่ได้นำไป เผยแพร่ จึงทำให้การทำวิจัยในชั้นเรียนไม่มี ประโยชน์และไม่มีคุณค่า	2.50	7.50
34. ประเด็นในการทำวิจัยในชั้นเรียนมักเป็นเรื่อง ซ้ำๆกัน จึงไม่มีประโยชน์ที่จะทำอีก	2.50	7.50
44. งานวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่ไม่ได้เกิดขึ้นจาก ความต้องการของผู้วิจัยเอง	2.50	7.50
46. ส่วนหนึ่งที่ทำให้ฉันไม่อยากทำวิจัยในชั้นเรียน เพราะต้องสร้างเอกสารมากมาย	2.50	2.50
43. การทำวิจัยในชั้นเรียนสร้างความวิตกกังวล ให้กับฉัน	2.50	0.00
28. การคัดลอกงานวิจัยในชั้นเรียนของผู้อื่นเพื่อ นำส่งผู้บริหาร เป็นเรื่องที่เขาทำกัน	0.00	25.00
17. ฉันทำวิจัยในชั้นเรียนเพียงเพื่อส่งให้หมดภาระ	0.00	22.50
47. ผู้ที่จะทำงานวิจัยในชั้นเรียนได้ดี คือ ผู้ที่เรียน การวิจัยมาหรือผู้ที่จบปริญญาโทมาแล้ว	0.00	22.50
15. การทำวิจัยในชั้นเรียนเบียดบังเวลาทำงาน ของฉัน	0.00	20.00
16. การทำวิจัยในชั้นเรียนเบียดบังเวลาส่วนตัว ของฉัน	0.00	20.00
37. การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นภาระหนัก ฉันจึงลด ภาระด้วยการนำข้อมูลเดิมมาใช้ใหม่	0.00	20.00

ตารางที่ 4.9 ต่อ

ข้อความ	ค่าร้อยละ	
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง/ เห็นด้วยอย่างยิ่งที่สุด	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง/ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งที่สุด
40. การทำวิจัยในชั้นเรียนเกิดขึ้นเพราะฉันต้องการมีผลงาน มากกว่าที่จะต้องการแก้ปัญหาของผู้เรียน	0.00	20.00
21. ผลที่ได้จากการทำวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถนำไปใช้ได้จริง	0.00	17.50
25. การทำวิจัยในชั้นเรียนคือภาระที่เพิ่มขึ้น ไม่ใช่หน้าที่	0.00	17.50
41. ฉันไม่จำเป็นต้องจริงจังกับการทำวิจัยในชั้นเรียน	0.00	17.50
27. ฉันจะไม่ให้ความสำคัญกับการทำวิจัยในชั้นเรียน เนื่องจากเป็นการถูกบังคับให้ทำ	0.00	7.50
33. ถ้ามุ่งทำวิจัยในชั้นเรียนจะทำให้ประสิทธิภาพการสอนประจำวันของฉันลดลง	0.00	7.50
24. ฉันมีความรู้สึกเกียจคร้านทุกครั้งเมื่อต้องทำวิจัยในชั้นเรียน	0.00	5.00
48. ประโยชน์ที่ได้จากการทำวิจัยในชั้นเรียนไม่คุ้มค่ากับเวลาและทุนทรัพย์ที่เสียไป	0.00	5.00

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ข้อความที่ครูกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยมากที่สุด คือ “การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ครูทราบปัญหาของผู้เรียน สามารถหาแนวทางแก้ไขและช่วยเหลือผู้เรียนได้ตรงประเด็น” มีครูเห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 65.00 รองลงมาครูเห็นด้วยว่า “การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ฉันรู้จักพัฒนาตนเอง” และ “การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ได้นวัตกรรมใหม่ที่มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน” มีครูเห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 45.00 และ 30.00 ตามลำดับ ส่วนข้อความที่ครูกลุ่มตัวอย่างไม่เห็นด้วยมากที่สุด คือ “การทำวิจัยในชั้นเรียนต้องใช้ทุนทรัพย์มาก” มีครูไม่เห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 37.50 รองลงมาครูไม่เห็นด้วยว่า “การทำวิจัยในชั้นเรียนไม่ควรนำไปยุ่งเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนตามปกติ” และ “การคัดลอกงานวิจัยในชั้นเรียนของผู้อื่นเพื่อ

นำส่งผู้บริหาร เป็นเรื่องที่ใครๆเขาก็ทำกัน” มีครูไม่เห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 30.00 และ 25.00 ตามลำดับ

ข้อความที่ครูเห็นด้วยมากที่สุด 3 อันดับแรก เป็นข้อความเชิงบวกทั้งหมด การที่ครูเห็นด้วยกับข้อความเชิงบวก แสดงให้เห็นว่าครูมีความคิดเห็นต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนในเชิงบวก

ข้อความที่ครูไม่เห็นด้วยมากที่สุด 3 อันดับแรก เป็นข้อความเชิงลบทั้งหมด การที่ครูไม่เห็นด้วยกับข้อความเชิงลบ แสดงให้เห็นว่าครูมีความคิดเห็นต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนในเชิงบวกเช่นกัน

จากค่าร้อยละ พบว่า ข้อความที่มีจำนวนครูเห็นด้วยมากกว่าไม่เห็นด้วยมี 19 ข้อความ เป็นข้อความเชิงบวก 14 ข้อความ ข้อความเชิงลบ 5 ข้อความ ดังนี้

ข้อความเชิงบวก

“การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ครูทราบปัญหาของผู้เรียน สามารถหาแนวทางแก้ไขและช่วยเหลือผู้เรียนได้ตรงประเด็น”

“การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้เกิดความสัมพันธ์อันดีต่อกันระหว่างครูกับผู้เรียน”

“การทำวิจัยในชั้นเรียนส่งผลกระทบต่อผู้เรียน ครู และสถานศึกษา”

“การศึกษาที่มีคุณภาพมากขึ้นในปัจจุบัน ส่วนหนึ่งเกิดจากการทำวิจัยในชั้นเรียน”

“การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ”

“การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ฉันรู้จักพัฒนาตนเอง”

“การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ฉันนวัตกรรมใหม่ที่มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน”

“การทำวิจัยในชั้นเรียนช่วยแก้ปัญหาด้านอารมณ์ – สังคมของผู้เรียนได้”

“การทำวิจัยในชั้นเรียนคือผลงานทางวิชาการที่เป็นรูปธรรม”

“ครูทุกคนควรทำวิจัยในชั้นเรียน”

“การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ฉันค้นพบวิธีการใหม่ๆที่หลากหลายสำหรับการจัดการเรียนการสอน”

“การทำวิจัยในชั้นเรียนช่วยแก้ปัญหาของผู้เรียนได้อย่างต่อเนื่อง”

“การทำวิจัยในชั้นเรียนช่วยพัฒนาผู้เรียนได้ตรงกับความต้องการและศักยภาพของผู้เรียน”

“ฉันรู้สึกภาคภูมิใจเมื่อแก้ปัญหาของผู้เรียนได้ด้วยการวิจัยในชั้นเรียน”

ข้อความเชิงลบ

“ฉันคิดว่าครูส่วนใหญ่ทำวิจัยในชั้นเรียนเสร็จแล้วไม่ได้นำไปใช้จริง จึงไม่เกิดประโยชน์กับผู้เรียน”

“กิจกรรมต่างๆนอกเหนือจากการเรียนของโรงเรียน ทำให้ฉันไม่มีเวลาทำวิจัยในชั้นเรียน”

“ฉันคิดว่ามีครูส่วนน้อยมากที่ต้องการทำวิจัยในชั้นเรียน”

“การทำวิจัยในชั้นเรียนสร้างความวิตกกังวลให้กับฉัน”

“หากการทำวิจัยในชั้นเรียนไม่ต้องยึดติดรูปแบบและขั้นตอนที่ยุ่งยาก ฉันก็อยากทำ”

จะเห็นได้ว่าการที่ครูเห็นด้วยกับข้อความเชิงบวกดังกล่าวมากกว่าข้อความเชิงลบ แสดงให้เห็นว่าครูมีความคิดเห็นต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนในแง่บวก

จากคำร้อยละ พบว่า ข้อความที่มีจำนวนครูไม่เห็นด้วยมากกว่าเห็นด้วยมี 27 ข้อความเป็นข้อความเชิงลบทั้งหมด ดังนี้

“การทำวิจัยในชั้นเรียนมีกระบวนการที่ยุ่งยาก”

“การทำวิจัยในชั้นเรียนต้องใช้ทุนทรัพย์มาก”

“การทำวิจัยในชั้นเรียนต้องใช้เวลาในการทำมาก”

“การทำวิจัยในชั้นเรียนเบียดบังเวลาทำงานของฉัน”

“การทำวิจัยในชั้นเรียนเบียดบังเวลาส่วนตัวของฉัน”

“ฉันทำวิจัยในชั้นเรียนเพียงเพื่อส่งให้หมดภาระ”

“การทำวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่ของฉัน เป็นการเร่งรีบทำเพื่อให้ทันกำหนดส่ง”

“ผลที่ได้จากการทำวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถนำไปใช้ได้จริง”

“การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นงานที่น่าเบื่อหน่าย”

“ฉันมีความรู้สึกเครียดทุกครั้งเมื่อต้องทำวิจัยในชั้นเรียน”

“การทำวิจัยในชั้นเรียนคือภาระที่เพิ่มขึ้น ไม่ใช่หน้าที่”

“ฉันจะไม่ให้ความสำคัญกับการทำวิจัยในชั้นเรียน เนื่องจากการถูกบังคับให้ทำ”

“การคัดลอกงานวิจัยในชั้นเรียนของผู้อื่นเพื่อนำส่งผู้บริหาร เป็นเรื่องที่เขาทำกัน”

“ผลงานการทำวิจัยในชั้นเรียนมักไม่ได้นำไปเผยแพร่ จึงทำให้การทำวิจัยในชั้นเรียนไม่มีประโยชน์และไม่มีคุณค่า”

“งานวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่ไม่มีความน่าเชื่อถือ”

“ถ้ามุ่งทำวิจัยในชั้นเรียนจะทำให้ประสิทธิภาพการสอนประจำวันของฉันลดลง”

“ประเด็นในการทำวิจัยในชั้นเรียนมักเป็นเรื่องซ้ำๆกัน จึงไม่มีประโยชน์ที่จะทำอีก”

“การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นภาระหนัก ฉันจึงลดภาระด้วยการนำข้อมูลเดิมมาใช้ใหม่”

“ฉันไม่จำเป็นต้องทำวิจัยในชั้นเรียนก็สามารถแก้ปัญหาของผู้เรียนได้”

“การทำวิจัยในชั้นเรียนคือการทำให้การแก้ปัญหาต่างๆเป็นเรื่องยุ่งยาก”

“การทำวิจัยในชั้นเรียนเกิดขึ้นเพราะฉันต้องการมีผลงาน มากกว่าที่จะต้องการแก้ปัญหาของผู้เรียน”

“ฉันไม่จำเป็นต้องจริงจังกับการทำวิจัยในชั้นเรียน”

“งานวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่ไม่ได้เกิดขึ้นจากความต้องการของผู้วิจัยเอง”

“ผู้ที่ทำงานวิจัยในชั้นเรียนได้ดี คือ ผู้ที่เรียนการวิจัยมาหรือผู้ที่จบปริญญาโทมาแล้ว”

“ประโยชน์ที่ได้จากการทำวิจัยในชั้นเรียนไม่คุ้มค่างับเวลาและทุนทรัพย์ที่เสียไป”

“การทำวิจัยในชั้นเรียนไม่ควรนำไปยุ่งเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนตามปกติ”

“เมื่อคิดจะทำงานวิจัยในชั้นเรียน ฉันมองเห็น “ปัญหา” มากกว่า “ประโยชน์””

การที่ครูไม่เห็นด้วยกับข้อความเชิงลบดังกล่าวเป็นจำนวนมาก แสดงให้เห็นว่าครูมีความคิดเห็นต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนโน้มเอียงไปในเชิงบวกเช่นกัน

เป็นที่น่าสังเกตว่า ข้อความความคิดเห็นต่อไปนี้ คือ “วิธีการแก้ปัญหาของผู้เรียนหลากหลายวิธีส่วนใหญ่ได้มาจากการทำวิจัยในชั้นเรียน”, “การสร้างข้อมูลและหลักฐานที่จับกพบได้ในงานวิจัยในชั้นเรียนโดยทั่วไป”, “การทำวิจัยในชั้นเรียนที่ถูกต้องตามกระบวนการเป็นเรื่องยุ่งยากสำหรับฉัน” และ “ส่วนหนึ่งที่ทำให้ฉันไม่อยากทำวิจัยในชั้นเรียนเพราะต้องสร้างเอกสารมากมาย” เป็นข้อความที่มีครูให้ความเห็นในเชิงบวกและลบเท่ากัน ไม่สามารถจัดจำแนกได้ว่าครูเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความดังกล่าว

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบหลักด้วยวิธี principal component analysis เพื่อจำแนกความคิดเห็นของครูออกเป็นกลุ่ม

จากผลการวิเคราะห์องค์ประกอบหลักด้วยวิธี principal component analysis โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูลจากครูกลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน ได้ผลดังปรากฏตามตารางที่ 4.10 – 4.12 ดังนี้

ตารางที่ 4.10 เมตริกสหสัมพันธ์ และ KMO ของครูกลุ่มตัวอย่าง (40 คน)

ครู คนที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
1	1.000														
2	0.391**	1.000													
3	0.537**	0.351**	1.000												
4	0.627**	0.335**	0.512**	1.000											
5	0.301*	0.252*	0.286*	0.183	1.000										
6	0.665**	0.453**	0.689**	0.702**	0.345**	1.000									
7	0.028	0.165	-0.236*	-0.174	0.118	0.006	1.000								
8	0.686**	0.556**	0.624**	0.537**	0.323*	0.627**	-0.019	1.000							
9	0.534**	0.444**	0.627**	0.484**	0.224	0.615**	-0.186	0.612**	1.000						
10	0.335**	0.109	0.267*	0.196	0.121	0.205	0.115	0.152	0.118	1.000					
11	0.621**	0.599**	0.612**	0.640**	0.373**	0.643**	-0.155	0.717**	0.711**	0.016	1.000				
12	0.581**	0.205	0.668**	0.578**	0.267*	0.652**	-0.239*	0.453**	0.671**	0.161	0.652**	1.000			
13	0.217	0.034	0.102	0.196	0.078	0.199	0.028	0.202	0.373**	0.081	0.342**	0.342**	1.000		
14	0.615**	0.301*	0.680**	0.599**	0.193	0.612**	-0.264*	0.624**	0.596**	0.112	0.705**	0.755**	0.329*	1.000	
15	0.686**	0.239*	0.637**	0.596**	0.335**	0.686**	-0.065	0.655**	0.652**	0.217	0.693**	0.714**	0.382**	0.668**	1.000
16	-0.078	-0.115	-0.124	-0.314*	-0.016	-0.205	0.196	0.028	0.143	0.025	-0.043	0.078	0.208	-0.022	0.280*
17	0.475**	0.217	0.438**	0.401**	0.211	0.503**	0.009	0.562**	0.475**	0.016	0.531**	0.587**	0.053	0.587**	0.655**
18	0.220	0.388**	0.307*	0.152	0.196	0.283*	-0.193	0.248*	0.295*	0.065	0.342**	0.311*	0.245*	0.314*	0.320*
19	0.307*	0.121	-0.043	0.009	0.059	0.283*	0.478**	0.149	-0.022	0.140	0.009	0.034	0.040	0.047	0.124
20	0.500**	0.398**	0.497**	0.447**	0.199	0.606**	0.084	0.596**	0.401**	0.000	0.453**	0.416**	-0.016	0.413**	0.463**
21	0.373**	0.149	0.196	0.217	-0.047	0.217	-0.065	0.295*	0.481**	0.149	0.295*	0.419**	0.304*	0.363**	0.388**
22	0.621**	0.478**	0.602**	0.624**	0.295*	0.693**	-0.183	0.646**	0.615**	0.332**	0.618**	0.509**	0.320*	0.612**	0.540**
23	-0.059	-0.056	0.093	-0.152	-0.152	0.022	0.071	-0.012	-0.134	0.106	-0.096	-0.006	0.009	0.000	0.037
24	0.702**	0.413**	0.596**	0.602**	0.112	0.553**	-0.261*	0.534**	0.559**	0.332**	0.618**	0.528**	0.217	0.534**	0.494**
25	0.708**	0.596**	0.578**	0.540**	0.469**	0.686**	-0.118	0.652**	0.547**	0.096	0.714**	0.565**	0.140	0.488**	0.599**
26	0.512**	0.388**	0.593**	0.441**	0.270*	0.401**	-0.102	0.646**	0.481**	0.022	0.528**	0.404**	-0.019	0.429**	0.472**
27	0.714**	0.478**	0.643**	0.593**	0.360**	0.649**	0.022	0.711**	0.637**	0.208	0.686**	0.677**	0.329*	0.686**	0.621**
28	0.519**	0.463**	0.559**	0.637**	0.366**	0.634**	0.009	0.568**	0.550**	0.245*	0.655**	0.615**	0.301*	0.630**	0.584**
29	0.671**	0.481**	0.649**	0.643**	0.475**	0.630**	-0.081	0.702**	0.596**	0.301*	0.677**	0.683**	0.276*	0.696**	0.739**
30	0.370**	0.379**	0.398**	0.500**	0.261*	0.441**	-0.202	0.422**	0.512**	0.158	0.540**	0.522**	0.193	0.503**	0.407**
31	0.599**	0.450**	0.587**	0.506**	0.261*	0.553**	-0.075	0.671**	0.559**	0.227	0.634**	0.531**	0.214	0.478**	0.543**
32	0.475**	0.419**	0.500**	0.519**	0.252*	0.528**	-0.102	0.494**	0.599**	0.478**	0.441**	0.534**	0.242*	0.528**	0.441**
33	0.618**	0.565**	0.693**	0.553**	0.289*	0.776**	-0.115	0.714**	0.677**	0.012	0.708**	0.618**	0.177	0.696**	0.602**
34	0.127	0.205	0.102	-0.270*	0.137	-0.040	0.090	0.236*	0.099	0.093	-0.009	-0.006	0.025	0.068	0.106
35	0.283**	0.407**	0.304*	0.165	0.425**	0.224	0.382**	0.388**	0.130	0.171	0.329*	0.143	0.025	0.230	0.239*
36	0.435**	0.137	0.463**	0.177	0.183	0.329*	0.270*	0.488**	0.233	0.258*	0.165	0.242*	-0.102	0.311*	0.366**
37	0.419**	0.528**	0.634**	0.491**	0.171	0.512**	-0.006	0.547**	0.571**	0.199	0.590**	0.500**	0.407**	0.593**	0.453**
38	0.547**	0.531**	0.463**	0.466**	0.351**	0.463**	-0.059	0.425**	0.578**	0.416**	0.475**	0.494**	0.137	0.295*	0.376**
39	0.509**	0.506**	0.478**	0.522**	0.339**	0.469**	-0.071	0.385**	0.537**	0.388**	0.450**	0.494**	0.134	0.286*	0.388**
40	0.559**	0.494**	0.550**	0.382**	0.366**	0.457**	0.056	0.615**	0.494**	0.134	0.696**	0.419**	0.112	0.547**	0.506**

ตารางที่ 4.10 ต่อ

ครู คนที่	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
1															
2															
3															
4															
5															
6															
7															
8															
9															
10															
11															
12															
13															
14															
15															
16	1.000														
17	0.317*	1.000													
18	0.255*	0.261*	1.000												
19	0.174	0.158	-0.012	1.000											
20	-0.019	0.388*	0.345*	0.283*	1.000										
21	0.339*	0.217	0.286*	-0.090	0.205	1.000									
22	-0.102	0.261*	0.497*	0.158	0.537**	0.314*	1.000								
23	0.165	0.040	0.102	0.065	0.121	-0.193	-0.158	1.000							
24	-0.280*	0.314*	0.273*	-0.025	0.432**	0.239*	0.568*	0.003	1.000						
25	-0.196	0.366*	0.373*	0.043	0.522**	0.320*	0.634*	-0.233	0.568*	1.000					
26	-0.075	0.326*	0.280*	0.068	0.528**	0.168	0.550*	-0.053	0.432*	0.494**	1.000				
27	-0.099	0.379*	0.174	0.102	0.472**	0.373*	0.627*	-0.093	0.540*	0.686**	0.506*	1.000			
28	-0.202	0.348*	0.230	-0.037	0.472**	0.227	0.593*	0.009	0.571*	0.556**	0.404*	0.696*	1.000		
29	0.068	0.469*	0.363*	-0.009	0.475**	0.370*	0.602*	0.012	0.587*	0.630**	0.550*	0.702*	0.658*	1.000	
30	-0.031	0.304*	0.559*	-0.075	0.422**	0.444*	0.634*	-0.193	0.472*	0.478**	0.503*	0.565*	0.537*	0.481*	1.000
31	-0.016	0.329*	0.280*	0.099	0.581**	0.220	0.699*	0.224	0.516*	0.547**	0.646*	0.559*	0.503*	0.593*	0.366**
32	-0.121	0.311*	0.248*	0.087	0.311*	0.183	0.683*	-0.205	0.534*	0.466**	0.339*	0.581*	0.627*	0.528*	0.491**
33	-0.177	0.537*	0.314*	0.090	0.581**	0.236*	0.624*	-0.031	0.519*	0.661**	0.528*	0.727*	0.599*	0.609*	0.457**
34	0.559*	0.199	0.370*	0.205	0.189	0.143	0.180	0.345**	-0.025	0.059	0.171	-0.034	-0.106	0.127	0.006
35	0.050	0.242*	0.208	0.245*	0.354**	-0.155	0.289*	0.056	0.096	0.270*	0.401*	0.273*	0.354*	0.401*	0.081
36	0.149	0.416*	-0.022	0.183	0.466**	0.205	0.280*	0.149	0.301*	0.211	0.373*	0.404*	0.360*	0.370*	0.109
37	-0.068	0.193	0.261*	-0.099	0.314*	0.301*	0.593*	0.003	0.500*	0.466**	0.401*	0.677*	0.643*	0.587*	0.429**
38	-0.124	0.118	0.183	0.019	0.339**	0.230	0.584*	-0.161	0.565*	0.540**	0.438*	0.537*	0.553*	0.627*	0.342**
39	-0.155	0.068	0.174	0.000	0.342**	0.239*	0.562*	-0.161	0.509*	0.543**	0.447*	0.525*	0.571*	0.646*	0.342**
40	0.161	0.531*	0.425*	0.193	0.537**	0.298*	0.596*	-0.016	0.466*	0.503**	0.556*	0.478*	0.450*	0.488*	0.481**

ตารางที่ 4.10 ต่อ

บุคคลที่	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	KMO
1											0.729
2											0.536
3											0.608
4											0.642
5											0.543
6											0.779
7											0.231
8											0.868
9											0.561
10											0.202
11											0.664
12											0.789
13											0.407
14											0.793
15											0.832
16											0.396
17											0.730
18											0.346
19											0.426
20											0.783
21											0.276
22											0.732
23											0.078
24											0.749
25											0.885
26											0.859
27											0.758
28											0.767
29											0.795
30											0.664
31	1.000										0.524
32	0.484**	1.000									0.533
33	0.602**	0.565**	1.000								0.654
34	0.227	-0.062	-0.068	1.000							0.209
35	0.410**	0.152	0.186	0.230	1.000						0.331
36	0.379**	0.252*	0.314*	0.363**	0.363**	1.000					0.526
37	0.475**	0.478**	0.609**	0.084	0.273*	0.314*	1.000				0.581
38	0.634**	0.550**	0.422**	0.050	0.357**	0.270*	0.512**	1.000			0.502
39	0.578**	0.522**	0.391**	-0.016	0.345**	0.220	0.503**	0.963**	1.000		0.587
40	0.590**	0.304*	0.438**	0.379**	0.556**	0.463**	0.391**	0.404**	0.348**	1.000	0.680

หมายเหตุ 1. * = $p < .05$; ** = $p < .01$

2. KMO MSA = .619 ; Bartlett's Test of Sphericity = 1862.991 ; df = 780 ; $p = .000$

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ค่า Kaiser – Meyer – Olkin ที่ใช้วัดความเหมาะสมของข้อมูลในการวิเคราะห์องค์ประกอบ มีค่าเท่ากับ .619 ซึ่งมากกว่า .5 จึงพอสรุปได้ว่าข้อมูลที่มีอยู่เหมาะสมที่จะใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบ และค่า sig = .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 จึงปฏิเสธ H_0 นั่นคือครุมีความสัมพันธ์ระหว่างกัน จึงสามารถทำการวิเคราะห์องค์ประกอบวิเคราะห์ต่อไปได้

ตารางที่ 4.11 ค่าการร่วมและผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของครุกลุ่มตัวอย่าง (40 คน)

ครุ คนที่	Communality		กลุ่ม ที่	Initial Eigenvalues			Extraction Sums of Squared Loadings			Rotation Sums of Squared Loadings		
	Initial	Extraction		Total	% of Variance	Cumulative %	Total	% of Variance	Cumulative %	Total	% of Variance	Cumulative %
1	1.000	0.765	1	16.656	41.639	41.639	16.656	41.639	41.639	13.002	32.504	32.504
2	1.000	0.755	2	3.061	7.652	49.291	3.061	7.652	49.291	3.251	8.128	40.633
3	1.000	0.774	3	2.440	6.100	55.391	2.440	6.100	55.391	2.948	7.371	48.004
4	1.000	0.720	4	1.901	4.752	60.143	1.901	4.752	60.143	2.563	6.409	54.412
5	1.000	0.757	5	1.734	4.334	64.477	1.734	4.334	64.477	1.957	4.892	59.305
6	1.000	0.818	6	1.534	3.836	68.313	1.534	3.836	68.313	1.945	4.863	64.167
7	1.000	0.840	7	1.264	3.159	71.472	1.264	3.159	71.472	1.933	4.832	69.000
8	1.000	0.773	8	1.234	3.086	74.558	1.234	3.086	74.558	1.668	4.170	73.169
9	1.000	0.734	9	1.102	2.755	77.313	1.102	2.755	77.313	1.657	4.143	77.313
10	1.000	0.792	10	0.963	2.407	79.720						
11	1.000	0.835	11	0.823	2.058	81.777						
12	1.000	0.791	12	0.788	1.970	83.748						
13	1.000	0.763	13	0.761	1.901	85.649						
14	1.000	0.779	14	0.737	1.843	87.493						
15	1.000	0.838	15	0.556	1.391	88.883						
16	1.000	0.873	16	0.510	1.274	90.157						
17	1.000	0.769	17	0.476	1.189	91.346						
18	1.000	0.836	18	0.446	1.114	92.460						
19	1.000	0.798	19	0.418	1.045	93.505						
20	1.000	0.686	20	0.380	0.950	94.455						
21	1.000	0.801	21	0.297	0.742	95.196						
22	1.000	0.820	22	0.273	0.682	95.878						
23	1.000	0.830	23	0.235	0.588	96.466						
24	1.000	0.690	24	0.215	0.537	97.003						
25	1.000	0.734	25	0.197	0.493	97.495						
26	1.000	0.662	26	0.175	0.437	97.933						
27	1.000	0.792	27	0.156	0.390	98.323						
28	1.000	0.726	28	0.129	0.323	98.647						
29	1.000	0.799	29	0.118	0.294	98.940						
30	1.000	0.664	30	0.098	0.244	99.184						
31	1.000	0.706	31	0.070	0.176	99.360						
32	1.000	0.652	32	0.058	0.144	99.503						
33	1.000	0.805	33	0.053	0.132	99.635						
34	1.000	0.790	34	0.044	0.110	99.745						
35	1.000	0.757	35	0.032	0.081	99.826						
36	1.000	0.772	36	0.022	0.055	99.881						
37	1.000	0.803	37	0.021	0.053	99.934						
38	1.000	0.863	38	0.016	0.040	99.974						
39	1.000	0.843	39	0.007	0.018	99.992						
40	1.000	0.721	40	0.003	0.008	100.000						

จากตารางที่ 4.11 เมื่อพิจารณาจากค่า extraction communality แล้ว พบว่า ครูที่มีความสัมพันธ์กับครูคนอื่น ๆ มากที่สุด คือ ครูคนที่ 38 ซึ่งสามารถอธิบายความแปรปรวนที่เกิดขึ้นในครูคนอื่น ๆ ได้ถึงร้อยละ 86.3 ส่วนครูที่มีความสัมพันธ์กับครูคนอื่น ๆ น้อยที่สุด คือ ครูคนที่ 32 ซึ่งสามารถอธิบายความแปรปรวนที่เกิดขึ้นในครูคนอื่น ๆ ได้เพียงร้อยละ 65.2 และเมื่อพิจารณาครูคนอื่น ๆ สามารถสรุปได้ว่าครูส่วนใหญ่มีค่าความสัมพันธ์กันค่อนข้างสูง

เมื่อพิจารณาจากค่า eigenvalue พบว่า มีเพียงกลุ่มที่ 1 – 9 เท่านั้น ที่มีค่า eigenvalue มากกว่า 1 ผู้วิจัยจึงพิจารณาจัดให้มี 9 กลุ่ม โดยกลุ่มที่ 1 – 9 สามารถอธิบายความแปรปรวนของข้อมูลได้ร้อยละ 41.64, 7.65, 6.10, 4.75, 4.33, 3.84, 3.16, 3.09 และ 2.76 ตามลำดับ เมื่อรวมทั้ง 9 กลุ่มสามารถอธิบายความแปรปรวนของข้อมูลได้ร้อยละ 77.31 สรุปได้ว่าการวิเคราะห์องค์ประกอบหลักด้วยวิธี principal component analysis เมื่อยังไม่หมุนแกนองค์ประกอบ สามารถจำแนกความคิดเห็นของครูออกได้เป็น 9 กลุ่มหลัก

จากการหมุนแกนองค์ประกอบด้วยวิธี varimax พบว่า ค่า eigenvalue และ % of variance ของกลุ่มที่ 1 มีค่าน้อยกว่าเมื่อไม่ได้หมุนแกน ส่วนกลุ่มที่ 2 – 9 มีค่า eigenvalue และ % of variance เพิ่มขึ้น สรุปได้ว่าเมื่อหมุนแกนองค์ประกอบด้วยวิธี varimax แล้ว กลุ่มที่ 1 สามารถอธิบายความแปรปรวนของข้อมูลได้น้อยลงเหลือร้อยละ 32.50 แต่กลุ่มที่ 2 – 9 สามารถอธิบายความแปรปรวนของข้อมูลได้ดีขึ้นเป็นร้อยละ 8.13, 7.37, 6.41, 4.89, 4.86, 4.83, 4.17 และ 4.14 ตามลำดับ เมื่อรวมทั้ง 9 กลุ่มสามารถอธิบายความแปรปรวนของข้อมูลได้ร้อยละ 77.31 เท่าเดิม และสรุปได้ว่า กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มที่สำคัญที่สุด ส่วนกลุ่มที่ 2 – 9 มีความสำคัญรองลงมาตามลำดับ

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.12 Rotated Component Matrix ของครูกลุ่มตัวอย่าง (40 คน)

ครู คนที่	Rotated Component Matrix								
	F1	F2	F3	F4	F5	F6	F7	F8	F9
14	0.855	0.028	0.023	0.066	0.110	-0.086	0.005	0.064	0.139
15	0.832	0.134	-0.104	0.261	0.038	0.038	0.166	-0.012	0.137
33	0.824	-0.030	0.302	-0.141	0.108	0.051	0.009	-0.009	-0.002
12	0.811	0.209	-0.106	0.106	0.088	-0.149	0.073	-0.050	0.171
6	0.805	0.177	0.094	-0.188	0.150	0.258	0.071	0.027	0.010
11	0.784	-0.028	0.311	-0.010	0.194	-0.079	0.221	-0.111	0.133
27	0.767	0.211	0.319	-0.014	-0.070	0.063	0.070	-0.144	0.151
3	0.759	0.229	0.173	0.020	0.039	-0.196	0.104	0.211	-0.140
8	0.751	0.062	0.370	0.160	0.034	0.116	0.108	0.001	-0.126
4	0.733	0.248	0.053	-0.310	0.082	0.002	0.010	-0.124	0.008
1	0.732	0.343	0.106	0.068	0.040	0.259	0.029	-0.112	-0.117
17	0.723	-0.178	-0.214	0.330	0.015	0.127	0.170	0.005	-0.124
29	0.720	0.338	0.171	0.145	0.054	-0.108	0.305	-0.019	0.084
9	0.700	0.193	0.256	0.203	0.109	-0.147	-0.039	-0.194	0.167
28	0.677	0.286	0.274	-0.155	-0.009	-0.026	0.202	0.025	0.211
25	0.650	0.148	0.296	-0.081	0.250	0.025	0.219	-0.276	-0.094
24	0.633	0.413	0.182	-0.138	0.171	-0.093	-0.144	0.042	-0.087
22	0.600	0.397	0.305	-0.007	0.444	0.091	0.013	-0.062	0.008
31	0.583	0.318	0.396	0.105	0.141	-0.005	0.109	0.221	-0.129
20	0.581	0.018	0.314	0.065	0.203	0.286	0.005	0.108	-0.332
40	0.542	0.060	0.320	0.346	0.251	0.125	0.281	-0.007	-0.209
26	0.538	0.089	0.390	0.108	0.135	-0.092	0.158	-0.028	-0.386
32	0.531	0.528	0.090	-0.127	0.179	0.069	0.012	-0.118	0.124
36	0.422	0.225	0.174	0.392	-0.386	0.203	0.036	0.178	-0.369
10	0.072	0.844	-0.136	0.084	0.005	0.169	0.015	0.132	0.054
38	0.349	0.694	0.406	-0.012	0.021	-0.112	0.229	-0.169	-0.030
39	0.344	0.682	0.384	-0.063	0.013	-0.137	0.238	-0.183	-0.009
2	0.309	0.112	0.713	-0.045	0.264	0.161	0.188	-0.079	0.009
37	0.552	0.217	0.553	0.013	-0.043	-0.138	-0.008	0.091	0.342
16	-0.055	-0.089	-0.164	0.880	0.042	0.102	0.053	0.018	0.213
34	-0.054	0.055	0.193	0.730	0.249	0.110	0.102	0.320	-0.164
21	0.349	0.156	0.120	0.522	0.068	-0.090	-0.373	-0.430	0.174
18	0.228	0.033	0.142	0.280	0.806	-0.052	0.114	0.092	0.102
30	0.504	0.151	0.176	0.054	0.517	-0.099	-0.031	-0.274	0.035
19	0.084	0.062	-0.062	0.071	0.072	0.875	0.029	0.049	-0.059
7	-0.185	-0.022	0.233	0.152	-0.366	0.721	0.226	-0.006	0.152
5	0.256	0.131	0.011	0.019	0.101	0.024	0.797	-0.167	0.001
35	0.176	0.112	0.365	0.123	-0.036	0.244	0.681	0.180	-0.095
23	0.002	-0.019	-0.011	0.151	-0.008	0.030	-0.071	0.894	0.035
13	0.266	0.078	0.066	0.139	0.116	0.034	-0.043	0.021	0.804

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ค่า factor loading เมื่อมีการหมุนแกนองค์ประกอบแบบ varimax เปลี่ยนแปลงไปจากเมื่อยังไม่มี การหมุนแกน ตามเกณฑ์ที่ใช้ค่า factor loading มากกว่า .40 ขึ้นไป ในการพิจารณาจัดกลุ่มความคิดเห็นว่าครูแต่ละคนควรอยู่ในกลุ่มใด ในที่นี้สามารถนำมาจัดกลุ่มได้ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ประกอบด้วยครู 24 คน คือ คนที่ 1, 3, 4, 6, 8, 9, 11, 12, 14, 15, 17, 20, 22, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 31, 32, 33, 36 และ 40

กลุ่มที่ 2 ประกอบด้วยครู 3 คน คือ คนที่ 10, 38 และ 39

กลุ่มที่ 3 ประกอบด้วยครู 2 คน คือ คนที่ 2 และ 37

กลุ่มที่ 4 ประกอบด้วยครู 3 คน คือ คนที่ 16, 21 และ 34

กลุ่มที่ 5 ประกอบด้วยครู 2 คน คือ คนที่ 18 และ 30

กลุ่มที่ 6 ประกอบด้วยครู 2 คน คือ คนที่ 7 และ 19

กลุ่มที่ 7 ประกอบด้วยครู 2 คน คือ คนที่ 5 และ 35

กลุ่มที่ 8 ประกอบด้วยครู 1 คน คือ คนที่ 23

กลุ่มที่ 9 ประกอบด้วยครู 1 คน คือ คนที่ 13

จากค่าดังกล่าวจะพบว่า กลุ่มที่สามารถใช้เป็นตัวแทนอธิบายความคิดเห็นของครูที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนได้ดีที่สุด คือ กลุ่มที่ 1 ซึ่งประกอบไปด้วยครูที่มีความคิดเห็นคล้ายกัน จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 จากจำนวนครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 40 คน

ตามเกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มความคิดเห็นที่ต้องมีคนในกลุ่มตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป จึงจะนำมาวิเคราะห์และอภิปรายผล ดังนั้นผลการวิเคราะห์องค์ประกอบจึงได้กลุ่มครูเพียง 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1, 2 และ 4 ที่จะนำไปวิเคราะห์และอภิปรายผลต่อไป โดยผู้วิจัยจะเปลี่ยนลำดับกลุ่มความคิดเห็นจากครูกลุ่มที่ 4 เป็นกลุ่มที่ 3 เพื่อความสะดวกในการวิเคราะห์ต่อไป

เนื่องจากครูในกลุ่มความคิดเห็นที่ 1 มีจำนวนมาก หากเปรียบเทียบกับจำนวนครูในกลุ่มความคิดเห็นที่ 2 และ 3 จะเห็นว่าแตกต่างกันอย่างมาก ผู้วิจัยจึงนำครูในกลุ่มที่ 1 มาวิเคราะห์องค์ประกอบอีกครั้ง เพื่อจำแนกครูออกเป็นกลุ่มความคิดเห็นย่อย และแสดงให้เห็นลักษณะของครูแต่ละกลุ่มที่ชัดเจนขึ้น ซึ่งจะสามารถนำไปวิเคราะห์เปรียบเทียบกับครูกลุ่มที่ 2 และ 4 ที่ได้จากการวิเคราะห์องค์ประกอบในครั้งแรกได้

การวิเคราะห์องค์ประกอบเพื่อจำแนกครูในกลุ่มความคิดเห็นที่ 1 ออกเป็นกลุ่มย่อย ได้ผลดังตารางที่ 4.13 – 4.15 ดังนี้

ตารางที่ 4.13 เมตริกสหสัมพันธ์ และ KMO ของครูกลุ่มที่ 1 (24 คน)

ครู คนที่	1	3	4	6	8	9	11	12	14	15	17	20	22	24	25	26	27	28	29	31	32	33	36	40	KMO		
1	1.000																									0.818	
3	0.537**	1.000																									0.831
4	0.627**	0.512**	1.000																								0.873
6	0.665**	0.689**	0.702**	1.000																							0.890
8	0.686**	0.624**	0.537**	0.627**	1.000																						0.864
9	0.534**	0.627**	0.484**	0.615**	0.612**	1.000																					0.937
11	0.621**	0.612**	0.640**	0.643**	0.717**	0.711**	1.000																				0.823
12	0.581**	0.668**	0.578**	0.652**	0.453**	0.671**	0.652**	1.000																			0.809
14	0.615**	0.680**	0.599**	0.612**	0.624**	0.596**	0.705**	0.755**	1.000																		0.860
15	0.686**	0.637**	0.596**	0.686**	0.655**	0.652**	0.693**	0.714**	0.668**	1.000																	0.888
17	0.475**	0.438**	0.401**	0.503**	0.562**	0.475**	0.531**	0.587**	0.587**	0.655**	1.000																0.705
20	0.500**	0.497**	0.447**	0.606**	0.596**	0.401**	0.453**	0.416**	0.413**	0.463**	0.388**	1.000															0.852
22	0.621**	0.602**	0.624**	0.693**	0.646**	0.615**	0.618**	0.509**	0.612**	0.540**	0.261*	0.537**	1.000														0.862
24	0.702**	0.596**	0.602**	0.553**	0.534**	0.559**	0.618**	0.528**	0.534**	0.494**	0.314*	0.432**	0.568**	1.000													0.846
25	0.708**	0.578**	0.540**	0.686**	0.652**	0.547**	0.714**	0.565**	0.488**	0.599**	0.366**	0.522**	0.634**	0.568**	1.000												0.886
26	0.512**	0.593**	0.441**	0.401**	0.646**	0.481**	0.528**	0.404**	0.429**	0.472**	0.326*	0.528**	0.550**	0.432**	0.494**	1.000											0.905
27	0.714**	0.643**	0.593**	0.649**	0.711**	0.637**	0.686**	0.677**	0.686**	0.621**	0.379**	0.472**	0.627**	0.540**	0.686**	0.506**	1.000										0.900
28	0.519**	0.559**	0.637**	0.634**	0.568**	0.550**	0.655**	0.615**	0.630**	0.584**	0.348**	0.472**	0.593**	0.571**	0.556**	0.404**	0.696**	1.000									0.913
29	0.671**	0.649**	0.643**	0.630**	0.702**	0.596**	0.677**	0.683**	0.696**	0.739**	0.469**	0.475**	0.602**	0.587**	0.630**	0.550**	0.702**	0.658**	1.000								0.969
31	0.599**	0.587**	0.506**	0.553**	0.671**	0.559**	0.634**	0.531**	0.478**	0.543**	0.329*	0.581**	0.699**	0.516**	0.547**	0.646**	0.559**	0.503**	0.593**	1.000							0.876
32	0.475**	0.500**	0.519**	0.528**	0.494**	0.599**	0.441**	0.534**	0.528**	0.441**	0.311*	0.311*	0.683**	0.534**	0.466**	0.339**	0.581**	0.627**	0.528**	0.484**	1.000						0.892
33	0.618**	0.693**	0.553**	0.776**	0.714**	0.677**	0.708**	0.618**	0.696**	0.602**	0.537**	0.581**	0.624**	0.519**	0.661**	0.528**	0.727**	0.599**	0.609**	0.602**	0.565**	1.000					0.837
36	0.435**	0.463**	0.177**	0.329**	0.488**	0.233**	0.165**	0.242**	0.311**	0.366**	0.416**	0.466**	0.280*	0.301*	0.211	0.373**	0.404**	0.360**	0.370**	0.379**	0.252*	0.314*	1.000			0.815	
40	0.559**	0.550**	0.382**	0.457**	0.615**	0.494**	0.696**	0.419**	0.547**	0.506**	0.531**	0.537**	0.596**	0.466**	0.503**	0.556**	0.478**	0.450**	0.488**	0.590**	0.304*	0.438**	0.463**	1.000		0.741	

หมายเหตุ 1. * = $p < .05$; ** = $p < .01$

2. KMO MSA = .859 ; Bartlett's Test of Sphericity = 1006.237 ; df = 276 ; p = .000

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ค่า Kaiser – Meyer – Olkin ที่ใช้วัดความเหมาะสมของข้อมูลในการวิเคราะห์องค์ประกอบ มีค่าเท่ากับ .859 ซึ่งมากกว่า .5 จึงสรุปได้ว่าข้อมูลที่มีอยู่เหมาะสมที่จะใช้เทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบ และค่า sig = .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 จึงปฏิเสธ H_0 นั่นคือครูมีความสัมพันธ์กัน จึงสามารถใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบวิเคราะห์ต่อไปได้

ตารางที่ 4.14 ค่าการร่วมและผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของครุกลุ่มที่ 1 (24 คน)

ครุ คนที่	Community		กลุ่ม ที่	Initial Eigenvalues			Extraction Sums of Squared Loadings			Rotation Sums of Squared Loadings		
	Initial	Extraction		Total	% of Variance	Cumulative %	Total	% of Variance	Cumulative %	Total	% of Variance	Cumulative %
1	1.000	0.661	1	13.814	57.557	57.557	13.814	57.557	57.557	8.224	34.268	34.268
3	1.000	0.650	2	1.419	5.911	63.467	1.419	5.911	63.467	4.508	18.784	53.052
4	1.000	0.631	3	1.175	4.895	68.363	1.175	4.895	68.363	3.675	15.311	68.363
6	1.000	0.700	4	0.882	3.676	72.039						
8	1.000	0.762	5	0.758	3.160	75.198						
9	1.000	0.631	6	0.701	2.919	78.118						
11	1.000	0.725	7	0.605	2.520	80.637						
12	1.000	0.777	8	0.571	2.380	83.017						
14	1.000	0.748	9	0.536	2.234	85.250						
15	1.000	0.762	10	0.512	2.135	87.386						
17	1.000	0.832	11	0.434	1.808	89.194						
20	1.000	0.611	12	0.417	1.738	90.932						
22	1.000	0.782	13	0.366	1.524	92.456						
24	1.000	0.573	14	0.331	1.380	93.836						
25	1.000	0.638	15	0.301	1.252	95.089						
26	1.000	0.636	16	0.288	1.201	96.289						
27	1.000	0.707	17	0.208	0.868	97.157						
28	1.000	0.630	18	0.170	0.707	97.864						
29	1.000	0.697	19	0.135	0.562	98.427						
31	1.000	0.703	20	0.124	0.516	98.942						
32	1.000	0.586	21	0.099	0.412	99.354						
33	1.000	0.695	22	0.076	0.315	99.669						
36	1.000	0.619	23	0.046	0.192	99.861						
40	1.000	0.652	24	0.033	0.139	100.000						

จากตารางที่ 4.14 เมื่อพิจารณาจากค่า extraction communality แล้ว พบว่า ครุในกลุ่มที่ 1 ที่มีความสัมพันธ์กับครุคนอื่น ๆ มากที่สุด คือ ครุคนที่ 17 ซึ่งสามารถอธิบายความแปรปรวนที่เกิดขึ้นในครุคนอื่น ๆ ในกลุ่มได้ถึงร้อยละ 83.2 ส่วนครุที่มีความสัมพันธ์กับครุคนอื่น ๆ ในกลุ่มน้อยที่สุด คือ ครุคนที่ 24 ซึ่งสามารถอธิบายความแปรปรวนที่เกิดขึ้นในครุคนอื่น ๆ ได้เพียงร้อยละ 57.3 และเมื่อพิจารณาครุคนอื่น ๆ ในกลุ่มสามารถสรุปได้ว่าครุส่วนใหญ่มีค่าความสัมพันธ์กันค่อนข้างสูง

เมื่อพิจารณาจากค่า eigenvalue พบว่า มีเพียงกลุ่มที่ 1 – 3 เท่านั้น ที่มีค่า eigenvalue มากกว่า 1 ผู้วิจัยจึงพิจารณาจัดแบ่งครุในกลุ่มที่ 1 เป็น 3 กลุ่มย่อย โดยกลุ่มย่อยที่ 1 ถึง 3 สามารถอธิบายความแปรปรวนของข้อมูลได้ร้อยละ 57.56, 5.91 และ 4.90 ตามลำดับ เมื่อรวมทั้ง 3 กลุ่มสามารถอธิบายความแปรปรวนของข้อมูลได้ร้อยละ 68.36 สรุปได้จากการวิเคราะห์องค์ประกอบหลักด้วยวิธี principal component analysis เมื่อยังไม่หมุนแกนองค์ประกอบสามารถจำแนกความคิดเห็นของครุในกลุ่มที่ 1 ออกได้เป็น 3 กลุ่มย่อย

จากการหมุนแกนองค์ประกอบด้วยวิธี varimax พบว่า ค่า eigenvalue และ % of variance ของกลุ่มย่อยที่ 1 มีค่าน้อยกว่าเมื่อไม่ได้หมุนแกน ส่วนกลุ่มที่ 2 และ 3 มีค่า eigenvalue และ % of variance เพิ่มขึ้น สรุปได้ว่าเมื่อหมุนแกนองค์ประกอบด้วยวิธี varimax

แล้ว กลุ่มย่อยที่ 1 สามารถอธิบายความแปรปรวนของข้อมูลได้น้อยลงเหลือร้อยละ 34.27 แต่กลุ่มที่ 2 และ 3 สามารถอธิบายความแปรปรวนของข้อมูลได้ดีขึ้นเป็นร้อยละ 18.78 และ 15.31 ตามลำดับ เมื่อรวมทั้ง 3 กลุ่มย่อยสามารถอธิบายความแปรปรวนของข้อมูลได้ร้อยละ 68.36 เท่าเดิม และสรุปได้ว่า กลุ่มย่อยที่ 1 เป็นกลุ่มที่สำคัญที่สุด ส่วนกลุ่มที่ 2 และ 3 มีความสำคัญรองลงมาตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 Rotated Component Matrix ของครูกลุ่มที่ 1 (24 คน)

ครู คนที่	Rotated Component Matrix		
	F1	F2	F3
22	0.768	0.438	0.011
32	0.748	0.113	0.120
4	0.732	0.164	0.261
28	0.706	0.225	0.284
27	0.696	0.334	0.333
25	0.685	0.362	0.192
6	0.680	0.302	0.383
24	0.676	0.305	0.152
11	0.664	0.320	0.426
9	0.646	0.230	0.401
33	0.644	0.356	0.392
29	0.633	0.340	0.425
1	0.587	0.460	0.325
3	0.545	0.447	0.391
36	-0.047	0.720	0.314
26	0.384	0.695	0.072
20	0.336	0.691	0.145
40	0.271	0.689	0.322
8	0.496	0.636	0.332
31	0.553	0.626	0.068
17	0.103	0.309	0.852
15	0.496	0.302	0.652
12	0.612	0.094	0.628
14	0.576	0.210	0.609

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ค่า factor loading เมื่อมีการหมุนแกนองค์ประกอบแบบ varimax เปลี่ยนแปลงไปจากเมื่อยังไม่มี การหมุนแกน ตามเกณฑ์ที่ใช้ค่า factor loading มากกว่า .40 ขึ้นไป ในการพิจารณาจัดกลุ่มความคิดเห็นว่าครูแต่ละคนของกลุ่มความคิดเห็นที่ 1 ควรอยู่ในกลุ่มย่อยใด ในที่นี้สามารถนำมาจัดกลุ่มได้ดังนี้

กลุ่มย่อยที่ 1 ประกอบด้วยครู 14 คน คือ คนที่ 1, 3, 4, 6, 9, 11, 22, 24, 25, 27, 28, 29, 32 และ 33

กลุ่มย่อยที่ 2 ประกอบด้วยครู 6 คน คือ คนที่ 8, 20, 26, 31, 36 และ 40

กลุ่มย่อยที่ 3 ประกอบด้วยครู 4 คน คือ คนที่ 12, 14, 15 และ 17

จากการจัดแบ่งครูในกลุ่มความคิดเห็นที่ 1 ออกเป็นกลุ่มย่อยได้ 3 กลุ่ม กลุ่มที่มีจำนวนครูมากที่สุด คือ กลุ่มย่อยที่ 1 ซึ่งประกอบไปด้วยครูที่มีความคิดเห็นคล้ายกันจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 58.33 จากจำนวนครูในกลุ่มที่ 1 ทั้งหมด 24 คน

ตามเกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มความคิดเห็นที่ต้องมีคนในกลุ่มตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป จึงจะนำมาวิเคราะห์และอภิปรายผล ดังนั้นผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเพื่อจำแนกครูในกลุ่มความคิดเห็นที่ 1 ออกเป็นกลุ่มย่อยนี้ จึงได้กลุ่มครู 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1, 2 และ 3 ที่จะนำไปวิเคราะห์และอภิปรายผลต่อไป ทั้งนี้ผู้วิจัยให้ชื่อกลุ่มย่อยที่จัดแบ่งใหม่ทั้ง 3 นี้ว่ากลุ่มที่ 1.1, 1.2 และ 1.3 ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ลักษณะของครูในกลุ่มความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนในแต่ละกลุ่ม

ตารางที่ 4.16 ลักษณะของครูจำแนกตามกลุ่มความคิดเห็น

ลักษณะของครู	ครูในกลุ่มความคิดเห็นที่				
	1			2	3
	1.1	1.2	1.3		
	n = 14	n = 6	n = 4	n = 3	n = 3
เพศ					
ชาย(ร้อยละ)	35.71	0.00	25.00	0.00	0.00
หญิง(ร้อยละ)	64.29	100.00	75.00	100.00	100.00
อายุ(ปี)					
ค่าเฉลี่ย	44.07	54.33	41.00	55.33	42.67
พิสัย	29 – 59	49 – 58	25 – 55	54 – 57	32 – 57

ตารางที่ 4.16 ต่อ

ลักษณะของครู	ครูในกลุ่มความคิดเห็น				
	1			2	3
	1.1	1.2	1.3		
	n = 14	n = 6	n = 4	n = 3	n = 3
วุฒิการศึกษา					
ป.ตรี(ร้อยละ)	85.71	100.00	25.00	66.67	100.00
ป.บัณฑิต(ร้อยละ)	0.00	0.00	25.00	0.00	0.00
ป.โท(ร้อยละ)	14.29	0.00	50.00	33.33	0.00
ระดับ คศ.					
คศ.1(ร้อยละ)	28.57	0.00	50.00	0.00	33.33
คศ.2(ร้อยละ)	35.71	16.67	0.00	0.00	33.33
คศ.3(ร้อยละ)	28.57	33.33	25.00	33.33	0.00
คศ.4(ร้อยละ)	7.14	50.00	25.00	66.67	33.33
ประสบการณ์ในการสอน					
1 – 5 ปี(ร้อยละ)	14.29	0.00	25.00	0.00	0.00
6 – 10 ปี(ร้อยละ)	14.29	0.00	25.00	0.00	33.33
11 – 15 ปี(ร้อยละ)	7.14	0.00	0.00	0.00	33.33
16 – 20 ปี(ร้อยละ)	14.29	16.67	0.00	0.00	0.00
มากกว่า 20 ปี(ร้อยละ)	50.00	83.33	50.00	100.00	33.33
การเข้ารับการอบรมวิจัยฯ					
เคย(ร้อยละ)	92.86	100.00	100.00	100.00	100.00
ไม่เคย(ร้อยละ)	7.14	0.00	0.00	0.00	0.00
จำนวนงานวิจัยที่เคยทำ(เรื่อง)					
ค่าเฉลี่ย	6.36	9.83	6.25	8.67	8.67
พิสัย	1 – 15	4 – 14	1 – 10	3 – 15	6 – 10
ภาระงานสอนปกติ(ชั่วโมง)					
ค่าเฉลี่ย	19.64	20.33	19.00	21.67	21.33
พิสัย	18 – 23	19 – 22	14 – 22	21 – 22	17 – 25

ตารางที่ 4.16 ต่อ

ลักษณะของครู	ครูในกลุ่มความคิดเห็น				
	1			2	3
	1.1	1.2	1.3		
	n = 14	n = 6	n = 4	n = 3	n = 3
ภาระงานอื่น(ชั่วโมง)					
ค่าเฉลี่ย	6.43	5.33	11.75	14.33	5.00
พิสัย	0 – 22	0 – 10	5 – 25	8 – 20	4 – 6
สังกัดของสถานศึกษา					
กทม.(ร้อยละ)	50.00	33.33	50.00	33.33	66.67
สพฐ.(ร้อยละ)	50.00	66.67	50.00	66.67	33.33

จากตารางที่ 4.16 พบว่า กลุ่มความคิดเห็นที่มีสมาชิกในกลุ่มมากที่สุด คือ กลุ่มที่ 1.1 ซึ่งมีจำนวนสมาชิกถึง 14 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00 จากครูทั้งหมดที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นครูหญิงจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 64.29 และเป็นครูชายจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 35.71 ครูกลุ่มนี้มีอายุโดยเฉลี่ย 44.07 ปี ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 85.71 ครูส่วนใหญ่อยู่ในระดับคศ.1 – 3 แต่ละระดับมีจำนวนครูที่ใกล้เคียงกัน คือ 4 – 5 คน ครูส่วนใหญ่จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 มีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 20 ปี ครูจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 92.86 เคยเข้ารับการอบรมการทำวิจัยในชั้นเรียน ครูในกลุ่มเคยทำวิจัยในชั้นเรียนโดยเฉลี่ยคนละ 6 เรื่อง มีจำนวนชั่วโมงภาระงานสอนปกติโดยเฉลี่ยคนละ 19.64 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มีจำนวนชั่วโมงภาระงานอื่นนอกเหนือจากการสอนปกติโดยเฉลี่ยคนละ 6.43 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และเป็นครูในสังกัดสพฐ. และกทม. อย่างละครึ่ง คือ สังกัดละ 7 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 50.00 ในแต่ละสังกัด

ครูในกลุ่มความคิดเห็นที่ 1.2 มีจำนวน 6 คน เป็นหญิงทั้งหมด อายุเฉลี่ย 54.33 ปี ทั้งหมดจบการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่เป็นครูในระดับคศ.3 และ 4 และมีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 20 ปี เคยทำงานวิจัยในชั้นเรียนมาแล้ว 9 – 10 เรื่อง มีชั่วโมงภาระงานสอนปกติโดยเฉลี่ย 20.33 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มีภาระงานอื่นนอกเหนือจากการสอนปกติโดยเฉลี่ย 5.33 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และส่วนใหญ่เป็นครูอยู่ในโรงเรียนสังกัดสพฐ. จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67

ครูในกลุ่มความคิดเห็นที่ 1.3 มีจำนวน 4 คน ส่วนใหญ่เป็นหญิงจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00 อายุเฉลี่ย 41 ปี ครูส่วนใหญ่จบการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี ครู 2 คน อยู่ใน

ระดับคศ.1 อีก 2 คน อยู่ในระดับคศ.3 – 4 ครู 2 คนมีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 10 ปี ในขณะที่ครูอีก 2 คน มีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 20 ปี เคยทำงานวิจัยในชั้นเรียนมาแล้ว ประมาณ 6 เรื่อง มีชั่วโมงภาระงานสอนปกติโดยเฉลี่ย 19 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มีภาระงานอื่นนอกเหนือจากการสอนปกติค่อนข้างน้อย คือ 11 – 12 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และเป็นครูอยู่ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร 2 คน อยู่ในสังกัดสพฐ. 2 คน

ครูในกลุ่มความคิดเห็นที่ 2 มีจำนวน 3 คน เป็นหญิงทั้งหมด อายุเฉลี่ย 55.33 ปี ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี และเป็นครูในระดับคศ.3 – 4 ครูทั้งหมดมีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 20 ปี เคยทำงานวิจัยในชั้นเรียนมาแล้ว 8 – 9 เรื่อง มีชั่วโมงภาระงานสอนปกติโดยเฉลี่ย 21.67 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มีภาระงานอื่นนอกเหนือจากการสอนปกติโดยเฉลี่ย 14.33 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และส่วนใหญ่เป็นครูอยู่ในโรงเรียนสังกัดสพฐ. จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67

ครูในกลุ่มความคิดเห็นที่ 3 มีจำนวน 3 คน เป็นหญิงทั้งหมด อายุเฉลี่ย 42.67 ปี ทั้งหมดจบการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่เป็นครูในระดับคศ.1 – 2 ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการสอนประมาณ 6 – 15 ปี เคยทำงานวิจัยในชั้นเรียนมาแล้ว 8 – 9 เรื่อง มีชั่วโมงภาระงานสอนปกติโดยเฉลี่ย 21.33 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มีภาระงานอื่นนอกเหนือจากการสอนปกติโดยเฉลี่ย 5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และส่วนใหญ่เป็นครูอยู่ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นเป็นลักษณะภาพรวมของครูในแต่ละกลุ่มความคิดเห็น ซึ่งจะเห็นว่ามีความแตกต่างระหว่างกลุ่มเพียงเล็กน้อย ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์และสรุปผลจากข้อมูลดังกล่าวตามประเด็นสำคัญที่มีความแตกต่างกันอย่างชัดเจนในแต่ละกลุ่ม (ภาคผนวก ข) และนำเสนอในตารางที่ 4.17 ต่อไปนี้ เพื่อแสดงลักษณะของครูที่แตกต่างกันระหว่างกลุ่มความคิดเห็นให้ชัดเจนขึ้น ทั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ที่จะใช้ในการแบ่งกลุ่มลักษณะของครู เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างลักษณะของครูแต่ละกลุ่มไว้ดังนี้

1. อายุ
 - 1.1. ครูอายุต่ำกว่า 50 ปี จัดเป็นกลุ่มครูอายุน้อย
 - 1.2. ครูอายุตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป จัดเป็นกลุ่มครูอายุมาก
2. ระดับ คศ.
 - 2.1. ครูระดับคศ.1 และ 2 จัดเป็นกลุ่มครูที่มีตำแหน่งคศ.ต่ำ
 - 2.2. ครูระดับคศ.3 และ 4 จัดเป็นกลุ่มครูที่มีตำแหน่งคศ.สูง
3. ประสบการณ์ในการสอน
 - 3.1. ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 20 ปี จัดเป็นกลุ่มครูที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อย

- 3.2. ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป จัดเป็นกลุ่มครูที่มีประสบการณ์ในการสอนมาก
4. ประสบการณ์การทำวิจัยในชั้นเรียน
 - 4.1. ครูที่เคยทำวิจัยในชั้นเรียนต่ำกว่า 9 เรื่อง จัดเป็นกลุ่มครูที่ทำวิจัยในชั้นเรียนน้อย
 - 4.2. ครูที่เคยทำวิจัยในชั้นเรียนตั้งแต่ 9 เรื่องขึ้นไป จัดเป็นกลุ่มครูที่ทำวิจัยในชั้นเรียนมาก
5. ภาระงานสอนปกติ
 - 5.1. ครูที่มีภาระงานสอนปกติต่ำกว่า 21 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ จัดเป็นกลุ่มครูที่มีภาระงานสอนปกติน้อย
 - 5.2. ครูที่มีภาระงานสอนปกติตั้งแต่ 21 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ขึ้นไป จัดเป็นกลุ่มครูที่มีภาระงานสอนปกติมาก
6. ภาระงานอื่นนอกเหนือจากการสอนปกติ
 - 6.1. ครูที่มีภาระงานอื่นนอกเหนือจากการสอนปกติต่ำกว่า 11 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ จัดเป็นกลุ่มครูที่มีภาระงานอื่นนอกเหนือจากการสอนปกติน้อย
 - 6.2. ครูที่มีภาระงานอื่นนอกเหนือจากการสอนปกติตั้งแต่ 11 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ขึ้นไป จัดเป็นกลุ่มครูที่มีภาระงานอื่นนอกเหนือจากการสอนปกติมาก

ตารางที่ 4.17 สรุปความแตกต่างของลักษณะครูจำแนกตามกลุ่มความคิดเห็น

กลุ่มความคิดเห็นที่	ลักษณะของครูในกลุ่ม
1.1	ครูส่วนใหญ่มีตำแหน่งคศ.ต่ำ มีภาระงานน้อย มีการทำวิจัยในชั้นเรียนน้อย และมีวุฒิกศษ.ระดับปริญญาตรี
1.2	ครูส่วนใหญ่อยู่ในสังกัดสพฐ. มีอายุมาก มีประสบการณ์ในการสอนมาก มีตำแหน่งคศ.สูง มีภาระงานน้อย มีการทำวิจัยในชั้นเรียนมาก และครูทั้งหมดมีวุฒิกศษ.ระดับปริญญาตรี
1.3	ครูที่มีภาระงานน้อยจะทำวิจัยในชั้นเรียนน้อย ครูที่มีภาระงานมากจะทำวิจัยในชั้นเรียนมาก ครูส่วนใหญ่มีวุฒิกศษ.สูงกว่าระดับปริญญาตรี
2	ครูส่วนใหญ่อยู่ในสังกัดสพฐ. ครูทุกคนมีอายุมาก มีประสบการณ์ในการสอนมาก มีตำแหน่งคศ.สูง ส่วนใหญ่มีภาระงานมาก มีการทำวิจัยในชั้นเรียนน้อย และครูส่วนใหญ่มีวุฒิกศษ.ระดับปริญญาตรี

ตารางที่ 4.17 ต่อ

กลุ่มความคิดเห็นที่	ลักษณะของครูในกลุ่ม
3	ครูส่วนใหญ่อยู่ในสังกัดกรุงเทพมหานคร มีอายุน้อย มีประสบการณ์ในการสอนน้อย มีตำแหน่งคศ.ต่ำ มีการทำวิจัยในชั้นเรียนมากทั้งครูที่มีภาระงานน้อยและภาระงานมาก และครูทั้งหมดมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ลักษณะของครูแต่ละกลุ่มมีความแตกต่างกันเล็กน้อย โดยครูกลุ่มที่ 1.2 และ 2 มีลักษณะคล้ายคลึงกันมาก แตกต่างกันเฉพาะภาระงานและการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งจากข้อมูลลักษณะของครูจะเห็นได้ว่า ครูกลุ่มที่ 1.2 มีภาระงานน้อยมีการทำวิจัยในชั้นเรียนมาก ส่วนครูกลุ่มที่ 2 มีภาระงานมากมีการทำวิจัยในชั้นเรียนน้อย

ครูกลุ่มที่ 3 มีความแตกต่างจากครูกลุ่มที่ 1.2 และ 2 อย่างเห็นได้ชัดในด้านอายุและระดับ คศ. และเป็นที่น่าสนใจกว่ากลุ่มที่ 3 ทำวิจัยในชั้นเรียนกันมากทั้งครูที่มีภาระงานน้อยและภาระงานมาก

ส่วนครูกลุ่มที่ 1.3 ค่อนข้างมีความแตกต่างจากกลุ่มอื่นๆ เนื่องจากเมื่อสรุปข้อมูลลักษณะของครูในกลุ่มแล้วจะเห็นได้ว่า ครูในกลุ่มนี้ไม่มีลักษณะด้านใดที่เด่นชัด แต่อาจกล่าวได้ว่า ลักษณะของครูกลุ่มนี้มีความใกล้เคียงกับลักษณะของครูกลุ่มที่ 1.1 มากที่สุด แตกต่างกันเฉพาะด้านภาระงานและการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยครูกลุ่มที่ 1.1 มีภาระงานน้อยและการทำวิจัยในชั้นเรียนน้อย ในขณะที่ในกลุ่มที่ 1.3 ครูที่มีภาระงานน้อยจะทำวิจัยในชั้นเรียนน้อย ส่วนครูที่มีภาระงานมากจะทำวิจัยในชั้นเรียนมาก

จากข้อมูลดังกล่าวสามารถสรุปลักษณะของครูได้ว่า ครูส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี ครูส่วนใหญ่ที่มีระดับคศ.ต่ำจะมีการทำวิจัยในชั้นเรียนน้อย ครูที่มีระดับคศ.สูงและมีภาระงานน้อยจะทำวิจัยในชั้นเรียนมาก ส่วนครูที่มีระดับคศ.สูงและมีภาระงานมากจะทำวิจัยในชั้นเรียนน้อย และครูทั้งสองสังกัดมีการทำวิจัยในชั้นเรียนไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์และเปรียบเทียบรูปแบบการตอบและจัดเรียงอันดับความคิดเห็นของครูแต่ละกลุ่ม

การวิเคราะห์ผลในตอนนี้ผู้วิจัยมีเกณฑ์ที่ใช้ คือ จะวิเคราะห์และเปรียบเทียบข้อความที่ครูให้ความเห็นในเชิงบวกและลบที่เป็นข้อความจัดแยก คือ ข้อความในช่วงความคิดเห็น “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” “เห็นด้วยอย่างยิ่งที่สุด” “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” และ “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งที่สุด” ที่มีครูให้ความเห็นสอดคล้องกันร้อยละ 50.00 ขึ้นไปเท่านั้น ยกเว้นข้อความที่ครูในกลุ่มที่ 1.1 ให้ความเห็น

ว่าไม่เห็นด้วย ที่ผู้วิจัยจะคัดเลือกเฉพาะข้อความที่มีครูให้ความเห็นสอดคล้องกันร้อยละ 30.00 ขึ้นไปมาวิเคราะห์เปรียบเทียบ เนื่องจากไม่มีข้อความใดที่ครูให้ความเห็นสอดคล้องกันถึงร้อยละ 50.00 ทั้งนี้ข้อความในช่วงดังกล่าวสามารถแสดงให้เห็นความแตกต่างของความคิดเห็นได้อย่างชัดเจน ดังมีรายละเอียดของข้อความตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.18 รูปแบบการจัดเรียงอันดับข้อความของครูในกลุ่มความคิดเห็นที่ 1.1 จำแนกตามรายการอันดับความคิดเห็นที่ตรงข้ามกันมากที่สุด (14 คน)

ลักษณะของครู	รายการข้อความที่จัดเรียง			
	เห็นด้วย	ร้อยละ	ไม่เห็นด้วย	ร้อยละ
ครูส่วนใหญ่มีตำแหน่งคศ.ต่ำ มีภาระงานน้อย มีการทำวิจัยในชั้นเรียนน้อย และมีวุฒิการศึกษา ระดับปริญญาตรี	1. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ครูทราบปัญหาของผู้เรียน สามารถหาแนวทางแก้ไขและช่วยเหลือผู้เรียนได้ตรงประเด็น	85.71	37. การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นภาระหนัก ฉะนั้นลดภาระด้วยการนำข้อมูลเดิมมาใช้ใหม่	42.86
	4. การศึกษาที่มีคุณภาพมากขึ้นในปัจจุบัน ส่วนหนึ่งเกิดจากการทำวิจัยในชั้นเรียน	64.29	39. การทำวิจัยในชั้นเรียนคือ การทำให้การแก้ปัญหาต่างๆเป็นเรื่องยุ่งยาก	35.71
	6. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ฉันรู้จักพัฒนาตนเอง	57.14	40. การทำวิจัยในชั้นเรียนเกิดขึ้นเพราะฉันต้องการมีผลงาน มากกว่าที่	35.71
	5. การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ	35.71	จะต้องการแก้ปัญหาของผู้เรียน	35.71
	7. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ได้นวัตกรรมใหม่ที่มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน	35.71	16. การทำวิจัยในชั้นเรียนเบียดบังเวลาส่วนตัวของฉัน	28.57
	19. การทำวิจัยในชั้นเรียนช่วยพัฒนาผู้เรียนได้ตรงกับความต้องการและศักยภาพของผู้เรียน	35.71	28. การคัดลอกงานวิจัยในชั้นเรียนของผู้อื่นเพื่อนำส่งผู้บริหาร เป็นเรื่องที่ใครๆเขาก็ทำกัน	28.57
			9. การทำวิจัยในชั้นเรียนต้องใช้ทุนทรัพย์มาก	21.43

ตารางที่ 4.18 ต่อ

ลักษณะของครู	รายการข้อความที่จัดเรียง			
	เห็นด้วย	ร้อยละ	ไม่เห็นด้วย	ร้อยละ
ครูส่วนใหญ่มีตำแหน่งคศ.ต่ำ มีภาระงานน้อย มีการทำวิจัยในชั้นเรียนน้อย และมีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาตรี	3. การทำวิจัยในชั้นเรียนส่งผลกระทบต่อผู้เรียน ครู และสถานศึกษา	28.57	15. การทำวิจัยในชั้นเรียนเบียดบังเวลาทำงานของชั้น	21.43
	18. การทำวิจัยในชั้นเรียนช่วยแก้ปัญหาของผู้เรียนได้อย่างต่อเนื่อง	28.57	17. ชั้นทำวิจัยในชั้นเรียนเพียงเพื่อส่งให้หมดภาระ	21.43
	26. ชั้นรู้สึกภาคภูมิใจเมื่อแก้ปัญหาของผู้เรียนได้ด้วยการทำวิจัยในชั้นเรียน	28.57	23. การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นงานที่น่าเบื่อหน่าย	21.43
	14. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ฉันค้นพบวิธีการใหม่ๆ ที่หลากหลายสำหรับใช้ในการจัดการเรียนการสอน	21.43	25. การทำวิจัยในชั้นเรียนคือภาระที่เพิ่มขึ้น ไม่ใช่หน้าที่	21.43
	2. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้เกิดความสัมพันธ์อันดีต่อกันระหว่างครูกับผู้เรียน	14.29	32. งานวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่ไม่มีความน่าเชื่อถือ	21.43
	13. ครูทุกคนควรทำวิจัยในชั้นเรียน	14.29	34. ประเด็นในการทำวิจัยในชั้นเรียนมักเป็นเรื่องซ้ำๆ กัน จึงไม่มีประโยชน์ที่จะทำอีก	21.43
	22. วิธีการแก้ปัญหาของผู้เรียนหลากหลายวิธีส่วนใหญ่ได้มาจากการทำวิจัยในชั้นเรียน	14.29	41. ชั้นไม่จำเป็นต้องจริงจังกับการทำวิจัยในชั้นเรียน	21.43
	11. การทำวิจัยในชั้นเรียนช่วยแก้ปัญหาด้านอารมณ์ – สังคมของผู้เรียนได้	7.14	49. การทำวิจัยในชั้นเรียนไม่ควรนำไปยุ่งเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนตามปกติ	21.43
	12. การทำวิจัยในชั้นเรียนคือผลงานทางวิชาการที่เป็นรูปธรรม	7.14	8. การทำวิจัยในชั้นเรียนมีกระบวนการที่ยุ่งยาก	14.29
			20. การทำวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่ของชั้น เป็นการเร่งรีบทำเพื่อให้ทันกำหนดส่ง	14.29
			38. ชั้นไม่จำเป็นต้องทำวิจัยในชั้นเรียนก็สามารถแก้ปัญหาของผู้เรียนได้	14.29

ตารางที่ 4.18 ต่อ

ลักษณะของครู	รายการข้อความที่จัดเรียง			
	เห็นด้วย	ร้อยละ	ไม่เห็นด้วย	ร้อยละ
ครูส่วนใหญ่มีตำแหน่งคศ.ต่ำ มีภาระงานน้อย มีการทำวิจัยในชั้นเรียนน้อย และมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี	29. การสร้างข้อมูลและหลักฐานเชิงัมกพบได้ในงานวิจัยในชั้นเรียนโดยทั่วไป	7.14	44. งานวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่ไม่ได้เกิดขึ้นจากความต้องการของผู้วิจัยเอง	14.29
	45. หากการทำวิจัยในชั้นเรียนไม่ต้องยึดติดรูปแบบและขั้นตอนที่ยู่ยาก ฉันทก็อยากทำ	7.14	47. ผู้ที่จะทำงานวิจัยในชั้นเรียนได้ดี คือ ผู้ที่เรียนการวิจัยมาหรือผู้ที่จบปริญญาโทมาแล้ว	14.29
			48. ประโยชน์ที่ได้จากการทำวิจัยในชั้นเรียนไม่คุ้มค่างกับเวลาและทุนทรัพย์ที่เสียไป	14.29
			21. ผลที่ได้จากการทำวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถนำไปใช้ได้จริง	7.14
			24. ฉันมีความรู้สึกเกียจคร้านทุกครั้งเมื่อต้องทำวิจัยในชั้นเรียน	7.14
			27. ฉันจะไม่ให้ความสำคัญกับการทำวิจัยในชั้นเรียนเนื่องจากการถูกบังคับให้ทำ	7.14
			31. ฉันคิดว่าครูส่วนใหญ่ทำวิจัยในชั้นเรียนเสร็จแล้วไม่ได้นำผลไปใช้จริง จึงไม่เกิดประโยชน์กับผู้เรียน	7.14
			35. การทำวิจัยในชั้นเรียนที่ถูกต้องตามกระบวนการเป็นเรื่องยุ่งยากสำหรับฉัน	7.14

ตารางที่ 4.18 ต่อ

ลักษณะของครู	รายการข้อความที่จัดเรียง			
	เห็นด้วย	ร้อยละ	ไม่เห็นด้วย	ร้อยละ
ครูส่วนใหญ่มีตำแหน่งคศ.ต่ำ มีภาระงานน้อย มีการทำวิจัยในชั้นเรียนน้อย และมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี			45. หากการทำวิจัยในชั้นเรียนไม่ต้องยึดติดรูปแบบและขั้นตอนที่ยุ่งยาก ฉันทก็อยากทำ	7.14
			50. เมื่อคิดจะทำงานวิจัยในชั้นเรียน ฉันทมองเห็น “ปัญหา” มากกว่า “ประโยชน์”	7.14

จากตารางที่ 4.18 พบว่า รายการข้อความที่ครูระดับคศ.ต่ำ มีภาระงานน้อย มีการทำวิจัยในชั้นเรียนน้อย และมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี ให้ความเห็นว่าเห็นด้วยอย่างยิ่ง และเห็นด้วยอย่างยิ่งที่สุด สอดคล้องกันร้อยละ 50.00 ขึ้นไป (ภาคผนวก ข) คือ ข้อความที่ 1 “การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ครูทราบปัญหาของผู้เรียน สามารถหาแนวทางแก้ไขและช่วยเหลือผู้เรียนได้ตรงประเด็น” มีครูเห็นด้วย 12 คน จากจำนวนครูทั้งหมด 14 คน คิดเป็นร้อยละ 85.71 ส่วนข้อความที่ 4 “การศึกษาที่มีคุณภาพมากขึ้นในปัจจุบัน ส่วนหนึ่งเกิดจากการทำวิจัยในชั้นเรียน” มีครูเห็นด้วย 9 คน คิดเป็นร้อยละ 64.29 และข้อความที่ 6 “การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ฉันรู้จักพัฒนาตนเอง” มีครูเห็นด้วย 8 คน คิดเป็นร้อยละ 57.14

รายการข้อความที่ครูส่วนใหญ่ในกลุ่มนี้ ให้ความเห็นว่าไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งที่สุด สอดคล้องกันร้อยละ 30.00 ขึ้นไป คือ ข้อความที่ 37 “การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นภาระหนัก ฉันทจึงลดภาระด้วยการนำข้อมูลเดิมมาใช้ใหม่” มีครูไม่เห็นด้วย 6 คน คิดเป็นร้อยละ 42.86 ส่วนข้อความที่ 39 “การทำวิจัยในชั้นเรียนคือการทำให้การแก้ปัญหาต่างๆเป็นเรื่องยุ่งยาก” และข้อความที่ 40 “การทำวิจัยในชั้นเรียนเกิดขึ้นเพราะฉันทต้องการมีผลงาน มากกว่าที่จะต้องการแก้ปัญหาของผู้เรียน” มีครูไม่เห็นด้วยเป็นจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 35.71 เท่ากันในแต่ละข้อความ

ข้อความที่ครูส่วนใหญ่ในกลุ่มนี้ ให้ความเห็นว่าเห็นด้วยอย่างยิ่ง และเห็นด้วยอย่างยิ่งที่สุด ส่วนใหญ่เป็นข้อความสะท้อนความคิดเห็นที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนในเชิงบวก การที่ครูเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวเหมือนกัน จึงสะท้อนให้เห็นว่าครูมีความคิดเห็นต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนในเชิงบวก กล่าวคือ ครูเห็นว่าการศึกษาวิจัยในชั้นเรียนมีประโยชน์ สามารถแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียนได้จริง เป็นการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ ทั้งยังช่วยให้ตนเองสามารถพัฒนาตัวเองหรือ

สร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ๆ และวิธีการที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างหลากหลาย เพื่อประโยชน์ในการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพมากขึ้น และเห็นว่าการวิจัยในชั้นเรียนเป็นงานที่ครูทุกคนควรทำ

“การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเอง ครูได้ทำหน้าที่ตนเองได้อย่างสมบูรณ์ ส่งผลให้สถานศึกษาได้มาตรฐานดีขึ้น”

คำอธิบายประกอบการจัดเรียงอันดับข้อความของครูคนที่ 6

“การวิจัยเป็นการแก้ปัญหาของเด็กที่ตรงประเด็น จะทำให้ปิดช่องว่างที่จะทำให้เขาขาดการเรียนรู้ในชั้นต่อไปได้”

คำอธิบายประกอบการจัดเรียงอันดับข้อความของครูคนที่ 9

“จริงๆแล้วการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นงานที่ครูทุกคนต้องทำ เพราะเป็นการแก้ปัญหาของผู้เรียนได้ตรงตามประเด็นที่สุด หากครูเป็นครูต้องรู้จักการพัฒนาผู้เรียนในทุกวิถีทาง”

คำอธิบายประกอบการจัดเรียงอันดับข้อความของครูคนที่ 11

“การทำวิจัยในชั้นเรียน ทำให้ครูผู้สอนรู้จักผู้เรียนของตนเองเป็นอย่างดี ดังนั้นจึงสามารถหาวิธีการแก้ปัญหาให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคน จึงส่งผลให้เกิดวิธีการแก้ปัญหาที่หลากหลาย”

คำอธิบายประกอบการจัดเรียงอันดับข้อความของครูคนที่ 33

ส่วนข้อความที่ครูส่วนใหญ่ในกลุ่มนี้ ให้ความเห็นว่าไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งที่สุด ทั้งหมดเป็นข้อความสะท้อนความคิดเห็นที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนในเชิงลบ การที่ครูไม่เห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวเหมือนกัน จึงสะท้อนให้เห็นว่าครูมีความคิดเห็นต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนในเชิงบวกอย่างชัดเจน กล่าวคือ ครูไม่คิดว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นภาระที่จะต้องทำ เหตุผลในการทำไม่ใช่เพียงเพื่อทำส่งผู้บริหารหรือทำเพื่อประโยชน์ของตน และไม่คิดว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนสร้างความยุ่งยาก น่าเบื่อหน่าย หรือเพิ่มภาระให้แก่ตนทั้งในด้านงบประมาณและเวลาที่จะเสียไป แต่เห็นว่าการวิจัยในชั้นเรียนคือการทำเพื่อผู้เรียน มีประโยชน์มากกว่าสร้างปัญหา

“อาชีพครูเป็นอาชีพที่หนักและเสียสละ การแก้ปัญหาของผู้เรียนคือสิ่งที่ครูทุกคนปรารถนาและพร้อมที่จะทำ”

คำอธิบายประกอบการจัดเรียงอันดับข้อความของครูคนที่ 1

“จริงๆแล้วการเป็นครูได้ทำวิจัยในชั้นเรียนไปในตัวอยู่แล้ว แต่ไม่ได้ทำเป็นหลักการหรือเป็นระบบตรงกับการวิจัยทางวิชาการ”

คำอธิบายประกอบการจัดเรียงอันดับข้อความของครูคนที่ 4

“อาชีพของคุณต้องแก้ปัญหาในสิ่งที่นักเรียนของตนเองทำไม่ได้ มิฉะนั้นจะกลายเป็นว่าสอนอะไรก็ไม่ได้ เพราะความรู้พื้นฐานของเขาไม่ได้”

คำอธิบายประกอบการจัดเรียงอันดับข้อความของครูคนที่ 9

“งานทุกงานต้องมีปัญหา หากครูไม่รู้จักแก้ปัญหาหรือแนะนำผู้เรียน ปัญหาที่จะสะสมการวิจัยจึงเป็นการแก้ปัญหามากกว่าจะหนีปัญหา”

คำอธิบายประกอบการจัดเรียงอันดับข้อความของครูคนที่ 11

“ไม่จำเป็นต้องใช้เงินเลยก็สามารถทำวิจัยได้แล้ว”

คำอธิบายประกอบการจัดเรียงอันดับข้อความของครูคนที่ 29

ทั้งยังเห็นว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องให้ความสำคัญ ต้องปฏิบัติจริง และสามารถนำไปปรับใช้กับกระบวนการจัดการเรียนการสอนปกติได้

“การทำวิจัยสามารถปฏิบัติได้ไปพร้อมกับการจัดการเรียนรู้ และต้องมีรูปแบบง่ายๆไม่ซับซ้อน”

คำอธิบายประกอบการจัดเรียงอันดับข้อความของครูคนที่ 1

“การคัดลอกงานคนอื่นนอกจากไม่ได้ประโยชน์แล้ว ยังไร้ซึ่งคุณธรรมอีกด้วย”

คำอธิบายประกอบการจัดเรียงอันดับข้อความของครูคนที่ 3

“การคัดลอกงานวิจัยในชั้นเรียนของผู้อื่นเพื่อนำส่งผู้บริหาร เป็นการกระทำที่ไร้ประโยชน์ ไม่ก่อประโยชน์ให้แก่ผู้เรียน เป็นการกระทำที่สูญเปล่า”

คำอธิบายประกอบการจัดเรียงอันดับข้อความของครูคนที่ 6

“เมื่อคุณมาเป็นครู มาสอนหนังสือให้เด็กมีความรู้ มีการพัฒนา คุณควรจะต้องมีการทำวิจัยเพื่อจะได้รู้ว่าเด็กคนใดควรพัฒนาด้านใดให้มากขึ้น และการทำวิจัยจะทำให้เราแก้ปัญหาได้ถูกทางมากขึ้น.....การนำข้อมูลเดิมมาใช้ไม่เป็นผลดีเป็นอย่างยิ่ง เพราะเด็กแต่ละคนศักยภาพต่างกัน จึงเป็นการทำไม่ถูกต้อง”

คำอธิบายประกอบการจัดเรียงอันดับข้อความของครูคนที่ 22

“การทำวิจัยของผู้เรียนนั้นไม่ใช่เรื่องที่ทำเล่นๆ แต่เป็นสิ่งจำเป็น เพื่อที่จะนำผลการวิจัยมาพัฒนาและแก้ปัญหาของผู้เรียน”

คำอธิบายประกอบการจัดเรียงอันดับข้อความของครูคนที่ 27

เป็นที่น่าสังเกตว่า ข้อความที่ 45 “หากการทำวิจัยในชั้นเรียนไม่ต้องยึดติดรูปแบบและขั้นตอนที่ยุ่งยาก อันก็อยากทำ” เป็นข้อความที่ถูกจัดอยู่ในทั้งสองข้อความความคิดเห็น ซึ่งเมื่อแปลความแล้วจะขัดแย้งกันเอง แต่เมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นว่า ข้อความที่ 45 ถูกจัดอยู่ในด้านที่เห็น

ด้วยและไม่เห็นด้วยโดยครูคนละคน(ภาคผนวก ข) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าความคิดของครูแต่ละคนเป็นอิสระต่อกัน

กล่าวโดยสรุป ครูที่มีลักษณะระดับศศ.ต่ำ มีภาระงานน้อย มีการทำวิจัยในชั้นเรียนน้อย และมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี จะมีความคิดเห็นต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนในเชิงบวกอย่างชัดเจน โดยจากการจัดเรียงอันดับข้อความสะท้อนให้เห็นว่าครูมีความคิดเห็นในเชิงบวกต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยเฉพาะในแง่ของประโยชน์ที่จะได้รับการจากการทำวิจัยในชั้นเรียน และในด้านความสำคัญของงานวิจัยในชั้นเรียน จากข้อความที่มีครูให้ความเห็นสอดคล้องกันตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ตอนต้น สามารถสรุปได้ว่าครูกลุ่มนี้ มีความคิดเห็นต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนว่า “ครูทำวิจัยในชั้นเรียนเพราะต้องการแก้ปัญหาของผู้เรียน ไม่ใช่สร้างผลงานเป็นของตัวเอง ครูมีความตระหนักดีว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนมีประโยชน์ กระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียนไม่มีความยุ่งยาก ไม่เป็นภาระหนัก เมื่อทำแล้วทำให้ทราบปัญหาของผู้เรียนและให้ความช่วยเหลือได้ตรงประเด็น ช่วยให้การพัฒนาศึกษามีคุณภาพมากขึ้น และช่วยให้ครูผู้วิจัยรู้จักพัฒนาตนเอง”

ตารางที่ 4.19 รูปแบบการจัดเรียงอันดับข้อความของครูในกลุ่มความคิดเห็นที่ 1.2 จำแนกตามรายการอันดับความคิดเห็นที่ตรงข้ามกันมากที่สุด (6 คน)

ลักษณะของครู	รายการข้อความที่จัดเรียง			
	เห็นด้วย	ร้อยละ	ไม่เห็นด้วย	ร้อยละ
ครูส่วนใหญ่อยู่ในสังกัดสพฐ. มีอายุมาก มีประสบการณ์ในการสอนมาก มีตำแหน่งศศ.สูง มีภาระงานน้อย มีการทำวิจัยในชั้นเรียนมาก และครูทั้งหมดมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี	1. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ครูทราบปัญหาของผู้เรียน สามารถหาแนวทางแก้ไขและช่วยเหลือผู้เรียนได้ตรงประเด็น	66.67	28. การคัดลอกงานวิจัยในชั้นเรียนของผู้อื่นเพื่อนำส่งผู้บริหาร เป็นเรื่องที่ใครๆ เขาก็ทำกัน	83.33
	45. หากการทำวิจัยในชั้นเรียนไม่ต้องยึดติดรูปแบบและขั้นตอนที่ยุ่งยาก ฉันทึ้อยกทำ	66.67	17. ฉันทำวิจัยในชั้นเรียนเพียงเพื่อส่งให้หมดภาระ	50.00
	19. การทำวิจัยในชั้นเรียนช่วยพัฒนาผู้เรียนได้ตรงกับความต้องการและศักยภาพของผู้เรียน	50.00	8. การทำวิจัยในชั้นเรียนมีกระบวนการที่ยุ่งยาก	33.33
	31. ฉันทคิดว่าครูส่วนใหญ่ทำวิจัยในชั้นเรียนเสร็จแล้วไม่ได้นำผลไปใช้จริง จึงไม่เกิดประโยชน์กับผู้เรียน	50.00	15. การทำวิจัยในชั้นเรียนเบียดบังเวลาทำงานของฉัน	33.33
			27. ฉันทจะไม่ให้ความสำคัญกับการทำวิจัยในชั้นเรียนเนื่องจากเป็นการถูกบังคับให้ทำ	33.33

ตารางที่ 4.19 ต่อ

ลักษณะของครู	รายการข้อความที่จัดเรียง			
	เห็นด้วย	ร้อยละ	ไม่เห็นด้วย	ร้อยละ
ครูส่วนใหญ่อยู่ในสังกัดสพฐ. มีอายุมาก มีประสบการณ์ในการสอนมาก มีตำแหน่งคศ.สูง มีภาระงานน้อย มีการทำวิจัยในชั้นเรียนมาก และครูทั้งหมดมีวุฒิมัธยมศึกษา ระดับปริญญาตรี	42. ฉันคิดว่ามีครูส่วนน้อยมากที่ต้องการทำวิจัยในชั้นเรียน	50.00	33. ถ้ามุ่งทำวิจัยในชั้นเรียนจะทำให้ประสิทธิภาพการสอนประจำวันของฉันลดลง	33.33
	2. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้เกิดความสัมพันธ์อันดีต่อกันระหว่างครูกับผู้เรียน	16.67	40. การทำวิจัยในชั้นเรียนเกิดขึ้นเพราะฉันต้องการมีผลงาน มากกว่าที่จะต้อง	33.33
	3. การทำวิจัยในชั้นเรียนส่งผลกระทบต่อผู้เรียน ครู และสถานศึกษา	16.67	47. ผู้ที่จะทำงานวิจัยในชั้นเรียนได้ดี คือ ผู้เรียนการวิจัยมาหรือผู้ที่จบปริญญาโทมาแล้ว	33.33
	6. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ฉันรู้จักพัฒนาตนเอง	16.67	9. การทำวิจัยในชั้นเรียนต้องใช้ทุนทรัพย์มาก	16.67
	8. การทำวิจัยในชั้นเรียนมีกระบวนการที่ยุ่งยาก	16.67	16. การทำวิจัยในชั้นเรียนเบียดบังเวลาส่วนตัวของฉัน	16.67
	9. การทำวิจัยในชั้นเรียนต้องใช้ทุนทรัพย์มาก	16.67	21. ผลที่ได้จากการทำวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถนำไปใช้ได้จริง	16.67
	10. การทำวิจัยในชั้นเรียนต้องใช้เวลาในการทำมาก	16.67	23. การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นงานที่น่าเบื่อหน่าย	16.67
	12. การทำวิจัยในชั้นเรียนคือผลงานทางวิชาการที่เป็นรูปธรรม	16.67	25. การทำวิจัยในชั้นเรียนคือภาระที่เพิ่มขึ้น ไม่ใช่หน้าที่	16.67
	13. ครูทุกคนควรทำวิจัยในชั้นเรียน	16.67	30. ผลงานการทำวิจัยในชั้นเรียนมักไม่ได้นำไปเผยแพร่ จึงทำให้การทำวิจัยในชั้นเรียนไม่มีประโยชน์และไม่มีคุณค่า	16.67
	14. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ฉันค้นพบวิธีการใหม่ๆ ที่หลากหลายสำหรับใช้ในการจัดการเรียนการสอน	16.67	37. การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นภาระหนัก ฉันจึงลดภาระด้วยการนำข้อมูลเดิมมาใช้ใหม่	16.67
	18. การทำวิจัยในชั้นเรียนช่วยแก้ปัญหาของผู้เรียนได้อย่างต่อเนื่อง	16.67		

ตารางที่ 4.19 ต่อ

ลักษณะของครู	รายการข้อความที่จัดเรียง			
	เห็นด้วย	ร้อยละ	ไม่เห็นด้วย	ร้อยละ
ครูส่วนใหญ่อยู่ในสังกัดสพฐ. มีอายุมาก มีประสบการณ์ในการสอนมาก มีตำแหน่งคศ.สูง มีภาระงานน้อย มีการทำวิจัยในชั้นเรียนมาก และครูทั้งหมดมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี	26. ฉันรู้สึกภาคภูมิใจเมื่อแก้ปัญหาของผู้เรียนได้ด้วยการวิจัยในชั้นเรียน	16.67	44. งานวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่ไม่ได้เกิดขึ้นจากความต้องการของผู้วิจัยเอง	16.67
	39. การทำวิจัยในชั้นเรียนคือการทำให้การแก้ปัญหาต่างๆเป็นเรื่องยุ่งยาก	16.67	49. การทำวิจัยในชั้นเรียนไม่ควรนำไปยุ่งเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนตามปกติ	16.67
	50. เมื่อคิดจะทำงานวิจัยในชั้นเรียน ฉันมองเห็น “ปัญหา” มากกว่า “ประโยชน์”	16.67	50. เมื่อคิดจะทำงานวิจัยในชั้นเรียน ฉันมองเห็น “ปัญหา” มากกว่า “ประโยชน์”	16.67

จากตารางที่ 4.19 พบว่า รายการข้อความที่ครูสังกัดสพฐ. มีอายุมาก มีประสบการณ์ในการสอนมาก มีตำแหน่งคศ.สูง มีภาระงานน้อย มีการทำวิจัยในชั้นเรียนมาก และมีวุฒิการศึกษา ระดับปริญญาตรี ให้ความเห็นว่าเห็นด้วยอย่างยิ่ง และเห็นด้วยอย่างยิ่งที่สุด สอดคล้องกันร้อยละ 50.00 ขึ้นไป(ภาคผนวก ข) คือ ข้อความที่ 1 “การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ครูทราบปัญหาของผู้เรียน สามารถหาแนวทางแก้ไขและช่วยเหลือผู้เรียนได้ตรงประเด็น” ข้อความที่ 45 “หากการทำวิจัยในชั้นเรียนไม่ต้องยึดติดรูปแบบและขั้นตอนที่ยุ่งยาก ฉันก็อยากทำ” ซึ่งมีครูเห็นด้วยร้อยละ 4 คน จากจำนวนครูทั้งหมด 6 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 ส่วนข้อความที่ 19 “การทำวิจัยในชั้นเรียนช่วยพัฒนาผู้เรียนได้ตรงกับความต้องการและศักยภาพของผู้เรียน” ข้อความที่ 31 “ฉันคิดว่าครูส่วนใหญ่ทำวิจัยในชั้นเรียนเสร็จแล้วไม่ได้นำไปใช้จริง จึงไม่เกิดประโยชน์กับผู้เรียน” และข้อความที่ 42 “ฉันคิดว่ามีครูส่วนน้อยมากที่ต้องการทำวิจัยในชั้นเรียน” มีครูเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวข้อความละ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00

จากข้อความที่ครูส่วนใหญ่ในกลุ่มนี้ ให้ความเห็นว่าเห็นด้วยอย่างยิ่ง และเห็นด้วยอย่างยิ่งที่สุด ส่วนหนึ่งจำนวน 8 ใน 10 ข้อความ เป็นข้อความสะท้อนความคิดเห็นที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนในเชิงลบ การที่ครูเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวเหมือนกัน จึงสะท้อนให้เห็นว่าครูค่อนข้างมีความคิดเห็นต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนในเชิงลบ กล่าวคือ ครูมีความเห็นว่าเมื่อทำวิจัยในชั้นเรียนแล้วไม่ได้นำไปใช้ประโยชน์จริง ประกอบกับขั้นตอนการทำที่ค่อนข้างใช้เวลาและทุนทรัพย์มาก มีความยุ่งยาก จึงทำให้มีครูส่วนน้อยที่ต้องการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งหากลดขั้นตอนที่

ยุ่งยากกลางจะทำให้ครูอยากทำวิจัยในชั้นเรียนมากขึ้น ทั้งนี้ครูยังมีความคิดเห็นเชิงบวกในแง่ประโยชน์ของการทำวิจัยในชั้นเรียนว่า การวิจัยในชั้นเรียนช่วยแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียนได้จริง ทำให้ค้นพบวิธีการใหม่ที่หลากหลายในการจัดการเรียนการสอน และการวิจัยในชั้นเรียนเป็นกระบวนการต่อเนื่องที่ครูทุกคนควรทำ

“การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูทำให้ทราบปัญหาและสามารถหาแนวทางแก้ไขได้จริง ถ้าครูได้ลงมือปฏิบัติจริงและติดตามผล หรือนำไปขยายผลต่อเพื่อนครูด้วยกัน....หลังจากรวบรวมข้อมูลวิเคราะห์ผลของการทำวิจัยแล้วปรากฏว่าสามารถแก้ปัญหาได้จริง บางครั้งได้ไม่มากตามเกณฑ์ที่ต้องการ แต่ก็ถือว่านักเรียนได้พัฒนาขึ้น ควรจะนำนวัตกรรมตัวเดิมมาใช้กับนักเรียนกลุ่มอื่นๆที่มีปัญหาล้ายคลึงกัน น่าจะเกิดประโยชน์มากกว่าการใช้ครั้งเดียว”

คำอธิบายประกอบการจัดเรียงอันดับข้อความของครูคนที่ 8

“การทำวิจัยในชั้นเรียนสามารถแก้ปัญหาของผู้เรียนได้อย่างต่อเนื่องจริง เพราะมีการพัฒนาอย่างมีหลักเกณฑ์ และหลักฐานในการบ่งชี้ชัดเจน”

คำอธิบายประกอบการจัดเรียงอันดับข้อความของครูคนที่ 26

รายการข้อความที่ครูส่วนใหญ่ในกลุ่มนี้ ให้ความเห็นว่าไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งที่สุด สอดคล้องกันร้อยละ 50.00 ขึ้นไป คือ ข้อความที่ 28 “การคัดลอกงานวิจัยในชั้นเรียนของผู้อื่นเพื่อนำส่งผู้บริหาร เป็นเรื่องที่ใครๆเขาก็ทำกัน” มีครูไม่เห็นด้วย 5 คน คิดเป็นร้อยละ 83.33 และข้อความที่ 17 “ฉันทำวิจัยในชั้นเรียนเพียงเพื่อส่งให้หมดภาระ” มีครูไม่เห็นด้วย 3 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00

จากข้อความที่ครูส่วนใหญ่ในกลุ่มนี้ ให้ความเห็นว่าไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งที่สุด ทั้งหมดเป็นข้อความสะท้อนความคิดเห็นที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนในเชิงลบ การที่ครูไม่เห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวเหมือนกัน จึงสะท้อนให้เห็นว่าครูมีความคิดเห็นต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนในเชิงบวก กล่าวคือ ครูไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งต่อการไม่ให้ความสำคัญกับการทำวิจัยในชั้นเรียน เช่น การคัดลอกงานวิจัยในชั้นเรียนเพื่อนำส่งผู้บริหาร หรือทำให้เสร็จเพื่อปลดภาระโดยไม่คำนึงถึงคุณภาพของงานวิจัย ครูเห็นว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนมีสาเหตุจากการต้องการแก้ปัญหาของผู้เรียน กระบวนการทำไม่ครบถ้วนเวลาและไม่กระทบต่อการทำงานประจำของตน และครูสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้ไม่มีข้อจำกัดด้านวุฒิการศึกษา

“การทำวิจัยในชั้นเรียนมีกระบวนการยุ่งยากไม่เป็นความจริง เพราะถ้าทำด้วยความเต็มใจเพื่อแก้ปัญหาให้นักเรียน จึงไม่ใช่ความยุ่งยาก....การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นหน้าที่ของครูทุกคนในการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ จึงไม่ใช่การเบียดบังเวลา”

คำอธิบายประกอบการจัดเรียงอันดับข้อความของครูคนที่ 26

ทั้งนี้ ข้อความที่ 8 “การทำวิจัยในชั้นเรียนมีกระบวนการที่ยุงยาก”, 9 “การทำวิจัยในชั้นเรียนต้องใช้ทุนทรัพย์มาก” และ 50 “เมื่อคิดจะทำงานวิจัยในชั้นเรียน ฉันมองเห็น “ปัญหา” มากกว่า “ประโยชน์”” เป็นข้อความที่ถูกจัดอยู่ในทั้งสองข้อความความคิดเห็น ซึ่งเมื่อแปลความแล้วจะขัดแย้งกันเอง แต่เมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นว่า ข้อความดังกล่าวถูกจัดอยู่ในด้านที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยโดยครูคนละคน(ภาคผนวก ข) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าความคิดของครูแต่ละคนเป็นอิสระต่อกัน เช่นเดียวกับครูในกลุ่มความคิดเห็นที่ 1.1

กล่าวโดยสรุป จากข้อความที่มีครูให้ความเห็นสอดคล้องกันตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ ตอนต้น สามารถสรุปได้ว่าครูสังกัดสพฐ. ที่มีอายุมาก มีประสบการณ์ในการสอนมาก มีตำแหน่ง คศ.สูง มีภาระงานน้อย มีการทำวิจัยในชั้นเรียนมาก และมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีความคิดเห็นต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนว่า “ครูทำวิจัยในชั้นเรียนเพราะเห็นประโยชน์ของการทำวิจัยในชั้นเรียนที่จะทำให้ทราบปัญหาของผู้เรียน และให้ความช่วยเหลือหรือพัฒนาได้ตรงกับความต้องการและศักยภาพของผู้เรียน ไม่ใช่ทำเพียงเพื่อให้หมดภาระโดยการคัดลอกงานของผู้อื่นส่งผู้บริหาร แต่เห็นว่าในความเป็นจริงครูส่วนใหญ่ไม่ได้นำผลการวิจัยไปใช้ การทำวิจัยในชั้นเรียนจึงไม่เกิดประโยชน์กับผู้เรียนเท่าที่ควร และเห็นว่ารูปแบบและขั้นตอนที่ยุงยากของการทำวิจัยในชั้นเรียน ทำให้ครูไม่ต้องการทำวิจัยในชั้นเรียน ดังนั้นหากไม่ต้องยึดติดรูปแบบและขั้นตอนที่ยุงยาก จะทำให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนเพิ่มขึ้น”

ตารางที่ 4.20 รูปแบบการจัดเรียงอันดับข้อความของครูในกลุ่มความคิดเห็นที่ 1.3 จำแนกตามรายการอันดับความคิดเห็นที่ตรงข้ามกันมากที่สุด (4 คน)

ลักษณะของครู	รายการข้อความที่จัดเรียง			
	เห็นด้วย	ร้อยละ	ไม่เห็นด้วย	ร้อยละ
ครูที่มีภาระงานน้อยจะทำวิจัยในชั้นเรียนน้อย ครูที่มีภาระงานมากจะทำวิจัยในชั้นเรียนมาก ครูส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี	1. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ครูทราบปัญหาของผู้เรียน สามารถหาแนวทางแก้ไขและช่วยเหลือผู้เรียนได้ตรงประเด็น	100.00	9. การทำวิจัยในชั้นเรียนต้องใช้ทุนทรัพย์มาก	100.00
	3. การทำวิจัยในชั้นเรียนส่งผลกระทบในแง่ดีต่อผู้เรียน ครู และสถานศึกษา	50.00	10. การทำวิจัยในชั้นเรียนต้องใช้เวลาในการทำมาก	75.00
	5. การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ	50.00	17. ฉันทำวิจัยในชั้นเรียนเพียงเพื่อส่งให้หมดภาระ	75.00
			15. การทำวิจัยในชั้นเรียนเบียดบังเวลาทำงานของฉัน	50.00
			16. การทำวิจัยในชั้นเรียนเบียดบังเวลาส่วนตัวของฉัน	50.00

ตารางที่ 4.20 ต่อ

ลักษณะของครู	รายการข้อความที่จัดเรียง			
	เห็นด้วย	ร้อยละ	ไม่เห็นด้วย	ร้อยละ
ครูที่มีภาระงานน้อย จะทำวิจัยในชั้นเรียนน้อย ครูที่มีภาระงานมากจะทำวิจัยในชั้นเรียนมาก ครูส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี	7. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ได้นวัตกรรมใหม่ที่มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน	50.00	23. การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นงานที่น่าเบื่อหน่าย	50.00
	14. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ค้นค้นพบวิธีการใหม่ๆที่หลากหลายสำหรับใช้ในการจัดการเรียนการสอน	50.00	8. การทำวิจัยในชั้นเรียนมีกระบวนการที่ยุ่งยาก	25.00
	4. การศึกษาที่มีคุณภาพมากขึ้นในปัจจุบัน ส่วนหนึ่งเกิดจากการทำวิจัยในชั้นเรียน	25.00	25. การทำวิจัยในชั้นเรียนคือภาระที่เพิ่มขึ้น ไม่ใช่หน้าที่	25.00
	6. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ฉันรู้จักพัฒนาตนเอง	25.00	41. ฉันไม่จำเป็นต้องจริงจังกับการทำวิจัยในชั้นเรียน	25.00
	11. การทำวิจัยในชั้นเรียนช่วยแก้ปัญหาด้านอารมณ์ – สังคมของผู้เรียนได้	25.00	50. เมื่อคิดจะทำงานวิจัยในชั้นเรียน ฉันมองเห็น “ปัญหา” มากกว่า “ประโยชน์”	25.00
	13. ครูทุกคนควรทำวิจัยในชั้นเรียน	25.00		
	18. การทำวิจัยในชั้นเรียนช่วยแก้ปัญหาของผู้เรียนได้อย่างต่อเนื่อง	25.00		
	19. การทำวิจัยในชั้นเรียนช่วยพัฒนาผู้เรียนได้ตรงกับความต้องการและศักยภาพของผู้เรียน	25.00		
	22. วิธีการแก้ปัญหาของผู้เรียนหลากหลายวิธีส่วนใหญ่ได้มาจากการทำวิจัยในชั้นเรียน	25.00		
	39. การทำวิจัยในชั้นเรียนคือการทำให้การแก้ปัญหาต่างๆเป็นเรื่องยุ่งยาก	25.00		

จากตารางที่ 4.20 พบว่า รายการข้อความที่ครูที่มีลักษณะภาระงานน้อยจะทำวิจัยในชั้นเรียนน้อย ครูที่มีภาระงานมากจะทำวิจัยในชั้นเรียนมาก และมีวุฒิการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี ให้ความเห็นว่าเห็นด้วยอย่างยิ่ง และเห็นด้วยอย่างยิ่งที่สุด สอดคล้องกันร้อยละ 50.00 ขึ้นไป (ภาคผนวก ข) คือ ข้อความที่ 1 “การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ครูทราบปัญหาของผู้เรียน สามารถหาแนวทางแก้ไขและช่วยเหลือผู้เรียนได้ตรงประเด็น” มีครูเห็นด้วย 4 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ส่วนข้อความที่ 3 “การทำวิจัยในชั้นเรียนส่งผลกระทบต่อผู้เรียน ครู และสถานศึกษา”, 5 “การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ”, 7 “การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ได้นวัตกรรมใหม่ที่มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน” และข้อความที่ 14 “การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ค้นค้นพบวิธีการใหม่ๆที่หลากหลายสำหรับใช้ในการจัดการเรียนการสอน” มีครูเห็นด้วยข้อความละ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 เท่ากันในแต่ละข้อความ

จากข้อความที่ครูส่วนใหญ่ในกลุ่มนี้ ให้ความเห็นว่าเห็นด้วยอย่างยิ่ง และเห็นด้วยอย่างยิ่งที่สุด ส่วนใหญ่จำนวน 12 ใน 13 ข้อความ เป็นข้อความสะท้อนความคิดเห็นที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนในเชิงบวก การที่ครูเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวเหมือนกัน จึงสะท้อนให้เห็นว่าครูมีความคิดเห็นต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนในเชิงบวก กล่าวคือ ครูเห็นว่าการศึกษาวิจัยในชั้นเรียนมีประโยชน์ สามารถแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียนได้จริง เป็นการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ สามารถสร้างสรรค์นวัตกรรมและวิธีการใหม่ๆที่มีประสิทธิภาพมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อประโยชน์ในการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพมากขึ้น ช่วยพัฒนาตัวเอง และเห็นว่าการศึกษาวิจัยในชั้นเรียนเป็นงานที่ครูทุกคนควรทำ ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวมีความคล้ายคลึงกับความคิดเห็นของครูกลุ่มที่ 1.1 ค่อนข้างมาก เนื่องจากในการวิเคราะห์ห้วงค์ประกอบรอบแรก ทั้งสองกลุ่มถูกจัดอยู่ในกลุ่มความคิดเห็นเดียวกันมาก่อน

ส่วนรายการข้อความที่ครูในกลุ่มนี้ ให้ความเห็นว่าไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งที่สุด สอดคล้องกันร้อยละ 50.00 ขึ้นไป คือ ข้อความที่ 9 “การทำวิจัยในชั้นเรียนต้องใช้ทุนทรัพย์มาก” มีครูไม่เห็นด้วย 4 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ข้อความที่ 10 “การทำวิจัยในชั้นเรียนต้องใช้เวลาในการทำมาก” และข้อความที่ 17 “ฉันทำวิจัยในชั้นเรียนเพียงเพื่อส่งให้หมดภาระ” มีครูไม่เห็นด้วย 3 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00 เท่ากันในแต่ละข้อความ ส่วนข้อความที่ 15 “การทำวิจัยในชั้นเรียนเบียดบังเวลาทำงานของฉัน”, 16 “การทำวิจัยในชั้นเรียนเบียดบังเวลาส่วนตัวของฉัน” และ 23 “การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นงานที่น่าเบื่อหน่าย” เป็นข้อความที่มีครูไม่เห็นด้วยเป็นจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 เท่ากันในแต่ละข้อความ

จากข้อความที่ครูส่วนใหญ่ในกลุ่มนี้ ให้ความเห็นว่าไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งที่สุด ทั้งหมดเป็นข้อความสะท้อนความคิดเห็นที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนในเชิงลบ การที่ครูไม่เห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวเหมือนกัน จึงสะท้อนให้เห็นว่าครูมีความคิดเห็นต่อการทำ

วิจัยในชั้นเรียนในเชิงบวกอย่างชัดเจน กล่าวคือ ครูมีความคิดเห็นว่าเงื่อนไขของเวลาและทุนทรัพย์ ไม่ใช่อุปสรรคต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ครูยังคงทำวิจัยในชั้นเรียนด้วยความจริงจังต่อไป โดยไม่มีความเบื่อหน่ายหรือเห็นว่าเป็นภาระ

“การวิจัยไม่จำเป็นต้องใช้ทุนอะไรเลย”

คำอธิบายประกอบการจัดเรียงอันดับข้อความของครูคนที่ 12

“วิจัยในชั้นเรียนเป็นหน้าที่ของครูผู้สอนที่กำหนดไว้ในพ.ร.บ. จึงไม่จัดเป็นภาระแต่อย่างใด”

คำอธิบายประกอบการจัดเรียงอันดับข้อความของครูคนที่ 14

กล่าวโดยสรุปครูที่มีลักษณะภาระงานน้อยจะทำวิจัยในชั้นเรียนน้อย ครูที่มีภาระงานมาก จะทำวิจัยในชั้นเรียนมาก และมีวุฒิการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนในเชิงบวกอย่างชัดเจนในแง่ประโยชน์ที่จะได้รับเป็นส่วนใหญ่ จากข้อความที่มีครูให้ความเห็นสอดคล้องกันตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ตอนต้น สามารถสรุปได้ว่าครูกลุ่มนี้ มีความคิดเห็นต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนว่า “การทำวิจัยในชั้นเรียนส่งผลดีในวงกว้างทั้งต่อผู้เรียน ครู และสถานศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านประโยชน์ที่มีต่อผู้เรียน จึงไม่ควรคิดทำเพียงเพื่อส่งให้หมดภาระ เพราะการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ ทำให้ทราบปัญหาของผู้เรียนและให้ความช่วยเหลือได้ตรงประเด็น นอกจากนี้การทำวิจัยในชั้นเรียนยังทำให้ได้นวัตกรรมและวิธีการใหม่ สำหรับใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี โดยไม่ต้องเสียทุนทรัพย์และเวลาในการทำมาก การสละเวลาทำวิจัยในชั้นเรียนจึงไม่ใช่การเบียดเบียนเวลาของครู และไม่ควรรคิดว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นงานที่น่าเบื่อหน่าย”

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.21 รูปแบบการจัดเรียงอันดับข้อความของครูในกลุ่มความคิดเห็นที่ 2
จำแนกตามรายการอันดับความคิดเห็นที่ตรงข้ามกันมากที่สุด (3 คน)

ลักษณะของครู	รายการข้อความที่จัดเรียง			
	เห็นด้วย	ร้อยละ	ไม่เห็นด้วย	ร้อยละ
ครูส่วนใหญ่อยู่ในสังกัดสพฐ. ครูทุกคนมีอายุมาก มีประสบการณ์ในการสอนมาก มีตำแหน่ง คศ.สูง ส่วนใหญ่มีภาระงานมาก มีการทำวิจัยในชั้นเรียนน้อย และครูส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี	1. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ครูทราบปัญหาของผู้เรียน สามารถหาแนวทางแก้ไขและช่วยเหลือผู้เรียนได้ตรงประเด็น	100.00	3. การทำวิจัยในชั้นเรียนส่งผลกระทบต่อผู้เรียน ครู และสถานศึกษา	66.67
	6. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ฉันรู้จักพัฒนาตนเอง	100.00	21. ผลที่ได้จากการทำวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถนำไปใช้ได้จริง	66.67
	7. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ได้นวัตกรรมใหม่ที่มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน	66.67	29. การสร้างข้อมูลและหลักฐานที่จัมกพบได้ในงานวิจัยในชั้นเรียนโดยทั่วไป	66.67
	13. ครูทุกคนควรทำวิจัยในชั้นเรียน	66.67	47. ผู้ที่จะทำงานวิจัยในชั้นเรียนได้ดี คือ ผู้ที่เรียนการวิจัยมาหรือผู้ที่จบปริญญาโทมาแล้ว	66.67
	5. การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ	33.33	19. การทำวิจัยในชั้นเรียนช่วยพัฒนาผู้เรียนได้ตรงกับความต้องการและศักยภาพของผู้เรียน	33.33
	14. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ฉันค้นพบวิธีการใหม่ๆ ที่หลากหลายสำหรับใช้ในการจัดการเรียนการสอน	33.33	25. การทำวิจัยในชั้นเรียนคือภาระที่เพิ่มขึ้น ไม่ใช่หน้าที่	33.33
	18. การทำวิจัยในชั้นเรียนช่วยแก้ปัญหาของผู้เรียนได้อย่างต่อเนื่อง	33.33	32. งานวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่ไม่มีความน่าเชื่อถือ	33.33
	19. การทำวิจัยในชั้นเรียนช่วยพัฒนาผู้เรียนได้ตรงกับความต้องการและศักยภาพของผู้เรียน	33.33	33. ถ้ามุ่งทำวิจัยในชั้นเรียนจะทำให้ประสิทธิภาพการสอนประจำวันของฉันลดลง	33.33
	43. การทำวิจัยในชั้นเรียนสร้างความวิตกกังวลให้กับฉัน	33.33		

ตารางที่ 4.21 ต่อ

ลักษณะของครู	รายการข้อความที่จัดเรียง			
	เห็นด้วย	ร้อยละ	ไม่เห็นด้วย	ร้อยละ
ครูส่วนใหญ่อยู่ในสังกัดสพฐ. ครูทุกคนมีอายุมาก มีประสบการณ์ในการสอนมาก มีตำแหน่ง คศ.สูง ส่วนใหญ่มีภาระงานมาก มีการทำวิจัยในชั้นเรียนน้อย และครูส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี			37. การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นภาระหนัก ฉะนั้นจึงลดภาระด้วยการนำข้อมูลเดิมมาใช้ใหม่	33.33
			39. การทำวิจัยในชั้นเรียนคือการทำให้การแก้ปัญหาต่างๆเป็นเรื่องยุ่งยาก	33.33
			40. การทำวิจัยในชั้นเรียนเกิดขึ้นเพราะชั้นต้องการมีผลงาน มากกว่าที่จะต้องการแก้ปัญหาของผู้เรียน	33.33

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ข้อความที่ครูในสังกัดสพฐ. ที่มีอายุมาก มีประสบการณ์ในการสอนมาก มีตำแหน่งคศ.สูง มีภาระงานมาก มีการทำวิจัยในชั้นเรียนน้อย และมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี ลงความเห็นสอดคล้องกันร้อยละ 50.00 ขึ้นไป(ภาคผนวก ข) ได้แก่ ข้อความที่ 1 “การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ครูทราบปัญหาของผู้เรียน สามารถหาแนวทางแก้ไขและช่วยเหลือผู้เรียนได้ตรงประเด็น” ข้อความที่ 6 “การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ฉันรู้จักพัฒนาตนเอง” ทั้งสองข้อความมีครูให้ความเห็นสอดคล้องกันทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ส่วนข้อความที่ครูให้ความเห็นว่าเห็นด้วย ตรงกัน 2 ใน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 ได้แก่ ข้อความที่ 7 “การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ได้นวัตกรรมใหม่ที่มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน” และ 13 “ครูทุกคนควรทำวิจัยในชั้นเรียน” เมื่อพิจารณาข้อความที่ครูให้ความเห็นว่าเห็นด้วยอย่างยิ่ง และเห็นด้วยอย่างยิ่งที่สุด จะเห็นได้ชัดว่า ครูในกลุ่มนี้มีความคิดเห็นต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนในเชิงบวกอย่างชัดเจน โดยครูคิดว่างานวิจัยในชั้นเรียนมีประโยชน์ต่อผู้เรียนอย่างมาก เป็นความคิดเห็นที่มุ่งไปในแง่ของประโยชน์ของงานวิจัยในชั้นเรียนที่จะเกิดขึ้นแก่ผู้เรียนโดยตรง แต่ครูก็ยังยอมรับว่างานวิจัยในชั้นเรียนสร้างความวิตกกังวลให้กับตนเองบ้าง

“การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้เราทราบปัญหาของผู้เรียน และแก้ปัญหาต่างๆได้ถูกจุด และตรงประเด็น ตามสภาพแวดล้อมของผู้เรียนจะไม่เหมือนกัน ทำให้เรามีประสบการณ์ในการแก้ปัญหา”

คำอธิบายประกอบการจัดเรียงอันดับข้อความของครูคนที่ 10

ส่วนข้อความที่ครูกลุ่มนี้ลงความเห็นว่าเป็นไม่เห็นด้วย สอดคล้องกันร้อยละ 50.00 ขึ้นไป ได้แก่ ข้อความที่ 3 “การทำวิจัยในชั้นเรียนส่งผลกระทบต่อผู้เรียน ครู และสถานศึกษา”, 21 “ผลที่ได้จากการทำวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถนำไปใช้ได้จริง”, 29 “การสร้างข้อมูล และหลักฐานที่จัมกพบได้ในงานวิจัยในชั้นเรียนโดยทั่วไป” และ 47 “ผู้ที่ทำงานวิจัยในชั้นเรียนได้ดี คือ ผู้ที่เรียนการวิจัยมาหรือผู้ที่จบปริญญาโทมาแล้ว” ในแต่ละข้อความมีครูให้ความเห็นตรงกัน 2 ใน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 เมื่อพิจารณาข้อความที่ครูให้ความเห็นว่าเป็นไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งที่สุดจะพบเช่นเดียวกันว่า ครูส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนในเชิงบวกเป็นส่วนใหญ่ แม้จะมีความคิดเห็นส่วนหนึ่งว่า การทำวิจัยในชั้นเรียนไม่ได้ส่งผลกระทบต่อผู้เรียนในแง่ดีเพียงอย่างเดียว กล่าวคือ ครูมีความคิดเห็นว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนคือหน้าที่ไม่ใช่ภาระ การวิจัยในชั้นเรียนมีประโยชน์มีความน่าเชื่อถือ สามารถนำไปใช้ได้จริง และครูไม่จำเป็นต้องจบปริญญาโทหรือเรียนการวิจัยมาก็สามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้

“ส่วนมากงานวิจัยในชั้นเรียน ไม่จำเป็นต้องเป็นผู้ที่จบปริญญาโท อยู่ที่ว่าผู้ทำการวิจัยจะติดตามปัญหาได้ลึกซึ้งกว่ากัน ความใกล้ชิดหาข้อมูลตรงจุดหรือไม่ อยู่ที่ประสบการณ์มากกว่า”

คำอธิบายประกอบการจัดเรียงอันดับข้อความของครูคนที่ 10

ทั้งนี้ ข้อความที่ 19 “การทำวิจัยในชั้นเรียนช่วยพัฒนาผู้เรียนได้ตรงกับความต้องการและศักยภาพของผู้เรียน” เป็นข้อความที่ถูกจัดอยู่ในทั้งสองข้อความความคิดเห็น ซึ่งเมื่อแปลความแล้วจะขัดแย้งกันเอง แต่เมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นว่า ข้อความดังกล่าวถูกจัดอยู่ในด้านที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยโดยครูคนละคน(ภาคผนวก ข) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าความคิดของครูแต่ละคนเป็นอิสระต่อกัน เช่นเดียวกับครูในกลุ่มความคิดเห็นที่ 1.1 และ 1.2

กล่าวโดยสรุป จากข้อความที่มีครูให้ความเห็นสอดคล้องกันตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ตอนต้น สามารถสรุปได้ว่าครูในสังกัดสพฐ. ที่มีอายุมาก มีประสบการณ์ในการสอนมาก มีตำแหน่งคศ.สูง มีภาระงานมาก มีการทำวิจัยในชั้นเรียนน้อย และมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนในเชิงบวกอย่างชัดเจน โดยเป็นความคิดเห็นเชิงบวกในแง่ประโยชน์ของงานวิจัยในชั้นเรียนที่มีต่อผู้เรียน ครูเห็นว่า “การทำวิจัยในชั้นเรียนมีประโยชน์ทำให้ทราบปัญหาของผู้เรียนและให้ความช่วยเหลือได้ตรงประเด็น ช่วยให้ได้นวัตกรรมใหม่ที่มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน และช่วยให้ครูผู้วิจัยรู้จักพัฒนาตนเอง ดังนั้นครูทุกคนควรทำวิจัยในชั้นเรียนด้วยการให้ความสำคัญ ไม่สร้างข้อมูลหลักฐานเท็จ แม้ว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนจะไม่ได้ส่งผลกระทบต่อผู้เรียน ครู และสถานศึกษา และการทำวิจัยในชั้นเรียนได้ดีหรือไม่ ไม่ขึ้นอยู่กับระดับการศึกษา”

ตารางที่ 4.22 รูปแบบการจัดเรียงอันดับข้อความของครูในกลุ่มความคิดเห็นที่ 3
จำแนกตามรายการอันดับความคิดเห็นที่ตรงข้ามกันมากที่สุด (3 คน)

ลักษณะของครู	รายการข้อความที่จัดเรียง			
	เห็นด้วย	ร้อยละ	ไม่เห็นด้วย	ร้อยละ
ครูส่วนใหญ่อยู่ในสังกัด กรุงเทพมหานคร มีอายุน้อย มีประสบการณ์ในการสอนน้อย มีตำแหน่งคศ.ต่ำ มีการทำวิจัยในชั้นเรียนมากทั้งครูที่มีภาระงานน้อยและภาระงานมาก และครูทั้งหมดมีวุฒิ การศึกษาระดับปริญญาตรี	38. ฉันไม่จำเป็นต้องทำวิจัยในชั้นเรียนก็สามารถแก้ปัญหาของผู้เรียนได้	66.67	21. ผลที่ได้จากการทำวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถนำไปใช้ได้จริง	66.67
	39. การทำวิจัยในชั้นเรียนคือการทำให้การแก้ปัญหาต่างๆเป็นเรื่องยุ่งยาก	66.67	47. ผู้ที่จะทำงานวิจัยในชั้นเรียนได้ดี คือ ผู้ที่เรียนการวิจัยมาหรือผู้ที่จบปริญญาโทมาแล้ว	66.67
	2. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันระหว่างครูกับ ผู้เรียน	33.33	49. การทำวิจัยในชั้นเรียนไม่ควรนำไปยุ่งเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน	66.67
	3. การทำวิจัยในชั้นเรียนส่งผลกระทบต่อผู้เรียน	33.33	4. การศึกษาที่มีคุณภาพมากขึ้นในปัจจุบัน ส่วนหนึ่งเกิดจากการทำวิจัยในชั้นเรียน	33.33
	6. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ฉันรู้จักพัฒนาตนเอง	33.33	8. การทำวิจัยในชั้นเรียนมีกระบวนการที่ยุ่งยาก	33.33
	11. การทำวิจัยในชั้นเรียนช่วยแก้ปัญหาด้านอารมณ์ – สังคมของผู้เรียนได้	33.33	9. การทำวิจัยในชั้นเรียนต้องใช้ทุนทรัพย์มาก	33.33
	12. การทำวิจัยในชั้นเรียนคือผลงานทางวิชาการที่เป็นรูปธรรม	33.33	10. การทำวิจัยในชั้นเรียนต้องใช้เวลาในการทำมาก	33.33
	23. การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นงานที่น่าเบื่อหน่าย	33.33	16. การทำวิจัยในชั้นเรียนเบียดบังเวลาส่วนตัวของฉัน	33.33
	31. ฉันคิดว่าครูส่วนใหญ่ทำวิจัยในชั้นเรียนเสร็จแล้วไม่ได้นำผลไปใช้จริง จึงไม่เกิดประโยชน์กับผู้เรียน	33.33	20. การทำวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่ของฉัน เป็นการเร่งรีบทำเพื่อให้ทันกำหนดส่ง	33.33

ตารางที่ 4.22 ต่อ

ลักษณะของครู	รายการข้อความที่จัดเรียง			
	เห็นด้วย	ร้อยละ	ไม่เห็นด้วย	ร้อยละ
ครูส่วนใหญ่อยู่ในสังกัด กรุงเทพมหานคร มีอายุน้อย มีประสบการณ์ในการสอนน้อย มีตำแหน่งคศ.ต่ำ มีการทำวิจัยในชั้นเรียนมากทั้งครูที่มีภาระงานน้อยและภาระงานมาก และครูทั้งหมดมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี	34. ประเด็นในการทำวิจัยในชั้นเรียนมักเป็นเรื่องซ้ำๆ กัน จึงไม่มีประโยชน์ที่จะทำอีก	33.33	22. วิธีการแก้ปัญหาของผู้เรียนหลากหลายวิธีส่วนใหญ่ได้มาจากการทำวิจัยในชั้นเรียน	33.33
	44. งานวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่ไม่ได้เกิดขึ้นจากความต้องการของผู้วิจัยเอง	33.33	23. การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นงานที่น่าเบื่อหน่าย	33.33
	45. หากการทำวิจัยในชั้นเรียนไม่ต้องยึดติดรูปแบบและขั้นตอนที่ยุ่งยาก ฉันก็อยากทำ	33.33	24. ฉันมีความรู้สึกเกียจคร้านทุกครั้งเมื่อต้องทำวิจัยในชั้นเรียน	33.33
	50. เมื่อคิดจะทำงานวิจัยในชั้นเรียน ฉันมองเห็น "ปัญหา" มากกว่า "ประโยชน์"	33.33		

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ข้อความที่ครูสังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุน้อย มีประสบการณ์ในการสอนน้อย มีตำแหน่งคศ.ต่ำ มีการทำวิจัยในชั้นเรียนมากทั้งครูที่มีภาระงานน้อยและภาระงานมาก และมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี ลงความเห็นว่าเป็นด้วย สอดคล้องกันร้อยละ 50.00 ขึ้นไป(ภาคผนวก ข) ได้แก่ ข้อความที่ 38 “ฉันไม่จำเป็นต้องทำวิจัยในชั้นเรียนก็สามารถแก้ปัญหาของผู้เรียนได้” และ 39 “การทำวิจัยในชั้นเรียนคือการทำให้การแก้ปัญหาต่างๆ เป็นเรื่องยุ่งยาก” ในแต่ละข้อความ มีครูให้ความเห็นตรงกัน 2 ใน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 เมื่อพิจารณาข้อความที่ครูให้ความเห็นว่าเป็นด้วยอย่างยิ่ง และเห็นด้วยอย่างยิ่งที่สุด สะท้อนให้เห็นว่าครูมีความคิดเห็นเชิงลบต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยครูในกลุ่มนี้คิดว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนไม่เกิดประโยชน์อย่างแท้จริง การทำวิจัยในชั้นเรียนมักสร้างปัญหา สร้างความน่าเบื่อหน่าย และตนไม่จำเป็นต้องทำงานวิจัยในชั้นเรียนก็สามารถแก้ปัญหาของผู้เรียนได้

“ปัญหาของผู้เรียนถ้ามันมาแต่มาศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องตามขั้นตอนการทำวิจัยก็คงไม่ต้องแก้ไขปัญหานั้นๆแล้ว เพราะเด็กคงมีปัญหาอื่นๆเข้ามาแทน เมื่อเจอปัญหาผู้เรียนครูควรแก้ไขทันทีโดยอาศัยประสบการณ์ส่วนตัวของครูก็สามารถแก้ปัญหาได้อย่างทันที่”

“อย่าทำเรื่องง่ายๆให้กลายเป็นเรื่องยาก แล้วก็มานั่งคิดปวดหัวกับการทำวิจัย จนไม่เป็นอันสอน”

คำอธิบายประกอบการจัดเรียงอันดับข้อความของครูคนที่ 16

อย่างไรก็ตามครูยังมีความต้องการทำงานวิจัยในชั้นเรียน หากไม่ต้องถูกบังคับให้ทำตามรูปแบบและขั้นตอนที่เคร่งครัด กล่าวคือ ครูคิดว่าการจะทำงานวิจัยในชั้นเรียนยังคงเป็นปัญหาสำหรับตน แม้ต้องการทำแต่ก็มีอุปสรรคด้านการทำตามรูปแบบและขั้นตอนเชิงวิชาการ

“คิดว่าการทำวิจัยหรือการแก้ปัญหา หรือหาสาเหตุของปัญหาในด้านต่างๆของตัวนักเรียน ครูสามารถทำได้หลากหลายวิธี และเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลาอยู่แล้ว จึงไม่ควรกำหนดรูปแบบ เพราะปัญหาและวิธีการแก้แต่ละปัญหาจะมีความแตกต่างกันออกไป”

“การจะแก้ปัญหาหรือมองเห็นปัญหาได้ ต้องเกิดจากผู้มีประสบการณ์ตรง ได้สัมผัสจริง แก้ตามสภาพความเป็นจริงที่เหมาะสม และมีการปรับเปลี่ยนยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสม ไม่ใช่แค่หลักวิชา หรือรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง”

คำอธิบายประกอบการจัดเรียงอันดับข้อความของครูคนที่ 34

การที่ครูเห็นด้วยกับข้อความที่ว่าการทำงานวิจัยในชั้นเรียนคือผลงานทางวิชาการที่เป็นรูปธรรม ครูได้แสดงเหตุผลไว้ในแง่ลบว่า

“วัตถุประสงค์ของสถานศึกษาโดยทั่วไปที่แท้จริง คือ ต้องการให้มีเอกสารครบสมบูรณ์ โดยที่ก็ไม่สามารถรู้ได้เลยว่ามาจากความเป็นจริงหรือไม่ บางคนทำวิจัยและแก้ปัญหาจริง แต่ไม่มีเอกสารหรือไม่ได้เก็บ ส่วนบางคนทำเป็นเอกสารเพื่อส่งเท่านั้น”

คำอธิบายประกอบการจัดเรียงอันดับข้อความของครูคนที่ 34

แสดงให้เห็นว่างานวิจัยในชั้นเรียนไม่ได้เกิดจากความต้องการทำของครูเพื่อแก้ปัญหาของผู้เรียน แต่ครูก็เห็นด้วยว่างานวิจัยในชั้นเรียนยังมีประโยชน์อยู่บ้าง เช่น ช่วยสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับผู้เรียน นำไปใช้เป็นผลงานทางวิชาการได้ ช่วยในการพัฒนาตน และเห็นว่าหากนำผลที่ได้ไปใช้จริงจะเกิดประโยชน์กับผู้เรียนมากขึ้น

“สามารถจัดการเรียนการสอนได้ตรงตามความเหมาะสม ความต้องการ ปัญหาของเด็ก และการจัดบรรยากาศการเรียนการสอน”

คำอธิบายประกอบการจัดเรียงอันดับข้อความของครูคนที่ 21

ส่วนข้อความที่ครูในกลุ่มนี้ ลงความเห็นไม่เห็นด้วยสอดคล้องกันร้อยละ 50.00 ขึ้นไป ได้แก่ ข้อความที่ 21 “ผลที่ได้จากการทำวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถนำไปใช้ได้จริง”, 47 “ผู้ที่ทำงานวิจัยในชั้นเรียนได้ดี คือ ผู้ที่เรียนการวิจัยมาหรือผู้ที่จบปริญญาโทมาแล้ว” และ 49 “การทำวิจัยในชั้นเรียนไม่ควรนำไปยุ่งเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนตามปกติ” ในแต่ละ

ข้อความ มีครูให้ความเห็นตรงกัน 2 ใน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 เมื่อพิจารณาข้อความที่ครูให้ความเห็นว่าเป็นไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งที่สุดจะเห็นได้ว่า ครูในกลุ่มนี้มีความคิดเห็นบางประการต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนในเชิงบวก โดยจากการจัดเรียงข้อความสะท้อนว่าครูไม่เห็นด้วยกับความยุ่งยากของการทำงานวิจัยในชั้นเรียน ไม่เห็นด้วยว่างานวิจัยในชั้นเรียนเบียดบังเวลาของตน ต้องใช้ทุนทรัพย์มาก แต่กลับเห็นว่าครูทั่วไปสามารถทำได้และนำผลที่ได้จากการวิจัยไปใช้ได้จริง

“ทำวิจัยไม่ใช่เรื่องยุ่งยาก สามารถทำได้ ไม่ถึงกับเกียจคร้าน”

คำอธิบายประกอบการจัดเรียงอันดับข้อความของครูคนที่ 21

“การทำวิจัยชั้นเรียนไม่จำเป็นต้องใช้เงินเลย”

“การจบปริญญาโทไม่ได้หมายความว่า คุณจะ สามารถทำวิจัยชั้นเรียนได้ดีกว่าคนอื่น แต่ถ้าบอกว่าทำถูกวิธีถูกขั้นตอนก็โอเค คิดว่าการทำวิจัยชั้นเรียนได้ดีน่าจะเหมาะกับครูที่มีประสบการณ์โดยตรงมากกว่า”

คำอธิบายประกอบการจัดเรียงอันดับข้อความของครูคนที่ 16

และแม้ว่างานวิจัยในชั้นเรียนจะไม่ใช่วิธีสำคัญที่ทำให้การศึกษามีคุณภาพขึ้นได้โดยตรง แต่ก็เห็นว่าเป็นงานที่มีความสำคัญในการช่วยแก้ปัญหาของผู้เรียนได้

“การศึกษาที่มีคุณภาพน่าจะมาจากศักยภาพของครูผู้สอน ที่ลงมือปฏิบัติกับตัวนักเรียนโดยตรง เช่น การสอน – แก้ปัญหา ไม่ใช่ที่เอกสารหรือการแก้ปัญหามาอย่างเท่านั้น”

คำอธิบายประกอบการจัดเรียงอันดับข้อความของครูคนที่ 34

“งานวิจัยในชั้นเรียนทำให้สามารถเข้าถึงและพัฒนาผู้เรียนได้ดี”

คำอธิบายประกอบการจัดเรียงอันดับข้อความของครูคนที่ 21

ทั้งนี้จากการวิเคราะห์ พบว่า ข้อความที่ 23 “การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นงานที่น่าเบื่อหน่าย” เป็นข้อความที่ถูกจัดอยู่ในทั้งสองข้อความคิดเห็น ซึ่งเมื่อแปลความแล้วจะขัดแย้งกันเอง แต่เมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นว่า ข้อความที่ 23 ถูกจัดอยู่ในด้านที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยโดยครูคนละคน (ภาคผนวก ข) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าความคิดของครูแต่ละคนเป็นอิสระต่อกัน เช่นเดียวกับครูในกลุ่มความคิดเห็นที่ 1.1, 1.2 และ 2

กล่าวโดยสรุป จากข้อความที่มีครูให้ความเห็นสอดคล้องกันตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ตอนต้น สามารถสรุปได้ว่าครูสังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุน้อย มีประสบการณ์ในการสอนน้อย มีตำแหน่งคศ.ต่ำ มีการทำวิจัยในชั้นเรียนมากทั้งครูที่มีภาระงานน้อยและภาระงานมาก และมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี มีความคิดเห็นว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนสร้างความยุ่งยากให้ครู เนื่องจากครูไม่จำเป็นต้องทำวิจัยในชั้นเรียนก็สามารถแก้ปัญหาของผู้เรียนได้ และการวิจัยในชั้น

เรียนส่วนใหญ่ก็ไม่ได้นำผลการวิจัยไปใช้จริง แต่เห็นด้วยว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนสามารถจัดควบคู่ไปกับการจัดการเรียนการสอนตามปกติได้ โดยครูผู้วิจัยไม่จำเป็นต้องเรียนการวิจัยหรือจบปริญญาโทก็สามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้เช่นกัน”

จากการวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูแต่ละกลุ่ม จะเห็นได้ว่าคุณที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนโน้มเอียงไปในเชิงบวก โดยสรุปมีประเด็นความคิดเห็นดังนี้

1. ประเด็นความคิดเห็นในแง่ความตระหนักในความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน
2. ประเด็นความคิดเห็นในแง่ความมุ่งหมายหรือเหตุผลของการทำวิจัยในชั้นเรียน
3. ประเด็นความคิดเห็นในแง่กระบวนการปฏิบัติการทำวิจัยในชั้นเรียน
4. ประเด็นความคิดเห็นในแง่ประโยชน์ที่จะได้รับจากการทำวิจัยในชั้นเรียน
5. ประเด็นความคิดเห็นในแง่ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากการทำวิจัยในชั้นเรียน
6. ประเด็นความคิดเห็นในแง่ปัญหาและอุปสรรคของการทำวิจัยในชั้นเรียน

เพื่อเปรียบเทียบให้เห็นความคิดเห็นของครูแต่ละกลุ่มที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างชัดเจนขึ้น จากผลการวิเคราะห์ที่ผ่านมาข้างต้น ผู้วิจัยนำมาประมวลและนำเสนอเป็นตารางสรุปรวมดังนี้

ตารางที่ 4.23 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูแต่ละกลุ่มที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน

ประเด็นที่	ความคิดเห็นที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน	กลุ่มความคิดเห็นที่				
		1			2	3
		1.1	1.2	1.3		
1	4. การศึกษาที่มีคุณภาพมากขึ้นในปัจจุบัน ส่วนหนึ่งเกิดจากการทำวิจัยในชั้นเรียน	✓	-	✓	-	✗
	13. ครูทุกคนควรทำวิจัยในชั้นเรียน	✓	✓	✓	✓	-
	23. การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นงานที่น่าเบื่อหน่าย	✗	-	✗	-	✓
	24. ฉันมีความรู้สึกเกียจคร้านทุกครั้งเมื่อต้องทำวิจัยในชั้นเรียน	✗	-	-	-	✗
	25. การทำวิจัยในชั้นเรียนคือภาระที่เพิ่มขึ้น ไม่ใช่หน้าที่	✗	✗	✗	✗	-
	27. ฉันจะไม่ให้ความสำคัญกับการทำวิจัยในชั้นเรียน เนื่องจากเป็นการถูกบังคับให้ทำ	✗	✗	-	-	-
	28. การคัดลอกงานวิจัยในชั้นเรียนของผู้อื่นเพื่อนำส่งผู้บริหาร เป็นเรื่องที่ใครๆ เขาก็ทำกัน	✗	✗	-	-	-

ตารางที่ 4.23 ต่อ

ประเด็น ที่	ความคิดเห็นที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน	กลุ่มความคิดเห็นที่				
		1			2	3
		1.1	1.2	1.3		
1	38. ฉันไม่จำเป็นต้องทำวิจัยในชั้นเรียนก็สามารถแก้ปัญหา ของผู้เรียนได้	x	-	-	-	✓
	41. ฉันไม่จำเป็นต้องจริงจังกับการทำวิจัยในชั้นเรียน	x	-	x	-	-
	42. ฉันคิดว่ามีครูส่วนน้อยมากที่ต้องการทำวิจัยในชั้นเรียน	-	✓	-	-	-
	50. เมื่อคิดจะทำงานวิจัยในชั้นเรียน ฉันมองเห็น "ปัญหา" มากกว่า "ประโยชน์"	x	✓ x	x	-	✓
2	12. การทำวิจัยในชั้นเรียนคือผลงานทางวิชาการที่เป็น รูปธรรม	✓	✓	-	-	✓
	17. ฉันทำวิจัยในชั้นเรียนเพียงเพื่อส่งให้หมดภาระ	x	x	x	-	-
	20. การทำวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่ของฉัน เป็นการเร่งรีบทำ เพื่อให้ทันกำหนดส่ง	x	-	-	-	x
	40. การทำวิจัยในชั้นเรียนเกิดขึ้นเพราะฉันต้องการมีผลงาน มากกว่าที่จะต้องการแก้ปัญหาของผู้เรียน	x	x	-	x	-
	44. งานวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่ไม่ได้เกิดขึ้นจากความ ต้องการของผู้วิจัยเอง	x	x	-	-	✓
3	5. การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ	✓	-	✓	✓	-
	8. การทำวิจัยในชั้นเรียนมีกระบวนการที่ยุ่งยาก	x	✓ x	x	-	x
	29. การสร้างข้อมูลและหลักฐานที่จับกพบได้ในงานวิจัยใน ชั้นเรียนโดยทั่วไป	✓	-	-	x	-
	35. การทำวิจัยในชั้นเรียนที่ถูกต้องตามกระบวนการเป็นเรื่อง ยุ่งยากสำหรับฉัน	x	-	-	-	-
	37. การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นภาระหนัก ฉันจึงลดภาระด้วย การนำข้อมูลเดิมมาใช้ใหม่	x	x	-	x	-
	39. การทำวิจัยในชั้นเรียนคือการทำให้การแก้ปัญหาต่างๆ เป็นเรื่องยุ่งยาก	x	✓	✓	x	✓
	45. หากการทำวิจัยในชั้นเรียนไม่ต้องยึดติดรูปแบบและ ขั้นตอนที่ยุ่งยาก ฉันก็อยากทำ	✓ x	✓	-	-	✓
	46. ส่วนหนึ่งที่ทำให้ฉันไม่อยากทำวิจัยในชั้นเรียนเพราะต้อง สร้างเอกสารมากมาย	-	-	-	-	-

ตารางที่ 4.23 ต่อ

ประเด็น ที่	ความคิดเห็นที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน	กลุ่มความคิดเห็นที่				
		1			2	3
		1.1	1.2	1.3		
3	49. การทำวิจัยในชั้นเรียนไม่ควรนำไปยุ่งเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนตามปกติ	x	x	-	-	x
4	1. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ครูทราบปัญหาของผู้เรียนสามารถหาแนวทางแก้ไขและช่วยเหลือผู้เรียนได้ตรงประเด็น	✓	✓	✓	✓	-
	7. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ได้นวัตกรรมใหม่ที่มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน	✓	-	✓	✓	-
	11. การทำวิจัยในชั้นเรียนช่วยแก้ปัญหาด้านอารมณ์ – สังคมของผู้เรียนได้	✓	-	✓	-	✓
	14. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ค้นพบวิธีการใหม่ๆที่หลากหลายสำหรับการจัดการเรียนการสอน	✓	✓	✓	✓	-
	18. การทำวิจัยในชั้นเรียนช่วยแก้ปัญหาของผู้เรียนได้อย่างต่อเนื่อง	✓	✓	✓	✓	-
	19. การทำวิจัยในชั้นเรียนช่วยพัฒนาผู้เรียนได้ตรงกับความต้องการและศักยภาพของผู้เรียน	✓	✓	✓	✓ x	-
	21. ผลที่ได้จากการทำวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถนำไปใช้ได้จริง	x	x	-	x	x
	22. วิธีการแก้ปัญหาของผู้เรียนหลากหลายวิธีส่วนใหญ่ได้มาจากการทำวิจัยในชั้นเรียน	✓	-	✓	-	x
	30. ผลงานการทำวิจัยในชั้นเรียนมักไม่ได้นำไปเผยแพร่ จึงทำให้การทำวิจัยในชั้นเรียนไม่มีประโยชน์และไม่มีคุณค่า	-	x	-	-	-
	31. คิดว่าครูส่วนใหญ่ทำวิจัยในชั้นเรียนเสร็จแล้วไม่ได้นำผลไปใช้จริง จึงไม่เกิดประโยชน์กับผู้เรียน	x	✓	-	-	✓
5	2. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้เกิดความสัมพันธ์อันดีต่อกันระหว่างครูกับผู้เรียน	✓	✓	-	-	✓
	32. งานวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่ไม่มีความน่าเชื่อถือ	x	-	-	x	-
	34. ประเด็นในการทำวิจัยในชั้นเรียนมักเป็นเรื่องซ้ำๆกัน จึงไม่มีประโยชน์ที่จะทำอีก	x	-	-	-	✓
	48. ประโยชน์ที่ได้จากการทำวิจัยในชั้นเรียนไม่คุ้มค่ากับเวลาและทุนทรัพย์ที่เสียไป	x	-	-	-	-

ตารางที่ 4.23 ต่อ

ประเด็น ที่	ความคิดเห็นที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน	กลุ่มความคิดเห็นที่				
		1			2	3
		1.1	1.2	1.3		
5	3. การทำวิจัยในชั้นเรียนส่งผลกระทบต่อผู้เรียน ครู และสถานศึกษา	✓	✓	✓	✗	✓
	6. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ฉันรู้จักพัฒนาตนเอง	✓	✓	✓	✓	✓
	26. ฉันรู้สึกภาคภูมิใจเมื่อแก้ปัญหาของผู้เรียนได้ด้วยการวิจัยในชั้นเรียน	✓	✓	-	-	-
	33. ถ้ามุ่งทำวิจัยในชั้นเรียนจะทำให้ประสิทธิภาพการสอนประจำวันของฉันลดลง	-	✗	-	✗	-
	43. การทำวิจัยในชั้นเรียนสร้างความวิตกกังวลให้กับฉัน	-	-	-	✓	-
6	9. การทำวิจัยในชั้นเรียนต้องใช้ทุนทรัพย์มาก	✗	✓ ✗	✗	-	✗
	10. การทำวิจัยในชั้นเรียนต้องใช้เวลาในการทำมาก	-	-	✗	-	✗
	15. การทำวิจัยในชั้นเรียนเบียดบังเวลาทำงานของฉัน	✗	✗	✗	-	-
	16. การทำวิจัยในชั้นเรียนเบียดบังเวลาส่วนตัวของฉัน	✗	✗	✗	-	✗
	36. กิจกรรมต่างๆนอกเหนือจากการเรียนของโรงเรียน ทำให้ฉันไม่มีเวลาทำวิจัยในชั้นเรียน	-	-	-	-	-
	47. ผู้ที่จะทำงานวิจัยในชั้นเรียนได้ดี คือ ผู้ที่เรียนการวิจัยมา หรือผู้ที่จบปริญญาโทมาแล้ว	✗	✗	-	✗	✗

หมายเหตุ : ✓ หมายถึง เห็นด้วย
 ✗ หมายถึง ไม่เห็นด้วย
 - หมายถึง ไม่มีความเห็น

จากตารางที่ 4.23 พบว่า เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบและหาความคิดเห็นร่วมในแต่ละกลุ่ม จะเห็นได้ว่าครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนโน้มเอียงไปในเชิงบวก มีประเด็นความคิดเห็นโดยสรุปดังนี้

1. ประเด็นความคิดเห็นในแง่ความตระหนักในความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน ครูมีความคิดเห็นว่าคุณทุกคนควรทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างจริงจัง โดยถือเสมือนเป็นหน้าที่ เพราะการทำวิจัยในชั้นเรียนมีส่วนช่วยในการพัฒนาการศึกษา
2. ประเด็นความคิดเห็นในแง่ความมุ่งหมายหรือเหตุผลของการทำวิจัยในชั้นเรียน ครูมีความคิดเห็นว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นการทำเพื่อประโยชน์ของผู้เรียนเป็นสำคัญ

3. ประเด็นความคิดเห็นในแง่กระบวนการปฏิบัติการทำวิจัยในชั้นเรียน

ครูมีความคิดเห็นว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นการแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียนอย่างเป็นระบบ มีกระบวนการและขั้นตอนที่ไม่ยุ่งยาก สามารถทำความเข้าใจกับการจัดการเรียนการสอนตามปกติได้

4. ประเด็นความคิดเห็นในแง่ประโยชน์ที่จะได้รับจากการทำวิจัยในชั้นเรียน

ครูมีความคิดเห็นว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนช่วยแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียนได้จริง สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน

5. ประเด็นความคิดเห็นในแง่ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากการทำวิจัยในชั้นเรียน

ครูมีความคิดเห็นว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนนอกจากจะส่งผลดีต่อสถานศึกษา ยังส่งผลดีต่อตัวเองในด้านการช่วยพัฒนาตน

6. ประเด็นความคิดเห็นในแง่ปัญหาและอุปสรรคของการทำวิจัยในชั้นเรียน

ครูมีความคิดเห็นว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนสามารถทำได้โดยไม่จำเป็นต้องใช้เวลาและทุนทรัพย์มาก และการทำวิจัยในชั้นเรียนได้ดีหรือไม่ ไม่ขึ้นอยู่กับระดับการศึกษา

ข้อความที่ผู้วิจัยจะนำไปวิเคราะห์และอภิปรายผลต่อไป มีเกณฑ์ในการเลือก คือ เป็นข้อความที่มีกลุ่มครูให้ความเห็นสอดคล้องกัน 3 กลุ่มขึ้นไป จากจำนวนทั้งหมด 5 กลุ่ม จึงจะถือว่าเป็นความคิดเห็นของครูส่วนใหญ่ ที่สามารถแสดงให้เห็นถึงทิศทางความคิดเห็นในเชิงบวกและลบได้อย่างชัดเจน ซึ่งข้อความที่ครูจำนวน 3 กลุ่มขึ้นไป ลงความเห็นสอดคล้องกันว่า เห็นด้วยกับข้อความดังกล่าว มี 14 ข้อความ ดังนี้

“ครูทุกคนควรทำวิจัยในชั้นเรียน”

“การทำวิจัยในชั้นเรียนคือผลงานทางวิชาการที่เป็นรูปธรรม”

“การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ”

“การทำวิจัยในชั้นเรียนคือการทำให้การแก้ปัญหาต่างๆเป็นเรื่องยุ่งยาก”

“หากการทำวิจัยในชั้นเรียนไม่ต้องยึดติดรูปแบบและขั้นตอนที่ยุ่งยาก ฉันทก็อยากทำ”

“การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ครูทราบปัญหาของผู้เรียน สามารถหาแนวทางแก้ไขและช่วยเหลือผู้เรียนได้ตรงประเด็น”

“การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ได้นวัตกรรมใหม่ที่มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน”

“การทำวิจัยในชั้นเรียนช่วยแก้ปัญหาด้านอารมณ์ – สังคมของผู้เรียนได้”

“การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ค้นค้นพบวิธีการใหม่ๆที่หลากหลายสำหรับใช้ในการจัดการเรียนการสอน”

“การทำวิจัยในชั้นเรียนช่วยแก้ปัญหาของผู้เรียนได้อย่างต่อเนื่อง”

“การทำวิจัยในชั้นเรียนช่วยพัฒนาผู้เรียนได้ตรงกับความต้องการและศักยภาพของผู้เรียน”

“การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้เกิดความสัมพันธ์อันดีต่อกันระหว่างครูกับผู้เรียน”

“การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ฉันรู้จักพัฒนาตนเอง”

“การทำวิจัยในชั้นเรียนส่งผลกระทบต่อผู้เรียน ครู และสถานศึกษา”

จะเห็นได้ว่าข้อความส่วนใหญ่ที่ครูทั้ง 3 กลุ่มเห็นด้วยสอดคล้องกัน เป็นข้อความในประเด็นประโยชน์ที่จะได้รับจากการทำวิจัยในชั้นเรียน

ส่วนข้อความที่ครูจำนวน 3 กลุ่มขึ้นไป ลงความเห็นสอดคล้องกันว่า ไม่เห็นด้วยกับข้อความดังกล่าว มี 12 ข้อความ ดังนี้

“การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นงานที่น่าเบื่อหน่าย”

“การทำวิจัยในชั้นเรียนคือภาระที่เพิ่มขึ้น ไม่ใช่หน้าที่”

“ฉันทำวิจัยในชั้นเรียนเพียงเพื่อส่งให้หมดภาระ”

“การทำวิจัยในชั้นเรียนเกิดขึ้นเพราะฉันต้องการมีผลงาน มากกว่าที่จะต้องการแก้ปัญหาของผู้เรียน”

“การทำวิจัยในชั้นเรียนมีกระบวนการที่ยุ่งยาก”

“การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นภาระหนัก ฉันจึงลดภาระด้วยการนำข้อมูลเดิมมาใช้ใหม่”

“การทำวิจัยในชั้นเรียนไม่ควรนำไปยุ่งเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนตามปกติ”

“ผลที่ได้จากการทำวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถนำไปใช้ได้จริง”

“การทำวิจัยในชั้นเรียนต้องใช้ทุนทรัพย์มาก”

“การทำวิจัยในชั้นเรียนเบียดบังเวลาทำงานของฉัน”

“ผู้ที่ทำงานวิจัยในชั้นเรียนได้ดี คือ ผู้ที่เรียนการวิจัยมา”

“การทำวิจัยในชั้นเรียนเบียดบังเวลาส่วนตัวของฉัน”

จะเห็นได้ว่าข้อความส่วนใหญ่ที่ครูทั้ง 3 กลุ่มไม่เห็นด้วยสอดคล้องกัน เป็นข้อความในประเด็นปัญหาและอุปสรรคของการทำวิจัยในชั้นเรียน

กล่าวโดยสรุป ครูส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในเชิงบวกต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยเฉพาะในแง่ประโยชน์ของการทำวิจัยในชั้นเรียนที่จะเกิดขึ้นทั้งแก่ผู้เรียนและครูผู้วิจัย ครูจึงควรทำวิจัยในชั้นเรียน รวมทั้งความคิดเห็นในแง่ของกระบวนการปฏิบัติการทำวิจัยในชั้นเรียนก็เป็นประเด็นสำคัญอีกประเด็นหนึ่ง ที่ครูแสดงความคิดเห็นไว้สอดคล้องกันอย่างชัดเจนว่า การวิจัยในชั้นเรียนไม่ควรยึดติดรูปแบบและขั้นตอนที่ยุ่งยาก จะทำให้ครูสนใจทำงานวิจัยในชั้นเรียนมากขึ้น รวมทั้งการทำวิจัยในชั้นเรียนได้ดีหรือไม่ ไม่ขึ้นอยู่กับระดับการศึกษา กล่าวคือ ไม่จำเป็นต้องจบปริญญา

โทก็สามารถทำได้ ปัจจัยด้านเวลาและทุนทรัพย์ไม่เป็นปัญหาและอุปสรรคในการทำวิจัยในชั้นเรียน กล่าวคือ การทำวิจัยในชั้นเรียนไม่ต้องใช้เวลานานหรือเบียดเบียนเวลาส่วนตัวและเวลางานปกติ รวมทั้งไม่ต้องใช้งบประมาณสูงในการทำ อีกทั้งสามารถทำควบคู่ไปกับการปฏิบัติงานหรือการจัดการเรียนการสอนปกติได้

จากการวิจัยเพื่อวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยใช้วิธีวิทยาศาสตร์ในครั้งนี้ ผู้วิจัยพบว่า โดยที่ความคิดเห็นของครูมีลักษณะคล้ายคลึงกันเป็นส่วนใหญ่ ประกอบกับกลุ่มตัวอย่างครูที่มีจำนวนน้อย เมื่อนำมาจัดกลุ่มความคิดเห็นด้วยวิธีวิทยาศาสตร์จึงทำให้เห็นภาพกลุ่มความคิดเห็นของครูที่แตกต่างกันได้ไม่ชัดเจนเท่าที่ควร อย่างไรก็ตามการวิเคราะห์ด้วยวิธีวิทยาศาสตร์ก็สามารถจัดกลุ่มครูที่มีความคิดเห็นต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนที่เป็นไปในแนวทางเดียวกันได้ดี จากการวิเคราะห์องค์ประกอบครั้งที่ 1 พบว่า สามารถแยกแยะกลุ่มความคิดเห็นที่ชัดเจนได้ 1 กลุ่ม ซึ่งมีสมาชิกในกลุ่มถึง 24 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 ของครูทั้งหมดที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งผู้วิจัยสามารถนำมาจัดกลุ่มย่อยได้อีก 3 กลุ่ม ด้วยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบ ทำให้ทราบได้ว่าครูส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างไร กล่าวคือ ครูส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเชิงบวกต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ครูส่วนใหญ่เห็นว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นการทำเพื่อประโยชน์ของผู้เรียน สามารถแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียนได้จริง จึงให้ความสำคัญกับการทำวิจัยในชั้นเรียนด้วยการลงมือปฏิบัติจริงให้สามารถนำไปปรับใช้กับกระบวนการจัดการเรียนการสอนปกติได้ และไม่คิดว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นภาระเรื่องยุ่งยาก แต่เป็นงานที่ครูทุกคนควรทำ

ส่วนครูในกลุ่มความคิดเห็นอื่น แม้จะมีความคิดเห็นแตกต่างกันบ้างเล็กน้อย แต่ส่วนใหญ่ก็ยังคงมีความคิดเห็นต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนในเชิงบวกที่คล้ายคลึงกัน กล่าวคือ ครูมีความคิดเห็นว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนเกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนจริง ขั้นตอนการทำวิจัยในชั้นเรียนมีระบบระเบียบ ไม่ยุ่งยาก ครูทุกคนสามารถทำได้ และการวิจัยในชั้นเรียนเป็นงานที่ครูควรทำ

จากการใช้วิธีวิทยาศาสตร์ในการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า สามารถใช้จัดกลุ่มความคิดเห็นของครูได้ดี ดังเห็นได้จากการวิเคราะห์ที่สามารถจัดกลุ่มความคิดเห็นของครูได้เป็น 5 กลุ่มหลักๆ โดยกลุ่มที่ (1) ครูมีตำแหน่งคศ.ต่ำ มีภาระงานน้อย มีการทำวิจัยในชั้นเรียนน้อย และมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี (2) เป็นครูที่มีภาระงานน้อยทำวิจัยในชั้นเรียนน้อย เป็นครูที่มีภาระงานมากทำวิจัยในชั้นเรียนมาก และมีวุฒิการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี (3) ครูสังกัดสพฐ. ที่มีอายุมาก มีประสบการณ์ในการสอนมาก มีตำแหน่งคศ.สูง มีภาระงานมาก มีการทำวิจัยในชั้นเรียนน้อย และมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี เป็นกลุ่มที่มีความคิดเห็นเชิงบวกอย่างชัดเจน

ส่วนกลุ่มที่ (1) ครูสังกัดสพฐ. ที่มีอายุมาก มีประสบการณ์ในการสอนมาก มีตำแหน่งคศ.สูง มีภาระงานน้อย มีการทำวิจัยในชั้นเรียนมาก และมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี และ (2) ครูสังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุน้อย มีประสบการณ์ในการสอนน้อย มีตำแหน่งคศ.ต่ำ มีการทำ

วิจัยในชั้นเรียนมากทั้งครูที่มีภาระงานน้อยและภาระงานมาก และมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี จะมีทั้งส่วนที่เป็นความคิดเห็นเชิงบวกและความคิดเห็นเชิงลบ ซึ่งมีความแตกต่างกันเล็กน้อยในแต่ละกลุ่ม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยใช้วิธีวิทยาคิดเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นข้าราชการครู ระดับคศ.1 – คศ.4 สังกัดกรุงเทพมหานครและสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ทำการสอนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 และมีประสบการณ์การทำวิจัยในชั้นเรียนมาแล้วอย่างน้อย 1 เรื่อง จำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 3 ประเภท คือ (1) แบบสอบถาม ซึ่งมี 2 ฉบับ ฉบับที่ 1 ใช้ในขั้นตอนการรวบรวมข้อมูลเพื่อสร้างข้อความในบัตรรายการแบบคิด และฉบับที่ 2 ใช้ในขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลในการดำเนินการวิจัยจริง (2) บัตรรายการแบบคิด และ (3) แบบจัดเรียงความคิดเห็นที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน และแบบบันทึกผลการจัดเรียงอันดับข้อความของครู วิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของครูที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนออกเป็นกลุ่มๆ โดยใช้หลักการวิเคราะห์องค์ประกอบ(factor analysis) สกัดองค์ประกอบด้วยวิธี principal component analysis(PCA) และหมุนแกนแบบ varimax ประกอบกับการวิเคราะห์ข้อมูลจากบันทึกการแสดงเหตุผลของการจัดเรียงอันดับข้อความ ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหาและสร้างข้อสรุปแบบอุปนัย

สรุปผลการวิจัย

1. ลักษณะของครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมี 40 คน ประกอบด้วยครูหญิงร้อยละ 75.00 ครูชายร้อยละ 25.00 อายุโดยเฉลี่ยของครูระดับคศ.1 – 4 อยู่ระหว่าง 28 – 29 ปี, 45 – 49 ปี, 52 – 54 ปี และ 56 ปี ตามลำดับ วุฒิการศึกษาสูงสุดของครูส่วนใหญ่ร้อยละ 75.00 อยู่ในระดับปริญญาตรี ครูร้อยละ 57.50 มีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 20 ปี ครูร้อยละ 95.00 เคยเข้ารับการอบรมการทำวิจัยในชั้นเรียน ครูทั้งหมดเคยทำวิจัยในชั้นเรียนมาแล้วอย่างน้อย 1 เรื่อง ครูมีภาระงานสอนปกติโดยเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 18 – 22 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และมีภาระงานอื่นนอกเหนือจากการสอนปกติโดยเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3 – 13 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

2. ข้อมูลจากการจัดเรียงอันดับข้อความของครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ข้อความที่ครูกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยมากที่สุด คือ ข้อความที่ 1 “การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ครูทราบปัญหาของผู้เรียน สามารถหาแนวทางแก้ไขและช่วยเหลือผู้เรียนได้ตรงประเด็น” ครูเห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 65.00 ส่วนข้อความที่ครูกลุ่มตัวอย่างไม่เห็นด้วยมากที่สุด คือ ข้อความที่ 9

“การทำวิจัยในชั้นเรียนต้องใช้ทุนทรัพย์มาก” ครูไม่เห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 37.50 ข้อความที่ครูเห็นด้วยมากที่สุด 3 อันดับแรก เป็นข้อความเชิงบวกทั้งหมด การที่ครูเห็นด้วยกับข้อความเชิงบวก แสดงให้เห็นว่าครูมีความคิดเห็นต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนในเชิงบวก และข้อความที่ครูไม่เห็นด้วยมากที่สุด 3 อันดับแรก เป็นข้อความเชิงลบทั้งหมด การที่ครูไม่เห็นด้วยกับข้อความเชิงลบแสดงให้เห็นว่าครูมีความคิดเห็นต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนในเชิงบวกเช่นกัน

3. ผลวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน

จากการวิเคราะห์องค์ประกอบครั้งแรกด้วยวิธี principal component analysis(PCA) และหมุนแกนแบบ varimax พบว่า สามารถจำแนกครูตามรูปแบบการจัดเรียงอันดับข้อความได้ เป็น 9 กลุ่ม โดยกลุ่มที่ 1 – 9 สามารถอธิบายความแปรปรวนของข้อมูลได้ร้อยละ 32.50, 8.13, 7.37, 6.41, 4.89, 4.86, 4.83, 4.17 และ 4.14 ตามลำดับ เมื่อรวมทั้ง 9 กลุ่มสามารถอธิบายความแปรปรวนของข้อมูลได้ร้อยละ 77.31 และสรุปได้ว่า กลุ่มความคิดเห็นที่ 1 เป็นกลุ่มที่สำคัญที่สุด ที่สามารถแสดงให้เห็นความคิดของครูที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนได้ ส่วนกลุ่มความคิดเห็นที่ 2 – 9 มีความสำคัญรองลงมาตามลำดับ

จากนั้นผู้วิจัยนำครูในกลุ่มที่ 1 จำนวน 24 คน มาวิเคราะห์องค์ประกอบเพื่อจำแนกกลุ่มอีกครั้งหนึ่งให้เห็นความแตกต่างระหว่างกลุ่มที่ชัดเจนขึ้น ได้กลุ่มย่อย 3 กลุ่ม คือ กลุ่มย่อยที่ 1.1 มีครูจำนวน 14 คน กลุ่มย่อยที่ 1.2 มีครูจำนวน 6 คน และกลุ่มย่อยที่ 1.3 มีครูจำนวน 4 คน โดยกลุ่มย่อยที่ 1.1 – 1.3 สามารถอธิบายความแปรปรวนของข้อมูลได้ร้อยละ 34.27, 18.78 และ 15.31 ตามลำดับ เมื่อรวมทั้ง 3 กลุ่มย่อยสามารถอธิบายความแปรปรวนของข้อมูลได้ร้อยละ 68.36 และสรุปได้ว่า กลุ่มย่อยที่ 1.1 เป็นกลุ่มที่สำคัญที่สุด ส่วนกลุ่มที่ 1.2 และ 1.3 มีความสำคัญรองลงมาตามลำดับ

จากการวิเคราะห์ข้อความความคิดเห็นที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนที่ครูจัดเรียงอันดับ พบว่า ความคิดเห็นของครูแต่ละกลุ่มจำแนกได้ 6 ประเด็น คือ (1) ความตระหนักในความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน (2) ความมุ่งหมายหรือเหตุผลของการทำวิจัยในชั้นเรียน (3) กระบวนการปฏิบัติการทำวิจัยในชั้นเรียน (4) ประโยชน์ที่จะได้รับจากการทำวิจัยในชั้นเรียน (5) ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากการทำวิจัยในชั้นเรียน และ (6) ปัญหาและอุปสรรคของการทำวิจัยในชั้นเรียน

ความคิดเห็นที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูแต่ละกลุ่มมีรายละเอียดดังนี้

ความคิดเห็นของครูกลุ่มที่ 1.1

กลุ่มความคิดเห็นที่ 1.1 ประกอบด้วยครู 14 คน ส่วนใหญ่เป็นครูที่มีตำแหน่งคศ.ต่ำ มีภาระงานน้อย มีการทำวิจัยในชั้นเรียนน้อย และมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี จะมีความคิดเห็นต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนดังนี้

ความคิดเห็นเชิงบวก

ครูทำวิจัยในชั้นเรียนเพราะต้องการแก้ปัญหาของผู้เรียน ไม่ใช่สร้างผลงานเป็นของตัวเอง ครูมีความตระหนักดีว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนมีประโยชน์ กระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียนไม่มีความยุ่งยาก ไม่เป็นภาระหนัก เมื่อทำแล้วทำให้ทราบปัญหาของผู้เรียนและให้ความช่วยเหลือได้ตรงประเด็น ช่วยให้การพัฒนาการศึกษามีคุณภาพมากขึ้น และช่วยให้ครูผู้วิจัยรู้จักพัฒนาตนเอง

ความคิดเห็นเชิงลบ

ไม่ปรากฏประเด็นความคิดเห็นสำคัญ

ความคิดเห็นของครูกลุ่มที่ 1.2

กลุ่มความคิดเห็นที่ 1.2 ประกอบด้วยครู 6 คน ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในสังกัดสพฐ. มีอายุมาก มีประสบการณ์ในการสอนมาก มีตำแหน่งคศ.สูง มีภาระงานน้อย มีการทำวิจัยในชั้นเรียนมาก และมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี จะมีความคิดเห็นต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนดังนี้

ความคิดเห็นเชิงบวก

ครูทำวิจัยในชั้นเรียนเพราะเห็นประโยชน์ของการทำวิจัยในชั้นเรียนที่จะช่วยให้ทราบปัญหาของผู้เรียน และให้ความช่วยเหลือหรือพัฒนาได้ตรงกับความต้องการและศักยภาพของผู้เรียน ไม่ใช่ทำเพียงเพื่อให้หมดภาระโดยการคัดลอกงานของผู้อื่นส่งผู้บริหาร

ความคิดเห็นเชิงลบ

ในความเป็นจริงครูส่วนใหญ่ไม่ได้นำผลการวิจัยไปใช้ การทำวิจัยในชั้นเรียนจึงไม่เกิดประโยชน์กับผู้เรียนเท่าที่ควร และเห็นว่ารูปแบบและขั้นตอนที่ยุ่งยากของการทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ครูไม่ต้องการทำวิจัยในชั้นเรียน ดังนั้นหากไม่ต้องยึดติดรูปแบบและขั้นตอนที่ยุ่งยาก จะทำให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนเพิ่มขึ้น

ความคิดเห็นของครูกลุ่มที่ 1.3

กลุ่มความคิดเห็นที่ 1.3 ประกอบด้วยครู 4 คน ซึ่งมีลักษณะเป็นครูที่มีภาระงานน้อย ทำวิจัยในชั้นเรียนน้อย เป็นครูที่มีภาระงานมากทำวิจัยในชั้นเรียนมาก และมีวุฒิการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี จะมีความคิดเห็นต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนดังนี้

ความคิดเห็นเชิงบวก

การทำวิจัยในชั้นเรียนส่งผลดีในวงกว้างทั้งต่อผู้เรียน ครู และสถานศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านประโยชน์ที่มีต่อผู้เรียน จึงไม่ควรคิดทำเพียงเพื่อส่งให้หมดภาระ เพราะการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ ทำให้ทราบปัญหาของผู้เรียนและให้ความช่วยเหลือได้ตรงประเด็น นอกจากนี้การทำวิจัยในชั้นเรียนยังทำให้ได้นวัตกรรมและวิธีการใหม่ สำหรับใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี โดยไม่ต้องเสียทุนทรัพย์และเวลาในการทำมาก การสละเวลาทำวิจัยในชั้นเรียนจึงไม่ใช่การเบียดเบียนเวลาของครู และไม่คิดว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นงานที่น่าเบื่อหน่าย

ความคิดเห็นเชิงลบ

ไม่ปรากฏประเด็นความคิดเห็นสำคัญ

ความคิดเห็นของครูกลุ่มที่ 2

กลุ่มความคิดเห็นที่ 2 ประกอบด้วยครู 3 คน ส่วนใหญ่อยู่ในสังกัดสพฐ. มีอายุมาก มีประสบการณ์ในการสอนมาก มีตำแหน่งคศ.สูง มีภาระงานมาก มีการทำวิจัยในชั้นเรียนน้อย และมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี จะมีความคิดเห็นต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนดังนี้

ความคิดเห็นเชิงบวก

การทำวิจัยในชั้นเรียนมีประโยชน์ ทำให้ทราบปัญหาของผู้เรียนและให้ความช่วยเหลือได้ตรงประเด็น ช่วยให้ได้นวัตกรรมใหม่ที่มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน และช่วยให้ครูผู้วิจัยรู้จักพัฒนาตนเอง ดังนั้นครูทุกคนควรทำวิจัยในชั้นเรียนด้วยการให้ความสำคัญ ไม่สร้างข้อมูลหลักฐานเท็จ แม้ว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนจะไม่ได้ส่งผลกระทบในแง่ดีเพียงอย่างเดียวต่อผู้เรียน ครู และสถานศึกษา และการทำวิจัยในชั้นเรียนได้ดีหรือไม่ ขึ้นอยู่กับระดับการศึกษา

ความคิดเห็นเชิงลบ

ไม่ปรากฏประเด็นความคิดเห็นสำคัญ

ความคิดเห็นของครูกลุ่มที่ 3

กลุ่มความคิดเห็นที่ 3 ประกอบด้วยครู 3 คน ซึ่งอยู่ในสังกัดกรุงเทพมหานคร มีอายุน้อย มีประสบการณ์ในการสอนน้อย มีตำแหน่งคศ.ต่ำ มีการทำวิจัยในชั้นเรียนมากทั้งครูที่มีภาระงานน้อยและภาระงานมาก และมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี จะมีความคิดเห็นต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนดังนี้

ความคิดเห็นเชิงบวก

ครูเห็นด้วยว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนสามารถจัดควบคู่ไปกับการจัดการเรียนการสอนตามปกติได้ โดยครูผู้วิจัยไม่จำเป็นต้องเรียนการวิจัยหรือจบปริญญาโทก็สามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้

ความคิดเห็นเชิงลบ

การทำวิจัยในชั้นเรียนสร้างความยุ่งยากให้ครู เนื่องจากครูไม่จำเป็นต้องทำวิจัยในชั้นเรียนก็สามารถแก้ปัญหาของผู้เรียนได้ และการวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่ก็ไม่ได้นำผลการวิจัยไปใช้จริง

อภิปรายผลการวิจัย

กลุ่มความคิดเห็นที่ 1.1 (ครูที่มีตำแหน่งคศ.ต่ำ มีภาระงานน้อย มีการทำวิจัยในชั้นเรียนน้อย และมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี)

กลุ่มครูที่มีตำแหน่งคศ.ต่ำ มีภาระงานน้อย มีการทำวิจัยในชั้นเรียนน้อย และมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี เป็นกลุ่มครูที่มีความคิดเห็นต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนในเชิงบวกอย่างชัดเจน โดยมีความคิดเห็นว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนเพราะต้องการแก้ปัญหาของผู้เรียน ไม่ใช่สร้างผลงานเป็นของตัวเอง ครูมีความตระหนักดีว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนมีประโยชน์ กระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียนไม่มีความยุ่งยาก ไม่เป็นภาระหนัก เมื่อทำแล้วทำให้ทราบปัญหาของผู้เรียนและให้ความช่วยเหลือได้ตรงประเด็น ช่วยให้การพัฒนาศึกษามีคุณภาพมากขึ้น และช่วยให้ครูผู้วิจัยรู้จักพัฒนาตนเอง เหล่านี้เป็นความคิดเห็นที่ช่วยเสริมแรงจูงใจทางบวกให้ครูทำงานวิจัยในชั้นเรียนกันมากขึ้น ซึ่งความคิดเห็นของครูที่ว่า การทำวิจัยในชั้นเรียนมีจุดมุ่งหมายเพื่อประโยชน์ของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญ ไม่ใช่เพื่อการสร้างผลงานโดยคำนึงถึงประโยชน์ส่วนตัวเป็นหลัก สอดคล้องกับผลการสังเคราะห์งานวิจัยในชั้นเรียนของจินตนา ศรีรัตรี(2549) ที่พบว่า เป้าหมายการทำวิจัยที่ทำมากที่สุด คือ เพื่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์หรือความพร้อมทางการเรียนของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญ

เหตุที่ครูมีความคิดเห็นเชิงบวกดังกล่าว อาจเนื่องมาจากครูมีความเข้าใจตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ที่ระบุเกี่ยวกับการวิจัยไว้เสมือนเป็นหน้าที่และเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอน และได้รับแนวคิดมาจากนโยบายการจัดการศึกษาในปัจจุบันที่เน้นให้ครูทุกคนได้ปฏิบัติกรวิจัยในสถานศึกษา ความคิดเห็นเช่นนี้สอดคล้องกับที่นริศพรารามภ(2544) พบว่า ครูที่มีความเชื่อว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้เกิดประโยชน์ จะมีความรู้สึกที่ดีหรือมีเจตคติที่ดีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน เช่นเดียวกับที่วรรณา เตนขจรเกียรติ(2543) พบว่าการเห็นคุณค่าของการทำวิจัยเป็นส่วนหนึ่งที่สามารถอธิบายความแปรปรวนของความพึงพอใจในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูได้

แต่เมื่อพิจารณาจากลักษณะของครูในกลุ่มแล้วจะพบว่า ครูส่วนใหญ่ทำวิจัยในชั้นเรียนน้อย ซึ่งขัดแย้งกับผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นที่ได้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากว่าครูในกลุ่มส่วนใหญ่มีตำแหน่งคศ.ต่ำ ซึ่งยังไม่ผ่านการทำผลงานทางวิชาการที่เน้นการทำวิจัยในชั้นเรียน จึงยังไม่วิตกกังวลกับการทำวิจัยในชั้นเรียนมากนัก ทำให้การสะท้อนความคิดเห็นที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นไปในเชิงบวกมากกว่าเชิงลบ และเป็นที่น่าสังเกตว่าครูในกลุ่มนี้แม้มีภาระงานน้อย ก็ไม่ได้ทำวิจัยในชั้นเรียนมาก แสดงว่าภาระงานไม่มีผลต่อการตัดสินใจทำวิจัยในชั้นเรียน เหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากว่า ปัจจุบันสถานศึกษาหลายแห่งมุ่งเน้นปริมาณของงานวิจัยในชั้นเรียนมากกว่าคุณภาพ ทั้งนี้มีจุดประสงค์หลักเพื่อรองรับการประเมินจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(สมศ.) เท่านั้น ซึ่งในการประเมินของสมศ.กำหนดเกณฑ์การพิจารณาไว้ประการหนึ่งว่าครูต้องมีการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยไม่ได้ระบุว่าจะต้องมีปริมาณงานเท่าใด สถานศึกษาจึงกำหนดให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 – 2 เรื่อง รวมตลอดทั้งปีการศึกษาครูจึงมีการทำวิจัยในชั้นเรียน 2 – 4 เรื่อง เป็นอย่างน้อย ตามเกณฑ์ดังกล่าวหมายความว่า ครูที่ทำวิจัยในชั้นเรียน 10 เรื่องต่อภาคเรียน กับครูที่ทำ 1 เรื่องต่อภาคเรียน มีผลงานการปฏิบัติหน้าที่ตามนโยบายของผู้บริหารไม่แตกต่างกัน เนื่องจากได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดเหมือนกัน จำนวนงานวิจัยในชั้นเรียนที่มากกว่าไม่ได้ส่งผลดีต่อครูที่ทำ มากไปกว่าครูที่ทำงานวิจัยในชั้นเรียนน้อยกว่า เหตุผลดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของบุญยาพร ฉิมพลอย (2544) ที่พบว่านโยบายของผู้บริหารที่ส่งเสริมให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน เป็นปัจจัยภายนอกที่สนับสนุนให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน ดังนั้นครูจึงเห็นว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องผลิตงานวิจัยในชั้นเรียนจำนวนมาก อัตราการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูจึงน้อยอยู่เสมอ ทั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของนริศว์ ปรารมภ์(2544) ที่พบว่า เจตนาในการทำการวิจัยในชั้นเรียน พฤติกรรมการวิจัยในอดีต เจตคติต่อพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนสามารถทำนายพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนได้

กลุ่มความคิดเห็นที่ 1.2 (ครูสังกัดสพฐ. ที่มีอายุมาก มีประสบการณ์ในการสอนมาก มีตำแหน่งคศ.สูง มีภาระงานน้อย มีการทำวิจัยในชั้นเรียนมาก และมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี)

กลุ่มครูสังกัดสพฐ. ที่มีอายุมาก มีประสบการณ์ในการสอนมาก มีตำแหน่งคศ.สูง มีภาระงานน้อย มีการทำวิจัยในชั้นเรียนมาก และมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนทั้งในเชิงบวกและเชิงลบ โดยในเชิงบวกครูมีความคิดเห็นว่า ครูทำวิจัยในชั้นเรียนเพราะเห็นประโยชน์ของการทำวิจัยในชั้นเรียนที่จะทำให้ทราบปัญหาของผู้เรียน และให้ความช่วยเหลือหรือพัฒนาได้ตรงกับความต้องการและศักยภาพของผู้เรียน ไม่ใช่ทำเพียงเพื่อให้หมดภาระโดยการคัดลอกงานของผู้อื่นส่งผู้บริหาร การที่ครูมีความคิดเห็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากว่า ครู

ในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่มีภาระงานน้อยจึงมีเวลาสำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียน และสามารถผลิตงานวิจัยในชั้นเรียนได้มาก เมื่อครูมีประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียนมาก ประกอบกับมีประสบการณ์ในการสอนมาก จึงทราบดีว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนมีประโยชน์อย่างไรต่อการช่วยเหลือและพัฒนาผู้เรียน ทั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของบุญยาพร ฉิมพลอย(2544) ที่พบว่า การสั่งสมประสบการณ์จากวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นปัจจัยภายในที่สนับสนุนให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน ดังนั้นครูจึงมีความตั้งใจทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อประโยชน์ของผู้เรียนเป็นสำคัญ และสามารถอุทิศเวลาให้กับการทำวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างเต็มที่ เนื่องจากมีภาระงานน้อย

ครูมีความคิดเห็นต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนในเชิงลบว่า ในความเป็นจริงครูส่วนใหญ่ไม่ได้นำผลการวิจัยไปใช้ การทำวิจัยในชั้นเรียนจึงไม่เกิดประโยชน์กับผู้เรียนเท่าที่ควร ความคิดเห็นเช่นนี้ผู้วิจัยมีข้อสันนิษฐานว่า ตามที่กระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่เป็นการแก้ปัญหาและพัฒนานักเรียนอย่างต่อเนื่องตลอดระยะเวลาดำเนินการวิจัย ซึ่งจากการวิจัยของสุณา ณสุโหลง(2545) พบว่า วิธีที่มีการใช้เพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนานักเรียนมากที่สุด คือ แบบฝึก ส่วนในการวิจัยของจินตนา ศรีราตรี(2549) พบว่า ครูนักวิจัยส่วนใหญ่ใช้วิธีการสอนหรือรูปแบบการสอนในการแก้ปัญหาและพัฒนา ดังนั้นขั้นตอนการใช้ผลการวิจัยจึงมักควบคู่ไปกับขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ซึ่งหากครูเข้าใจเช่นนี้จะไม่มีความคิดเห็นเชิงลบดังกล่าว แต่การนำผลการวิจัยไปใช้ในความหมายของครูกลุ่มนี้อาจหมายถึง ขั้นตอนการเผยแพร่งานวิจัย ซึ่งมักถูกละเลยไป ดังเช่นผลการวิจัยของจินตนา ศรีราตรี(2549) ที่พบว่า การทำวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่ไม่มีการสะท้อนผลกลับ เช่นเดียวกับข้อค้นพบในงานวิจัยของยุทธพงษ์ อายุสุข(2549) ที่พบว่า ขั้นตอนการสะท้อนผลหลังจากการปฏิบัติงาน เป็นขั้นตอนที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุด ข้อค้นพบเหล่านี้สะท้อนให้เห็นว่าไม่มีการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปเผยแพร่เท่าที่ควร และเป็นที่น่าสังเกตว่าในกระบวนการวิจัยในชั้นเรียนโดยทั่วไปตั้งแต่ต้นจนจบ ไม่มีส่วนของการเผยแพร่งานวิจัยเลย ดังจะเห็นได้จากผลการวิจัยของบุญยาพร ฉิมพลอย(2544) ที่พบว่า กระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียนเริ่มจากการกำหนดปัญหา การวิเคราะห์ปัญหา การออกแบบการวิจัย ดำเนินการแก้ไขปัญหาโดยการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และเขียนรายงานผลการวิจัย ซึ่งจะเห็นได้ว่าไม่มีส่วนขั้นตอนการเผยแพร่ ด้วยเหตุดังกล่าวจึงทำให้ครูมีความคิดเห็นได้ว่า ครูส่วนใหญ่ไม่ได้นำผลการวิจัยไปใช้ การทำวิจัยในชั้นเรียนจึงไม่เกิดประโยชน์เท่าที่ควร

ความคิดเห็นเชิงลบอีกประการหนึ่ง คือ ครูเห็นว่ารูปแบบและขั้นตอนที่ยุ่งยากของการทำวิจัยในชั้นเรียน ทำให้ครูไม่ต้องการทำวิจัยในชั้นเรียน ดังนั้นหากไม่ต้องยึดติดรูปแบบและขั้นตอนที่ยุ่งยาก จะทำให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนเพิ่มขึ้น ความคิดเห็นดังกล่าวอาจเนื่องมาจาก ครูส่วนใหญ่ในกลุ่มนี้มีระดับศ.สูง จึงผ่านการทำผลงานทางวิชาการประเภทการวิจัยในชั้นเรียนค่อนข้างมาก การทำผลงานประเภทการวิจัยในชั้นเรียนดังกล่าว เป็นผลงานการวิจัยแบบเชิงวิชาการหรือเป็น

งานวิจัยแบบเต็มรูปแบบส่วนใหญ่ ดังที่จินตนา ศรีราตรี(2549) พบจากการวิจัยว่า การนำเสนอ งานวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่เป็นแบบทางการ ซึ่งมีความยุ่งยากในด้านขั้นตอน รูปแบบ และ รายละเอียดของการทำมากกว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยทั่วไป ครูจึงมีความคิดเห็นต่อการทำ วิจัยในชั้นเรียนลักษณะดังกล่าวในเชิงลบ นอกจากนี้จากผลการศึกษารายชื่อของเกรลิน แววงสา (2550) ที่พบว่า ครูมีความรู้ความเข้าใจไม่ถูกต้องในเรื่องกระบวนการวิเคราะห์ปัญหาวิจัย และใน ด้านกระบวนการวิจัย โดยเฉพาะในเรื่องการออกแบบการวิจัย รองลงมาคือ การเขียนรายงานการ วิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล และการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามลำดับ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าขั้นตอน กระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียนที่ยุ่งยาก เป็นปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูอย่างหนึ่ง อย่างไรก็ตามความคิดเห็นดังกล่าวอาจเป็นความคิดเห็นที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนแบบเป็น ทางการ หรือการวิจัยเต็มรูปแบบที่ทำเพื่อใช้เป็นผลงานทางวิชาการในการขอเลื่อนตำแหน่ง มากกว่าความคิดเห็นที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนแบบไม่เป็นทางการ เนื่องจากลักษณะของครูใน กลุ่มนี้ส่วนใหญ่เป็นครูระดับคศ.สูง จึงอาจผ่านการทำผลงานทางวิชาการมาแล้วเป็นจำนวนมาก ดังกล่าวแล้ว จึงสะท้อนความคิดเห็นที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนแบบเป็นทางการหรือแบบเต็มรูปแบบ ซึ่งหากทำการสำรวจในกลุ่มครูทั่วไป ที่ไม่มีการทำผลงานทางวิชาการในลักษณะดังกล่าว อาจ จะพบว่าครูไม่มีความคิดเห็นในเชิงลบ เนื่องจากเทวี พรหมมินตะ(2544) วิจัยแล้วพบว่า ในแต่ละ โรงเรียนโดยทั่วไปมีการทำวิจัยแบบไม่เป็นทางการมากกว่าร้อยละ 60

ทั้งนี้การที่ครูยังมีความคิดเห็นทั้งในเชิงบวกอยู่ด้วยดังที่กล่าวแล้วในตอนต้น อาจ เนื่องมาจากครูส่วนใหญ่ในกลุ่มเป็นครูที่มีระดับคศ.สูง จึงอาจมีแรงจูงใจที่จะได้รับการเลื่อน ระดับคศ.หรือความก้าวหน้าทางวิชาชีพสูง ที่ทำให้ครูยังคงมีความคิดเห็นเชิงบวกต่อการทำวิจัยใน ชั้นเรียนอยู่ด้วย ดังข้อค้นพบในการวิจัยของศิริพร สลึงค์(2548) ที่พบว่า แรงจูงใจด้าน ความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ส่งผลต่อเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน และจากการวิจัยของ ของวรรณดา เต็นขจรเกียรติ(2543) พบว่า ความต้องการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนเพื่อใช้เป็น ผลงานในการขอเลื่อนตำแหน่งเป็นอาจารย์ 3 (ปัจจุบันคือ คศ.3) เป็นตัวแปรที่มีสัมประสิทธิ์ ถดถอยที่มีนัยสำคัญและมีค่าเป็นบวก .220 ต่อความพึงพอใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ดังนั้นครูจึงมีการทำวิจัยในชั้นเรียนมากเช่นกัน

กลุ่มความคิดเห็นที่ 1.3 (ครูที่มีภาระงานน้อยทำวิจัยในชั้นเรียนน้อย ครูที่มีภาระ งานมากทำวิจัยในชั้นเรียนมาก และมีวุฒิการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี)

กลุ่มครูที่มีภาระงานน้อยทำวิจัยในชั้นเรียนน้อย ครูที่มีภาระงานมากทำวิจัยในชั้นเรียน มาก และมีวุฒิการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญา มีความคิดเห็นต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนในเชิงบวก โดยมีความคิดเห็นว่า การทำวิจัยในชั้นเรียนส่งผลดีในวงกว้างทั้งต่อผู้เรียน ครู และสถานศึกษา

โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านประโยชน์ที่มีต่อผู้เรียน จึงไม่ควรคิดทำเพียงเพื่อส่งให้หมดภาระ เพราะการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ ทำให้ทราบปัญหาของผู้เรียนและให้ความช่วยเหลือได้ตรงประเด็น การที่ครูมีความคิดเห็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก ครูส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี จึงผ่านการเรียนและมีทักษะการวิจัยสูงกว่าครูที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ทำให้ครูเข้าใจว่าการทำวิจัยจะส่งผลในแง่ดีทั้งในระดับรายบุคคล ซึ่งก็คือผู้เรียน และในระดับองค์กร ซึ่งหมายถึงสถานศึกษาและบุคลากรภายในสถานศึกษา และเข้าใจว่าการวิจัยมีระบบระเบียบอย่างไร ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของศิริพร สลิ่งศ์(2548) ที่พบว่า ครูที่จบสูงกว่าปริญญาตรีมีความสามารถสูงกว่าและมีเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนดีกว่าครูที่จบปริญญาตรี ครูจึงมีความคิดเห็นต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนดังกล่าวในเชิงบวก

นอกจากนี้ครูยังมีความคิดเห็นว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ได้นวัตกรรมและวิธีการใหม่สำหรับใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี โดยไม่ต้องเสียทุนทรัพย์และเวลาในการทำมาก การสละเวลาทำวิจัยในชั้นเรียนจึงไม่ใช่การเบียดเบียนเวลาของครู และไม่ควรคิดว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นงานที่น่าเบื่อหน่าย ซึ่งความคิดเห็นในแง่ประโยชน์ของการทำวิจัยในชั้นเรียนดังกล่าว สอดคล้องกับข้อค้นพบในการวิจัยของนริศว์ ปรารมภ์(2544) ที่พบว่า ครูที่มีความเชื่อว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้เกิดประโยชน์ จะมีความรู้สึกที่ดีหรือมีเจตคติที่ดีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ทั้งนี้จึงเป็นเหตุผลในการอธิบายว่า เพราะเหตุใดครูในกลุ่มนี้ที่มีภาระงานมากจึงทำวิจัยในชั้นเรียนมาก ซึ่งขัดแย้งกับข้อเท็จจริงที่พบเห็นโดยทั่วไป ที่ครูมีภาระงานมากมักจะทำวิจัยในชั้นเรียนน้อย กล่าวคือ ครูกลุ่มนี้อาจมีความเชื่อมั่นในผลของการทำวิจัยในชั้นเรียน ว่าจะสามารถช่วยให้ค้นพบนวัตกรรมหรือวิธีการใหม่สำหรับใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี ครูจึงมีความคิดเห็นในเชิงบวกต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน และส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนได้มากแม้จะมีภาระงานมากดังกล่าว

กลุ่มความคิดเห็นที่ 2 (ครูสังกัดสพฐ. ที่มีอายุมาก มีประสบการณ์ในการสอนมาก มีตำแหน่งคศ.สูง มีภาระงานมาก มีการทำวิจัยในชั้นเรียนน้อย และมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี)

กลุ่มครูสังกัดสพฐ. ที่มีอายุมาก มีประสบการณ์ในการสอนมาก มีตำแหน่งคศ.สูง มีภาระงานมาก มีการทำวิจัยในชั้นเรียนน้อย และมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนในเชิงบวก โดยมีความคิดเห็นว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนมีประโยชน์ ทำให้ทราบปัญหาของผู้เรียนและให้ความช่วยเหลือได้ตรงประเด็น ช่วยให้ได้นวัตกรรมใหม่ที่มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน และช่วยให้ครูผู้วิจัยรู้จักพัฒนาตนเอง ดังนั้นครูทุกคนควรทำวิจัยในชั้นเรียนด้วยการให้ความสำคัญ ไม่สร้างข้อมูลหลักฐานเท็จ แม้ว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนจะไม่ได้

ส่งผลกระทบในแง่ดีเพียงอย่างเดียวต่อผู้เรียน ครู และสถานศึกษา และการทำวิจัยในชั้นเรียนได้ดีหรือไม่ ไม่ขึ้นอยู่กับระดับการศึกษา

การที่ครูมีความคิดเห็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก ลักษณะของครูในกลุ่มที่มีอายุมากและมีประสบการณ์ในการสอนมาก จึงทราบดีว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนมีประโยชน์อย่างไรต่อการช่วยเหลือและพัฒนาผู้เรียน และมีความคิดเห็นเชิงบวกคล้ายกับครูในกลุ่มที่ 1.2 เนื่องจากครูสองกลุ่มนี้มีลักษณะของครูในกลุ่มคล้ายคลึงกันมากที่สุด ความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อค้นพบของวรงค์ศรี แสงบรรจง(2545) ที่วิจัยในกลุ่มครุคณิตศาสตร์แล้วพบว่า ครุคณิตศาสตร์ที่มีประสบการณ์สอนตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป มีเจตนาเชิงพฤติกรรมในการทำวิจัยในชั้นเรียนในวิชาคณิตศาสตร์มากกว่าครุคณิตศาสตร์ที่มีประสบการณ์สอนต่ำกว่า 10 ปี ซึ่งแสดงให้เห็นว่าประสบการณ์ในการสอนมีผลต่อเจตนาหรือความคิดเห็นต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยครูที่มีประสบการณ์สอนมากจะมีความคิดที่จะทำวิจัยในชั้นเรียนมากกว่าครูที่มีประสบการณ์สอนน้อย

นอกจากนี้ความคิดเห็นว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนจะช่วยให้ครูรู้จักการพัฒนาตนเอง เป็นความคิดเห็นที่สอดคล้องกับข้อค้นพบในงานวิจัยของลัดดา คำพลงาม(2540) ที่พบว่า กระบวนการและผลของการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน สนับสนุนให้ครุนักวิจัยเกิดความคิด ความมั่นใจในผลการทำงาน และเป็นแรงจูงใจให้ทำงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน อันสืบเนื่องไปยังลักษณะและพฤติกรรมของครู คือ ความใฝ่รู้ใฝ่เรียน ความสนใจในการค้นคว้า การเห็นโอกาสของการเรียนรู้ ความสนใจในการสังเกตและบันทึก ความเอาใจใส่นักเรียน และมีความรับผิดชอบในงานครู โดยกระบวนการและผลของการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ทำให้ครุนักวิจัยมีพฤติกรรมในการจัดการเรียนการสอนดีขึ้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของบุญยาพร ฉิมพลอย (2544) ที่พบว่า ผลลัพธ์ของการทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ครุมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหลังจากการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นไปในทางที่ดีขึ้น ซึ่งสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเนื่องจากครูเกิดการเปลี่ยนแปลงกระบวนการคิดอย่างมีเหตุผล เช่นเดียวกับที่สังสุข ไพละออบ(2547) พบว่า การทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูทำให้เกิดกระบวนการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนที่มีระบบมากขึ้น ซึ่งส่งผลให้ครูเกิดการสร้างลักษณะนิสัยการทำงานอย่างมีระบบ

การที่ครูมีความคิดเห็นว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนไม่ได้ส่งผลกระทบในแง่ดีเพียงอย่างเดียว อาจเนื่องมาจากการทำวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่เป็นการดำเนินการโดยครูเพียงคนเดียว ดังที่จินตนา ศรีรัตติ(2549) พบจากการวิจัยว่า งานวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่เป็นการทำวิจัยโดยครุนักวิจัย 1 คน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของเทวี พรหมมินดี(2544) ที่พบว่า ครุมีลักษณะการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นแบบรายบุคคลมากกว่าร้อยละ 70 และรูปแบบความร่วมมือในการทำวิจัยที่พบเป็นความร่วมมือระหว่างบุคคลภายในโรงเรียน โดยไม่มีบุคคลภายนอกให้ความช่วยเหลือ ดังนั้นเมื่อมีปัญหาจึงต้องแก้ไขด้วยตัวเอง ไม่มีผู้คอยช่วยเหลือหรือเป็นที่ปรึกษาโดยเฉพาะ จึงอาจ

ทำให้ครูมีความรู้สึกว่าได้เดี๋ยวและเห็นว่าการทำวิจัยเป็นงานยากสำหรับตน อาจทำให้ต้องทุ่มเทเวลาส่วนตัวในการทำงานมากกว่าปกติ ซึ่งครูส่วนใหญ่ในกลุ่มมีภาระงานมากอยู่แล้ว หรืออาจต้องเสียค่าใช้จ่ายในการแก้ไขงานมาก ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นภาระที่เพิ่มขึ้นสำหรับครู จึงมีความคิดเห็นว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนมีผลเสียด้วย

ส่วนความคิดเห็นว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนได้ดีหรือไม่ ไม่ขึ้นอยู่กับระดับการศึกษา อาจเนื่องมาจากครูทุกคนในกลุ่มมีประสบการณ์ในการสอนมาก จึงเห็นความสำคัญของการใช้ประสบการณ์ส่วนตัวในการทำวิจัยมากกว่าการแสวงหาความรู้จากการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของบุญยาพร ฉิมพลอย(2544) ที่พบว่า การส่งสมประสบการณ์จากวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นปัจจัยภายในสำคัญประการหนึ่งที่สนับสนุนให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน

กลุ่มความคิดเห็นที่ 3 (ครูสังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุน้อย มีประสบการณ์ในการสอนน้อย มีตำแหน่งคศ.ต่ำ มีการทำวิจัยในชั้นเรียนมากทั้งครูที่มีภาระงานน้อยและภาระงานมาก และมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี)

กลุ่มครูสังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุน้อย มีประสบการณ์ในการสอนน้อย มีตำแหน่งคศ.ต่ำ มีการทำวิจัยในชั้นเรียนมากทั้งครูที่มีภาระงานน้อยและภาระงานมาก และมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนทั้งในเชิงบวกและเชิงลบ โดยมีความคิดเห็นว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนสามารถจัดควบคู่ไปกับการจัดการเรียนการสอนตามปกติได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของจินตนา ศรีรัตรี(2549) ที่พบว่า ครูนักวิจัยส่วนใหญ่ใช้วิธีการสอนหรือรูปแบบการสอนในการแก้ปัญหาและพัฒนา ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่ากระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียนสามารถปรับใช้กับกระบวนการจัดการเรียนการสอนปกติได้

นอกจากนี้ครูมีความคิดเห็นเชิงลบว่า การทำวิจัยในชั้นเรียนสร้างความยุ่งยากให้ครู เนื่องจากครูไม่จำเป็นต้องทำวิจัยในชั้นเรียนก็สามารถแก้ปัญหาของผู้เรียนได้ การที่ครูมีความคิดเห็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก ครูในกลุ่มส่วนใหญ่ทำวิจัยในชั้นเรียนมาก แล้วอาจพบว่าผลจากการวิจัยกับผลจากการแก้ปัญหาในชั้นเรียนโดยปกติ ไม่มีความแตกต่างกัน จึงมีความคิดเห็นว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนไม่มีความจำเป็น เพราะนอกจากจะสร้างความยุ่งยากให้กับครูแล้ว ยังไม่ทำให้เห็นว่านักเรียนมีพัฒนาการดีขึ้นมากกว่าการแก้ไขด้วยวิธีอื่น ทั้งนี้เป็นข้อคิดเห็นที่มาจากครูที่มีอายุน้อย ประสบการณ์ในการสอนน้อย ซึ่งมีความแตกต่างจากกลุ่มอื่นที่กล่าวมาแล้วอย่างเห็นได้ชัด และเหตุผลอีกประการหนึ่ง คือ ครูกลุ่มนี้มีอายุน้อยและคศ.ต่ำ อาจจะมีรายได้รับมอบหมายจากผู้บริหารหรือได้รับการขอความช่วยเหลือจากครูอาวุโส ให้ทำหน้าที่ในกิจกรรมต่างๆของโรงเรียนอยู่เสมอ จึงไม่สามารถแบ่งเวลาให้กับอีกหน้าที่หนึ่ง ซึ่งก็คือการทำวิจัยในชั้นเรียน จึงคิด

ว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนสร้างความยุ่งยากและกระทบกับการปฏิบัติหน้าที่ของตน ซึ่งจากการวิจัยของพิรดา ฐระเจน(2550) พบว่า ในกลุ่มครูที่ได้รับการส่งเสริมการทำวิจัยโดยวิถีปกติ มีบางคนที่ยังไม่เขียนรายงานการวิจัย ด้วยเหตุเพราะไม่มีเวลา กิจกรรมในโรงเรียนมีมาก ทั้งนี้เมื่อพิจารณาลักษณะของครูในกลุ่มนี้ จะเห็นได้ว่า ครูส่วนใหญ่มีภาระงานสอนโดยเฉลี่ยมากกว่าครูกลุ่มอื่นๆ และในภาพรวมครูมีการทำวิจัยในชั้นเรียนมากกว่าครูในกลุ่มอื่นเช่นกัน เมื่อต้องทำงานวิจัยในชั้นเรียนจำนวนมากในขณะที่ตนเองมีภาระในการสอนมาก จึงเกิดความเหนื่อยล้าได้ง่าย จากผลของการทำงานมากกว่าปกติ รวมทั้งผลจากภาระงานอื่นที่ได้รับมอบหมายจากทางโรงเรียน นอกเหนือจากการสอน ทำให้เกิดความรู้สึกว่าการวิจัยในชั้นเรียนเป็นภาระที่เพิ่มขึ้น จึงส่งผลให้ครูมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการศึกษา พบว่า ครูสะท้อนความคิดเห็นที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนประเด็นสำคัญประการหนึ่งไว้ในแง่ลบ และเป็นสาเหตุที่ทำให้ครูไม่อยากทำงานวิจัยในชั้นเรียน คือ เรื่องความยุ่งยากของกระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียน ที่มักมีความเข้าใจคลาดเคลื่อนว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนจะต้องมีกระบวนการขั้นตอนเหมือนกับการวิจัยแบบที่เป็นทางการทั่วไป จะทำผิดไปจากแบบแผนไม่ได้ ซึ่งเป็นความเข้าใจที่ควรได้รับการปรับเปลี่ยนใหม่ ผู้วิจัยจึงเห็นว่าควรให้ความสนใจกับการเร่งสร้างความเข้าใจในเรื่องดังกล่าวก่อนเป็นลำดับต้นๆ เมื่อจะทำงานวิจัยในชั้นเรียนครั้งต่อไป ครูจะได้คลายความวิตกกังวลลงได้บ้าง

นอกจากนี้จากการที่ครูมีความคิดเห็นในเชิงบวกเรื่องประโยชน์ของการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งเป็นแรงจูงใจที่ดีที่เกิดจากตัวครู แต่มีความคิดเห็นซึ่งเป็นแรงจูงใจทางลบที่เกิดจากอุปสรรคด้านเวลาไม่เพียงพอ และความยุ่งยากของกระบวนการวิจัย ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะว่า การเพิ่มอัตราการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูให้เพิ่มขึ้น อันจะส่งผลดีต่อการพัฒนาผู้เรียนและการศึกษาเป็นอย่างมาก ควรเสริมแรงจูงใจของครูด้วยการให้ครูได้ใช้ประโยชน์จากงานวิจัยในชั้นเรียน ในการขอเลื่อนตำแหน่งหรือเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาชีพให้มากขึ้น โดยในการพิจารณาเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการให้กับครู จะต้องตัดสินจากผลงานการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยใช้เกณฑ์พิจารณาจากการทำวิจัยในชั้นเรียนแบบไม่เป็นทางการ และวัดความสำเร็จหรือผลสัมฤทธิ์ของงานวิจัยที่จะเกิดขึ้นแก่ผู้เรียนเป็นสำคัญ มากกว่าการตัดสินจากผลงานการวิจัยแบบเป็นทางการหรือแบบเต็มรูปแบบ เพราะการตัดสินโดยอาศัยหลักฐานจากเอกสารงานวิจัยในลักษณะดังกล่าว เป็นการเพิ่มภาระและความวิตกกังวลให้กับครู เนื่องจากครูต้องสละเวลาให้กับการสร้างเอกสารหลักฐานการวิจัยที่เกินความจำเป็น มากกว่าอุทิศเวลาให้กับการสอน แต่การตัดสินผลจากการวิจัยแบบไม่เป็น

ทางการ จะทำให้ครูไม่ต้องวิตกในการสร้างเอกสารหลักฐานมากเกินไป และลดปัญหาความคิดเห็นเชิงลบที่มีต่อกระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียน เมื่อครูผลิตงานวิจัยในชั้นเรียนได้โดยไม่ต้องเคร่งครัดกับระเบียบวิธีวิจัยที่เกินความจำเป็น นอกจากนี้จะส่งผลดีต่อผู้เรียนแล้ว ครูยังได้รับประโยชน์และความก้าวหน้าทางวิชาชีพจากความพยายามในการทำวิจัยในชั้นเรียน จึงทำให้ครูมีเจตคติที่ดีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน และส่งผลให้มีการผลิตงานวิจัยในชั้นเรียนมากขึ้นได้

ดังนั้นการส่งเสริมให้ครูมีความรู้ความเข้าใจกระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียนที่ถูกต้อง จึงเป็นเรื่องเร่งด่วนสำคัญที่กระทรวงศึกษาธิการหรือหน่วยงานต้นสังกัดของโรงเรียนต่างๆ จะต้องนำไปปฏิบัติ โดยมีเป้าหมาย คือ กลุ่มครูที่กำลังทำผลงานทางวิชาการในวัยใกล้เกษียณเป็นลำดับต้นๆ เนื่องจากครูกลุ่มดังกล่าวมีอายุราชการเหลือไม่มาก โอกาสที่จะได้รับการพัฒนาและสมรรถภาพของการพัฒนาอาจจะด้อยกว่าครูกลุ่มวัยทำงาน การได้รับความช่วยเหลือเรื่องการทำผลงานทางวิชาการ เช่น การทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อตอบสนองความอดสาเหในการปฏิบัติราชการมาอย่างยาวนาน ให้ครูวัยใกล้เกษียณมีโอกาสก้าวหน้าทางวิชาชีพอย่างถึงที่สุด จะเป็นขวัญกำลังใจในการปฏิบัติราชการต่อไป และเป็นการสร้างความภาคภูมิใจให้กับครูก่อนเกษียณ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. เนื่องจากรูปแบบของการจัดเรียงอันดับข้อความมีช่วงระดับความคิดเห็นค่อนข้างละเอียด คือ 11 ระดับ ทำให้ผู้จัดเรียงต้องใช้เวลาในการจัดอันดับนานพอสมควร จึงเกิดความเบื่อหน่ายได้ง่าย ผู้วิจัยจึงมีความคิดเห็นว่าควรปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดเรียงใหม่เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้ตอบ เช่น ทำบัตรข้อความเป็นสติ๊กเกอร์พิมพ์สีให้สวยงาม ให้ผู้ตอบลอกแล้วนำไปติดในช่องที่กำหนด น่าจะเพิ่มความน่าสนใจให้กับการจัดเรียงข้อความมากขึ้น

2. ในการวิจัยครั้งต่อไปอาจนำวิธีวิทยาคิวไปใช้ศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองหรือนักเรียน ในปัญหาการวิจัยอื่นๆ อาทิเช่น เจตคติต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนในโรงเรียนขนาดต่างๆ หรือความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเลือกศึกษาต่อของบุตรหลาน หรือความคิดเห็นที่มีต่อการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยระบบใหม่ เป็นต้น

3. การวิจัยครั้งต่อไปควรมีการประยุกต์ใช้วิธีวิทยาคิวที่ค่อนข้างจะใช้เวลาเก็บข้อมูลนาน โดยในช่วงของการจัดเรียงข้อความ ควรทำเป็น rating scale 11 ระดับ และเทียบผลกับการทำแบบสอบถามแบบ Likert scale 5 ระดับ ว่าให้ผลต่างกันหรือไม่อย่างไร

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กรรณิการ์ สุขเกษม และ สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2542). *คุณภาพชีวิตของคนในเขตเมืองภาคกลาง*. กรุงเทพมหานคร: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. อ้างถึงใน สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และ กรรณิการ์ สุขเกษม. (2550). *น่านานวัตกรรมวิธีวิทยาคว(Q Methodology) การศึกษาสภาวะจิตวิสัยเชิงวิทยาศาสตร์: แนวคิด ทฤษฎี และการประยุกต์ใช้*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัดสามลดา.
- เกวลิน แวงสง่า. (2550). *การศึกษาเปรียบเทียบความรู้พื้นฐานในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูที่มีภูมิหลังต่างกัน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์. สาขาวิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จินตนา ศรีราตรี. (2549). *การสังเคราะห์งานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์. สาขาวิชาสถิติการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เทวี พรหมมินดี. (2544). *ผลของการเสริมพลังอำนาจครูโดยการพัฒนาความสามารถด้านการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนตามแนวคิดความร่วมมือ: การออกแบบด้วยวิธีผสมผสาน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์. สาขาวิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นริศว์ ปรารมภ์. (2544). *ปัจจัยเชิงสาเหตุที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในกรุงเทพมหานคร*[Online]. แหล่งที่มา: http://www.moe.go.th/wijai/classroom_research6.pdf[18 สิงหาคม 2551]
- นวรรตน์ พูนไย. (2545). *รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของคุณภาพงานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์. สาขาวิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญยาพร ฉิมพลอย. (2544). *ผลของการทำวิจัยในชั้นเรียนที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของครูระดับประถมศึกษา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์. สาขาวิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิชิต ฤทธิจรรยา. (2544). *แนวทางการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อยู่. ใน บทบาทครูกับการวิจัยในชั้นเรียน*, หน้า 15 – 21. กรุงเทพมหานคร: พริกหวานกราฟฟิค.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (ม.ป.ป.). *วิจัยในชั้นเรียน*[Online]. แหล่งที่มา: <http://www.geocities.com/yramidompon/teach04.htm>[18 สิงหาคม 2551]

- พิรดา ฐระเจน. (2550). การวิจัยและพัฒนากระบวนการสืบสอบแบบขึ้นชมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการของความมุ่งมั่นในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต. สาขาวิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ยุทธพงษ์ อายุสุข. (2549). การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครู. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต. สาขาวิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เยาวภา เจริญบุญ. (2537). การศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต. สาขาวิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัตนา ศรีเหรียญ. (ม.ป.ป.). การวิจัยในชั้นเรียน[Online]. แหล่งที่มา: <http://www.moe.go.th/webtcs/Hom/Paper/Article/ratana/ratana02/ratana02.htm>[19 สิงหาคม 2551]
- ลัดดา คำพลงาม. (2540). กระบวนการและผลของการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนที่มีผลต่อพฤติกรรมการสอน: พหุกรณีศึกษาของครุนักวิจัยในโรงเรียนประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต. สาขาวิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วงศ์ศรี แสงบรรจง. (2545). การทำนายเจตนาเชิงพฤติกรรมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูคณิตศาสตร์ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต. สาขาวิชาการศึกษาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรรณมา เต็มขจรเกียรติ. (2543). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต. สาขาวิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริพร สลิวังค์. (2548). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับความสามารถ เจตคติ และพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต. สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ส่งสุข ไพละอ้อ. (2547). ผลของการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนที่มีต่อการพัฒนาความรู้และกระบวนการทำงานของครูประถมศึกษา: การผสมวิธีการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต. สาขาวิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร. (2551). *จำนวนครูสังกัดกรุงเทพมหานคร 2551*[Online]. แหล่งที่มา: <http://www.bmaeducation.in.th/download/Teacher2551.xls> [1 ธันวาคม 2551]
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานครเขต 2. (2550). *จำนวนบุคลากร สถานศึกษา ปีการศึกษา 2550*[Online]. แหล่งที่มา: http://www.bkk2.obec.go.th/aoc_bkk2/person_acc_qual.php?year=2550[18 สิงหาคม 2551]
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และ กรรณิการ์ สุขเกษม. (2550). *น่านานวัตกรรมวิธีวิทยาคว(Q Methodology) การศึกษาสภาวะจิตวิสัยเชิงวิทยาศาสตร์: แนวคิด ทฤษฎี และการประยุกต์ใช้*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัดสามลดา.
- สุนา ณ สุโหลง. (2545). *การสังเคราะห์งานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์. สาขาวิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวัฒนา สุวรรณเขตนิคม. (2538). *แนวคิดและรูปแบบเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน*. ใน *ลัดดา ภูเกียรติ(บรรณาธิการ), เส้นทางสู่งานวิจัยในชั้นเรียน*, หน้า 6 – 11. กรุงเทพมหานคร: บพิธการพิมพ์.
- อมรทิพย์ อมราภิบาล. (2542). *การใช้เทคนิคการสนทนากลุ่มและระเบียบวิธีคิดในการประเมินความต้องการของเด็กต่างชาติชาวพม่า: กรณีศึกษาชุมชนผู้ย้ายถิ่นชาวพม่าในจังหวัดระยอง*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์. สาขาวิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อารีย์ เมธาภาคย์. (2538). *การทำนายเจตนาต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์. สาขาวิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุทุมพร จามรมาน. (ม.ป.ป.). *การทำวิจัยในชั้นเรียน*[Online]. แหล่งที่มา: http://www.moe.go.th/wijai/classroom_research_doing.zip[19 สิงหาคม 2551]

ภาษาอังกฤษ

- A dictionary of psychology. (2001). *Q – Methodology*[Online]. Available from: <http://www.encyclopedia.com/doc/1O87-Qmethodology.html>[2008, July 30]
- Best, J. W. and Kahn, J. V. (2006). *Research in education*. 10th ed. Boston, MA: Pearson Education.

- Bixby, J., Klehr, M., Zeichner, K., Caro-Bruce, C. and Lyngaas, K. (2001). *From practice to policy: using teacher action research to inform school district policies with regard to special education services*[Online]. Available from: http://www.madison.k12.wi.us/sod/car/car_spед_study.html[2008, July 29]
- Caro-Bruce, C. and Zeichner, K. (1998). *The nature and impact of an action research professional development program in one urban school district*[Online]. Available from: <http://www.madison.k12.wi.us/sod/car/carspencerreport.html> [2008, July 28]
- Davis, J. J. (1997). *Advertising research: Theory and practice*. Upper Saddle River, NJ: Prentice – Hall.
- De Mol, J. and Buysse, A. (2008). *Understandings of children's influence in parent – child relationships: A Q-methodological study*[Online]. Available from: <http://spr.sagepub.com/cgi/reprint/25/2/359>[2008, July 30]
- Giles, D. C. (2002). *Advanced research methods in psychology*. East Sussex: Routledge.
- Grembergen, W. V. (2002). *Information systems evaluation management*. Hershey, PA: IRM Press.
- Kerlinger, F. N. (1964). *Foundations of behavioral research: educational and psychological inquiry*. New York: Holt, Rinechart and Winston.
- Lecouteur, A. and Delfabbro, P. H. (2001). *Repertoires of teaching and learning: a comparison of university teachers and students using Q methodology*[Online]. Available from: <http://web.ebscohost.com/ehost/pdf?vid=5&hid=108&sid=8616171d-8c6f-4527-b619-bcd06c128567%40sessionmgr107>[2008, July 28]
- McKeown, B. and Thomas, D. (1988). *Q Methodology*. Newbury Park, CA: Sage.
- Mettetal, G. (2001). *The what, why and how of classroom action research*[Online]. Available from: http://www.iupui.edu/~josotl/VOL_2/NO_1/mettetal_v2_n1.pdf [2008, July 30]
- Trepal, H. C., Wester, K. L., and Shuler, M. (2008). *Counselors'-in-training perceptions of gendered behavior*[Online]. Available from: <http://tfj.sagepub.com/cgi/reprint/16/2/147>[2008, July 29]

Van, S. A., Susan, J., Jos, L., and Van, E. J. (2007). *Using Q-Methodology to explore preferences for care of adolescents with chronic disorders: four profiles*[Online]. Available from: <http://www.opeigenbenen.nu/files/q-methodology-abstract-presentation-icp-2007.pdf>[2008, July 30]

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ อาจารย์ประจำภาควิชาหลักสูตร การสอน และเทคโนโลยีการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตนะ หัวหน้าภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
3. รองศาสตราจารย์ ดร.ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ หัวหน้าภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
4. อาจารย์ ดร.ปรีดา เบ็ญการ อาจารย์ประจำโปรแกรมวิชาการวัดผล การศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
5. อาจารย์ ดร.กมลวรรณ ตั้งธนกานนท์ อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและจิตวิทยา การศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศูนย์วิทยพัชร์พยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข
ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**แบบสอบถามสำรวจความคิดเห็น
และประเด็นความคิดของครูที่เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน**

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้มีขึ้นเพื่อการวิจัยในประเด็นความคิดเห็นของครูที่เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ความคิดเห็นของครู ซึ่งจะช่วยให้ครูสามารถทำงานวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น เนื่องจากหากผู้วิจัยทราบแนวความคิดของครูว่าครูคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน จะสามารถนำข้อมูลนี้ไปวิเคราะห์วางแผนกำหนดแนวทางการพัฒนาครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนต่อไปได้ ซึ่งแนวทางการช่วยเหลือหรือการพัฒนาจะสอดคล้องและตรงกับความต้องการของครูมากยิ่งขึ้น

ในส่วนต่อไปนี้เป็นแบบสอบถามปลายเปิด ท่านสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่ ทุกถ้อยคำทุกความคิดเห็นของท่านมีค่าและมีความหมายสำหรับผู้วิจัย และผู้วิจัยตระหนักดีว่าสิ่งที่ท่านแสดงความคิดเห็นล้วนเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการวิจัยและวงวิชาการศึกษา ผู้วิจัยจึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถามฉบับนี้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ เพื่อเป็นประโยชน์ในการศึกษาวิจัยต่อไป

คำถาม

ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร ในแง่ใดเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน หรือมีความต้องการวิพากษ์วิจารณ์ในประเด็นใดที่เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน กรุณาระบุและแสดงความคิดเห็นในประเด็นที่ท่านมีความคิดเห็นแง่บวก 2 ประเด็น และแง่ลบ 2 ประเด็น ทั้งนี้ขอให้ท่านแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ ผู้วิจัยจะนำข้อมูลไปประมวลผลในภาพรวมเท่านั้น จึงขอให้มั่นใจได้ว่าข้อมูลที่ท่านกรอกจะไม่มีผลกระทบใดๆต่อตัวท่าน

(1) ความคิดเห็นในแง่บวก

(1.1)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....
.....
.....
.....

(1.2)

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

(2) **ความคิดเห็นในแง่ลบ**

(2.1)

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(2.2)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

หากท่านมีความประสงค์จะแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม หรือมีข้อเสนอแนะประการใด เกี่ยวกับการสอบถามความคิดเห็นในครั้งนี้ ท่านสามารถแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมได้ โดยเขียน ลงในกระดาษหน้าว่างด้านหลังของแบบสอบถามฉบับนี้ เมื่อท่านตอบแบบสอบถามเสร็จแล้ว ขอ ความกรุณาให้ท่านส่งคืนผู้วิจัยโดยเร็วที่สุด โดยส่งมาในซองเปล่าตามที่อยู่จำหน่ายที่ผู้วิจัยแนบมา พร้อมแล้วจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอบพระคุณอย่างสูงที่ให้ความร่วมมือ

นายเศรษฐวิชัย ชโนวรรณ
นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
(ผู้วิจัย)

แบบจัดเรียงความคิดเห็นที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน

คำชี้แจง

แบบจัดเรียงฉบับนี้มีขึ้นเพื่อวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ผลการวิจัยจะทำให้ทราบแนวความคิดของครูเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งผู้เกี่ยวข้องจะได้นำข้อมูลนี้ไปวางแผนกำหนดแนวทางการพัฒนาครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนต่อไปได้ และแนวทางการช่วยเหลือหรือการพัฒนาจะสอดคล้องและตรงกับความต้องการของครูมากยิ่งขึ้น

ท่านจะได้รับบัตรซึ่งมีข้อความเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 50 บัตร แต่ละบัตรจะมีหมายเลขกำกับตั้งแต่เลข 1 ถึง 50 ซึ่งแต่ละหมายเลขไม่มีความหมายเกี่ยวข้องกับข้อความที่ปรากฏอยู่บนบัตร และผู้วิจัยมิได้จัดระบบของข้อความไว้แต่อย่างใด นอกจากนี้ท่านจะได้รับแบบบันทึกผลการจัดเรียงอันดับข้อความ 1 แผ่น และแบบสอบถาม ประกอบอีก 2 แผ่น กรุณาตรวจสอบว่าท่านได้รับเอกสารดังกล่าวครบถ้วนหรือไม่ หากได้รับไม่ครบถ้วนกรุณาติดต่อผู้วิจัยที่โทร.086 – 2899977 โดยด่วน

ในแบบสอบถามประกอบ ส่วนที่เป็นข้อมูลเพิ่มเติมจากการจัดเรียงข้อความนั้น ท่านสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่ ทุกถ้อยคำทุกความคิดเห็นของท่านมีค่าและมีความหมายสำหรับผู้วิจัย และผู้วิจัยตระหนักดีว่าสิ่งที่ท่านแสดงความคิดเห็นล้วนเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการวิจัยและวงวิชาการศึกษา ผู้วิจัยจึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถามอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ เพื่อประโยชน์ในทางวิชาการต่อไป

วิธีการจัดเรียงข้อความ

เพื่อความรวดเร็วในการจัดเรียงข้อความและป้องกันความสับสนของท่าน กรุณาอ่านทำความเข้าใจคำชี้แจงในคู่มือการจัดเรียงอันดับข้อความแบบคิวต่อไปนี้โดยละเอียด และดำเนินการตามขั้นตอน โดยพิจารณาว่าข้อความในบัตรแต่ละข้อความที่ท่านได้รับตรงกับความคิดเห็นของท่านมากน้อยเพียงใด ทั้งนี้ขอให้ท่านจัดเรียงข้อความตามความคิดเห็นอย่างอิสระ ผลการจัดเรียงของท่านจะนำไปใช้วิเคราะห์ในภาพรวมเท่านั้น จึงขอให้มั่นใจได้ว่าข้อมูลดังกล่าวจะไม่มีผลกระทบเสียหายใดๆต่อท่าน หากท่านมีข้อสงสัยประการใดเกี่ยวกับการวิจัยในครั้งนี้ กรุณาติดต่อผู้วิจัยตามเบอร์โทรศัพท์ที่ให้ไว้ข้างต้น

คู่มือการจัดเรียงอันดับข้อความแบบคิว

กรุณาพิจารณาว่าข้อความในบัตรแต่ละข้อความที่ท่านได้รับตรงกับความคิดเห็นของท่านมากน้อยเพียงใด โดยปฏิบัติตามขั้นตอนต่อไป นี้ จากนั้นนำบัตรข้อความไปจัดเรียงตามความคิดเห็นอย่างอิสระ ลงในแบบบันทึกผลการจัดเรียงอันดับข้อความที่แนบมาพร้อมนี้

ขั้นตอน	คำชี้แจง
1	ขอให้ท่านอ่านข้อความในบัตรอย่างตั้งใจทีละใบ เมื่ออ่านจบแล้วให้ท่านจัดแยกบัตรข้อความนั้นออกเป็นกอง 3 กอง คือ กองเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย และเฉยๆหรือมีความเห็นเป็นกลางๆ โดยอาจกำหนดให้กองทางซ้ายเป็นกองบัตรข้อความที่ท่านไม่เห็นด้วย กองตรงกลางเป็นกองที่ท่านมีความเห็นเป็นกลางๆ และกองทางขวาเป็นกองที่ท่านเห็นด้วยก็ได้ ทั้งนี้ตามความสะดวกของท่าน และแต่ละกองจะมีจำนวนกี่บัตรก็ได้
2	ตอนนี้ท่านมีบัตรข้อความทั้งหมด 3 กอง ให้ท่านเลือกบัตรข้อความในกองเห็นด้วย โดยเลือกข้อความที่ท่านเห็นด้วยอย่างยิ่งที่สุดจากจำนวนข้อความทั้งหมดในกองมา 2 บัตร แล้วนำตัวเลขกำกับบัตรเขียนลงในช่องขวาสุด(บนช่อง +5) ของแบบบันทึกผลการจัดเรียงอันดับข้อความ (ท่านจะเขียนตัวเลขกำกับบัตรหมายเลขใดไว้บนหรือล่างก็ได้ไม่มีผลใดๆ) จากนั้นนำบัตรข้อความทั้งสองออกจากกองแยกไว้ต่างหากไม่ปะปนกับกองอื่น
3	ให้ท่านเลือกบัตรข้อความในกองไม่เห็นด้วย โดยเลือกข้อความที่ท่านไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งที่สุดจากจำนวนข้อความทั้งหมดในกองมา 2 บัตร แล้วนำตัวเลขกำกับบัตรเขียนลงในช่องซ้ายสุด(บนช่อง -5) ของแบบบันทึกผลการจัดเรียงอันดับข้อความ จากนั้นนำบัตรข้อความทั้งสองออกจากกองเช่นเดียวกับขั้นตอนที่ 2
4	ให้ท่านเลือกบัตรข้อความในกองเห็นด้วย โดยเลือกข้อความที่ท่านเห็นด้วยอย่างยิ่งจากจำนวนข้อความทั้งหมดที่เหลือในกองมา 3 บัตร หากข้อความที่เหลือในกองเห็นด้วยมีจำนวนไม่พอ ให้เลือกข้อความที่ท่านเห็นด้วยอย่างยิ่งเพิ่มเติมจากกองบัตรข้อความที่ท่านมีความเห็นเป็นกลางๆ แต่หากข้อความที่มีในกองบัตรข้อความที่ท่านมีความเห็นเป็นกลางๆมีจำนวนไม่พออีก ให้ท่านพิจารณาเอาจากบัตรข้อความในกองที่ท่านไม่เห็นด้วย เมื่อได้แล้วนำตัวเลขกำกับบัตรเขียนลงในช่อง +4 ของแบบบันทึกผลการจัดเรียงอันดับข้อความ จากนั้นนำบัตรข้อความทั้งสามออกจากกอง
5	ให้ท่านเลือกบัตรข้อความในกองไม่เห็นด้วย โดยเลือกข้อความที่ท่านไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งจากจำนวนข้อความทั้งหมดที่เหลือในกองมา 3 บัตร หากข้อความที่เหลือในกองไม่เห็นด้วยมีจำนวนไม่พอ ให้เลือกข้อความที่ท่านไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งเพิ่มเติมจากกองบัตรข้อความที่ท่านมีความเห็นเป็นกลางๆ แต่หากข้อความที่มีในกองบัตรข้อความที่ท่านมีความเห็นเป็นกลางๆมีจำนวนไม่พออีก ให้ท่านพิจารณาเอาจากบัตรข้อความในกองที่ท่านเห็นด้วย เมื่อได้แล้วนำตัวเลขกำกับบัตรเขียนลงในช่อง -4 ของแบบบันทึกผลการจัดเรียงอันดับข้อความ จากนั้นนำบัตรข้อความทั้งสามออกจาก

ขั้นตอน	คำชี้แจง
11	<p>ให้ท่านเลือกบัตรข้อความในกองไม่เห็นด้วย โดยเลือกข้อความที่ท่านค่อนข้างไม่เห็นด้วยจากจำนวนข้อความทั้งหมดที่เหลือในกองมา 7 บัตร หากข้อความที่เหลือในกองไม่เห็นด้วยมีจำนวนไม่พอ ให้เลือกข้อความที่ท่านค่อนข้างไม่เห็นด้วยเพิ่มเติมจากกองบัตรข้อความที่ท่านมีความเห็นเป็นกลางๆ แต่หากข้อความที่มีในกองบัตรข้อความที่ท่านมีความเห็นเป็นกลางๆมีจำนวนไม่พออีก ให้ท่านพิจารณาเอาจากบัตรข้อความในกองที่ท่านเห็นด้วย เมื่อได้แล้วนำตัวเลขกำกับบัตรเขียนลงในช่อง -1 ของแบบบันทึกผลการจัดเรียงอันดับข้อความ จากนั้นนำบัตรข้อความทั้งเจ็ดออกจากกอง</p>
12	<p>เมื่อถึงขั้นตอนนี้ท่านจะเหลือบัตรข้อความที่ยังไม่ถูกเลือกจำนวน 8 ข้อความ ซึ่งจะสามารถนำตัวเลขกำกับบัตรที่เหลือมาเขียนลงในช่อง 0 ได้หมดพอดี และตั้งแต่ช่อง -5 ถึง +5 จะมีตัวเลขกำกับบัตรอยู่ครบทุกช่อง</p>
13	<p>สุดท้ายกรุณากรอกแบบสอบถามประกอบให้สมบูรณ์ ขอบพระคุณครับ</p>

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามประกอบ

คำชี้แจง : โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน และเติมข้อมูลลงในช่องว่างให้สมบูรณ์ กรุณาอย่าเว้นข้อใดข้อหนึ่ง

ข้อมูลเบื้องต้นของผู้จัดเรียง

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ.....ปี
3. วุฒิการศึกษาสูงสุด
 ป.ตรี ป.บัณฑิต
 ป.โท ป.เอก อื่นๆ(ระบุ).....
4. ระดับ คศ. คศ.1 คศ.2 คศ.3 คศ.4
5. ประสบการณ์ในการสอน
 1 – 5 ปี 6 – 10 ปี
 11 – 15 ปี 16 – 20 ปี มากกว่า 20 ปี
6. ประสบการณ์การเข้ารับการอบรมการทำวิจัยในชั้นเรียน
 เคยเข้ารับการอบรม ไม่เคยเข้ารับการอบรม
7. ประสบการณ์การทำวิจัยในชั้นเรียน(ในกรณีที่เคยทำกรณาระบุจำนวนเรื่อง)
 เคยทำ จำนวน.....เรื่อง ไม่เคยทำ
8. ภาระงานสอนปกติสัปดาห์ละ.....ชั่วโมง
9. ภาระงานอื่นนอกเหนือจากการสอนปกติ โดยประมาณ.....ชั่วโมงต่อสัปดาห์
(หากท่านไม่มีภาระงานอื่นนอกเหนือจากการสอนปกติให้ทำเครื่องหมาย –)
10. สถานศึกษาของท่านอยู่ในสังกัด
 กรุงเทพมหานคร สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ข้อมูลเพิ่มเติมจากการจัดเรียงข้อความ

1. สำหรับข้อความที่ท่านเลือกที่เห็นด้วยอย่างยิ่งที่สุด (ได้คะแนน +5 ที่ท่านใส่ไว้ในช่องขวาสุด) กรุณาแสดงเหตุผลหรืออธิบายว่าเพราะเหตุใดท่านจึงเห็นด้วยกับข้อความทั้งสองนี้อย่างมาก

เลือกข้อ.....เพราะ.....

.....
.....
.....

เลือกข้อ.....เพราะ.....

.....
.....
.....

2. สำหรับข้อความที่ท่านเลือกที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งที่สุด (ได้คะแนน -5 ที่ท่านใส่ไว้ในช่องซ้ายสุด) กรุณาแสดงเหตุผลหรืออธิบายว่าเพราะเหตุใดท่านจึงไม่เห็นด้วยกับข้อความทั้งสองนี้อย่างมาก

เลือกข้อ.....เพราะ.....

.....
.....
.....

เลือกข้อ.....เพราะ.....

.....
.....
.....

ขอขอบพระคุณอย่างสูงที่กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่าของท่านและให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

นายเศรษฐวิชัย ชโนวรรณ

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(ผู้วิจัย)

บัตรรายการแบบคิว

<p>1. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ครู ทราบปัญหาของผู้เรียน สามารถ หาแนวทางแก้ไขและช่วยเหลือ ผู้เรียนได้ตรงประเด็น</p>	<p>2. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้เกิด ความสัมพันธ์อันดีต่อกันระหว่าง ครูกับผู้เรียน</p>	<p>3. การทำวิจัยในชั้นเรียนส่งผล กระทบในแง่ดีต่อผู้เรียน ครู และ สถานศึกษา</p>
<p>4. การศึกษาที่มีคุณภาพมากขึ้นใน ปัจจุบัน ส่วนหนึ่งเกิดจากการทำ วิจัยในชั้นเรียน</p>	<p>5. การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นการ แก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ</p>	<p>6. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ฉัน รู้จักพัฒนาตนเอง</p>
<p>7. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ได้ นวัตกรรมใหม่ที่มีประสิทธิภาพ เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน</p>	<p>8. การทำวิจัยในชั้นเรียนมี กระบวนการที่ยุ่งยาก</p>	<p>9. การทำวิจัยในชั้นเรียนต้องใช้ทุน ทรัพย์มาก</p>
<p>10. การทำวิจัยในชั้นเรียนต้องใช้เวลา ในการทำมาก</p>	<p>11. การทำวิจัยในชั้นเรียนช่วย แก้ปัญหาด้านอารมณ์ – สังคม ของผู้เรียนได้</p>	<p>12. การทำวิจัยในชั้นเรียนคือผลงาน ทางวิชาการที่เป็นรูปธรรม</p>
<p>13. ครูทุกคนควรทำวิจัยในชั้นเรียน</p>	<p>14. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ฉัน ค้นพบวิธีการใหม่ๆ ที่หลากหลาย สำหรับใช้ในการจัดการเรียนการ สอน</p>	<p>15. การทำวิจัยในชั้นเรียนเบียดบัง เวลาทำงานของฉัน</p>

<p>16. การทำวิจัยในชั้นเรียนเบียดบัง เวลาส่วนตัวของชั้น</p>	<p>17. ชั้นทำวิจัยในชั้นเรียนเพียงเพื่อส่ง ให้หมดภาระ</p>	<p>18. การทำวิจัยในชั้นเรียนช่วย แก้ปัญหาของผู้เรียนได้อย่าง ต่อเนื่อง</p>
<p>19. การทำวิจัยในชั้นเรียนช่วยพัฒนา ผู้เรียนได้ตรงกับความต้องการ และศักยภาพของผู้เรียน</p>	<p>20. การทำวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่ ของชั้น เป็นการเร่งรีบทำเพื่อให้ ทันกำหนดส่ง</p>	<p>21. ผลที่ได้จากการทำวิจัยในชั้นเรียน ส่วนใหญ่ไม่สามารถนำไปใช้ได้ จริง</p>
<p>22. วิธีการแก้ปัญหาของผู้เรียน หลากหลายวิธีส่วนใหญ่ได้มาจาก การทำวิจัยในชั้นเรียน</p>	<p>23. การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นงานที่ น่าเบื่อหน่าย</p>	<p>24. ฉันมีความรู้สึกเกียจคร้านทุกครั้ง เมื่อต้องทำวิจัยในชั้นเรียน</p>
<p>25. การทำวิจัยในชั้นเรียนคือภาระที่ เพิ่มขึ้น ไม่ใช่หน้าที่</p>	<p>26. ฉันรู้สึกภาคภูมิใจเมื่อแก้ปัญหา ของผู้เรียนได้ด้วยการวิจัยในชั้น เรียน</p>	<p>27. ฉันจะไม่ให้ความสำคัญกับการทำ วิจัยในชั้นเรียน เนื่องจากเป็นการ ถูกบังคับให้ทำ</p>
<p>28. การคัดลอกงานวิจัยในชั้นเรียน ของผู้อื่นเพื่อนำส่งผู้บริหาร เป็น เรื่องที่ใครๆเขาก็ทำกัน</p>	<p>29. การสร้างข้อมูลและหลักฐานเท็จ มักพบได้ในงานวิจัยในชั้นเรียน โดยทั่วไป</p>	<p>30. ผลงานการทำวิจัยในชั้นเรียนมัก ไม่ได้นำไปเผยแพร่ จึงทำให้การ ทำวิจัยในชั้นเรียนไม่มีประโยชน์ และไม่มีคุณค่า</p>
<p>31. ฉันคิดว่าครูส่วนใหญ่ทำวิจัยในชั้น เรียนเสร็จแล้วไม่ได้นำผลไปใช้ จริง จึงไม่เกิดประโยชน์กับผู้เรียน</p>	<p>32. งานวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่ไม่มี ความน่าเชื่อถือ</p>	<p>33. ถ้ามุ่งทำวิจัยในชั้นเรียนจะทำให้ ประสิทธิภาพการสอนประจำวัน ของฉันลดลง</p>

<p>34. ประเด็นในการทำวิจัยในชั้นเรียน มักเป็นเรื่องซ้ำๆกัน จึงไม่มี ประโยชน์ที่จะทำอีก</p>	<p>35. การทำวิจัยในชั้นเรียนที่ถูกต้อง ตามกระบวนการเป็นเรื่องยุ่งยาก สำหรับฉัน</p>	<p>36. กิจกรรมต่างๆนอกเหนือจากการ เรียนของโรงเรียน ทำให้ฉันไม่มี เวลาทำวิจัยในชั้นเรียน</p>
<p>37. การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นภาระ หนัก ฉันจึงลดภาระด้วยการนำ ข้อมูลเดิมมาใช้ใหม่</p>	<p>38. ฉันไม่จำเป็นต้องทำวิจัยในชั้น เรียนก็สามารถแก้ปัญหาของ ผู้เรียนได้</p>	<p>39. การทำวิจัยในชั้นเรียนคือการทำให้ การแก้ปัญหาต่างๆเป็นเรื่อง ยุ่งยาก</p>
<p>40. การทำวิจัยในชั้นเรียนเกิดขึ้น เพราะฉันต้องการมีผลงาน มากกว่าที่จะต้องการแก้ปัญหา ของผู้เรียน</p>	<p>41. ฉันไม่จำเป็นต้องจริงจังกับการทำ วิจัยในชั้นเรียน</p>	<p>42. ฉันคิดว่ามีครูส่วนน้อยมากที่ ต้องการทำวิจัยในชั้นเรียน</p>
<p>43. การทำวิจัยในชั้นเรียนสร้างความ วิตกกังวลให้กับฉัน</p>	<p>44. งานวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่ไม่ได้ เกิดขึ้นจากความต้องการของ ผู้วิจัยเอง</p>	<p>45. หากการทำวิจัยในชั้นเรียนไม่ต้อง ยึดติดรูปแบบและขั้นตอนที่ ยุ่งยาก ฉันก็อยากทำ</p>
<p>46. ส่วนหนึ่งที่ทำให้ฉันไม่อยากทำ วิจัยในชั้นเรียนเพราะต้องสร้าง เอกสารมากมาย</p>	<p>47. ผู้ที่ทำงานวิจัยในชั้นเรียนได้ดี คือ ผู้ที่เรียนการวิจัยมาหรือผู้ที่จบ ปริญญาโทมาแล้ว</p>	<p>48. ประโยชน์ที่ได้จากการทำวิจัยใน ชั้นเรียนไม่คุ้มค่ากับเวลาและทุน ทรัพย์ที่เสียไป</p>
<p>49. การทำวิจัยในชั้นเรียนไม่ควร นำไปยุ่งเกี่ยวกับการจัดการเรียน การสอนตามปกติ</p>	<p>50. เมื่อคิดจะทำงานวิจัยในชั้นเรียน ฉันมองเห็น “ปัญหา” มากกว่า “ประโยชน์”</p>	

ภาคผนวก ค

ตัวอย่างแบบประเมินความสอดคล้อง

ระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การวัดเรื่องความคิดเห็นที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบประเมินความสอดคล้อง

ระหว่างข้อความกับจุดประสงค์การวัดเรื่องความคิดเห็นที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน

คำชี้แจง : โปรดพิจารณาว่าข้อความแต่ละข้อต่อไปนี้เป็นไปได้ระดับความคิดเห็น หรือใช้สะท้อนความรู้สึกนึกคิดของครูที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนได้หรือไม่ โดยกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนการพิจารณาตามความคิดเห็นของท่าน ดังนี้

กา ✓ ในช่อง +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อความนั้นสามารถใช้วัดระดับความคิดเห็น หรือใช้สะท้อนความรู้สึกนึกคิดของครูที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนได้จริง

กา ✓ ในช่อง 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อความนั้นสามารถใช้วัดระดับความคิดเห็น หรือใช้สะท้อนความรู้สึกนึกคิดของครูที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนได้จริง

กา ✓ ในช่อง -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อความนั้นไม่สามารถใช้วัดระดับความคิดเห็น หรือใช้สะท้อนความรู้สึกนึกคิดของครูที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนได้จริง

กา ✓ ในช่อง “ข้อความเชิงบวก” เมื่อแน่ใจว่าข้อความนั้นสามารถใช้วัดระดับความคิดเห็น หรือใช้สะท้อนความรู้สึกนึกคิดในเชิงบวกของครูที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนได้

กา ✓ ในช่อง “ไม่แน่ใจ” เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อความนั้นสามารถใช้วัดระดับความคิดเห็น หรือใช้สะท้อนความรู้สึกนึกคิดของครูที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนได้ในแง่ใด

กา ✓ ในช่อง “ข้อความเชิงลบ” เมื่อแน่ใจว่าข้อความนั้นสามารถใช้วัดระดับความคิดเห็น หรือใช้สะท้อนความรู้สึกนึกคิดในเชิงลบของครูที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนได้

นิยามของ “ความคิดเห็นที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน” ที่ใช้ในการวิจัย

ความคิดเห็นที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด ทศนะ หรือเจตคติของครูที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ทั้งในแง่บวกและแง่ลบ อันเป็นแนวทางกำหนดพฤติกรรมกรรมการวิจัยในชั้นเรียนของครู

ความคิดเห็นเชิงบวกที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด ทศนะ หรือเจตคติของครูที่รู้สึกและเห็นว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นเรื่องที่ดี มีคุณค่า มีประโยชน์ต่อการจัดการศึกษา เป็นงานที่ครูควรทำ และมองเห็นข้อดีมากกว่าข้อเสีย

ความคิดเห็นเชิงลบที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด ทศนะ หรือเจตคติของครูที่รู้สึกและเห็นว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นเรื่องไร้ค่า ไม่มีประโยชน์ต่อการจัดการศึกษา สร้างปัญหาและเพิ่มภาระให้แก่ครู และมองเห็นข้อเสียมากกว่าข้อดี

โปรดพิจารณาข้อความต่อไปนี้รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะอย่างอิสระตามความคิดเห็นของท่าน ทั้งนี้ผลการพิจารณาของท่านจะใช้เป็นข้อมูลในการสร้างแบบจัดเรียงสำหรับงานวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนด้วยวิธีวิทยาคิว” ต่อไป

ข้อความ	คะแนนการพิจารณา			ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	หมายเหตุ/ ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1				
1. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ครูทราบปัญหาของผู้เรียน สามารถหาแนวทางแก้ไขและช่วยเหลือผู้เรียนได้ตรงประเด็น	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	
2. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้เกิดความสัมพันธ์อันดีต่อกันระหว่างครูกับผู้เรียน	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	
3. การทำวิจัยในชั้นเรียนส่งผลกระทบต่อผู้เรียน ครู และสถานศึกษา	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	
4. การศึกษาที่มีคุณภาพมากขึ้นในปัจจุบันส่วนหนึ่งเกิดจากการทำวิจัยในชั้นเรียน	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	
5. การทำวิจัยในชั้นเรียนตั้งอยู่บนพื้นฐานของข้อเท็จจริงและข้อมูลจริง	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	
6. การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	
7. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ฉันรู้จักพัฒนาตนเอง	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	
8. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ได้นวัตกรรมใหม่ที่มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	
9. การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นการแก้ปัญหของผู้เรียนได้อย่างรวดเร็ว	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	
10. การทำวิจัยในชั้นเรียนมีกระบวนการที่ยุ่งยาก	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	
11. การทำวิจัยในชั้นเรียนต้องใช้ทุนทรัพย์มาก	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	
12. การทำวิจัยในชั้นเรียนต้องใช้เวลาในการทำมาก	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	
13. การทำวิจัยในชั้นเรียนช่วยแก้ปัญหาด้านอารมณ์ – สังคมของผู้เรียนได้ ทำให้ผู้เรียนอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	
14. การทำวิจัยในชั้นเรียนคือผลงานทางวิชาการที่เป็นรูปธรรม	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	
15. ครูทุกคนควรทำวิจัยในชั้นเรียน	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	

ข้อความ	คะแนนการพิจารณา			ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	หมายเหตุ/ ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1				
16. ประโยชน์ของการทำวิจัยในชั้นเรียนที่มีต่อ ชั้น คือ สามารถใช้เป็นผลงานขอเลื่อนวิทย ฐานะได้	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	
17. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ค้นค้นพบ วิธีการใหม่ๆที่หลากหลายสำหรับใช้ในการ จัดการเรียนการสอน	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	
18. การทำวิจัยในชั้นเรียนมีขึ้นเพื่อประโยชน์ ของครูมากกว่าผู้เรียน	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	
19. การทำวิจัยในชั้นเรียนเบียดบังเวลาทำงาน ของตน	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	
20. การทำวิจัยในชั้นเรียนเบียดบังเวลาส่วนตัว ของตน	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	
21. ถ้าจะให้ทำวิจัยในชั้นเรียนได้ดีจะต้องลด ภาระหน้าที่การทำงานประจำของตนลง	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	
22. ค้นทำวิจัยในชั้นเรียนเพียงเพื่อส่งให้หมด ภาระ	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	
23. การทำวิจัยในชั้นเรียนช่วยแก้ปัญหาของ ผู้เรียนได้อย่างต่อเนื่อง	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	
24. ค้นสามารถใช้ผลจากการทำวิจัยในชั้น เรียนครั้งหนึ่ง เพื่อแก้ปัญหาของผู้เรียนแต่ละ คนได้หลายครั้ง	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	
25. การทำวิจัยในชั้นเรียนช่วยพัฒนาผู้เรียนได้ ตรงกับความต้องการและศักยภาพของผู้เรียน	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	
26. การทำวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่ของตน เป็นการเร่งรีบทำเพื่อให้ทันกำหนดส่ง	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	
27. ผลที่ได้จากการทำวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่ ไม่สามารถนำไปใช้ได้จริง	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	
28. วิธีการแก้ปัญหาของผู้เรียนหลากหลายวิธี ส่วนใหญ่ได้มาจากการทำวิจัยในชั้นเรียน	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	
29. การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นงานที่น่าเบื่อ หน่าย	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	
30. ค้นมีความรู้สึกเครียดคร้านทุกครั้งเมื่อต้อง ทำวิจัยในชั้นเรียน	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	

ข้อความ	คะแนนการพิจารณา			ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	หมายเหตุ/ ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1				
31. การทำวิจัยในชั้นเรียนคือภาระที่เพิ่มขึ้น ไม่ใช่หน้าที่	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	
32. ฉันทำวิจัยในชั้นเรียนเพราะถูกผู้บริหาร บังคับให้ทำ	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	
33. หากต้องการให้งานวิจัยในชั้นเรียนมี คุณภาพ ต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหาร	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	
34. ฉันทู้สึกภาคภูมิใจเมื่อแก้ปัญหาของผู้เรียน ได้ด้วยการวิจัยในชั้นเรียน	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	
35. ส่วนใหญ่ฉันจะไม่ให้ความสำคัญกับการ ทำวิจัยในชั้นเรียน เนื่องจากถูกบังคับให้ทำ	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	
36. การคัดลอกงานวิจัยในชั้นเรียนของผู้อื่น เพื่อนำส่งผู้บริหาร เป็นเรื่องที่ใครๆเขาก็ทำกัน	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	
37. การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นเรื่องโกหก หลอกลวง	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	
38. ฉันทำวิจัยในชั้นเรียนเพียงเพื่อหวัง ผลตอบแทน	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	
39. การสร้างข้อมูลและหลักฐานเท็จมักพบได้ ในงานวิจัยในชั้นเรียนโดยทั่วไป	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	
40. ผลงานการทำวิจัยในชั้นเรียนมักไม่ได้ นำไปเผยแพร่ จึงทำให้การทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่มีประโยชน์และไม่มีคุณค่า	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	
41. ฉันคิดว่าครูควรทำวิจัยในชั้นเรียนแต่ พอประมาณ	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	
42. ฉันคิดว่าครูส่วนใหญ่ทำวิจัยในชั้นเรียน เสร็จแล้วไม่ได้นำไปใช้จริง จึงไม่เกิด ประโยชน์กับผู้เรียน	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	
43. การส่งเสริมให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนต้อง ค่อยเป็นค่อยไป อย่าเร่งรัดครู	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	
44. ฉันคิดว่าครูควรแบ่งเวลาให้กับการทำวิจัย ในชั้นเรียนให้เหมาะสม โดยไม่ละเลยการสอน	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	
45. การทำวิจัยในชั้นเรียนไม่ควรมีขั้นตอนที่ ยุ่งยาก	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	

ข้อความ	คะแนนการพิจารณา			ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	หมายเหตุ/ ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1				
46. ฉันคิดว่าผลสำเร็จของการทำวิจัยในชั้นเรียนขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ ไม่ใช่ความสามารถของครูฝ่ายเดียว	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	
47. งานวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่ไม่มีความน่าเชื่อถือ	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	
48. เมื่อทำวิจัยในชั้นเรียนจะทำให้ประสิทธิภาพการสอนประจำวันของฉันลดลง	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	
49. ประเด็นในการทำวิจัยในชั้นเรียนมักเป็นเรื่องซ้ำๆกัน จึงไม่มีประโยชน์ที่จะทำอีก	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	
50. การทำวิจัยในชั้นเรียนที่ถูกต้องตามกระบวนการเป็นเรื่องยุ่งยากสำหรับฉัน	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	
51. กิจกรรมต่างๆนอกเหนือจากการเรียนของโรงเรียน ทำให้ฉันไม่มีเวลาทำวิจัยในชั้นเรียน	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	
52. การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นภาระหนัก ฉันจึงลดภาระด้วยการนำข้อมูลเก่ามาปรับใหม่ หรือคิดข้อมูลขึ้นมาเอง	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	
53. การนำงานวิจัยในชั้นเรียนของผู้อื่นมาปรับเปลี่ยนเป็นของตนเองไม่ใช่เรื่องแปลก	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	
54. ฉันไม่จำเป็นต้องทำวิจัยในชั้นเรียนก็สามารถแก้ปัญหาของผู้เรียนได้	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	
55. การทำวิจัยในชั้นเรียนคือการทำให้การแก้ปัญหาต่างๆเป็นเรื่องยุ่งยาก	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	
56. การทำวิจัยในชั้นเรียนเกิดขึ้นเพราะความต้องการมีผลงานของฉัน ไม่ใช่ความต้องการในการแก้ปัญหาของผู้เรียน	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	
57. ฉันไม่จำเป็นต้องจริงจังกับการทำวิจัยในชั้นเรียน	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	
58. ฉันคิดว่าไม่มีครูคนใดต้องการทำวิจัยในชั้นเรียน	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	
59. การทำวิจัยในชั้นเรียนสร้างความวิตกกังวลให้กับฉัน	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	
60. งานวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่ไม่ได้เกิดขึ้นจากความต้องการทำของฉัน	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	

ข้อความ	คะแนนการพิจารณา			ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	หมายเหตุ/ ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1				
61. ผลจากการทำวิจัยในชั้นเรียนจะสำเร็จหรือไม่ก็ได้ ไม่ใช่เรื่องสำคัญ	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	
62. ฉันพยายามศึกษาเรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่เสมอ	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	
63. ฉันไม่เข้าใจว่าการวิจัยในชั้นเรียนคืออะไร	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	
64. ฉันมุ่งมั่นที่จะทำวิจัยในชั้นเรียน แม้ว่าจะไม่ได้ประโยชน์ตอบแทน	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	
65. หากการทำวิจัยในชั้นเรียนไม่ต้องยึดติดรูปแบบและขั้นตอนที่ยุ่งยาก ฉันก็อยากทำ	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	
66. ส่วนหนึ่งที่ทำให้ฉันไม่อยากทำวิจัยในชั้นเรียนเพราะต้องสร้างเอกสารมากมาย	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	
67. ผู้ที่จะทำงานวิจัยในชั้นเรียนได้ดี คือ ผู้ที่เรียนการวิจัยมาหรือผู้ที่จบปริญญาโทมาแล้วเท่านั้น	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	
68. ประโยชน์ที่ได้จากการทำวิจัยในชั้นเรียนไม่คุ้มค่ากับเวลาและทุนทรัพย์ที่เสียไป	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	
69. การทำวิจัยในชั้นเรียนไม่ควรนำไปยุ่งเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนตามปกติ	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	
70. เมื่อคิดจะทำงานวิจัยในชั้นเรียน ฉันมองเห็น “ปัญหา” มากกว่า “ประโยชน์”	+1	0	-1	ข้อความ เชิงบวก	ไม่แน่ใจ	ข้อความ เชิงลบ	

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ.....

.....

.....

.....

.....

.....

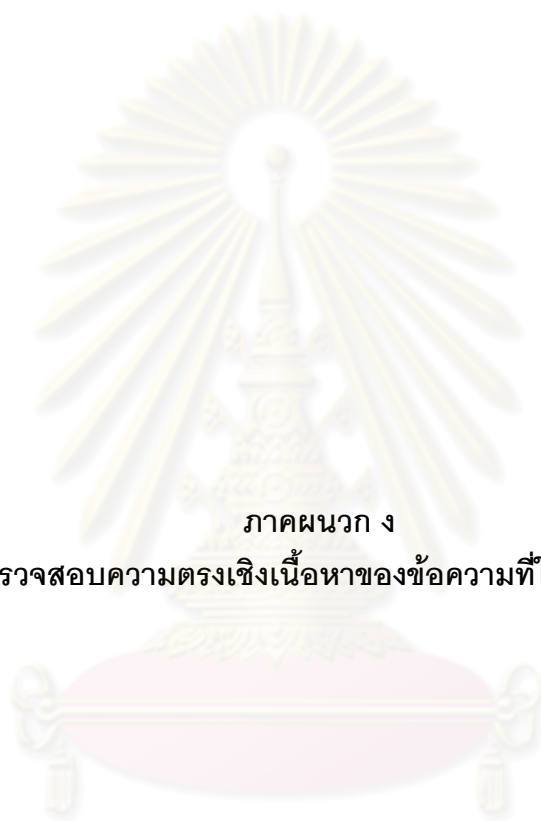
ขอขอบพระคุณอย่างสูงในความกรุณาที่มีต่อผู้วิจัย

นายเศรษฐวิชัย ชโนวรรณ

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(ผู้วิจัย)

ภาคผนวก ง

ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของข้อความที่ใช้ในการจัดเรียง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของข้อความที่ใช้ในการจัดเรียง
โดยการหาค่าดัชนี IOC

ข้อความ	ค่า IOC	ข้อที่นำมาใช้	หมายเหตุ
1. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ครูทราบปัญหาของผู้เรียน สามารถหาแนวทางแก้ไขและช่วยเหลือผู้เรียนได้ตรงประเด็น	1	✓	
2. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้เกิดความสัมพันธ์อันดีต่อกันระหว่างครูกับผู้เรียน	1	✓	
3. การทำวิจัยในชั้นเรียนส่งผลกระทบต่อผู้เรียน ครู และสถานศึกษา	1	✓	
4. การศึกษาที่มีคุณภาพมากขึ้นในปัจจุบัน ส่วนหนึ่งเกิดจากการทำวิจัยในชั้นเรียน	1	✓	
5. การทำวิจัยในชั้นเรียนตั้งอยู่บนพื้นฐานของข้อเท็จจริงและข้อมูลจริง	0.8	-	
6. การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ	1	✓	
7. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ฉันรู้จักพัฒนาตนเอง	1	✓	
8. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ได้นวัตกรรมใหม่ที่มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน	1	✓	
9. การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นการแก้ปัญหาของผู้เรียนได้อย่างรวดเร็ว	0.6	-	
10. การทำวิจัยในชั้นเรียนมีกระบวนการที่ยุ่งยาก	1	✓	
11. การทำวิจัยในชั้นเรียนต้องใช้ทุนทรัพย์มาก	1	✓	
12. การทำวิจัยในชั้นเรียนต้องใช้เวลาในการทำมาก	1	✓	
13. การทำวิจัยในชั้นเรียนช่วยแก้ปัญหาด้านอารมณ์ – สังคมของผู้เรียนได้	0.8	✓	ปรับภาษา
14. การทำวิจัยในชั้นเรียนคือผลงานทางวิชาการที่เป็นรูปธรรม	1	✓	
15. ครูทุกคนควรทำวิจัยในชั้นเรียน	1	✓	
16. ประโยชน์ของการทำวิจัยในชั้นเรียนที่มีต่อฉัน คือ สามารถใช้เป็นผลงานขอเลื่อนวิทยฐานะได้	0.8	-	
17. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ฉันค้นพบวิธีการใหม่ๆ ที่หลากหลายสำหรับใช้ในการจัดการเรียนการสอน	1	✓	

ข้อความ	ค่า IOC	ข้อที่นำมาใช้	หมายเหตุ
18. การทำวิจัยในชั้นเรียนมีขึ้นเพื่อประโยชน์ของครูมากกว่าผู้เรียน	0.8	-	
19. การทำวิจัยในชั้นเรียนเบียดบังเวลาทำงานของตน	1	✓	
20. การทำวิจัยในชั้นเรียนเบียดบังเวลาส่วนตัวของตน	1	✓	
21. ถ้าจะให้ทำวิจัยในชั้นเรียนได้ดีจะต้องลดภาระหน้าที่การทำงานประจำของตนลง	0.8	-	
22. ตนทำวิจัยในชั้นเรียนเพียงเพื่อส่งให้หมดภาระ	1	✓	
23. การทำวิจัยในชั้นเรียนช่วยแก้ปัญหาของผู้เรียนได้อย่างต่อเนื่อง	1	✓	
24. ตนสามารถใช้ผลจากการทำวิจัยในชั้นเรียนครั้งหนึ่ง เพื่อแก้ปัญหาของผู้เรียนแต่ละคนได้หลายครั้ง	0.8	-	
25. การทำวิจัยในชั้นเรียนช่วยพัฒนาผู้เรียนได้ตรงกับความต้องการและศักยภาพของผู้เรียน	1	✓	
26. การทำวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่ของตน เป็นการเร่งรีบทำเพื่อให้ทันกำหนดส่ง	1	✓	
27. ผลที่ได้จากการทำวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถนำไปใช้ได้จริง	1	✓	
28. วิธีการแก้ปัญหาของผู้เรียนหลากหลายวิธีส่วนใหญ่ได้มาจากการทำวิจัยในชั้นเรียน	1	✓	
29. การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นงานที่น่าเบื่อหน่าย	1	✓	
30. ตนมีความรู้สึกเครียดทุกครั้งเมื่อต้องทำวิจัยในชั้นเรียน	1	✓	
31. การทำวิจัยในชั้นเรียนคือภาระที่เพิ่มขึ้น ไม่ใช่หน้าที่	1	✓	
32. ตนทำวิจัยในชั้นเรียนเพราะถูกผู้บริหารบังคับให้ทำ	0.8	-	
33. หากต้องการให้งานวิจัยในชั้นเรียนมีคุณภาพ ต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหาร	0.8	-	
34. ตนรู้สึกภาคภูมิใจเมื่อแก้ปัญหาของผู้เรียนได้ด้วยการวิจัยในชั้นเรียน	1	✓	
35. ตนจะไม่ให้ความสำคัญกับการทำวิจัยในชั้นเรียน เนื่องจากเป็นการถูกบังคับให้ทำ	1	✓	ปรับภาษา

ข้อความ	ค่า IOC	ข้อที่นำมาใช้	หมายเหตุ
36. การคัดลอกงานวิจัยในชั้นเรียนของผู้อื่นเพื่อนำส่งผู้บริหาร เป็นเรื่องที่ใครๆเขาก็ทำกัน	1	✓	
37. การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นเรื่องโกหกหลอกลวง	0.8	-	
38. ค้นคว้าวิจัยในชั้นเรียนเพียงเพื่อหวังผลตอบแทน	0.8	-	
39. การสร้างข้อมูลและหลักฐานเท็จมักพบได้ในงานวิจัยในชั้นเรียนโดยทั่วไป	1	✓	
40. ผลงานการทำวิจัยในชั้นเรียนมักไม่ได้นำไปเผยแพร่ จึงทำให้การทำวิจัยในชั้นเรียนไม่มีประโยชน์และไม่มีคุณค่า	1	✓	
41. ฉันคิดว่าครูควรทำวิจัยในชั้นเรียนแต่พอประมาณ	0.8	-	
42. ฉันคิดว่าครูส่วนใหญ่ทำวิจัยในชั้นเรียนเสร็จแล้วไม่ได้นำผลไปใช้จริง จึงไม่เกิดประโยชน์กับผู้เรียน	1	✓	
43. การส่งเสริมให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนต้องค่อยเป็นค่อยไป อย่าเร่งรัดครู	0.8	-	
44. ฉันคิดว่าครูควรแบ่งเวลาให้กับการทำวิจัยในชั้นเรียนให้เหมาะสม โดยไม่ละเลยการสอน	0.8	-	
45. การทำวิจัยในชั้นเรียนไม่ควรมีขั้นตอนที่ยุ่งยาก	0.8	-	
46. ฉันคิดว่าผลสำเร็จของการทำวิจัยในชั้นเรียนขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ ไม่ใช่ความสามารถของครูฝ่ายเดียว	0.6	-	
47. งานวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่ไม่มีความน่าเชื่อถือ	1	✓	
48. ถ้ามุ่งทำวิจัยในชั้นเรียนจะทำให้ประสิทธิภาพการสอนประจำวันของฉันลดลง	1	✓	ปรับภาษา
49. ประเด็นในการทำวิจัยในชั้นเรียนมักเป็นเรื่องซ้ำๆกัน จึงไม่มีประโยชน์ที่จะทำอีก	1	✓	
50. การทำวิจัยในชั้นเรียนที่ถูกต้องตามกระบวนการเป็นเรื่องยุ่งยากสำหรับฉัน	1	✓	
51. กิจกรรมต่างๆนอกเหนือจากการเรียนของโรงเรียน ทำให้ฉันไม่มีเวลาทำวิจัยในชั้นเรียน	1	✓	
52. การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นภาระหนัก ฉันจึงลดภาระด้วยการนำข้อมูลเดิมมาใช้ใหม่	1	✓	ปรับภาษา

ข้อความ	ค่า IOC	ข้อที่นำมาใช้	หมายเหตุ
53. การนำงานวิจัยในชั้นเรียนของผู้อื่นมาปรับเปลี่ยนเป็นของตนเองไม่ใช่เรื่องแปลก	0.6	-	
54. ฉันไม่จำเป็นต้องทำวิจัยในชั้นเรียนก็สามารถแก้ปัญหาของผู้เรียนได้	1	✓	
55. การทำวิจัยในชั้นเรียนคือการทำให้การแก้ปัญหาต่างๆเป็นเรื่องยุ่งยาก	1	✓	
56. การทำวิจัยในชั้นเรียนเกิดขึ้นเพราะฉันต้องการมีผลงานมากกว่าที่จะต้องการแก้ปัญหาของผู้เรียน	1	✓	
57. ฉันไม่จำเป็นต้องจริงจังกับการทำวิจัยในชั้นเรียน	1	✓	
58. ฉันคิดว่ามีครูส่วนน้อยมากที่ต้องการทำวิจัยในชั้นเรียน	1	✓	ปรับภาษา
59. การทำวิจัยในชั้นเรียนสร้างความวิตกกังวลให้กับฉัน	1	✓	
60. งานวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่ไม่ได้เกิดขึ้นจากความต้องการของผู้วิจัยเอง	1	✓	ปรับภาษา
61. ผลจากการทำวิจัยในชั้นเรียนจะสำเร็จหรือไม่ก็ได้ ไม่ใช่เรื่องสำคัญ	0.8	-	
62. ฉันพยายามศึกษาเรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่เสมอ	0.4	-	
63. ฉันไม่เข้าใจว่าการวิจัยในชั้นเรียนคืออะไร	0.4	-	
64. ฉันมุ่งมั่นที่จะทำวิจัยในชั้นเรียน แม้ว่าจะไม่ได้ประโยชน์ตอบแทน	0.6	-	
65. หากการทำวิจัยในชั้นเรียนไม่ต้องยึดติดรูปแบบและขั้นตอนที่ยุ่งยาก ฉันก็อยากทำ	1	✓	
66. ส่วนหนึ่งที่ทำให้ฉันไม่อยากทำวิจัยในชั้นเรียนเพราะต้องสร้างเอกสารมากมาย	1	✓	
67. ผู้ที่จะทำงานวิจัยในชั้นเรียนได้ดี คือ ผู้ที่เรียนการวิจัยมาหรือผู้ที่จบปริญญาโทมาแล้ว	1	✓	ปรับภาษา
68. ประโยชน์ที่ได้จากการทำวิจัยในชั้นเรียนไม่คุ้มค่ากับเวลาและทุนทรัพย์ที่เสียไป	1	✓	
69. การทำวิจัยในชั้นเรียนไม่ควรนำไปยุ่งเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนตามปกติ	1	✓	
70. เมื่อคิดจะทำงานวิจัยในชั้นเรียน ฉันมองเห็น “ปัญหา” มากกว่า “ประโยชน์”	1	✓	

ภาคผนวก จ

ตัวอย่างหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน ฝ่ายวิชาการ หลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โทร.82680-2 ต่อ 612

ที่ ศธ 0512.6(2771)/364

วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.พิมพ์พันธ์ เดชะอุปถัมภ์

ด้วย นายเศรษฐวิวัฒน์ ชโนวรรณ นิสิตชั้นปริญญาโท ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา สาขาวิชาวิจัยการศึกษา อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “การวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนด้วยวิธีวิทยาศาสตร์” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.อวยพร เรืองตระกูล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดเป็นผู้เชี่ยวชาญดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.อาชญญา รัตนอุบล)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ หลักสูตรและการสอน

ศูนย์วิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ ศธ 0512.6(2771)/368

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

19 กุมภาพันธ์ 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตนะ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายเศรษฐวิชัย ชโนวรรณ นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา สาขาวิชาวิจัยการศึกษา อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิทยานิพนธ์เรื่อง “การวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนด้วยวิธีวิทยาศาสตร์” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.อวยพร เรืองตระกูล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดเป็นผู้เชี่ยวชาญดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.อาชญญา รัตนอุบล)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

ฝ่ายวิชาการ หลักสูตรและการสอน

โทร. 0-2218-2680-2 ต่อ 612

ที่ ศษ 05.12.6(2771)/375

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

19 กุมภาพันธ์ 2552

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายเศรษฐวิชัย ชโนวรรณ นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา สาขาวิชาวิจัยการศึกษา อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิทยานิพนธ์เรื่อง “การวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนด้วยวิธีวิทยาคิว” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.อวยพร เรืองตระกูล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลด้วยบัตรรายการแบบคิว แบบจัดเรียงข้อความ และแบบบันทึกผลการจัดเรียงอันดับข้อความ กับครู คส. 1-4 ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายเศรษฐวิชัย ชโนวรรณ ได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัยดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

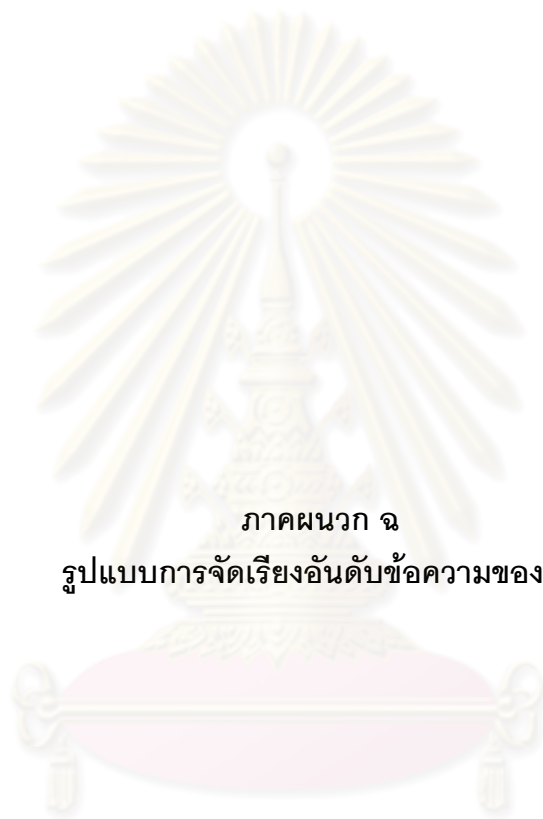
(รองศาสตราจารย์ ดร.อาชญญา รัตนอุบล)

รองคณบดี

ปฏิบัติกรแทนคณบดี

ฝ่ายวิชาการ หลักสูตรและการสอน

โทร. 0-2218-2680-2 ต่อ 612

ภาคผนวก จ
รูปแบบการจัดเรียงอันดับข้อความของครู

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปแบบการจัดเรียงอันดับข้อความของครูในกลุ่มความคิดเห็นที่ 1.1
 จำแนกตามรายการอันดับความคิดเห็นที่ตรงข้ามกันมากที่สุด

ครูคนที่	รายการข้อความที่จัดเรียง			
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย อย่างยิ่งที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่งที่สุด
1	4 19 22	5 45	23 34 37	25 40
3	2 12 13	1 29	15 16 39	17 28
4	1 4 13	5 18	15 23 44	37 38
6	4 6 22	1 3	16 32 39	28 38
9	3 7 14	1 4	8 35 47	16 24
11	4 18 26	1 19	8 9 39	23 50
22	3 7 26	1 6	32 48 49	15 37
24	1 2 5	6 14	31 34 40	37 44
25	5 18 26	6 19	20 34 40	39 49
27	6 7 18	1 19	27 40 49	25 41
28	1 4 7	6 14	37 39 41	9 28
29	1 7 13	4 6	17 20 21	9 25
32	1 5 26	4 6	32 45 47	17 37
33	4 11 19	1 3	40 41 48	16 28

รูปแบบการจัดเรียงอันดับข้อความของครูในกลุ่มความคิดเห็นที่ 1.2
 จำแนกตามรายการอันดับความคิดเห็นที่ตรงข้ามกันมากที่สุด

ครูคนที่	รายการข้อความที่จัดเรียง			
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย อย่างยิ่งที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่งที่สุด
8	3 6 19	1 31	28 37 50	17 27
20	8 12 45	31 42	21 28 33	16 30
26	9 42 45	10 18	17 25 28	8 15
31	2 19 31	1 14	8 28 40	33 47
36	1 13 39	45 50	17 27 44	28 40
40	19 26 42	1 45	9 23 47	15 49

รูปแบบการจัดเรียงอันดับข้อความของครูในกลุ่มความคิดเห็นที่ 1.3
 จำแนกตามรายการอันดับความคิดเห็นที่ตรงข้ามกันมากที่สุด

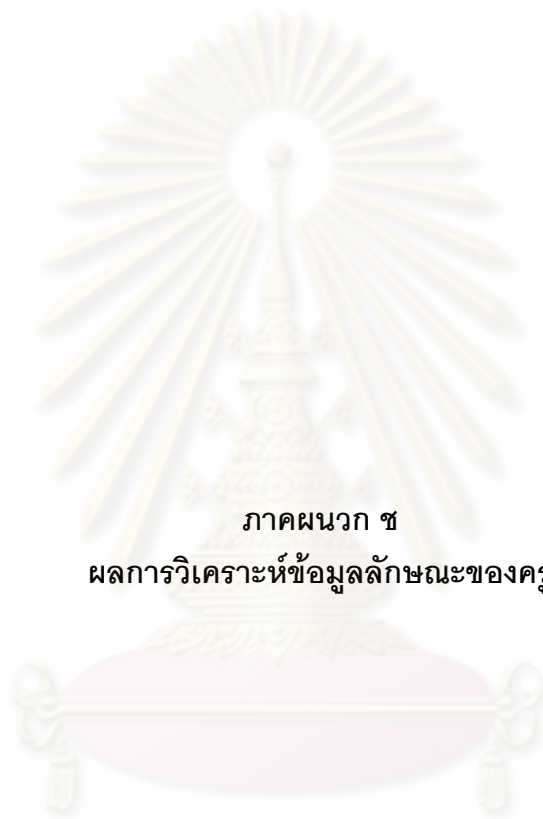
ครูคนที่	รายการข้อความที่จัดเรียง			
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย อย่างยิ่งที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่งที่สุด
12	1 5 18	7 14	10 17 23	9 25
14	1 3 13	7 14	23 41 50	9 17
15	4 5 6	1 3	10 15 16	8 9
17	1 11 39	19 22	10 15 16	9 17

รูปแบบการจัดเรียงอันดับข้อความของครูในกลุ่มความคิดเห็นที่ 2
 จำแนกตามรายการอันดับความคิดเห็นที่ตรงข้ามกันมากที่สุด

ครูคนที่	รายการข้อความที่จัดเรียง			
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย อย่างยิ่งที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่งที่สุด
10	6 13 43	1 5	19 25 32	37 47
38	7 14 19	1 6	3 21 29	40 47
39	7 13 18	1 6	3 21 29	33 39

รูปแบบการจัดเรียงอันดับข้อความของครูในกลุ่มความคิดเห็นที่ 3
 จำแนกตามรายการอันดับความคิดเห็นที่ตรงข้ามกันมากที่สุด

ครูคนที่	รายการข้อความที่จัดเรียง			
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย อย่างยิ่งที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่งที่สุด
16	31 34 44	38 39	8 21 22	9 47
21	3 11 50	2 6	16 20 23	24 49
34	23 38 39	12 45	10 21 49	4 47

ภาคผนวก ช
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะของครู

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบ่งภาระงานอื่น * แบ่งจำนวนวิจัยที่เคยทำ Crosstabulation

กลุ่มย่อยของกลุ่มที่ 1			แบ่งจำนวนวิจัยที่เคยทำ		Total
			ไม่เกิน 8 เรื่อง	ตั้งแต่ 9 เรื่องขึ้นไป	
กลุ่มความคิดเห็นที่ 1.1 แบ่งภาระงานอื่น	ไม่เกิน 10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	Count	11	1	12
		% within แบ่งภาระงานอื่น	91.7%	8.3%	100.0%
	ตั้งแต่ 11 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ขึ้นไป	Count	2		2
		% within แบ่งภาระงานอื่น	100.0%		100.0%
Total		Count	13	1	14
		% within แบ่งภาระงานอื่น	92.9%	7.1%	100.0%
กลุ่มความคิดเห็นที่ 1.2 แบ่งภาระงานอื่น	ไม่เกิน 10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	Count	1	5	6
		% within แบ่งภาระงานอื่น	16.7%	83.3%	100.0%
	Total	Count	1	5	6
		% within แบ่งภาระงานอื่น	16.7%	83.3%	100.0%
กลุ่มความคิดเห็นที่ 1.3 แบ่งภาระงานอื่น	ไม่เกิน 10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	Count	2	1	3
		% within แบ่งภาระงานอื่น	66.7%	33.3%	100.0%
	ตั้งแต่ 11 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ขึ้นไป	Count		1	1
		% within แบ่งภาระงานอื่น		100.0%	100.0%
Total		Count	2	2	4
		% within แบ่งภาระงานอื่น	50.0%	50.0%	100.0%
กลุ่มความคิดเห็นที่ 2 แบ่งภาระงานอื่น	ไม่เกิน 10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	Count	1		1
		% within แบ่งภาระงานอื่น	100.0%		100.0%
	ตั้งแต่ 11 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ขึ้นไป	Count	1	1	2
		% within แบ่งภาระงานอื่น	50.0%	50.0%	100.0%
Total		Count	2	1	3
		% within แบ่งภาระงานอื่น	66.7%	33.3%	100.0%
กลุ่มความคิดเห็นที่ 4 แบ่งภาระงานอื่น	ไม่เกิน 10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	Count	1	2	3
		% within แบ่งภาระงานอื่น	33.3%	66.7%	100.0%
	Total	Count	1	2	3
		% within แบ่งภาระงานอื่น	33.3%	66.7%	100.0%

แบ่งระดับยศ. * แบ่งจำนวนวิจัยที่เคยทำ Crosstabulation

กลุ่มย่อยของกลุ่มที่ 1			แบ่งจำนวนวิจัยที่เคยทำ		Total
			ไม่เกิน 8 เรื่อง	ตั้งแต่ 9 เรื่องขึ้นไป	
กลุ่มความคิดเห็นที่ 1 แบ่งระดับยศ. ระดับยศ.ต่ำ(คศ.1-2)	ระดับยศ.สูง(คศ.3-4)	Count	9		9
		% within แบ่งระดับยศ.	100.0%		100.0%
	Total	Count	13	1	14
		% within แบ่งระดับยศ.	92.9%	7.1%	100.0%
กลุ่มความคิดเห็นที่ 1 แบ่งระดับยศ. ระดับยศ.ต่ำ(คศ.1-2)	ระดับยศ.สูง(คศ.3-4)	Count		1	1
		% within แบ่งระดับยศ.		100.0%	100.0%
	Total	Count	1	5	6
		% within แบ่งระดับยศ.	16.7%	83.3%	100.0%
กลุ่มความคิดเห็นที่ 1 แบ่งระดับยศ. ระดับยศ.ต่ำ(คศ.1-2)	ระดับยศ.สูง(คศ.3-4)	Count	1	1	2
		% within แบ่งระดับยศ.	50.0%	50.0%	100.0%
	Total	Count	2	2	4
		% within แบ่งระดับยศ.	50.0%	50.0%	100.0%
กลุ่มความคิดเห็นที่ 2 แบ่งระดับยศ. ระดับยศ.สูง(คศ.3-4)	ระดับยศ.ต่ำ(คศ.1-2)	Count	2	1	3
		% within แบ่งระดับยศ.	66.7%	33.3%	100.0%
	Total	Count	2	1	3
		% within แบ่งระดับยศ.	66.7%	33.3%	100.0%
กลุ่มความคิดเห็นที่ 4 แบ่งระดับยศ. ระดับยศ.ต่ำ(คศ.1-2)	ระดับยศ.สูง(คศ.3-4)	Count	1	1	2
		% within แบ่งระดับยศ.	50.0%	50.0%	100.0%
	Total	Count	1	2	3
		% within แบ่งระดับยศ.	33.3%	66.7%	100.0%

แบ่งอายุ * แบ่งจำนวนวิจัยที่เคยทำ Crosstabulation

กลุ่มย่อยของกลุ่มที่ 1			แบ่งจำนวนวิจัยที่เคยทำ		Total	
			ไม่เกิน 8 เรื่อง	ตั้งแต่ 9 เรื่องขึ้นไป		
กลุ่มความคิดเห็นที่ 1.1	แบ่งอายุ	ต่ำกว่า 50 ปี	Count	7		7
		% within แบ่งอายุ	100.0%			100.0%
	ตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป	Count	6	1	7	
		% within แบ่งอายุ	85.7%	14.3%	100.0%	
Total		Count	13	1	14	
		% within แบ่งอายุ	92.9%	7.1%	100.0%	
กลุ่มความคิดเห็นที่ 1.2	แบ่งอายุ	ต่ำกว่า 50 ปี	Count		1	1
		% within แบ่งอายุ		100.0%		100.0%
	ตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป	Count	1	4	5	
		% within แบ่งอายุ	20.0%	80.0%	100.0%	
Total		Count	1	5	6	
		% within แบ่งอายุ	16.7%	83.3%	100.0%	
กลุ่มความคิดเห็นที่ 1.3	แบ่งอายุ	ต่ำกว่า 50 ปี	Count	1	1	2
		% within แบ่งอายุ	50.0%	50.0%	100.0%	
	ตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป	Count	1	1	2	
		% within แบ่งอายุ	50.0%	50.0%	100.0%	
Total		Count	2	2	4	
		% within แบ่งอายุ	50.0%	50.0%	100.0%	
กลุ่มความคิดเห็นที่ 2	แบ่งอายุ	ตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป	Count	2	1	3
			% within แบ่งอายุ	66.7%	33.3%	100.0%
	Total		Count	2	1	3
		% within แบ่งอายุ	66.7%	33.3%	100.0%	
กลุ่มความคิดเห็นที่ 4	แบ่งอายุ	ต่ำกว่า 50 ปี	Count	1	1	2
		% within แบ่งอายุ	50.0%	50.0%	100.0%	
	ตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป	Count		1	1	
		% within แบ่งอายุ		100.0%	100.0%	
Total		Count	1	2	3	
		% within แบ่งอายุ	33.3%	66.7%	100.0%	

แบ่งวุฒิการศึกษา * แบ่งจำนวนวิจัยที่เคยทำ Crosstabulation

กลุ่มย่อยของกลุ่มที่ 1			แบ่งจำนวนวิจัยที่เคยทำ		Total	
			ไม่เกิน 8 เรื่อง	ตั้งแต่ 9 เรื่องขึ้นไป		
กลุ่มความคิดเห็นที่ 1.1	แบ่งวุฒิการศึกษา	ป.ตรี	Count	11	1	12
		% within แบ่งวุฒิการศึกษา	91.7%	8.3%	100.0%	
	สูงกว่า ป.ตรี	Count	2		2	
		% within แบ่งวุฒิการศึกษา	100.0%		100.0%	
Total		Count	13	1	14	
		% within แบ่งวุฒิการศึกษา	92.9%	7.1%	100.0%	
กลุ่มความคิดเห็นที่ 1.2	แบ่งวุฒิการศึกษา	ป.ตรี	Count	1	5	6
			% within แบ่งวุฒิการศึกษา	16.7%	83.3%	100.0%
	Total		Count	1	5	6
		% within แบ่งวุฒิการศึกษา	16.7%	83.3%	100.0%	
กลุ่มความคิดเห็นที่ 1.3	แบ่งวุฒิการศึกษา	ป.ตรี	Count	1		1
		% within แบ่งวุฒิการศึกษา	100.0%		100.0%	
	สูงกว่า ป.ตรี	Count	1	2	3	
		% within แบ่งวุฒิการศึกษา	33.3%	66.7%	100.0%	
Total		Count	2	2	4	
		% within แบ่งวุฒิการศึกษา	50.0%	50.0%	100.0%	
กลุ่มความคิดเห็นที่ 2	แบ่งวุฒิการศึกษา	ป.ตรี	Count	1	1	2
		% within แบ่งวุฒิการศึกษา	50.0%	50.0%	100.0%	
	สูงกว่า ป.ตรี	Count	1		1	
		% within แบ่งวุฒิการศึกษา	100.0%		100.0%	
Total		Count	2	1	3	
		% within แบ่งวุฒิการศึกษา	66.7%	33.3%	100.0%	
กลุ่มความคิดเห็นที่ 4	แบ่งวุฒิการศึกษา	ป.ตรี	Count	1	2	3
			% within แบ่งวุฒิการศึกษา	33.3%	66.7%	100.0%
	Total		Count	1	2	3
		% within แบ่งวุฒิการศึกษา	33.3%	66.7%	100.0%	

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายเศรษฐวิชัย ชโนวรรณ เกิดเมื่อวันที่ 17 กันยายน พ.ศ.2525 ที่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ภูมิศึกษาศาสตร์บัณฑิต(คหกรรมศาสตร์) จาก คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี เมื่อปีการศึกษา 2547 จากนั้น เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยการศึกษา ภาควิชา วิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2550 ปัจจุบันรับราชการครูตำแหน่งครู คศ.1 สังกัดกรุงเทพมหานคร

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย